

372.4

6 2240

๕.๓

การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน ๒ แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว
และทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ในจังหวัดชลบุรี

ปริญญาโท

ของ

จารณี ไชคสมัย

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ตงมนวิท 23 พระโขนง กรุงเทพฯ 11 โทร. 3921 575, 391 5058

- 2 ก.พ. 2527

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน ๒๕๒๖

ลิขสิทธิ์ เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

153297

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำตัวนิสิตและคณะกรรมการสอบ ได้พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

..... ประธาน

..... กรรมการ

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

..... กรรมการ

..... กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความอนุเคราะห์จาก ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี ไสยมะบุตร และอาจารย์วิรัช วรรณรัตน์ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อการวิจัย ตลอดจนตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณา และขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จริย์ สุวัทธิ อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล อาจารย์สนั่น มีสิทธิ์ธรรม อาจารย์พวงเพชร แผงจันดา และอาจารย์สำราญ หลอดทอง ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ใหญ่ ครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดเชียงงาม สง่างาม ที่ได้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการเก็บรวบรวมข้อมูล และขอขอบพระคุณอาจารย์ใหญ่ และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โรงเรียนวัดห้วยแก้ว โรงเรียนพิบูลมัทมาคม โรงเรียนวัดคงพลับ โรงเรียนวัดบางกะปิ โรงเรียนวัดบ้านหมี่ใหญ่ และโรงเรียนวัดบ้านกล้วย ที่ได้ความกรุณาในการทดลองใช้เครื่องมือ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ปรีชา รักวงษ์ ที่ได้ความช่วยเหลือในการอัดสำเนาเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และขอขอบคุณเพื่อน ๆ นิสิตปริญญาโท วิชาเอกการประถมศึกษาทุกท่าน ที่ได้ให้กำลังใจและความช่วยเหลือตลอดมา

ท้ายที่สุด ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และขอบคุณพี่น้องทุกคน ที่ได้กำลังใจและสนับสนุนในเรื่องการเรียนมาโดยตลอด

จารุณี ไชคสมัย

สารบัญ

บทที่	หน้า
๑	๑
บทนำ	๑
ภูมิหลัง	๑
๒) ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๔
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	๔
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	๕
นิยามศัพท์เฉพาะ	๖
๒	๘
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๘
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน	๙
ความหมายของการอ่าน	๙
จุดมุ่งหมายของการอ่าน	๙
ลักษณะของการอ่าน	๑๑
ประเภทของการอ่าน	๑๒
อัตราเร็วในการอ่าน	๑๔
สาเหตุของการอ่านช้า	๑๖
ความเข้าใจในการอ่าน	๑๘
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเร็ว	๒๒
งานวิจัยในต่างประเทศ	๒๒
งานวิจัยในประเทศ	๒๔
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	๒๖

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว	๓๖
งานวิจัยในต่างประเทศ	๓๖
งานวิจัยในประเทศ	๓๘
เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ	๔๐
ความหมายของทัศนคติ	๔๐
องค์ประกอบของทัศนคติ	๔๒
ลักษณะของทัศนคติ	๔๒
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อภาษาไทย	๔๓
๒.๓ สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	๔๕
๓ วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	๔๖
ประชากร	๔๖
กลุ่มตัวอย่าง	๔๖
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๔๗
วิธีดำเนินการทดลอง	๕๗
การวิเคราะห์ข้อมูล	๕๘
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๕๘
๔ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓
๕ ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๖๓

๕	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	๖๘
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	๖๘
	สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า	๖๘
	ประชากร	๖๘
	กลุ่มตัวอย่าง	๖๘
	เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	๖๘
	วิธีดำเนินการทดลอง	๗๐
	การวิเคราะห์ข้อมูล	๗๐
	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	๗๑
	อภิปรายผล	๗๑
	ข้อเสนอแนะ	๗๕
	บรรณานุกรม	๗๗
	ภาคผนวก	๘๗

บัญชีตาราง

ตาราง

หน้า

๑	ลำดับความสนใจในเรื่องที่อ่าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย	
๑๐	ลำดับ ที่คัดเลือกไว้	๕๐
๒	แบบแผนการทดลอง	๕๓
๓	การกำหนดระยะเวลาเข้ารับการฝึกอ่านของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม	๕๘
๔	เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ	๖๔
๕	เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง	๖๔
๖	เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วย แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ ความเรียง	๖๕
๗	เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน ที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ	๖๕
๘	เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียน ที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง	๖๖
๙	เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่าน อย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง	๖๗

ภูมิหลัง

มนุษย์ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกัน นอกจากนี้ในด้านการศึกษาดิฉันว่าภาษาเป็นเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ (ศรียา - ประภัสร์ นิยมธรรม ๒๕๑๙ : ๒) เพราะภาษาเป็นวิชาทักษะที่จะนำไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ เด็กที่มีความสามารถหรือทักษะทางภาษาดี จะสามารถปรับตัวให้อยู่ในสังคมได้ดี ดังนั้นการจัดหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ จึงได้ระบุถึงความสำคัญของภาษาไทยว่า ภาษาไทยมีความสำคัญทั้งในฐานะที่เป็นภาษาประจำชาติ เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสาร และเป็นมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ จึงควรให้ยูเรียนเห็นคุณค่า มีความรู้ ทักษะ และทัศนคติอันถูกต้องตามความเหมาะสมกับวัยและระดับชั้น เพื่อให้เป็นประโยชน์ในการพัฒนาตนเองและสังคม (กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๒๐ : ๑)

กิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทยประกอบด้วยทักษะที่สำคัญ ๔ ประการคือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน แต่ในปัจจุบันทักษะการอ่านเป็นทักษะที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่าอย่างยิ่ง (ชุกติมา สัจจามันท์ ๒๕๒๓ : ๕๕) เนื่องจากวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิทยาการต่าง ๆ เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว จึงมีผลทำให้สภาพสังคมเปลี่ยนแปลงไปอย่างมากมาย ดังนั้นการที่มนุษย์จะอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขจะต้องปรับตัวให้ทันต่อสภาพที่เปลี่ยนแปลง การปรับตัวประการหนึ่งคือ การทันต่อเหตุการณ์และข่าวสารที่ล้อมวลชนเผยแพร่ต่อมนุษย์ สำหรับหนังสือเป็นส่วนหนึ่งของระบบสื่อสารมวลชนที่มีคุณค่ามหาศาลในการที่จะช่วยให้มนุษย์ได้มีความเข้าใจตนเอง เข้าใจผู้อื่น และเข้าใจสิ่งแวดล้อมได้อย่างถูกต้อง สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับสภาพความเปลี่ยนแปลงของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ (ประเทิน มหาพันธ์ ๒๕๒๓ : ๑) ซึ่งวิธีที่ดีที่สุด และสะดวกที่สุดในการแสวงหาความรู้จากหนังสือคือ การอ่าน นอกจากอ่านหนังสือแล้วยังมีสิ่งทีคนเราต้องอ่านอีกมาก เช่น ใบเสร็จรับเงิน แผนป้ายโฆษณา

สินค้า ป้ายประกาศข้างถนน และคำชี้แจงต่าง ๆ ซึ่งกล่าวได้ว่าแทบจะไม่มีกิจกรรมใดในชีวิตประจำวันของคนเราที่ไม่อาศัยการอ่านเข้าช่วย (Tinker. ๑๙๖๔ : ๑) ดังนั้นผู้ที่สมรรถภาพในการอ่าน หมายถึงผู้ที่อ่านด้วยความเร็ว และมีความเข้าใจสิ่งที่อ่านอย่างถูกต้อง ย่อมมีโอกาสที่จะใช้ความสามารถในการอ่านหาประโยชน์ในด้านการศึกษา ค้นคว้าความรู้ ความเพ็ดเพ็ดให้แก่นักได้เป็นอันมาก (ศิริกาญจน์ โกสุนต์ ๒๕๒๑ : ๒๑) นอกจากนี้ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านสูงยังสามารถใช้การอ่านค้นหาความรู้ เพื่อสร้างความรู้ความก้าวหน้าในอาชีพการงาน (Simpson. ๑๙๕๑ : ๕) และสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบต่อสังคม ทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาประเทศ (ชุกีมา สัจจามันท์ ๒๕๒๓ : ๕๕) ส่วนผู้ที่อ่านได้ช้าจะเสียเวลาในการอ่านหนังสือมากและจับใจความสำคัญได้น้อย ซึ่งจะก่อให้เกิดความเบื่อหน่าย จากการศึกษาของสเปซ และ เบอร์ก เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน และความสามารถในการจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านพบว่า ข้อความเดียวกันผู้ที่อ่านได้รวดเร็วกว่ามีความเข้าใจเนื้อเรื่องดีกว่าผู้ที่อ่านได้ช้า (Spache and Berg. ๑๙๕๕ : ๔๔ - ๔๕) เนื่องจากผู้ที่อ่านได้เร็วมักจะอ่านเป็นกลุ่มคำ หรือ หน่วยความคิด จึงทำให้เข้าใจประโยคยาว ๆ และเนื้อเรื่องได้ดีกว่า ส่วนผู้ที่อ่านได้ช้ามักจะอ่านเป็นคำ ๆ และเคลื่อนสายตามาคีหรือไม่ถูก จึงทำให้เกิดนิสัยการอ่านที่ไม่ถูกต้อง

เมื่อพิจารณาถึงกิจกรรมการอ่านในโรงเรียน จะเห็นได้ว่ากิจกรรมต่าง ๆ ในโรงเรียนต้องอาศัยทักษะการอ่านเป็นส่วนใหญ่ คือ ประมาณร้อยละ ๘๐ ถึง ๙๐ (Strang. ๑๙๕๐ : ๑๑) เพราะการอ่านมีความสำคัญและเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกระดับชั้น ไม่ว่าเด็กจะเรียนวิชาใดจะต้องอาศัยทักษะการอ่านเข้าช่วย หากผู้เรียนมีทักษะในการอ่านอย่างดีแล้ว การเรียนวิชาอื่น ๆ ย่อมจะบังเกิดผลอย่างรวดเร็ว (อุบล เรียงสุวรรณ์ และคนอื่น ๆ ๒๕๐๘ : ๓๑) แต่ถ้านักเรียนขาดทักษะในการอ่าน คือ อ่านได้ช้า ขาดความเข้าใจ และไม่สามารถจดจำเรื่องที่อ่านได้ จะทำให้การเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ได้ผล การเรียนจึงล้มเหลว และทำให้นักเรียนเกิดความเบื่อหน่าย วิตกกังวล หรือเกิดความท้อถอยไม่อยากเรียนต่อไป (Stern and Gould. ๑๙๖๕ : ๑๒ - ๑๓) ดังนั้นทักษะการอ่านจึงเป็นสิ่งที่ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาคควรตระหนักถึงความสำคัญของการอ่าน โดยหาวิธีสร้างสมรรถภาพในการอ่านให้

เกิดขึ้นในตัวเด็ก เพราะทักษะการอ่านสามารถปรับปรุงฝึกฝนให้ดีขึ้นได้ ซึ่งถ้าจัดการฝึกอย่างมีระบบผู้ที่ได้รับการฝึกจะสามารถเพิ่มความเร็วในการอ่านและความเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ภายในเวลา ๔ ถึง ๗ สัปดาห์ (Simpson. ๑๙๕๑ : ๕)

การฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วนี้ ในต่างประเทศได้มีการศึกษาค้นคว้า ทดลองหาวิธีการฝึกอ่านให้รวดเร็วก่อนอย่างกว้างขวาง ซึ่งมีผลทำให้เกิดวิธีการฝึกอ่านเร็วขึ้นหลายวิธี เช่น การฝึกอ่านเร็วโดยการเคลื่อนสายตา ฝึกอ่านข้ามคำ (Fitzpatrick. ๑๙๗๐ : ๒๗๔๘ -A) หรือฝึกอ่านจากหนังสือที่ตรงกับความสนใจ (Shaw. ๑๙๕๕ : ๘๓) เป็นต้น

สำหรับในประเทศไทยการฝึกทักษะการอ่านเร็วกำลังเป็นที่สนใจของนักการศึกษา กังจะเห็นได้จากที่ได้มีผู้สร้างวิธีการฝึกอ่านเร็วขึ้นดังนี้

๑. การฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกที่สร้างขึ้นจากนิทาน (ประภา สุธงส์นภักย์ ๒๕๒๒ : ๒๗)
๒. การฝึกอ่านจากหนังสือบันเทิงคดี (ไพฑูริย์ ธรรมแสง ๒๕๒๓ : ๘)
๓. การฝึกอ่านโดยใช้แบบฝึกการเคลื่อนสายตา แบบฝึกการจำคำ แบบฝึกอ่านเป็นวลี แบบฝึกอ่านแบบเจาะจง แบบฝึกอ่านข้ามคำ และแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน (นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ ๒๕๒๔ : ๓๗)

วิธีการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วตามที่กล่าวมา ถ้าพิจารณาวิธีการและรูปแบบในการฝึกโดยส่วนรวมแล้ว จะสรุปได้เป็น ๒ แบบ คือ การฝึกอ่านจากเรื่องราวที่เป็นความเรียง ซึ่งอาจจะเป็นนิทาน เรื่องบันเทิงคดี หรือเรื่องสั้นต่าง ๆ และการฝึกอ่านแบบมีลำดับขั้นตอน โดยจะเริ่มฝึกตั้งแต่ขั้นพื้นฐานที่จะส่งผลให้เกิดความสามารถในการอ่านเร็ว คือ การฝึกการเคลื่อนสายตา ฝึกให้อ่านเป็นคำ อ่านเป็นกลุ่มคำ อ่านเฉพาะคำหรือข้อความที่สำคัญ ตลอดจนการอ่านเป็นเรื่องราวและวัดความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งเป็นขั้นสูงสุดของการฝึกทักษะการอ่านเร็ว

วิธีการฝึกดังกล่าวสามารถฝึกสมรรถภาพในการอ่านเร็วให้เพิ่มขึ้นได้ แต่ยังไม่มียุติหากการศึกษาว่า วิธีการฝึกอ่านเร็วแบบใดที่เหมาะสมกับเด็กในระดับประถมศึกษามากที่สุด กังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการสร้างแบบฝึกการอ่านเร็วขึ้น ๒ แบบ คือ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง เพื่อจะศึกษาว่าแบบฝึกอ่านแบบใดที่จะส่งผลให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ เกิดสมรรถภาพการอ่านเร็วและพัฒนาทัศนคติต่อภาษาไทยได้ดีที่สุด เพื่อเป็น

แนวทางให้ครูนำผลการวิจัยไปปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนในระดับชั้นประถมศึกษาให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

- ๑. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
- ๒. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
- ๓. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
- ๔. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
- ๕. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
- ๖. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

- ๑. ได้ข้อค้นพบว่าการใช้แบบฝึกอ่านแบบใดที่ส่งเสริมให้นักเรียนเกิดสมรรถภาพการอ่านเร็วได้สูงกว่ากัน
- ๒. ได้เครื่องมือฝึกอ่านที่ส่งเสริมสมรรถภาพการอ่านเร็ว สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
- ๓. เป็นแนวทางสำหรับครู ในการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย เกี่ยวกับสมรรถภาพการอ่านเร็ว

๔. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหาร ศึกษานิเทศก์ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา เพื่อนำไปพิจารณาสร้างแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว และปรับปรุงแบบเรียน คู่มือครูกลุ่มทักษะภาษาไทยให้เหมาะสมกับความสามารถและความสนใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. ประชากร ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ของโรงเรียนวัดเชียงนางสง่างาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี จำนวน ๓ ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด ๗๒ คน

๒. กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ของโรงเรียนวัดเชียงนางสง่างาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน ๒ ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด ๔๘ คน แบ่งเป็น กลุ่มทดลองที่ ๑ จำนวน ๒๔ คน และกลุ่มทดลองที่ ๒ จำนวน ๒๔ คน

๓. ระยะเวลาในการทดลอง กลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่มใช้เวลาทดลองกลุ่มละ ๓๐ คาบ โดยทำการทดลองวันละ ๑ คาบ คาบละ ๒๐ นาที เป็นเวลา ๖ สัปดาห์

๔. คำศัพท์ที่ใช้อยู่ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากบทเรียนที่ ๑ - ๗ ของหนังสือแบบเรียนภาษาไทย กรมวิชาการ

๕. สมรรถภาพการอ่านเร็ว อัตราเร็วในการอ่าน และความเข้าใจในการอ่าน คำนวณได้จากเงื่อนไขดังนี้ (Miller. ๑๙๕๖ : ๖ - ๗)

$$\text{สมรรถภาพการอ่านเร็ว} = \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{ความเข้าใจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์}}{๑๐๐}$$

$$\text{อัตราเร็วในการอ่าน} = \frac{\text{จำนวนหน่วยคำที่อ่านได้}}{\text{เวลาที่ใช้ในการอ่านขอความคิดเป็นนาที}}$$

$$\text{ความเข้าใจในการอ่าน} = \frac{\text{จำนวนข้อคำถามที่ตอบถูก} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนข้อคำถามทั้งหมด}}$$

๖. ตัวแปร ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่
- ๖.๑ ตัวแปรอิสระ ได้แก่
- ๖.๑.๑ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
- ๖.๑.๒ แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
- ๖.๒ ตัวแปรตาม ได้แก่
- ๖.๒.๑ สมรรถภาพการอ่านเร็ว
- ๖.๒.๒ ทักษะคิดต่อภาษาไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. แบบฝึกอ่าน หมายถึง ชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสำหรับฝึกการอ่านเพื่อส่งเสริมสมรรถภาพการอ่านเร็ว ๒ แบบ คือ

๑.๑ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ หมายถึง แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วจำนวน ๓๐ ชุด ซึ่งมีลำดับขั้นการฝึกอ่านที่ต่อเนื่องกันดังนี้

- การเคลื่อนสายตา และการจำคำ
- การเคลื่อนสายตา และการอ่านเป็นวลี
- การเคลื่อนสายตา และการอ่านแบบเจาะจง
- การอ่านข้ามคำ
- ความเข้าใจในการอ่าน

ในแบบฝึกอ่านแต่ละชุดจะประกอบด้วยแบบฝึกหัดที่มีคำถามและไม่มีคำถามในตอนท้ายของแบบฝึก

๑.๒ แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง หมายถึง แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วจำนวน ๓๐ ชุด โดยในแต่ละชุดจะมีลักษณะเป็นเนื้อความสั้น ๆ และตอนท้ายแบบฝึกจะประกอบด้วยคำถามที่มุ่งวัดความเข้าใจในการอ่าน

๒. สมรรถภาพการอ่านเร็ว หมายถึง จำนวนหน่วยคำที่นักเรียนสามารถอ่านได้เข้าใจภายในเวลา ๑ นาที ซึ่งวัดได้จากอัตราเร็วในการอ่าน และคะแนนความเข้าใจที่คิดออกมาเป็น

เปอร์เซ็นต์ จากการทำแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

๓. อัตราเร็วในการอ่าน หมายถึง จำนวนหน่วยคำที่นักเรียนอ่านได้ในเวลา ๑ นาที

๔. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการแปลความ ที่ความ และ ขยายความจากเรื่องที่อ่าน ซึ่งวัดโดยการนับจำนวนข้อคำถามที่นักเรียนตอบถูกต้องออกมาเป็น เปอร์เซ็นต์

๕. หน่วยคำ หมายถึง อักษรที่ผสมกันแล้วมีความหมาย หรือไม่มีความหมายก็ได้ ประกอบด้วยพยางค์เดียวหรือสองพยางค์ ถ้ามีสองพยางค์ พยางค์หน้ามีส่วนประกอบเพียงพยัญชนะ หน้า ไม่มีรูปสระประสมอยู่ด้วย ซึ่งเป็นวิธีการนับคำในการทดสอบการอ่านเร็วของสถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก (สมนึก คำอุไร ๒๕๑๖ : ๖ - ๗) ดังตัวอย่าง

คำ	คำอ่าน	จำนวนหน่วยคำ
จันทร์	จัน	๑
พยาบาล	พะยา - บาน	๒
นาฬิกา	นา - ที - กา	๓

๖. ทักษะคิดต่อภาษาไทย หมายถึง ทักษะ ความรู้สึก ความคิดเห็น ของนักเรียนที่มี ต่อกลุ่มทักษะภาษาไทย ซึ่งแสดงออกได้จากการตอบแบบสอบถามทักษะคิดต่อภาษาไทยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแยกตามหัวข้อ
ได้ดังนี้

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน
  - ๑.๑ ความหมายของการอ่าน
  - ๑.๒ จุดมุ่งหมายของการอ่าน
  - ๑.๓ ลักษณะของการอ่าน
  - ๑.๔ ประเภทของการอ่าน
  - ๑.๕ อัตราเร็วในการอ่าน
  - ๑.๖ สาเหตุของการอ่านช้า
  - ๑.๗ ความเข้าใจในการอ่าน
๒. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเร็ว
  - ๒.๑ งานวิจัยในต่างประเทศ
  - ๒.๒ งานวิจัยในประเทศ
๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว
๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว
  - ๔.๑ งานวิจัยในต่างประเทศ
  - ๔.๒ งานวิจัยในประเทศ
๕. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ
  - ๕.๑ ความหมายของทัศนคติ
  - ๕.๒ องค์ประกอบของทัศนคติ
  - ๕.๓ ลักษณะของทัศนคติ
๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

๑. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน

๑.๑ ความหมายของการอ่าน

ได้มีผู้ให้ความหมายของการอ่านไว้ในลักษณะที่ใกล้เคียงกันดังต่อไปนี้

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker. ๑๙๕๓ : ๕) กล่าวว่า การอ่าน คือการจำสัญลักษณ์ที่พิมพ์ หรือเขียนสัญลักษณ์ดังกล่าวเป็นสิ่งที่เราให้ผู้อ่านนี้ถึงความหมายของคำ ซึ่งผู้อ่านได้รับความรู้จากประสบการณ์ที่ผ่านมา ความหมายใหม่จะเกิดขึ้นจากการประสมประสานของสิ่งที่ผู้อ่านมีอยู่ หรือกล่าวสรุปได้ว่า การอ่านคือ การที่ผู้อ่านทำความเข้าใจสิ่งที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ผู้อ่านจะสามารถตีความ หรือประเมินค่าจากความหมายที่อ่านนั้น

ดีแซนท์ (Dechant. ๑๙๓๐ : ๓) กล่าวว่า การอ่านคือการทำปฏิกริยาระหว่างการมองเห็นกับองค์ประกอบในการแปลความ โดยผู้อ่านจะเคลื่อนสายตาไปตามบรรทัดของตัวอักษร จากซ้ายไปขวา แล้วหยุดทำความเข้าใจคำและรวบรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด (Thought unit) ผู้อ่านจะตีความหมายสิ่งที่เขาอ่าน โดยอาศัยความรู้และประสบการณ์เดิม เพื่อประมวลเข้าเป็นความคิดความพินิจพิจารณา (Judgement) และการสรุปความเห็น

กอสส์ (Goss. ๑๙๐๕ : ๓) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่านคือการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิด และนำความคิดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์

ทัตสัน (Tatnall. ๑๙๒๒ : ๕๓) กล่าวว่า การอ่าน หมายถึงกระบวนการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความคิดอย่างมีเหตุผล และเข้าใจความหมายของสิ่งที่อ่านด้วย ตลอดจนการพิจารณาเลือกความหมายที่ดีที่สุดนั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์

จากความหมายที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่านเป็นกระบวนการซึ่งประกอบด้วย การแปลความหมายของตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ออกมาเป็นความคิด โดยเกิดความเข้าใจตรงกับจุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ และสามารถนำความหมายไปใช้ได้อย่างถูกต้องและเกิดประโยชน์

๑.๒ จุดมุ่งหมายของการอ่าน

แฮร์ริส (Harris. ๑๙๕๖ : ๑๒) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

๓ ประการคือ

๑. อ่านเพื่อพัฒนาสมรรถภาพทางการอ่าน

๒. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ

๓. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

มิลเลอร์ (Miller. ๑๙๗๒ : ๑๕) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของการอ่านออกเป็น

๒ ประการคือ

๑. อ่านเพื่อจับใจความคร่าว ๆ (Scanning or Skimming reading)

๒. อ่านเพื่อจับใจความสำคัญ (Idea reading)

๓. อ่านเพื่อสำรวจรายละเอียดและจับใจความสำคัญทั่ว ๆ ไป

(Exploratory reading)

๔. อ่านเพื่อความเข้าใจอย่างถ่องแท้ (Study reading)

๕. อ่านเพื่อใช้วิจารณ์ตามข้อความที่อ่าน (Critical reading)

๖. อ่านเพื่อการวิเคราะห์ข้อความหรือแนวความคิดในเรื่องที่อ่าน

(Analytical reading)

ศรีนวล บุญวัฒน์ (ศรีนวล บุญวัฒน์ ๒๕๑๗ : ๓) ได้แบ่งจุดมุ่งหมายของ

การอ่านไว้ ๓ ประการคือ

๑. อ่านเพื่อศึกษาเรื่องราวโดยละเอียด

๒. อ่านเพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ

๓. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๕ - ๖) ได้แบ่งจุดมุ่งหมาย

ของการอ่านไว้ ๓ ประการคือ

๑. อ่านเพื่อความบันเทิงใจหรือพักผ่อน

๒. อ่านเพื่อหาความรู้ ผู้อ่านต้องมีพื้นฐานในเรื่องที่อ่านพอสมควรและต้องมีการจับใจความสำคัญของเรื่อง มีการบันทึกไว้ และบางที่อาจอาศัยการทอ้งช่วย

๓. อ่านเพื่อเสริมสร้างความคิด ผู้อ่านต้องมีความรู้ในเรื่องที่อ่านเป็นอย่างดี

ต้องปัญหาตามตัวเองอยู่เสมอในขณะที่อ่าน แล้วตอบปัญหาให้ตัวเองจะเป็นการช่วยเสริมความคิดได้เป็นอย่างดี

จุดมุ่งหมายที่สำคัญของการอ่านคือ อ่านเพื่อให้เกิดความรู้ ความคิด และความบันเทิง ซึ่งทั้ง ๓ ประการนี้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยความเข้าใจในการอ่าน ดังนั้นในการวิจัยครั้งนี้จึงยึดจุดมุ่งหมายดังกล่าวเป็นแนวในการศึกษาสมรรถภาพการอ่านเร็ว

๑.๓ ลักษณะของการอ่าน

กอ สวัสดิ์พาณิชย์ (กอ สวัสดิ์พาณิชย์ ๒๕๐๕ : ๕ - ๑๐) กล่าวว่า สิ่งสำคัญยิ่งของกลไกในการอ่านคือ การเคลื่อนไหวสายตาในเวลาอ่านเพราะในเวลาอ่านหนังสือสายตาของเราไม่ได้มองผ่านบรรทัดไปอย่างสม่ำเสมอสายตาของเราจะมองผ่านเป็นจุด ๆ แล้วกระโดดข้ามเป็นช่วง ๆ การมองข้ามคำเช่นนี้จะช่วยให้เราอ่านหนังสือได้เร็วขึ้นซึ่งการเคลื่อนไหวสายตาเป็นช่วง ๆ นี้แยกออกเป็นหลายตอน แต่ละตอนมีชื่อเรียกดังนี้

๑. การจับตา (Fixation) ได้แก่ตอนที่สายตาของเราจับเป็นจุด ๆ การจับตาศายตาเราจับเป็นเวลาเพียงเล็กน้อย แล้วก็เคลื่อนที่ต่อไปคนที่ชำนาญจะจับตาน้อยครั้งในบรรทัดหนึ่ง ๆ

๒. ช่วงสายตา (Eye span) ได้แก่ระยะที่สายตาจับจุดหนึ่งไปยังจุดที่สายตารับในคราวต่อไป ช่วงของสายตาจะวัดเป็นช่วงตัวอักษรคนที่ชำนาญในการอ่านช่วงสายตาจะกว้างกว่าคนที่ไม่ชำนาญ

๓. การย้อนกลับ (Regression) บางทีอ่านหนังสือไปเกิดไม่แน่ใจว่าคำที่อ่านไปแล้วหมายความว่าอย่างไร เราต้องย้อนกลับมาอ่านใหม่

๔. การเปลี่ยนบรรทัด (back sweep) เมื่ออ่านจบบรรทัดแล้วเราต้องกวาดสายตาดลับทางซ้ายมืออีก เพื่อขึ้นบรรทัดใหม่ คนอ่านที่ชำนาญจะเปลี่ยนบรรทัดได้ถูกต้อง แม่นยำ ส่วนคนที่อ่านไม่ชำนาญอาจกลับมาอ่านบรรทัดเดิมหรือข้ามบรรทัดไปก็ได้

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๓ - ๕) กล่าวว่า ลักษณะของการอ่านนั้นประกอบด้วยลักษณะที่สำคัญดังนี้

๑. การสัมผัส เป็นสิ่งแรกในกระบวนการอ่าน เป็นเพียงการเห็นตัวหนังสือเท่านั้น
๒. การรับรู้ เมื่อสายตากระทบตัวอักษร ผู้อ่านจะโยงการรับรู้กับความหมายที่ตนเข้าใจต่อไป
๓. การเข้าใจความหมาย เมื่อถึงขั้นการรับรู้แล้ว การรับรู้นั้นก็โยงไปกับ

ความหมายเกิดความคิดรวบยอดได้ทันที ซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิม

๔. การตอบสนอง เมื่อรับรู้ความหมายโดยใช้ความคิดแล้ว ก็จะตอบสนองสิ่งเร้าที่ได้อ่าน

ประเทิน มหาพันธ์ (ประเทิน มหาพันธ์ ๒๕๒๓ : ๓๑) ได้กล่าวว่า ลักษณะของการอ่านประกอบด้วยกระบวนการ ๒ กระบวนการดังนี้

๑. กระบวนการทางกาย เมื่อร่างกายตอบสนองต่อสัญลักษณ์ที่สายตามองเห็น ซึ่งประกอบด้วยทักษะแห่งการเคลื่อนไหวต่าง ๆ เช่นการเคลื่อนไหวของสายตาแล้วส่งผ่านข้อมูลที่ได้รับไปยังสมอง

๒. กระบวนการทางสมอง ในขณะที่สายตากวาดไปอย่างมีจังหวะตามเส้นบรรทัดของตัวอักษร ผัสสะต่าง ๆ จะรับรู้ และสมองจะแปลความหมายทันที ฉะนั้นกระบวนการทั้งสองจึงมีความสำคัญเท่าเทียมกัน กระบวนการทางสมองขึ้นอยู่กับกระบวนการทางกายเป็นอันมาก เพราะการรับรู้ทางสายตาเป็นการ เริ่มต้นของกระบวนการในการอ่าน

๑.๔ ประเภทของการอ่าน

รสา วงศ์ยังอยู่ (รสา วงศ์ยังอยู่ ๒๕๐๕ : ๒๕๕) ได้แบ่งประเภทของการอ่านโดยพิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่านเป็นหลัก ดังนี้

๑. อ่านเพื่อทราบข่าวสารข้อเท็จจริง เป็นการอ่านที่รวดเร็ว
๒. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินพักผ่อนหย่อนใจ หรืออ่านให้เกิดความสนุกสนาน เกิดความซาบซึ้ง
๓. อ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้า เป็นการอ่านให้เข้าใจสามารถประเมินค่าตีความ วิพากษ์วิจารณ์ให้กว้างขวางออกไปได้

พวา พันธุ์เมฆา (พวา พันธุ์เมฆา ๒๕๑๔ : ๑๔) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น ๓ ชนิด ตามลักษณะของการอ่านดังนี้

๑. การอ่านออกเสียง ใช้เมื่อต้องการให้ตัวเราเองหรือผู้อื่นได้ยินข้อความที่อ่าน หรือใช้เมื่อต้องการฝึกออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน หรือเพื่อเกิดความซาบซึ้งในข้อความที่อ่าน อัตราเร็วทั่วไปในการอ่านชนิดนี้ ๑๒๐ - ๑๕๐ คำต่ออนาที

๒. อ่านออกเสียงเงียบ เป็นการอ่านที่ปากขมขมิบไปตามจังหวะอ่านเหมือนออกเสียง การอ่านแบบนี้ไม่มีประโยชน์อย่างใดแก่ผู้อ่าน เพราะไม่มีเจตนาต้องการให้ผู้อื่นได้ยินหรือฝึกออกเสียงแต่อย่างใด ทำให้สิ้นเปลืองเวลาในการอ่านมาก ซึ่งอัตราเร็วจะเท่ากับการอ่านออกเสียงเท่านั้น

๓. อ่านในใจ การอ่านแบบนี้ไม่ออกเสียง ไม่ใช่อวัยวะที่ออกเสียงต่าง ๆ เคลื่อนไหวเลย ใช้เฉพาะสายตาคกวาดไปบนหนังสือ ตารับภาพแล้วส่งผ่านสายตาไปยังประสาทสมองให้รับรู้เพื่อจดจำ ความคิดต่าง ๆ เหมาะสำหรับการอ่านคนเดียว คนทั่วไปอ่านได้ประมาณ ๒๐๐ - ๒๕๐ คำต่อนาที คนที่อ่านได้เร็วจะอ่านได้ประมาณ ๔๐๐ - ๖๐๐ คำต่อนาที ซึ่งการอ่านแบบนี้มุ่งให้อ่านได้เร็วและมีความเข้าใจพร้อมทั้งสามารถเก็บความที่อ่านได้มาก

วิชาสนา เอกุภาค (วิชาสนา เอกุภาค ๒๕๒๑ : ๑ - ๒) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น ๒ ชนิดคือ

๑. การอ่านออกเสียงคือ การร่ำตามตัวหนังสือเพื่อให้ผู้อื่นฟัง ผู้อ่านจะต้องอ่านได้ชัดเจน ถูกต้องตามหลักภาษาและความนิยม

๒. การอ่านในใจคือ การทำความเข้าใจกับตัวอักษร เป็นการอ่านเพื่อตัวผู้อ่านเองซึ่งจะได้รับประโยชน์มากขึ้นเพียงใดขึ้นอยู่กับระดับความสามารถของผู้อ่านแต่ละคน

วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ ๒๕๒๒ : ๑๓๕) ได้แบ่งประเภทของการอ่านออกเป็น ๒ ชนิดคือ

๑. การอ่านในใจ เป็นการอ่านเพื่อชวนขวายหาความรู้ และความเพลิดเพลินให้แก่ตนเอง การอ่านประเภทนี้มุ่งฝึกอัตราเร็วและการจับใจความสำคัญ ซึ่งเป็น การอ่านที่นับวันแต่จะมีความสำคัญเพิ่มขึ้น นักเรียนและนักศึกษาควรได้รับการฝึกฝนให้อ่านเป็น ไม่เพียงแต่อ่านได้หรืออ่านออกเท่านั้น แต่จะต้องมีความสามารถต่อไปนี้คือ สรุปความ แปลความ ขยายความ วิเคราะห์ค่าและวิเคราะห์ความหรือเนื้อเรื่อง และวิพากษ์วิจารณ์เนื้อเรื่องได้

๒. การอ่านออกเสียง ได้แก่

๒.๑ อ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว เพื่อสื่อสารให้ผู้อื่นรู้เรื่องและเข้าใจ

๒.๒ อ่านออกเสียงบทร้อยกรองประเภทต่าง ๆ เพื่อความไพเราะ ให้ผู้อื่นเกิดความเพลิดเพลินและความซาบซึ้ง

นอกจากนั้น อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๗ - ๘) ได้สรุป
ลักษณะสำคัญของการอ่านในใจ และการอ่านออกเสียง ไว้ดังนี้

๑. การอ่านในใจมีลักษณะดังนี้

๑.๑ เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นความคิดโดยตรง

๑.๒ ทราบความหมายได้รวดเร็วกว่า และจับใจความสำคัญได้มากกว่า
เพราะอ่านผ่านผลความไปเร็ว ๆ ได้

๑.๓ เป็นการอ่านเพื่อตัวเอง

๑.๔ เข้าใจเรื่องราวได้เร็ว เพราะเลือกอ่านเฉพาะตอนที่สำคัญได้

๒. การอ่านออกเสียง มีลักษณะดังนี้

๒.๑ เป็นการถ่ายทอดตัวอักษรออกมาเป็นเสียง และถ่ายทอดเสียงออกมา
เป็นความคิด

๒.๒ การอ่านต้องอ่านทุกตัวอักษร จะอ่านตอนใดตอนหนึ่งผ่าน ๆ ไปไม่ได้

๒.๓ เป็นการอ่านเพื่อผู้ฟัง

๒.๔ ถ้าไม่เข้าใจจะอ่านย้อนกลับไปมา ทำหน้าเพื่อ

จากลักษณะการอ่านในใจ และการอ่านออกเสียงตามที่กล่าวมาสรุปได้ว่า การอ่าน
ในใจเป็นสิ่งที่จำเป็นมากกว่าการอ่านออกเสียง เพราะการอ่านในใจเป็นการอ่านเพื่อตัวเอง
เป็นสิ่งจำเป็นมากสำหรับผู้จะอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ ซึ่งการอ่านในใจนี้เป็นเรื่องที่ต้องใช้ทักษะ
(อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๑๓) ผู้จะชำนาญในการอ่านต้องอาศัยการฝึกทักษะ เพื่อให้เกิดทักษะ
ในสองด้านคือ ทักษะในการอ่านเร็วกับทักษะในการเข้าใจความหมาย ซึ่งทักษะทั้งสองประการนี้
จะแยกให้ออกจากกันไม่ได้

๑.๕ อัตราเร็วในการอ่าน

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๑๒ - ๑๓) ได้กล่าวถึงการอ่าน
เร็วว่าขึ้นอยู่กับองค์ประกอบสองประการคือ

๑. ความมุ่งหมายในการอ่าน ความมุ่งหมายในการอ่านนั้นถ้าเราตั้งใจไว้ไม่
เหมือนกันก็จะทำให้ความเร็วในการอ่านแตกต่างกัน

๒. ความชำนาญของผู้อ่านซึ่งขึ้นอยู่กับ การได้ฝึกอ่านอยู่เสมอ

วาสนา เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค ๒๕๒๑ : ๕๒) กล่าวว่า อัตราเร็วในการอ่านขึ้นอยู่กับความยากง่ายของเนื้อหาที่อ่าน และความสามารถหรือทักษะของผู้อ่าน นักอ่านที่ดีควรจะต้อง เป้าหมายหรือกำหนดความเร็วในการอ่านไว้ล่วงหน้า และต้องทำให้ได้ตามที่กำหนดไว้

จากข้อความที่กล่าวมาสรุปได้ว่าอัตราเร็วในการอ่านมีหลายระดับ ซึ่งพราย (Fry. ๑๙๖๓ : ๔๔ - ๖๑) ได้แบ่งอัตราความเร็วในการอ่านไว้ ๓ ระดับ ดังนี้

๑. อ่านช้า (Study reading speed) เป็นอัตราเร็วที่ใช้ในการอ่านตำราวิชาการหรือเรื่องที่ค่อนข้างยาก หรือเมื่อต้องการทำความเข้าใจอย่างละเอียดเกี่ยวกับเรื่องที่ศึกษา การอ่านบทประพันธ์เพื่อความไพเราะของท่วงทำนองในการเขียน การอ่านเพื่อท่องจำ เป็นต้น อัตราเร็วในการอ่านระดับนี้ประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องประมาณร้อยละ ๘๐ - ๙๐

๒. อ่านปานกลาง (Average reading speed) เป็นอัตราเร็วที่ใช้ในการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญหรืออ่านเพื่อความเข้าใจ และการค้นหารายละเอียดบางประการที่ต้องการ เช่น การอ่านหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และตำราต่าง ๆ อัตราเร็วระดับนี้เป็นอัตราเร็วที่ผู้อ่านโดยทั่วไปใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งมีความเร็วประมาณ ๒๕๐ - ๕๐๐ คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจในเนื้อเรื่องประมาณร้อยละ ๗๐

๓. อ่านเร็ว (Skimming) เป็นการอ่านเพื่อความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ เพื่อจับใจความส่วนรวมของข้อความหรือหนังสือ เช่น การตรวจดูว่าหนังสือเล่มนั้นสมควรอ่านหรือไม่ ผู้อ่านก็ดูสารบัญ เนื้อเรื่อง ส่วนหัวเรื่อง ท่วงทำนองการแต่ง และอ่านเนื้อเรื่องอย่างคร่าว ๆ อัตราเร็วในการอ่าน ๕๐๐ คำต่อนาที หรือมากกว่า โดยมีความเข้าใจเนื้อเรื่องประมาณร้อยละ ๕๐

นอกจากนั้นเบอร์มิสเตอร์ (อนรัชฎ ศิริสวัสดิ์ ๒๕๒๔ : ๑๖ อ้างอิงมาจาก Burmeister. ๑๙๗๔ : ๒๓๙ - ๒๔๐) ก็ได้แบ่งอัตราเร็วในการอ่านออกเป็น ๓ ระดับคือ

๑. อัตราเร็วในการอ่านระดับสูง ผู้อ่านจะอ่านด้วยอัตราเร็วระดับนี้เมื่อต้องการทราบความคิดและใจความสำคัญของข้อความที่อ่าน หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

๒. อัตราเร็วในการอ่านระดับกลาง ผู้อ่านจะอ่านด้วยอัตราเร็วระดับนี้เมื่อ

ต้องการจะเข้าใจข้อความที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ทราบรายละเอียดที่สำคัญ และสามารถตีความได้

๓. อัตราเร็วในการอ่านระดับคำ ผู้อ่านจะอ่านควยอัตราเร็วระดับนี้เมื่อต้องการวิเคราะห์ข้อความที่อ่าน นำแนวความคิดที่ได้รับจากการอ่านมาพัฒนาแนวความคิดของตนและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

อัตราเร็วในการอ่านมีหลายระดับ ซึ่งขึ้นอยู่กับประเภทของเนื้อเรื่องที่อ่านและความชำนาญของผู้อ่าน ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยมุ่งให้ผู้เข้ารับการฝึกอ่านใช้อัตราความเร็วในระดับปานกลางและระดับสูง

๑.๖ สาเหตุของการอ่านช้า

สเปซ และ เบอร์ก (Spache and Berg. ๑๙๕๕ : ๘๓) กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าว่ามีอยู่ ๓ ประการคือ

๑. การอ่านออกเสียง ทำให้อ่านช้า การอ่านออกเสียงติดนิสัยมาจากการเริ่มต้นในการเรียนอ่านคือ อ่านแบบเห็น (Seeing) แล้วออกเสียง (Vocalization) แล้วจึงรวบรวมความหมายของคำเพื่อความเข้าใจเป็นขั้นสุดท้าย

๒. ไม่สามารถจับใจความสำคัญจากการอ่าน (Inability to read for ideas) ทั้งนี้เนื่องจากอ่านทีละคำ แทนที่จะอ่านเป็นกลุ่มคำเพื่อรวมเข้าเป็นหน่วยความคิด

๓. ขาดทักษะในการทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน เพราะรู้คำศัพท์น้อย ทำให้จับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านไม่ได้จึงทำให้อ่านช้า

ในเรื่องคำศัพท์นี้ เกท (Gate. ๑๙๔๗ : ๓๕๖ - ๓๗๐) ได้กล่าวว่า ความเข้าใจในคำศัพท์เป็นหัวใจในการอ่าน เพราะผู้อ่านที่เข้าใจคำสำคัญในประโยคจะสามารถอ่านได้เร็วขึ้น โดยจะอ่านข้ามประโยคหรือใจความที่ไม่สำคัญโดยไม่เสียความเข้าใจในการอ่าน ส่วนผู้ที่ไม่สามารถเข้าใจในคำศัพท์เป็นจำนวนมากเท่าใด ก็มีโอกาสนำไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านและสามารถอ่านได้ช้ามากยิ่งขึ้นเท่านั้น

เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ (เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ ๒๕๑๔ : ๑๔ - ๑๕) ได้กล่าวถึงข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุทำให้อ่านช้าดังนี้

๑. ข้อบกพร่องในค่านกลไกของการอ่าน ได้แก่

๑.๑ จำนวนการหยุด (Fixation) คอบรรทัดมากเกินไป

ซึ่งในหนังสือธรรมศาสตร์มีการหยุดเพียง ๓ - ๔ ครั้งต่อบรรทัด

๑.๒ เวลาของการหยุด (Duration of Fixation) มากเกินไป
ควรใช้เวลาหยุดแต่ละครั้งประมาณครึ่งวินาที สำหรับการอ่านอย่างธรรมดา

๑.๓ ช่วงการจับสายตา (Span of vision) แคบจึงไม่ควรอ่านทีละ
คำ ควรอ่านทีละ ๓ - ๖ คำต่อการหยุดหนึ่งครั้ง

๑.๔ การอ่านย้อน (Regression) เนื่องจากไม่เข้าใจข้อความที่อ่าน
และอ่านย้อนจนคิดเป็นนิสัย

๒. ข้อบกพร่องในค่านิจวิทยาการอ่าน ได้แก่

๒.๑ การอ่านออกเสียง (Vocalization) ทำให้เสียเวลา ได้แก่
การอ่านออกเสียงดัง การเคลื่อนไหวริมฝีปาก ตลอดจนการอ่านออกเสียงในใจ

๒.๒ ขาดความสนใจในเรื่องที่อ่าน

๒.๓ รู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ

๒.๔ ขาดสมาธิในการอ่าน

ดัลล์แมนน์ และคนอื่น ๆ (Dallmann and others. ๑๙๓๔ : ๒๑๗ - ๒๒๑)

กล่าวถึงสาเหตุที่ทำให้อ่านช้าไว้ดังนี้

- ๑. ขาดทักษะในการจำคำ (Word recognition)
- ๒. การออกเสียง (Vocalization) ในขณะที่อ่าน
- ๓. การชี้คำ (Pointing to words) ในขณะที่อ่าน
- ๔. ขาดการฝึกอ่านเร็ว
- ๕. ขาดความสนใจ และไม่มีจุดมุ่งหมายในการอ่าน

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๑๔ - ๑๖) และวาสนา

เกตุภาค (วาสนา เกตุภาค ๒๕๒๑ : ๕๒) ได้กล่าวถึงสาเหตุของการอ่านช้าไว้สอดคล้องกัน
ดังนี้

๑. การเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่าน ทำให้อัตราเร็วในการอ่านเท่ากับอัตราเร็ว
ในการพูดธรรมดา ซึ่งเหมือนกันกับการอ่านออกเสียง ผู้ที่เคลื่อนไหวริมฝีปากในขณะที่อ่าน จะอ่าน
ได้ไม่เกินนาทีละ ๑๘๐ คำ

๒. การอ่านในลำคอคือ การพูดเป็นคำ ๆ ในขณะที่อ่าน แต่เสียงมิได้เล็กหลุดออกมา ซึ่งมีผลเช่นเดียวกับการอ่านออกเสียงเป็นคำ ๆ

๓. การอ่านออกเสียงในใจ เป็นการอ่านที่ผู้อ่านได้ยินเสียงของตนเอง ทั้ง ๆ ที่มิได้ออกเสียงไม่ว่าด้วยหรือเบา หรือในลำคอ

๔. การชี้ตัวอักษรในขณะที่อ่าน ซึ่งมีอยู่สองลักษณะคือ ลักษณะแรกจะใช้นิ้วมือหรือคินสอชี้ตัวอักษร อีกลักษณะหนึ่งชี้โดยไม่รู้อัตรา ได้แก่การโคลงศีรษะจากตัวอักษรตัวแรกถึงตัวสุดท้ายของบรรทัด

๕. การอ่านกลับไปกลับมา ผู้อ่านที่ไม่ชำนาญมักติดนิสัยในการอ่านกลับไปกลับมา แม้แต่เรื่องธรรมดา ซึ่งปกติผู้อ่านประเภทนี้มักจะอ่านเป็นคำ ๆ เมื่ออ่านไปจึงรู้สึกว่ายาวความที่อ่านไม่สัมพันธ์กันจึงย้อนกลับไปอ่านใหม่ ซึ่งทำให้อ่านได้ช้ามาก

จากข้อบกพร่องที่เป็นสาเหตุทำให้อ่านช้าดังที่กล่าวมานั้น สามารถทำการปรับปรุงแก้ไขได้ โดยมีผู้เสนอความคิดไว้ในแนวทาง ๆ ดังนี้

สเปช และ เบอร์ก (Spache and Berg. ๑๙๕๕ : ๘๓) ได้แนะนำวิธีขจัด การอ่านออกเสียงซึ่งเป็นอุปสรรคของการอ่านเร็วว่า แก้ไขโดยการอ่านเป็นกลุ่มคำ

สมิท (Smith. ๑๙๖๓ : ๓๖๕) ได้กล่าวถึงการแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่านไว้ดังนี้

- ๑. กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความต้องการที่จะแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่าน
- ๒. คอยสังเกตเวลานักเรียนอ่าน เพื่อจะเตือนให้เขารู้ตัว
- ๓. คิดคำเตือนไว้ในห้องเรียนว่า "อ่านด้วยตาไม่ใช่อ่านด้วยปาก"
- ๔. ใช้นิ้วมือหรือคินสอกริมฝีปากเวลาอ่าน
- ๕. คาบกระดากไว้ในปากขณะที่อ่าน

นอกจากนี้ สมิทยังได้แนะนำวิธีแก้นิสัยการชี้ตัวอักษรไว้ดังนี้

๑. ใช้กระดาษแข็งที่มีความยาวพอ ๆ กับหน้าหนังสือ ทาบหน้าหนังสือเวลาอ่านให้เลื่อนลงทีละบรรทัด

- ๒. เวลาอ่านให้ใช้มือจับหนังสือไว้เพื่อไม่ให้มีโอกาสนี้
- ๓. การแก้ไขการเคลื่อนไหวศีรษะในขณะที่อ่าน ให้ใช้มือจับคางไว้เวลาอ่าน

อัมพร สุขเกษม (อัมพร สุขเกษม ๒๕๒๐ : ๑๔ - ๑๕) มีความคิดเห็นในการแก้ไขการเคลื่อนไหวริมฝีปากขณะที่อ่านสอดคล้องกับ สมิต คือ ให้ใช้นิ้วมือกดริมฝีปากเวลาอ่าน ส่วนการแก้นิสัยการขี้ตัวอักษร แก้โดยให้ผู้อ่านฝึกกวาดสายตากว้าง ๆ ไม่ใช่ดูที่ละตัวอักษร

กล่าวโดยสรุปแล้ว การอ่านข้านั้นมีสาเหตุมาจากข้อบกพร่องในการอ่านของแต่ละคน เช่น การออกเสียงในการอ่าน ช่วงในการจับตาแคบ ไม่มีความรู้ในค่านำศัพท์ เป็นต้น ซึ่งสาเหตุดังกล่าวนี้สามารถแก้ไขได้ถ้าได้รับการฝึกที่ถูกวิธี ดังนั้นในการฝึกอ่านครั้งนั้นนอกจากมีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้เกิดสมรรถภาพการอ่านเร็วแล้ว ยังมุ่งหาวิธีแก้ไขข้อบกพร่องดังกล่าวด้วย โดยใช้วิธีการของแบบฝึกอ่านและผู้อาวุโสการฝึกคอยช่วยเหลือแนะนำ

๑.๗ ความเข้าใจในการอ่าน

ความเข้าใจในการอ่านนับว่าเป็นจุดประสงค์หรือหัวใจของการอ่าน เพราะในการอ่านถึงแม้ว่าจะอ่านไต่รวดเร็วเพียงใดก็ตาม ถ้าผู้อ่านไม่เข้าใจสิ่งที่ตนอ่านหรือไม่สามารถจับใจความสำคัญของสิ่งที่ตนอ่านได้แล้ว ก็กล่าวได้ว่าการอ่านนั้นไม่มีประสิทธิภาพ ชาวล แพร์ตกุล (ชาวล แพร์ตกุล ๒๕๐๗ : ๒๒๕ - ๒๔๐) ได้กล่าวว่าความเข้าใจเป็นพื้นฐานของปัญญา ซึ่งสามารถแสดงออกด้วยพฤติกรรม ๓ ประการ คือ

๑. การแปลความ หมายถึง การแปลเรื่องราวหรือข้อความเดิมให้ออกมาเป็นคำใหม่ ภาษาใหม่ หรือแบบใหม่

๒. การตีความ คือการเก็บความเดิมมาบันทึกใหม่ เรียบเรียงใหม่ หรือร้อยกรองใหม่ เป็นการมองเรื่องราวเดิมในแง่ใหม่ ค้นหา และเปรียบเทียบทั้งความสำคัญและความสัมพันธ์ของส่วนย่อย ๆ ภายในเรื่องราวนั้นจนจนเป็นข้อสรุปได้

๓. การขยายความ คือการอนุมานหรือขยายความคิดให้กว้างลึกและไกลกว่าข้อเท็จจริงที่ประจักษ์อยู่ในเรื่องนั้น

การอ่านเพื่อความเข้าใจหรือเพื่อจับใจความของเรื่องที่อ่านนั้น ชาลธรีรา กลัดค้อยู (ชาลธรีรา กลัดค้อยู ๒๕๑๗ : ๒๕ - ๒๖) กล่าวว่า แบ่งออกเป็น ๒ ลักษณะคือ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ การอ่านเพื่อจับใจความส่วนรวมเป็นการทำความเข้าใจเนื้อหาที่สำคัญของข้อความหรือหนังสือเพื่อให้มองเห็นความสัมพันธ์ของรายละเอียด

ต่าง ๆ และเข้าใจจุดมุ่งหมายสำคัญของข้อความหรือหนังสือนั้น ๆ ได้ อ่านเพื่อจับใจความส่วนรวม ทำให้ได้ด้วยการพลิกดูและกวาดสายตามานหัวข้อความ ๆ ทั้งหัวข้อใหญ่และหัวข้อย่อยอย่างรวดเร็ว พร้อมกับพยายามจับลำดับของหัวข้อนั้น ๆ เพื่อให้ทราบว่าแต่ละหัวข้อมีความสัมพันธ์กันอย่างไร และมีการดำเนินไปสู่จุดหมายปลายทางด้วยวิธีการเชื่อมโยง เนื้อหาและแนวความคิด ตลอดจนข้อมูลต่าง ๆ ใด ๆ ใดบ้าง ส่วนการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญเป็นการอ่านเพื่อทำความเข้าใจใจความสำคัญของข้อความ ผู้อ่านชำนาญอาจจะไม่จำเป็นต้องอ่านทุกตัวอักษร ในขณะที่ผู้อ่านที่มีประสบการณ์น้อย ต้องอ่านอย่างพิถีพิถันจึงจะสามารถจับใจความของเนื้อเรื่องได้ ใจความสำคัญนั้นมีได้มีความหมายจำกัดเพียงแค่นำเรื่องที่สำคัญเท่านั้น นักอ่านที่ดีอาจจะเก็บสาระสำคัญของหนังสือเล่มหนึ่ง ๆ หรือบทความหนึ่ง ๆ ได้หลายแง่ เช่น เก็บความรู้ เก็บเนื้อเรื่องที่สำคัญ เก็บแนวความคิด หรือทัศนคติของผู้เขียน และจุดมุ่งหมายสำคัญของเรื่องซึ่งอาจจะมีหลายประการ และมีลำดับหรือนำหนักความสำคัญที่แตกต่างกัน

สำหรับองค์ประกอบที่จะก่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่านนั้น ได้มีผู้เสนอความคิดเห็นไว้ดังนี้

บอนด์ และ ทิงเกอร์ (Bond and Tinker, ๑๙๕๓ : ๒๓๕) ให้ความเห็นว่าความเข้าใจในการอ่านมีพื้นฐานมาจากสิ่งต่อไปนี้

๑. การเข้าใจความหมายของคำ เป็นรากฐานสำคัญของความเข้าใจในการอ่าน ถ้าเข้าใจความหมายของศัพท์ที่ชัดเจนและกว้างขวาง ย่อมช่วยให้เข้าใจประโยคและเรื่องราวที่อ่านได้ก็
๒. การเข้าใจหน่วยความคิด การจะเข้าใจประโยคต้องอ่านเป็นหน่วยความคิด คือแบ่งอ่านเป็นกลุ่มคำให้ได้ความหมายของคำที่ต่อเนื่องเป็นกลุ่ม ๆ แทนการอ่านทีละคำ ซึ่งไม่สามารถจัดกลุ่มคำเป็นหน่วยความคิดได้ ทำให้เป็นอุปสรรคต่อความเข้าใจในแต่ละประโยค
๓. การเข้าใจประโยค คือการเอาความคิดหน่วยย่อยมาสัมพันธ์กันจนได้ความเข้าใจประโยค
๔. การเข้าใจตอน หมายถึง ความสามารถที่จะนำประโยคแต่ละประโยคในตอนนั้น ๆ มาสัมพันธ์กัน จึงอ่านได้เข้าใจดีขึ้น
๕. การเข้าใจเรื่องราว ต้องเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างข้อความสำคัญ ๆ

ในแต่ละตอน

เบอร์ตัน และคนอื่น ๆ (Burton and others. ๑๙๕๖ : ๗๒๑) กล่าวว่า
ความสามารถและทักษะต่าง ๆ ที่จำเป็นและเกี่ยวกับความเข้าใจในการอ่าน ประกอบด้วย

๑. การเข้าใจความหมายของคำศัพท์
๒. การเรียงลำดับความได้
๓. การจับความสำคัญได้
๔. การสังเกตความสัมพันธ์กันของข้อความที่อ่านได้
๕. การแยกประเภทได้ สรุปความได้ และคาดการณ์ได้

เวนไรท์ (Wainwright. ๑๙๗๒ : ๗๖ - ๗๘) กล่าวว่า ผู้ที่จะเข้าใจ
เรื่องราวที่ตนอ่านได้ จะต้องมีความสามารถดังนี้

๑. ความสามารถที่จะเก็บใจความ และระลึกได้เมื่อต้องการ
๒. ความสามารถที่จะเลือกอ่านแต่หัวข้อสำคัญ
๓. ความสามารถที่จะตีความของใจความสำคัญ และแนวความคิดในเรื่องได้
๔. ความสามารถที่จะสรุปเรื่องราวต่าง ๆ เพราะบางหัวข้อผู้เขียนไม่ได้กล่าว
อย่างละเอียด

อย่างละเอียด
อ่านได้

๕. ความสามารถที่จะสรุป และประเมินค่าเนื้อเรื่องที่ตนอ่านได้
๖. ความสามารถที่จะเชื่อมโยงความรู้ที่ได้มา กับประสบการณ์เดิมของตน

ประทีป วาทิกวาทิน (ประทีป วาทิกวาทิน ๒๕๑๔ : ๗๘ - ๗๙) ได้ให้
คำแนะนำเกี่ยวกับการอ่านให้เข้าใจว่า ผู้อ่านต้องจับใจความสำคัญของเรื่องได้ ซึ่งวิธีจับใจความ
สำคัญทำได้โดยยึดหลักดังนี้

๑. อ่านเรื่องราวได้ตลอดทั้งเรื่อง
๒. ตั้งคำถาม ตามตัวเองสั้น ๆ ว่า เรื่องอะไร ใครทำอะไร ที่ไหน

เมื่อไร อย่างไร และทำไม บางเรื่องอาจมีคำตอบไม่ครบ แต่อาจจะต้องตอบเท่าที่มีอยู่ให้
ครบถ้วน เพื่อจะได้จับใจความสำคัญให้ได้มากที่สุด

๓. ขยายความในคำตอบออกไปอีก เมื่อต้องการรายละเอียดที่จำเป็นของ ใจความสำคัญ

นอกจากนี้ ทรงพันธ์ วรรณมาศ (ทรงพันธ์ วรรณมาศ ๒๕๒๔ : ๒ - ๓) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การอ่านที่จะเข้าใจและจับใจความได้นั้น ต้องสืบเนื่องมาจากการอ่านให้ เกิดทักษะ ๕ ชั้น คือ

ขั้นที่ ๑ อ่านออก เป็นหลักการอ่านเบื้องต้น ตั้งแต่เริ่มหัดอ่านจะต้องอ่าน ออกเสียงให้ถูกต้อง หรือเมื่ออ่านคำราวออกเสียงก็ยังเป็นส่วนสำคัญอยู่

ขั้นที่ ๒ อ่านคล่อง หมายถึง การอ่านในใจซึ่งเป็นการอ่านขั้นสูง เพราะเมื่อ อ่านออกเสียงเกิดความชำนาญแล้ว การอ่านในใจก็ตามมา การอ่านประเภทนี้กินเวลาในการอ่าน สั้น

ขั้นที่ ๓ อ่านเข้าใจเรื่อง ได้แก่การอ่านและได้รับความรู้ใหม่

ขั้นที่ ๔ อ่านแยกแยะชนิดของข้อความได้ โดยเฉพาะข้อความจริง ๆ ข้อคิดเห็น และข้อความแสดงอารมณ์

ขั้นที่ ๕ อ่านแล้วตีความหรือวินิจฉัยสารได้ ชั้นนี้เป็นขั้นที่จำเป็นที่สุดในการอ่าน ซึ่งผู้อ่านจะต้องเข้าใจว่า ผู้เขียนได้ส่งสารอะไรมาให้อ่านบ้าง โดยผู้อ่านต้องพิจารณาเอง

จากเอกสารที่กล่าวมาพอสรุปได้ว่า ความเข้าใจในการอ่านขึ้นอยู่กับความรู้ใน เรื่องคำศัพท์ การเข้าใจความหมายของประโยคหรือเรื่องราวที่อ่าน ดังนั้นคำศัพท์หรือเรื่องราว ที่จะนำมาใช้ในการฝึกอ่านจะเลือกมาโดยมีระดับความสามารถของผู้เข้ารับการฝึกเป็นเกณฑ์ เพื่อบังคับให้ผู้อ่านมีความสามารถในการแปลความ ตีความ และขยายความเรื่องที่อ่าน ได้ถูกต้อง

๒. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการอ่านเร็ว

๒.๑ งานวิจัยในต่างประเทศ

เลทสัน (Letson. ๑๙๕๕ : ๕๓) ได้ทำการวิจัยกับนักศึกษามหาวิทยาลัยปีที่ ๑ โดยให้นักศึกษาอ่านข้อความ ข้อความละ ๕ นาที เมื่อหมดเวลาให้นักศึกษาวางกลดล้อมรอบคำที่ อ่านจบเป็นคำสุดท้าย แล้วให้ตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจในเนื้อเรื่อง พบว่าความเร็วใน

การอ่านและความเข้าใจมีความสัมพันธ์กันสูง เมื่อข้อความที่อ่านง่าย

เมย์ฟิลด์ (Mayfield. ๑๙๗๐ : ๒๐๒๑ -A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนระดับ ๑๐, ๑๑ และ ๑๒ จำนวน ๔๒๑ คน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนทั้ง ๓ ระดับ มีอัตราเร็วในการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ นักเรียนระดับ ๑๒ มีอัตราเร็วในการอ่านสูงสุด และนักเรียนระดับ ๑๐ มีอัตราเร็วในการอ่านต่ำสุด แสดงว่าเมื่อนักเรียนเรียนชั้นสูงขึ้นจะมีอัตราเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่าการได้ฝึกอ่านสม่ำเสมอมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเร็วในการอ่าน

แมคคอนกี และคนอื่น ๆ (McConkie and others. ๑๙๗๓ : ๔) ได้ทำการวิจัยกับนักศึกษามหาวิทยาลัยคอร์เนล โดยแบ่งนักศึกษาออกเป็น ๗ กลุ่ม กลุ่มละ ๒๐ คน แต่ละกลุ่มให้อ่านข้อความเดียวกันแต่ตอบคำถามชนิดต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน ผลปรากฏว่านักศึกษากลุ่มที่ ๑ - ๖ ที่รู้ตัวว่าจะต้องตอบคำถามประเภทใด สามารถอ่านได้เร็วกว่านักศึกษากลุ่มที่ ๗ ซึ่งไม่ทราบแน่นอนถึงคำถามที่ตนต้องตอบ สรุปได้ว่าความเร็วในการอ่านขึ้นอยู่กับการที่ผู้อ่านรู้คำถามที่ตนจะต้องตอบเป็นแบบใด และถ้าคำถามนั้นสามารถหาคำตอบได้ง่าย เช่น คำถามเกี่ยวกับตัวเลข ผู้อ่านจะใช้เวลาเฉลยต่ำกว่าเมื่อต้องตอบคำถามประเภทอื่น

แจคสัน และ แมคเคลลแลนค์ (Jackson and McClelland. ๑๙๗๕ : ๕๖๖ - ๕๗๓) ได้ศึกษาของศัพท์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็ว โดยศึกษากับนักศึกษาระดับปริญญาตรี ๒ กลุ่มคือ กลุ่มที่อ่านด้วยความเร็วปานกลางประมาณ ๒๐๐ - ๓๐๐ คำต่อนาที และกลุ่มที่อ่านเร็วมากประมาณ ๔๑๕ - ๔๕๕ คำต่อนาที ซึ่งทั้งสองกลุ่มจะอ่านโดยความเข้าใจไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ผลการทดลองสรุปได้ว่า ผู้ที่อ่านได้เร็วจะจับใจความได้มากกว่าผู้ที่อ่านช้าในการหยุดสายตาแต่ละครั้งแม้ว่าประโยคจะซับซ้อนมากเพียงใดก็ตาม แสดงว่าผู้ที่อ่านเร็วจะมีช่วงจับสายตาทันทีจึงจับใจความได้มาก ส่วนผู้ที่อ่านช้าจะมีช่วงจับสายตาแคบจึงจับใจความได้น้อย

ซามูเอล และคนอื่น ๆ (Samuel and others. ๑๙๗๕ - ๑๙๗๖ : ๗๓) ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบความเร็วในการบอกความหมายของคำศัพท์ที่นักเรียนรู้อยู่แล้วกับกลวิธีที่ผู้อ่านมีความสามารถสูง และผู้อ่านที่ด้อยความสามารถในการอ่าน การวิจัยนี้ทำกับนักเรียน ๒ ระดับคือ นักเรียนเกรด ๔ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ที่ด้อยความสามารถในการอ่าน และนักศึกษา

มหาวิทยาลัยปีที่ ๓ ซึ่งเป็นตัวแทนของผู้ที่มีความสามารถในการอ่าน ผลการวิจัยพบว่าผู้ที่อ่านเร็วมีความสามารถสูงกว่าผู้ที่อ่านช้าในทักษะต่อไปนี้

๑. สามารถบอกความหมายศัพท์ที่ตนรู้แล้วได้เร็วกว่า
๒. สามารถจำแนกคำถูกคำผิดได้ดีกว่า

๒.๒ งานวิจัยในประเทศ

เกษน์ จรุงเรืองฤทธิ์ (เกษน์ จรุงเรืองฤทธิ์ ๒๕๐๐ : ๑๑ - ๑๒) ได้กล่าวถึงรายงานการทดสอบอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทย ซึ่ง Dr. Frederick L. Ayer และอาจารย์สุมน สุกบรรทัด แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ได้รวบรวมไว้เมื่อ พ.ศ. ๒๔๘๕ เพื่อวัดอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนิสิตปีที่ ๑ จำนวน ๑๕ คน โดยให้ผู้เข้าทดสอบวัดความเร็วในการอ่านภาษาไทยอ่านข้อความที่กำหนดให้ และจับเวลาในการอ่าน หลังจากนั้นมีการวัดความเข้าใจข้อความที่อ่าน ผลปรากฏว่านิสิตอ่านได้ด้วยอัตราเร็วเฉลี่ย ๓๑๖ คำต่อนาที มีความเข้าใจร้อยละ ๗๐

ภาณี การุณยะวนิช (ภาณี การุณยะวนิช ๒๕๐๓ : ๕๗) ได้ศึกษาอัตราเร็วและความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในกรุงเทพมหานครจำนวน ๓๖๒ คน พบว่านักเรียนสามารถอ่านได้เร็วเฉลี่ย ๑๑๔ คำต่อนาที ซึ่งนักเรียนหญิงสามารถอ่านได้เร็วกว่านักเรียนชาย และพบว่านักเรียนที่อ่านได้เร็วมีความแม่นยำในความเข้าใจสูงกว่านักเรียนที่อ่านได้ช้า

จินตนา แดงเที่ยง (จินตนา แดงเที่ยง ๒๕๐๕ : ๕๕ - ๖๑) ได้ทำการศึกษหาอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๒๐ คน ผลปรากฏว่า นักเรียนอ่านด้วยอัตราเร็วเฉลี่ย ๑๕๓ คำต่อนาที มีความเข้าใจร้อยละ ๖๗

นอกจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๐๕ ยังได้มีผู้ศึกษาหาอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในระดับชั้นต่าง ๆ ดังนี้คือ สุภัทรา บุญสืบสาย (สุภัทรา บุญสืบสาย ๒๕๐๕ : ๖๑ - ๖๓) ได้ศึกษาอัตราเร็วในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ของโรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน ๑๒๐ คน ผลปรากฏว่านักเรียนอ่านด้วยอัตราเร็วเฉลี่ย ๓๐๘ คำต่อนาที

มีความเข้าใจร้อยละ ๘๒ ต่อมา สุพิศ จิตรานนท์ (สุพิศ จิตรานนท์ ๒๕๐๕ : ๕๓ - ๕๔) ได้ศึกษาอัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร ๑๒ แห่ง จำนวนนักเรียน ๑๒๐ คน ผลปรากฏว่านักเรียนอ่านด้วยอัตราเร็วเฉลี่ย ๒๗๕ คำต่อนาที มีความเข้าใจเฉลี่ยร้อยละ ๖๐ และ นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ (นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ ๒๕๐๕ : ๓ - ๕๑) ได้ศึกษากับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๑๒๐ คน พบว่านักเรียนอ่านด้วยอัตราเร็วเฉลี่ย ๒๕๗ คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจร้อยละ ๗๖

นางกาญจน์ ท้าวทอง (นางกาญจน์ ท้าวทอง ๒๕๒๐ : ๕๖) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก จากวิทยาลัยครูสวนกลาง พบว่าความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างประโยค ความสามารถในการอ่านข้ามคำ และความสามารถในการจับใจความสำคัญ มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็ว อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และองค์ประกอบของการอ่านเร็วทั้งสามด้านส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียนในทางบวก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑

สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ (สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ ๒๕๒๑ : ๔๑ - ๔๕) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างสังกัดของคำ กับความสามารถในการอ่านพบว่าสังกัดของคำทุกแบบมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความเข้าใจในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่าน และความสามารถในการอ่านอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และพบว่านักเรียนชายและนักเรียนหญิงมีความสามารถในการอ่าน ความเร็ว ความถูกต้องในการอ่านไม่แตกต่างกัน

จินตนา พวงจันทน์แดง (จินตนา พวงจันทน์แดง ๒๕๒๔ : ๕๕ - ๕๖) ได้ศึกษาองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็ว ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าองค์ประกอบของความสามารถในการอ่านเร็วสามด้านคือ องค์ประกอบด้านความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ องค์ประกอบด้านความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างประโยค และความสามารถในการเคลื่อนสายตามีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็วอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และพบว่าองค์ประกอบด้านความสามารถในการเข้าใจคำศัพท์ส่งผลต่อความสามารถในการอ่านเร็วมากที่สุด ส่วนองค์ประกอบด้านความสามารถ

ในการเคลื่อนไหวสายตาและความสามารถในการเข้าใจโครงสร้างประโยค ซึ่งผลรองลงมาตามลำดับ จากงานวิจัยที่กล่าวมาสรุปได้ว่าอัตราเร็วในการอ่านมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่าน ซึ่งส่วนใหญ่แล้วผู้ที่มีความสามารถในการอ่านเร็วมากเท่าใด ความเข้าใจในการอ่านจะเพิ่มมากขึ้นเท่านั้น ในการที่จะสามารถอ่านได้เร็วขึ้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ เป็นอันว่า ความสามารถในการเข้าใจความหมายของคำ ความสามารถในการเคลื่อนไหวสายตา และความสามารถในการอ่านข้ามคำ ซึ่งทักษะต่าง ๆ นี้สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคนถ้าได้รับการฝึกที่ถูกต้องวิธี

๓. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับวิธีการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

การอ่านเร็วเป็นทักษะที่สามารถฝึกฝนได้ และก่อให้เกิดคุณค่าแก่ผู้ฝึก ดังที่ เฟอริกูสัน (Ferguson, ๑๙๓๓ : ๒๕ - ๓๔) ได้กล่าวว่าการฝึกให้นักเรียนอ่านอย่างรวดเร็วนั้น ก่อให้เกิดคุณค่าดังต่อไปนี้

๑. เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น
๒. จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้รวดเร็ว
๓. ไม่หยุดชะงักการอ่านเพราะไม่รู้คำศัพท์
๔. ทำให้ผู้อ่านเกิดความมั่นใจว่าสามารถอ่านได้

หลักและวิธีการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว นั้น ได้มีผู้เสนอแนะไว้หลายวิธี ดังต่อไปนี้
 ฮอว์ (Shaw, ๑๙๕๕ : ๔๓) ได้เสนอแนะหลักการในการปรับปรุงสมรรถภาพการอ่านเร็วไว้ดังนี้

๑. วางแผนในการฝึกอ่าน โดยกำหนดเวลาที่แน่นอน ใช้เวลาฝึกวันละ ๑๕ นาที
  ๒. เลือกหนังสือที่ใช้ฝึกตรงกับความสนใจของผู้ฝึก ความยากง่ายของภาษาและเนื้อหาสาระที่จะได้จากการอ่านต้องเหมาะสมกับผู้ฝึก
  ๓. เมื่ออ่านจบต้องทดสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วยการตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น
  ๔. จับเวลาในการอ่านแต่ละเรื่องว่ามีอัตราเร็วในการอ่านกี่คำต่อนาที
  ๕. ให้อ่านบันทึกความก้าวหน้าของตน
- แฮร์ริส (Harris, ๑๙๖๖ : ๕ - ๖) ได้เสนอแบบฝึกหัดเพื่อฝึกสมรรถภาพการอ่าน

เร็วตามลำดับขั้นต่อไปนี้

- ขั้นที่ ๑ ทดสอบความสามารถในการอ่านก่อนเริ่มการฝึก
- ขั้นที่ ๒ เพิ่มความเร็วในการจำคำ
- ขั้นที่ ๓ เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของคำ
- ขั้นที่ ๔ เพิ่มความเร็วในการเข้าใจความหมายของประโยค
- ขั้นที่ ๕ ฝึกอ่านอนุเฉต เพื่อให้เข้าใจใจความสำคัญของอนุเฉตนั้น
- ขั้นที่ ๖ ฝึกอ่านอนุเฉต เพื่อให้เข้าใจความหมายทั้งหมด
- ขั้นที่ ๗ ฝึกอ่านข้ามคำ หรืออ่านค้นหาใจความที่ต้องการ
- ขั้นที่ ๘ ฝึกค้นหาความหมายจากพจนานุกรมให้อ่านได้อย่างรวดเร็ว

รอช และเวินสไตน์ (จินตนา พวงจันทร์แดง ๒๕๒๔ : ๑๒ - ๑๓ อ้างอิงมาจาก Rauch and Weinstein. ๑๙๖๔ : ๓๕๓ - ๓๕๔) ได้เสนอวิธีการเพิ่มความเร็วในการอ่าน สำหรับผู้ที่ต้องการฝึกฝนการอ่านเร็วไว้ดังนี้

๑. ต้องสำนึกอยู่เสมอว่าการเพิ่มความเร็วในการอ่านมีความสำคัญอย่างยิ่ง และจะต้องมีความเต็มใจที่จะฝึกฝนเพื่อให้บรรลุจุดหมาย
๒. พยายามอ่านเรื่องง่าย ๆ และน่าสนใจให้มาก ๆ เช่น นวนิยายที่สามารถทำให้เพลิดเพลินจะทำให้เลิกนิสัยการอ่านทีละคำโดยอัตโนมัติ
๓. ฝึกการอ่านทุกวันอย่างน้อยวันละ ๓๐ นาที โดยอ่านข้อความนิยายสารที่ที่น่าสนใจ อ่านขลุ่ย และเรื่องที่น่าสนใจทันสมัย เวลาอ่านควรบังคับตัวเองให้อ่านเร็วที่สุดเท่าที่จะเร็วได้ และพยายามจับใจความสำคัญและข้อเท็จจริงต่าง ๆ จากเรื่องที่อ่านให้ได้
๔. สะสมประสบการณ์จากการอ่านให้มาก นักอ่านที่คิดสามารถข้ามคำและข้อความได้ เพราะรู้จักสะสมความรู้ที่มีประโยชน์จากการอ่าน ควรเป็นคนที่สนใจในเหตุการณ์ปัจจุบันรอบ ๆ ตัว พยายามที่จะรู้จักข้อต่าง ๆ และเข้าใจแนวความคิดจากข่าวสารที่อ่าน นอกจากนั้นจะต้องสนใจเกี่ยวกับภูมิหลังของนักประพันธ์และเบื้องหลังการเขียนของเขา
๕. พยายามเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับศัพท์ อย่าให้อ่านเรื่องราวเรื่องศัพท์ทำให้การอ่านต้องขาดความรู้เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นหัวใจสำคัญของการฝึกการอ่านเร็ว การวางแผนการที่จะเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับศัพท์อย่างมีระบบ จะส่งผลในทางบวกต่อความเร็วและความเข้าใจในการอ่าน

๖. ถ้าเป็นไปได้พยายามใช้ประโยชน์จากอุปกรณ์ช่วยฝึกการอ่านเร็วให้มาก เช่น เครื่องควบคุมการอ่าน เครื่องเร่งเวลาการอ่าน เครื่องวัดความเร็วในการอ่าน และภาพยนตร์ฝึกการอ่าน ซึ่งจะเป็นสิ่งกระตุ้นที่ดียิ่งในการทำให้ผู้อ่านอ่านได้เร็วขึ้นกว่าเดิม ขณะเดียวกันก็จะตรวจสอบความเข้าใจในเรื่องที่อ่านด้วย

๗. พยายามจดบันทึกความก้าวหน้าในการอ่านแต่ละวัน และควรทำแผนภูมิบันทึกอัตราเร็วในการอ่านและคะแนนความเข้าใจในการอ่าน ในแบบฝึกหัดการอ่านเร็วควรจะต้องมีความเข้าใจร้อยละ ๙๐ จึงจะอยู่ในขั้นที่น่าพอใจ สำหรับแบบฝึกการอ่านเร็วมากควรถือเกณฑ์อย่างน้อย ๕๐๐ คำต่อนาที และมีความเข้าใจเนื้อเรื่องร้อยละ ๙๐

๘. ควรตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านไว้อย่างชัดเจน จะต้องแน่ใจว่าจุดมุ่งหมายในการอ่านแต่ละครั้งคืออะไร ทำจิตใจให้มุ่งมั่นที่จะปรับปรุงความเร็วในการอ่านอย่าให้มีสิ่งใดมารบกวนสมาธิ จงกำหนดตารางเวลาในแต่ละวันให้เป็นช่วงที่ร่างกายและอารมณ์พร้อมที่จะทำแบบฝึก

๙. หาแบบฝึกหัดการอ่านข้ามคำในโปรแกรมการฝึกอ่านเร็วให้มากพยายามสำรวจบทความหรือเรื่องราวที่อ่านโดยการอ่านคำนำและอ่านบทสรุปของบทความนั้น ๆ อ่านประโยคแรกของอนุচ্ছেต ซึ่งอาจเป็นประโยคหลัก (Topic sentence) ค้นหาที่เป็นสัญญาณ (Signal Word) หรือข้อความที่บอกให้ทราบว่าผู้เขียนต้องการที่จะเน้นใจความสำคัญและกฎเกณฑ์พื้นฐานหรือข้อความที่เป็นจุดเริ่มต้นของบทสรุป

๑๐. อ่านให้มากที่สุดเป็นกฎพื้นฐานที่จะนำไปใช้กับการฝึกอ่านถ้าต้องการเป็นผู้เชี่ยวชาญในการอ่านก็ต้องฝึกฝนให้บ่อยที่สุด

กีแซนท์ (Dechant. ๑๙๗๐ : ๒๖๔) ให้ความเห็นว่า การฝึกเพื่อปรับปรุงความสามารถในการอ่านให้ดีขึ้นนั้น ควรใช้วิธีฝึกดังนี้

- ๑. ฝึกการเคลื่อนสายตาจากซ้ายไปขวา
- ๒. ฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน
- ๓. ฝึกเพื่อลดการออกเสียง
- ๔. ฝึกอ่านเป็นวลี
- ๕. ฝึกให้รู้จักเลือกวิธีอ่านที่เหมาะสม

๖. ฝึกอ่านแบบเจาะจง

๗. ฝึกทักษะในการอ่านข้ามคำ

เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ (เคชน์ จรุงเรืองฤทธิ์ ๒๕๑๔ : ๑๕) ได้เสนอแนะหลักการอ่าน และวิธีการฝึกสมรรถภาพในการอ่าน ไว้ดังนี้

๑. พยายามขยายช่วงการจำ

๒. พยายามเพิ่มความเร็วและความแม่นยำของการจำ

๓. ฝึกการเคลื่อนสายตา

๔. ขจัดការอ่านชอน

๕. พยายามไม่อ่านออกเสียงทุกทง

วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ (วิจิตรฯ แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ ๒๕๒๒ : ๑๕๕ - ๑๕๕) ได้เสนอวิธีฝึกอ่านเร็วสำหรับนักเรียนและนักศึกษาทุกระดับ ไว้ดังนี้

๑. เริ่มการฝึกอ่านโดยอ่านหนังสือง่าย ๆ และสนุก ประเภทนวนิยายที่สนุก เรื่องตลกตลก เรื่องสั้น ๆ จากนิตยสารหรือหนังสือที่ใช้อ่านเพื่อความบันเทิง เมื่ออ่านจนได้ผลดีแล้วจึงเปลี่ยนไปฝึกอ่านหนังสือประเภทวิชาการซึ่งทักษะที่ได้รับจากการฝึกอ่านก่อนต้นจะถ่ายทอดไปสู่การอ่านหนังสือวิชาการได้

๒. ฝึกอ่านอย่างสม่ำเสมอ โดยใช้เวลานั้น ๆ ถ้าใช้เวลาฝึกครั้งละ ๓ - ๕ นาที วันละ ๒ ครั้ง หรือแม้แค่ครั้งเดียวก็จะช่วยให้อ่านเร็วขึ้นอย่างเห็นได้ชัดใช้เวลาเพียง ๑ สัปดาห์

๓. อ่านเพื่อมุ่งหวังเพิ่มความเร็ว เพราะยิ่งอ่านได้เร็วจะยิ่งเข้าใจได้ดี เมื่ออ่านได้เร็วความตั้งใจจะไม่เขวเพราะสิ่งเร้าภายนอก และสามารถนำเอาคำต่าง ๆ มาสัมพันธ์กันเกิดความหมายได้ดี ยิ่งอ่านช้าเท่าไรความหมายของแต่ละคำและกลุ่มคำก็ยิ่งจะเลื่อนลางลงมากก่อนที่ จะนำมาสัมพันธ์กัน

๔. กำหนดเวลาในการอ่านให้แน่นอน แล้วพยายามอ่านให้เร็วขึ้นอีกโดยทำเครื่องหมายไว้ตรงที่อ่านถึง วันถัดไปก็อ่านตอนต่อไปโดยจับเวลาเท่าเดิมแล้วจึงนับจำนวนคำ หรือนับจำนวนคำเพิ่มอีก ๕๐ คำจากที่เคยอ่านได้ ทำเครื่องหมายไว้แล้วเริ่มอ่านให้ถึงตรงที่ทำเครื่องหมายไว้ โดยใช้เวลาเท่าเดิม

๕. อ่านเพื่อจับใจความตลอดเวลา ขณะที่พยายามอ่านให้เร็วต้องคำนึงถึงความเข้าใจ เนื้อเรื่องที่อ่านด้วย โดยวิธีการต่อไปนี้

๕.๑ ทำนายเนื้อเรื่องที่อ่านล่วงหน้า คือเมื่ออ่านตอนต้นแล้วให้เดาว่าผู้เขียนจะเขียนต่อไปอย่างไร

๕.๒ หลังจากทีอ่านได้ ๑ - ๒ หน้า หยุดนึกถึงเรื่องที่อ่าน

๖. ศึกษาคำศัพท์ให้มาก เพื่อให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน แต่ถาพคำใหม่ในขณะที่อ่านให้อ่านต่อไปเรื่อย ๆ เมื่ออ่านจนจบแล้วความที่แวกล้อมอยู่ไม่ช่วยให้รู้ความหมายของคำจึงค่อยศึกษาศัพท์นั้นภายหลัง

๗. พยายามปรับปรุงการเคลื่อนไหวสายตาในเรื่องการจับตา ช่วงสายตา การย้อนกลับ และการเปลี่ยนบรรทัด

๘. อย่าอ่านออกเสียง อ่านพิมพ์ หรือทำปากขมุขมิบ

๙. ทำบันทึกผลความก้าวหน้า การทราบผลความก้าวหน้าจะก่อให้เกิดแรงจูงใจแก่ผู้ฝึก นอกจากนั้น อูบล บุญชู (อูบล บุญชู ๒๕๒๔ : ๑๖) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกอ่านว่า ผู้ฝึกจะต้องไม่ลืมสิ่งต่อไปนี้

๑. มีความตั้งใจจริง อุทิศเวลาให้กับการอ่าน

๒. ต้องฝึกอ่านจากสิ่งพิมพ์ที่ได้จัดทำไว้ เป็นมาตรฐาน มีแบบฝึกหัดประเมินผลได้

๓. พยายามเพิ่มความก้าวหน้าในการอ่านให้มากขึ้น ซึ่งอาจจะใช้กราฟแสดงความเข้าใจ และคะแนนที่ได้รับในการอ่านแต่ละครั้งเป็นเครื่องตรวจสอบว่าได้ก้าวหน้าไปถึงไหนแล้ว นอกจากวิธีการฝึกดังกล่าวแล้ว ยังได้มีผู้เสนอรูปแบบที่จะใช้ในการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วไว้หลายวิธี ดังต่อไปนี้

๑. การเคลื่อนไหวสายตา

เบอร์ตัน และคนอื่น ๆ (Burton and others, ๑๙๕๖ : ๔๒๓) ได้เสนอความคิดเห็นว่าการฝึกเคลื่อนไหวสายตาให้ดีขึ้นนั้น จะต้องฝึกอ่านอย่างเป็นระบบต่อเนื่อง โดยให้ผู้ฝึกได้ฝึกอ่านในลักษณะหน่วยความคิงง่าย ๆ การหยุดสายตาแต่ละครั้งควรเป็นการหยุดเพื่อเก็บหน่วยความคิด และพยายามลดการอ่านย้อนให้น้อยลง

มอนโร (Monroe. ๑๙๕๑ : ๑๖๕ - ๑๖๗) ได้กล่าวถึงวิธีการฝึกเคลื่อนไหวสายตา จากซ้ายไปขวาว่า ควรฝึกโดยให้รูปร่างในแถวเดียวกันเพื่อหารูปที่แตกต่างจากรูปอื่น ๆ เป็นการฝึก ความแตกต่าง ในระดับสูงขึ้นอาจฝึกความแตกต่างของรูปคำหลาย ๆ คำ การฝึกเคลื่อนไหวสายตา ติดต่อกันนาน ๆ จะช่วยให้ความสามารถในการอ่านดีขึ้น

วิลกินสัน และ บราวน์ (Wilkinson and Brown. ๑๙๕๓ : ๑๖๖) ได้เสนอแนะรูปแบบการฝึกที่เรียกว่า A Word Hunting Game ในการฝึกเคลื่อนไหวสายตาโดยให้ผู้ฝึกเลือก ชีตเส้นใต้คำที่เหมือนกับคำในแถวหน้า เช่น

๑. boy toy got dog boy

แฮร์ริส (Harris. ๑๙๕๖ : ๕๒๓ - ๕๒๕) ได้เสนอแนะการฝึกเคลื่อนไหวสายตา หรือกวาดสายตา เพื่อตั้งต้นอ่านบรรทัดใหม่ได้อย่างแม่นยำนั้น ควรฝึกด้วยแบบฝึกเส้นทะแยง เชื่อมท้ายบรรทัดบนกับต้นบรรทัดล่าง เมื่อผู้อ่านอ่านจนจบบรรทัดบนก็จะเคลื่อนไหวสายตาตามเส้นทะแยงมายังจุดเริ่มต้นของบรรทัดใหม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

A little black and white dog lived in
a barn. All he had to do was to keep
mice out of the barn. One day. . .

นอกจากนี้ แฮร์ริสยังได้เสนอวิธีฝึกเพื่อลดการอ่านย้อน โดยใช้แบบฝึกหัดเส้นตามขวาง (Cross - Line - Exercise) การฝึกเริ่มจากบรรทัดแรกแล้วเคลื่อนไหวสายตาไปตามตัวอักษร เมื่อจบบรรทัดก็กวาดสายตาไปตามเส้นทะแยงไปยังจุดเริ่มต้นบรรทัดใหม่ ดังตัวอย่างต่อไปนี้

0 ----- 0 ----- 0 ----- 0
X ----- X ----- X ----- X
0 ----- 0 ----- 0 ----- 0

วิธีการฝึกแบบนี้ต้องฝึกแบบซ้ำกันคราวละ ๓ - ๕ ครั้ง ในตอนต้นชั่วโมงฝึกอ่าน การฝึกแต่ละครั้งพยายามเพิ่มความเร็วขึ้นเรื่อย ๆ เมื่อผู้ฝึกชำนาญแล้วก็ฝึกขั้นที่สอง คือใช้คำเดี่ยว (Single word) แทนตัวอักษรที่ไม่มี ความหมาย ขั้นที่สามใช้วลีแทนคำเดี่ยวบรรทัดละสามหรือสี่ วลี แบบฝึกหัดนี้จะช่วยให้เคลื่อนไหวสายตาได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว

สำออง หิริญบุรณะ พินซ์ (สำออง หิริญบุรณะ พินซ์ ม.ป.ป. : EM/๑) ได้สร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกการเคลื่อนไหวสายตาให้รวดเร็วและเป็นจังหวะ เพื่อใช้ในการฝึกใน Speed Reading Course ซึ่งมีลักษณะดังนี้

Answer   a   b   c   d   e

๑. Whole b work whole View Due While

นอกจากนี้ยังได้มีผู้เสนอแนะการฝึกเคลื่อนไหวสายตาโดยใช้ข้อความหรือเรื่องง่าย ๆ เช่น ศรีนวล บุญวัฒน์ (ศรีนวล บุญวัฒน์ ๒๕๑๑ : ๖) ได้เสนอให้ใช้หนังสือในการฝึกอ่านเร็ว โดยกำหนดจำนวนหน้าสำหรับการอ่านและจับเวลาในการอ่านทุกครั้งและพยายามอ่านให้เร็วขึ้นในครั้งต่อไป ในขณะที่อ่านพยายามฝึกการเคลื่อนไหวสายตาไปตามตัวหนังสืออย่างรวดเร็วจนโดยอ่านเป็นกลุ่มคำ อ่านเป็นพวก หรืออ่านเป็นประโยค

๒. การจำคำ

บอนด์ และ แวกเนอร์ (Bond and Wagner. ๑๙๕๐ : ๒๒๔) ได้เสนอแนะวิธีการสร้างแบบฝึกหัดการจำคำไว้คล้ายกับ ดีบอร์ และ แคลด์แมนน์ (Deboer and Dallmann ๑๙๖๐ : ๗๖) ดังนี้

๑. แบบฝึกหัดเลือกคำที่เหมือนกัน เช่น

When / Where Where When Where

๒. แบบฝึกหัดเลือกคำที่ต่างจากคำที่ใหม่มา ๑ คำ เช่น

I (went, want) a new ball

๓. แบบฝึกหัดให้เลือกคำมาเติมช่องว่างให้ประโยคสมบูรณ์ เช่น

Dick _____ home after school. (walk, ran, hurried)

๔. แบบฝึกหัดให้เลือกคำที่มีความหมายเหมือนกัน (Synonyms) หรือคล้ายกัน

เช่น

desk / chair bench table

๑. วลีที่ใช้ฝึกควรจะเป็นกว้าง ๆ หรือมีคำยากน้อยที่สุด
๒. ควรแสดงตัวอย่างที่ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนถือเป็นแบบอย่าง
๓. เพื่อสะดวกในการฝึกแบบฝึกหัดนั้นควรจะมีขีดแบ่งวรรคหรือขีดเส้นใต้ ดังตัวอย่าง

The boy / is going / to the store/ for some milk.

The boy is going to the store for some milk.

The boy is going to the store for some milk.

๔. แบบฝึกหัดอาจแยกเป็นกลุ่มคำหรือวลีให้ต่างกัน เช่น

The boy is going to the store for some milk.

๕. เมื่อนักเรียนเกิดความชำนาญแล้วให้ฝึกแบบฝึกหัดที่ไม่มีเครื่องหมายแยก

๖. ฝึกโดยให้จับคู่วลีที่เหมือนกันดังตัวอย่าง

in the house ————— on the horse

to the horse ————— in the house

on the horse ————— to the horse

ส่วน ฮอว์ (Shaw. ๑๙๕๕ : ๓๑) ได้เสนอความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกอ่าน เป็นวลีว่า เวลาอ่านควรพุ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของคำหรือกลุ่มคำ ซึ่งจะช่วยให้อ่านได้เร็ว และได้ความหมายดีขึ้น

นอกจากนั้น ไรเลย์ (Riley. ๑๙๓๕ : ๑๙๕) ได้มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการอ่านเป็นหน่วยคำหรือกลุ่มคำว่า ควรฝึกอ่านในแนวตั้งโดยเรียงลำดับจากกว้างไปหายาก ให้ผู้ฝึกพุ่งสายตาไปตามแนวตั้งที่ปรากฏกลางคำหรือกลุ่มคำนั้น ดังตัวอย่างต่อไปนี้

Slow	reading
is a major	handicap
in university	Study.

๘. การอ่านแบบเจาะจง

แฮร์ริส (Harris. ๑๙๖๖ : ๑๒๗) ได้เสนอแบบฝึกหัดการอ่านแบบเจาะจง

ไว้ดังนี้ ชั้นแรกตั้งคำถามแบบปรนัยเลือกตอบไว้ก่อนหนึ่งคำถาม เพื่อให้ผู้อ่านค้นหาคำตอบใน
อนุเจตมาตอบได้อย่างถูกต้อง ทั้งตัวอย่าง

Question: When did Shakespeare buy his house in Stratford ?

- (a) 1585
- (b) 1596
- (c) 1579
- (d) 1611
- (e) 1616

(เรื่องของ Shakespeare) -----

คาร์ลิน (Karlin. ๑๕๗๒ : ๒๔๖) มีความเห็นว่า ในการฝึกอ่านแบบเจาะจง
ควรให้นักเรียนฝึกโดยค้นหาชื่อเฉพาะ หรือค้นหาตำแหน่งของกลุ่มคำสั้น ๆ ในหนังสือและต้องมีการ
จับเวลาด้วย

ส่วนคีปอร์ และแดลล์แมนน์ (DeBoer and Dallmann. ๑๕๖๐ : ๑๖๕ - ๑๖๖)
ได้เสนอแนะวิธีการอ่านแบบเจาะจง รวมกับการอ่านแบบข้ามคำไว้หลายวิธีดังนี้

๑. การฝึกค้นสารบัญหนังสือ เพื่อหาหมายเลขหน้าของบทต่าง ๆ
๒. ฝึกค้นหาสิ่งที่ต้องการจากสารบัญกรม
๓. ฝึกค้นหาคำใหม่ในหน้าหนังสือที่อ่าน
๔. ฝึกค้นหารายงานข่าวเกี่ยวกับงานสังคมในหนังสือพิมพ์
๕. ฝึกค้นหาคำขึ้นหนังสือ
๖. ฝึกค้นคำในพจนานุกรม
๗. ฝึกค้นหนังสือหมายเลขโทรศัพท์เพื่อหาหมายเลขของคนใดคนหนึ่ง
๘. การอ่านข้ามคำ

สเปช และ เบอร์ก (Spache and berg. ๑๕๕๕ : ๘๖ - ๘๗) ได้เสนอวิธี
อ่านข้ามคำที่สามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้คือว่า ควรปฏิบัติดังนี้

๑. อ่านหัวเรื่อง
๒. อ่านประโยคแรก ประโยคที่สอง หรือประโยคสุดท้ายของอนุเจตเพื่อจับ

ใจความสำคัญ

๓. อ่านคำสัญญาณ (Cue words) เพราะผู้เขียนจะใช้คำสัญญาณนำหน้าใจความที่ผู้เขียนต้องการให้อ่านทราบกระแสความคิดที่ต่อเนื่อง ชัดเจน หรือเพิ่มเติมคำสัญญาณได้แก่คำว่า ในที่สุด เพราะฉะนั้น ถึงอย่างไรก็ตาม ฯลฯ

ไรลีย์ (Riley. ๑๙๓๕ : ๑๙๕) กล่าวว่า ลักษณะของแบบฝึกหัดในการอ่านข้ามคำนั้น แบ่งออกได้เป็นสามประเภทคือ

๑. ฝึกอ่านอนุเฉทที่ปรากฏเฉพาะคำหรือวลีที่สำคัญ ส่วนคำที่ไม่สำคัญจะไว้โดยใช้จุดหรือใส่เครื่องหมายสัญลักษณ์ประกาศแทน

๒. ฝึกอ่านอนุเฉทที่ขีดเส้นใต้คำและวลีที่สำคัญ และให้อ่านข้ามคำที่ไม่ได้ขีดเส้นใต้ไว้

๓. ฝึกอ่านออกเสียงเฉพาะคำที่สำคัญ โดยครูจะอ่านออกเสียงให้นักเรียนฟังก่อน แล้วให้นักเรียนอ่านให้เร็วเท่ากับครูอ่าน

๖. ความเข้าใจในการอ่าน

สมิท (Smith. ๑๙๓๐ : ๓) ได้เสนอแบบฝึกความเข้าใจในการอ่านโดยใช้บทความ (Article) ฝึกอ่าน แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเพื่อทดสอบความเข้าใจ โดยให้ผู้ฝึกอ่านบทความจบเวลาแล้วตอบคำถาม คำนวณว่าผู้ฝึกสามารถอ่านได้น้ำที่ละกี่คำ และได้คะแนนความเข้าใจเท่าใด

๔. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

๒.๑ งานวิจัยในต่างประเทศ

เวสต์ (West. ๑๙๕๕ : ๗) ได้ทำการฝึกนักเรียนชาวเบงกอลซึ่งมีอายุ ๑๗ ปีโดยเฉลี่ย มีความมุ่งหมายเพื่อเพิ่มอัตราเร็วและประสิทธิภาพในการอ่านภาษาอังกฤษ และภายหลังการฝึกทั้งสิ้น ๒๐ คาบ ปรากฏว่านักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นถึง ๒๓๖ % ประเภทของการอ่านที่เวสต์ใช้ในการฝึกมี ๒ ประเภทคือ

๑. การอ่านอย่างละเอียด (Observational type) มีผู้ที่ได้รับการฝึกให้อ่านประเภทนี้ และสามารถอ่านได้ด้วยความเร็วสูงสุดคืออ่านได้ ๔๕๐ คำต่อนาที

๒. การอ่านเพื่อค้นหาเฉพาะสิ่งที่ต้องการ (Searching type or Skimming) มีผู้อ่านได้สูงถึง ๑,๒๐๐ คำต่อนาที โดยมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน ๘๐ - ๑๐๐ %

ฟราย (Fry. ๑๙๖๓ : ๓) ได้จัดการฝึกทักษะการอ่านเร็วสำหรับนักเรียนและนักศึกษา ที่มหาวิทยาลัยมาเคอเรีย (Makerere University) ประเทศยูกันดา โดยให้ผู้อ่านเรื่องที่กำหนดจับเวลาแล้วตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องที่อ่าน นอกจากนี้ยังใช้เครื่องมือฝึกอ่านเร็วที่เร่งเวลาให้นักเรียนอ่านเร็วขึ้น เรียกว่า แทคซิสโตสโคป (Tachistoscope) จากผลการฝึกปรากฏว่าหลังจากฝึกได้เจ็ดสัปดาห์ นักเรียนเพิ่มทักษะการอ่านเร็วและความเข้าใจเรื่องที่อ่านมากขึ้น

บราม (Harris. ๑๙๖๔ : ๒๐๖ อ้างอิงมาจาก Braam.) ได้ทำการฝึกอ่านเร็วกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในช่วงฤดูร้อนเป็นเวลา ๖ สัปดาห์ เพื่อเตรียมตัวให้เด็กเหล่านี้มีความสามารถในการอ่านสำหรับการเรียนในมหาวิทยาลัยต่อไป ก่อนเริ่มโปรแกรมการฝึกอ่านเร็ว บรามได้ทำการทดสอบอัตราเร็วในการอ่านปรากฏว่า อัตราเฉลี่ยของการอ่านเร็วที่สุดและช้าที่สุดของนักเรียนในเนื้อหาประเภทต่าง ๆ ๕ ประเภท แยกต่างกันอย่างเพียง ๘ คำต่อนาที แต่หลังการทดลองปรากฏว่า ไม่เพียงแต่อัตราเร็วในการอ่านจะสูงขึ้นในเนื้อหาทุกประเภท แต่ความแตกต่างระหว่างความเร็วเฉลี่ยสูงสุดและต่ำสุดของทั้งหมดเฉลี่ยเพิ่มขึ้นถึง ๘๐ คำต่อนาที สรุปได้ว่า การปรับอัตราเร็วในการอ่านในระดับต่าง ๆ สำหรับเนื้อหาแต่ละประเภทนั้นสามารถพัฒนาขึ้นได้ด้วยการฝึกที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ

มาโฮนี (Mahony. ๑๙๖๔ : ๑๑๔๒ - A) ได้ศึกษาเปรียบเทียบวิธีการสอนเพื่อเพิ่มความเร็วในการอ่าน ๓ วิธี ได้แก่ การใช้เครื่องช่วยเร่งอัตราเร็วในการอ่าน (Accelerators) การอ่านโดยอิสระ (Free reading) และการอ่านเร็วตามที่กำหนดไว้ในหนังสือ (Marked - book pacing) ซึ่งต้องใช้นาฬิกาจับเวลาให้สัญญาณทุก ๆ ๓ นาที ในหนังสือจะมีเครื่องหมายบอกทุก ๆ ๑๐๕๐ คำ และจะต้องอ่านด้วยความเร็ว ๓๕๐ คำต่อนาที เมื่อครบ ๓ นาที จะได้ยินสัญญาณนักเรียนจะต้องเปรียบเทียบตำแหน่งที่อ่านได้กับตำแหน่งที่กำหนดไว้ในหนังสือ และต้องพยายามให้อ่านได้เร็วขึ้นตามที่กำหนด การศึกษาค้นครั้งนี้กระทำกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๕ ในรัฐแมสซาชูเซตจำนวน ๒๖๐ คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลอง ๓ กลุ่ม กลุ่มควบคุมให้เรียนในชั้นเรียนตามหลักสูตรปกติ การทดลองใช้เวลา ๔ ชั่วโมง ผลการศึกษา

ปรากฏว่ากลุ่มทดลองทั้ง ๓ กลุ่มอ่านได้เร็วกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในช่วงการทดลองกลุ่มที่ใช้เครื่องช่วยในการอ่านเร็วสามารถอ่านได้เร็วกว่ากลุ่มอื่น ๆ อย่างไรก็ตามการทดสอบหลังเสร็จสิ้นการทดลองไปแล้ว ๒ สัปดาห์ ปรากฏว่าไม่พบความแตกต่างระหว่างกลุ่ม ส่วนด้านความเข้าใจพบว่าไม่มีความแตกต่างระหว่างกลุ่มเช่นเดียวกัน

รัคค (Rudd. ๑๙๖๕ : ๒๓๕ - ๒๓๗) ได้กล่าวถึงสถาบันแห่งมหาวิทยาลัย ลีคส์ว่า ได้จัดการฝึกทักษะการอ่านแก่ครูสอนภาษาอังกฤษชาวชุกาน ครูใหญ่โรงเรียนประถม และผู้บริหารการศึกษาจากประเทศกานา ฯลฯ ผู้ที่เข้ารับการฝึกนั้นมีความสามารถแตกต่างกัน แต่รับการฝึกด้วยวิธีเดียวกันคือ

๑. ฝึกอ่านเป็นหน่วยคำ วลี ประโยค ภายในเวลาอันจำกัด
๒. ฝึกอ่านหนังสือที่แต่ละคนเลือก
๓. ฝึกอ่านจับเวลา และตอบคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องที่อ่าน

ปรากฏว่า ผู้ฝึกสามารถเพิ่มพูนทักษะในการอ่านขึ้นหลายด้าน เช่น การปรับความเร็วในการอ่านให้เหมาะสมกับเนื้อหาและจุดประสงค์ในการอ่าน การเพิ่มอัตราเร็วในการอ่าน การอ่านข้ามคำ และการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญได้อย่างรวดเร็ว

ฟิตส์แพทริก (Fitzpatrick. ๑๙๗๐ : ๒๗๕๕ - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับวิธีสอนอ่านที่เป็นประสิทธิภาพสำหรับเด็กชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน การอ่านข้ามคำ และการอ่านอย่างเจาะจง (Skimming and Scanning) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมในชนบท ระดับ ๑๐ และ ๑๑ จำนวน ๑๓๑ คน แบ่งออกเป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มควบคุมเรียนตามหลักสูตรปกติโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือทางด้าน การอ่านเป็นพิเศษ ส่วนกลุ่มทดลองให้ฝึกอ่านโดยแบบฝึกสำหรับการอ่านข้ามคำ ซึ่งมีความยาว ๕๐ หน้า และแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มความเร็วในการอ่านอีก ๕๒ บท แบบฝึกหัดดังกล่าวเน้นทักษะต่าง ๆ เช่น การเคลื่อนไหวสายตา การอ่านข้ามคำเพื่อหาข้อเท็จจริงหรือคำตอบบางประการ การสำรวจหนังสือและหัวข้อที่สำคัญ การอ่านสารบัญ การใช้ดัชนี การอ่านคำถามนำเพื่อช่วยในการอ่าน วิชาการพิมพ์ เพื่อช่วยฝึกการอ่าน การอ่านข้ามข้อความที่ไม่สำคัญ การอ่านโดยมีจุดมุ่งหมายในการอ่านที่แน่นอน การจำเรื่องที่อ่าน การอ่านกราฟและตารางต่าง ๆ และการอ่านข้ามคำเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นต้น ผลการศึกษาสรุปได้ว่ากลุ่มทดลองสามารถอ่านได้เร็วกว่า และมีความเข้าใจในการอ่าน

ดีกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ฮาร์ริงตัน (Harrington, ๑๙๗๑ : ๕๖๖๖ - A) ได้ทดลองฝึกกับนักเรียน
เกรดที่ ๖ จำนวน ๒๗๕ คน ใช้อ่าน ๒๐ บท ช่วงเวลาการฝึก ๒๐ วัน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น
๓ กลุ่มคือ กลุ่มควบคุมให้สอนอ่านบทฝึกนั้นแบบปกติ กลุ่มทดลองที่ ๑ ให้ฝึกอ่านข้ามคำจาก
บทฝึกโดยมีครูควบคุมแนะนำวิธีการฝึก กลุ่มทดลองที่ ๒ ให้ฝึกโดยที่ในบทนั้นมีคำชี้แจงเสนอแนะ
วิธีฝึกให้ ผลปรากฏว่าหลังจากการฝึกทั้ง ๓ กลุ่มมีความสามารถในการอ่านข้ามคำเพิ่มขึ้น และ
กลุ่มที่ ๒ มีความสามารถในการอ่านข้ามคำเพิ่มมากที่สุด

ผลในงานวิจัยในประเทศ

ประภา สุธงส์นภัย (ประภา สุธงส์นภัย ๒๕๒๒ : ๓๕) ได้ทำการศึกษาผล
สัมฤทธิ์ของการส่งเสริมการอ่านเร็วของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จำนวน ๖๐ คน โดยกลุ่ม
ทดลองได้รับการฝึกด้วยการอ่านหนังสือที่ทางกระทรวงศึกษาธิการกำหนดไว้ แล้วให้อ่านแบบฝึกหัด
การอ่านเร็วที่สร้างขึ้นโดยใช้นี้ทาน จำนวน ๓๐ ฉบับ ส่วนกลุ่มควบคุมให้อ่านหนังสือที่ทางกระทรวง
ศึกษาธิการกำหนดไว้เช่นเดียวกัน และต่อจากนั้นจะให้ทำแบบฝึกหัดจากเรื่องที่อ่าน โดยใช้เวลา
ทดลองกลุ่มละ ๓๐ ชั่วโมง ผลปรากฏว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกหัดการอ่านเร็วจะมี
ผลสัมฤทธิ์ในการอ่านสูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกหัดการอ่านเร็ว และคะแนน
ความเข้าใจในการอ่านมีสหสัมพันธ์ในทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ในการอ่าน

ไพฑูริย์ ธรรมแสง (ไพฑูริย์ ธรรมแสง ๒๕๒๓ : ๖๗ - ๗๐) ได้ทำการ
ฝึกอ่านเพื่อเพิ่มอัตราเร็วกับนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพศึกษาชั้นสูง ปีที่ ๑ ของวิทยาลัยครู
บ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน ๖๐ คน ทำการฝึกโดยให้กลุ่มตัวอย่างอ่านหนังสือเรื่อง ไชยภูมิช่วย
วันละ ๓ นาที เมื่อถึงกำหนดเวลาทุกคนจะต้องทำเครื่องหมายตรงที่อ่านถึง แล้วทำการตรวจสอบ
นิสัยการอ่านของตน โดยทำเครื่องหมายลงในแบบบันทึกผลการฝึก เมื่อทำการฝึกอ่านครบ ๔ ครั้ง
จะทำการทดสอบความเข้าใจในการอ่านโดยให้นักเรียนตอบคำถามแบบปรนัยเลือกตอบ ตามจำนวน
หน้าที่ตนอ่านถึง รวมระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง ๑๒ สัปดาห์ ปรากฏผลดังนี้

๑. อัตราความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นจากเดิมประมาณ ๒ เท่า
๒. อัตราความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นทุกสัปดาห์ โดยในระยะกลาง ๆ ของการ
ฝึกอัตราความเร็วจะเพิ่มสูงกว่าในระยะต้นและระยะท้ายของการฝึก

๓. ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านซึ่งทดสอบทุกสัปดาห์ ส่วนใหญ่ได้คะแนนเกิน
กวารอยละ ๘๐

๔. อัตราความเร็วในการอ่านในสัปดาห์ที่ ๔ , ๕ และ ๑๒ ของการฝึกสูงกว่า
ก่อนการฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๕. กลุ่มตัวอย่างที่อัตราความเร็วในการอ่านก่อนการฝึกสูงมีความเร็วในการอ่าน
สูงกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอัตราความเร็วในการอ่านก่อนการฝึกต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

๖. กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงมีความสามารถในการอ่านไม่แตกต่างจาก
กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับคะแนนเฉลี่ยต่ำ ทั้งในระยะก่อนการฝึกและหลังการฝึก

นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ (นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ ๒๕๒๔ : ๖๖) ได้ศึกษาประสิทธิภาพ
ของชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ จำนวน ๑๐๐ คน กลุ่มทดลอง
ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วจำนวน ๖ ชุด ประกอบด้วย แบบฝึกหัดเคลื่อนไหว
สายตา แบบฝึกหัดจำคำ แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง แบบฝึกหัดอ่าน
ข้ามคำ และแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน ส่วนกลุ่มควบคุมจะทำการสอนตามปกติ ผลปรากฏ
ว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่า
นักเรียนกลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีฝึกเพื่อเพิ่มพูนสมรรถภาพ
การอ่านเร็วนี้ จะเห็นได้ว่ามีรูปแบบและวิธีการฝึกหลายลักษณะ ซึ่งแต่ละวิธีมีคุณค่าและสามารถ
ทำให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของผู้เข้ารับการฝึกเพิ่มขึ้น ผู้วิจัยจึงได้สรุปรูปแบบและวิธีการฝึก
ดังกล่าวมาเป็นแนวในการสร้างแบบฝึกอ่านชั้น ๒ แบบคือ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และแบบฝึก
อ่านโดยไร้ความเรียง เพื่อจะทำการศึกษาคู่วิธีการฝึกแบบใดส่งผลให้เกิดสมรรถภาพการอ่าน
เร็วและทัศนคติต่อภาษาไทยได้ดีที่สุด

๕. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติ

๕.๑ ความหมายของทัศนคติ

บรรดานักการศึกษาและนักจิตวิทยาได้ให้ความหมายของทัศนคติไว้ในลักษณะที่คล้าย
กัน ดังต่อไปนี้

นิวคอมบ์ (Newcomb. ๑๙๕๔ : ๑๒๕) กล่าวว่า ทศนคติเป็นความรู้สึกเอนเอียงของจิตใจที่มีต่อประสบการณ์ที่คนเราได้รับ อาจจะมีมากหรือน้อยก็ได้โดยแสดงออกทางพฤติกรรมใน ๓ ลักษณะคือ การแสดงออกในลักษณะพึงพอใจ เห็นด้วย ชอบ อดยากปฏิบัติ เรียกพฤติกรรมเช่นนี้ว่า ทศนคติเชิงนิมาน (Positive attitude) อีกลักษณะหนึ่งเป็นการแสดงออกในลักษณะตรงข้ามคือ ไม่พึงพอใจ ไม่ชอบ ไม่เห็นด้วย เบื่อหน่าย ชิงชัง เรียกพฤติกรรมเช่นนี้ว่า ทศนคติเชิงนิเสธ (Negative attitude) ส่วนทศนคติอีกแบบหนึ่งได้แก่ การรู้สึกเฉย ๆ ไม่รู้สึกชอบหรือเกลียด

ฮิลการ์ด (Hilgard. ๑๙๖๗ : ๒๑๔) กล่าวว่า ทศนคติคือพฤติกรรมหรือความรู้สึกที่เกิดขึ้นครั้งแรกที่มีต่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความคิดหรือสถานการณ์ใด ๆ ในทางเข้าหาหรือออกห่าง และเป็นความพร้อมที่จะตอบสนองในครั้งต่อไป ในทิศทางที่เอนเอียงไปในลักษณะเดิมเมื่อพบกับสิ่งนั้นอีก

กู๊ด (Good. ๑๙๗๓ : ๔๘) กล่าวว่า ทศนคติ หมายถึงความพร้อมที่จะแสดงออกในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งอาจเป็นการสนับสนุนหรือคัดค้านสถานการณ์บางอย่าง บุคคลหรือสิ่งใด ๆ เช่น รัก เกลียด หรือกลัว หรือไม่พอใจมากน้อยเพียงใดต่อสิ่งนั้น ๆ

นอกจากนี้นักการศึกษาไทยก็ได้ให้ความหมายของทศนคติไว้หลายแนวด้วยกัน เช่น เกโซ สวานานท์ (เกโซ สวานานท์ ๒๕๑๒ : ๒๕) กล่าวว่า ทศนคติเป็นคุณลักษณะของบุคคลที่สร้างขึ้นได้ เปลี่ยนแปลงได้ และเป็นแรงจูงใจที่กำหนดทิศทางพฤติกรรมของบุคคลที่มีต่อสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดังนั้นทศนคติจึงเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้บุคคลประสบความสำเร็จ หรือความล้มเหลวในหน้าที่การงานหรืออาชีพของตน

ทวงเคื่อน พันธมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง (ทวงเคื่อน พันธมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง ๒๕๑๔ : ๓) กล่าวว่า ทศนคติเป็นความรู้สึกที่แสดงออกอย่างมั่นคงต่อบุคคล หรือสถานการณ์ใด ๆ ซึ่งอาจเป็นไปในทางที่ดี (Positive) ชักแย้ง (Negative) หรือเป็นกลาง (Neutral) ก็ได้ซึ่งเป็นผลของการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะที่ดีหรือเลวของบุคคลหรือสถานการณ์นั้น ๆ

เชคส์ค็อก โฆวาสินธุ์ (เชคส์ค็อก โฆวาสินธุ์ ๒๕๒๐ : ๓๘) กล่าวว่า ทศนคติเป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ อันเป็นผลเนื่องมาจากการเรียนรู้ ประสบการณ์

และเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลแสดงพฤติกรรม หรือแนวโน้มที่จะตอบสนองต่อสิ่งเร้า นั้น ๆ ไปในทิศทางใดทิศทางหนึ่ง อาจเป็นไปในทางสนับสนุน หรือคัดค้านก็ได้ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับขบวนการอบรมให้เรียนรู้ระเบียบวิธีของสังคม (Socialization) ซึ่งทัศนคตินี้จะแสดงออกหรือปรากฏให้เห็นได้ชัดเจนกรณีที่สิ่งเร้านั้นเป็นสิ่งเร้าทางสังคม

๕.๒ องค์ประกอบของทัศนคติ

เชคคักกี้ โฆวาสินญ์ (เชคคักกี้ โฆวาสินญ์ ๒๕๒๐ : ๔๐) กล่าวว่า ทัศนคติมีองค์ประกอบที่สำคัญ ๓ ประการคือ

๑. Cognitive component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้หรือความเข้าใจของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้า (Object) นั้น ๆ เพื่อเป็นเหตุผลในการที่จะสรุปรวมเป็นความเชื่อหรือช่วยในการประเมินผลสิ่งเร้านั้น ๆ

๒. Feeling component เป็นองค์ประกอบทางด้านความรู้สึกหรืออารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นผลต่อเนื่องมาจากการที่บุคคลประเมินสิ่งเร้านั้นแล้วว่าพอใจหรือไม่พอใจ ต้องการหรือไม่ต้องการ ดีหรือเลวอย่างไร

๓. Action tendency component เป็นองค์ประกอบทางด้านความพร้อมหรือความโน้มเอียงที่บุคคลจะประพฤติปฏิบัติหรือตอบสนองต่อสิ่งเร้าในทิศทางที่จะสนับสนุนหรือคัดค้าน ซึ่งขึ้นอยู่กับความเชื่อ หรือความรู้สึกของบุคคลที่ได้มาจากการประเมินผล

๕.๓ ลักษณะของทัศนคติ

อัลพอร์ท (Allport. ๑๙๖๘ : ๒๑ - ๒๗๒) ได้แยกทัศนคติออกเป็น ๕ ลักษณะดังนี้

๑. ภาวะทางจิตใจและประสาท (Mental and Neural state) ซึ่งจะแสดงให้เห็นทางพฤติกรรม เช่น โกรธ เกลียด รัก เป็นต้น

๒. ความพร้อมที่จะตอบสนอง (Readiness to respond) คือเมื่อมีทัศนคติที่ดีหรือไม่ดีต่อสิ่งใดก็พร้อมที่จะตอบสนองสิ่งนั้นตามลักษณะของทัศนคติที่เกิดขึ้น เช่น ชอบวิชา ศิลป สัมผัสใจและต้องการที่จะเรียน หรือสนใจวิชาศิลปะอยู่เสมอ

๓. เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเป็นระบบ (Organized) เกิดขึ้นเป็นกลุ่มและจัดระบบไว้แล้วในตัวเองคือ เมื่อเกิดทัศนคติต่อสิ่งใดแล้วจะเกิดขึ้นต่อเนื่องกัน และติดตามมาด้วยพฤติกรรม

ที่มีความสัมพันธ์กัน เช่น เมื่อโกรธหน้าจะบึ้ง

๔. เป็นสิ่งที่เกิดจากประสบการณ์ (Through experience) หมายความว่า ประสบการณ์มีส่วนช่วยในการสร้างทัศนคติได้

๕. เป็นพลังสำคัญที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่แสดงออก (Exerting a directive and for dynamic influence on behavior) การแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งขึ้นอยู่กับทัศนคติ เป็นสำคัญ

นอกจากนั้น ไพบูลย์ อินทรวินชา (ประวิณ รอดเขียว ๒๕๒๓ : ๑๔ อ้างอิงมาจาก ไพบูลย์ อินทรวินชา ม.ป.ป. : ๑) ได้กล่าวถึงลักษณะที่สำคัญของทัศนคติไว้ดังนี้

๑. ทัศนคติเป็นสิ่งที่เกิดจากการเรียนรู้ หรือประสบการณ์ของแต่ละบุคคล หากใช้สิ่งที่มีทัศนคติบุคคลมาแก้ก่าเนกไม่

๒. ทัศนคติเป็นสภาพของจิตใจที่มีอิทธิพลในทางการคิดและการกระทำของบุคคลเป็นอันมาก

๓. ทัศนคติเป็นสภาพจิตใจที่มีความถาวรพอสมควร ทั้งนี้เนื่องมาจากแต่ละบุคคลต่างได้รับประสบการณ์ (Experience) ใกรับรู้ (Persive) และผ่านการเรียนรู้มามาก แต่อย่างไรก็ตามทัศนคตินี้อาจเปลี่ยนแปลงได้เนื่องมาจากอิทธิพลของสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติที่ได้กล่าวมาแล้วสรุปได้ว่า ทัศนคติ หมายถึง ภาวะความพร้อมของจิตใจแบบหนึ่งของมนุษย์ ที่จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองต่อวัตถุ สถานที่ บุคคล หรือกลุ่มบุคคล ซึ่งมี ๓ องค์ประกอบด้วยกันคือ ความรู้ความเข้าใจ ความรู้สึก และความพร้อมในการปฏิบัติ ทัศนคตินี้ไม่อาจมองเห็นได้โดยตรง แต่จะแสดงออกมาทางการพูด ลักษณะท่าทาง โดยแสดงออกมาในทางบวก (Positive attitude) ทางขัดแย้ง (negative attitude) หรือเป็นกลาง (Neutral attitude) ซึ่งทัศนคติที่มีต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นสามารถสร้างขึ้นและเปลี่ยนแปลงได้

๖. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับทัศนคติต่อภาษาไทย

ผลงานวิจัยที่ทำการศึกษาเกี่ยวกับการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วแล้ววัดทัศนคติต่อภาษาไทย ยังไม่มีผู้ทำวิจัยไว้แต่ได้มีผู้ใช้สื่อการสอนและวิธีการในลักษณะอื่น และทำการวัดทัศนคติต่อภาษาไทย

ไว้ดังนี้

เชื่อน เลือคำ (เชื่อน เลือคำ ๒๕๒๑ : ๓๕) ได้เปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ระหว่างวิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตัวเองตามลำพังกับวิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อย และวิธีสอนแบบเดิม โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน ๕๐ คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง ๒ กลุ่ม กลุ่มควบคุม ๑ กลุ่ม กลุ่มทดลองที่ ๑ สอนโดยให้นักเรียนเรียนด้วยตัวเองตามลำพัง กลุ่มทดลองที่ ๒ เรียนด้วยตนเองเป็นกลุ่มย่อย ส่วนกลุ่มควบคุมใช้วิธีสอนแบบเดิม ผลการทดลองปรากฏว่าเจตคติต่อภาษาไทยของนักเรียนทั้ง ๓ กลุ่มไม่แตกต่างกัน

ชูชาติ นาสแสง (ชูชาติ นาสแสง ๒๕๒๑ : ๕๓) ได้เปรียบเทียบผลการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องราชาศัพท์และคำสุภาพในระดับอุดมศึกษา โดยใช้บทเรียนโมดูลกับการสอนตามปกติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองเป็นนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับชั้นปีที่ ๒ ของวิทยาลัยครูมหาสารคาม จำนวน ๖๒ คน กลุ่มทดลองให้เรียนโดยใช้บทเรียนโมดูล กลุ่มควบคุมเรียนโดยใช้วิธีสอนตามปกติ ผลปรากฏว่าหลังการทดลองกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ และทั้ง ๒ กลุ่มมีความเจริญงอกงามด้านทัศนคติเท่าเทียมกัน

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

๑. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีประสิทธิภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
๒. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีประสิทธิภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
๓. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีประสิทธิภาพการอ่านเร็วแตกต่างกัน
๔. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
๕. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
๖. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาค้นคว้า ตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

๑. ประชากร
๒. กลุ่มตัวอย่าง
๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
๔. การดำเนินการทดลอง
๕. การวิเคราะห์ข้อมูล
๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ของโรงเรียนวัดเขียงงาสว่างาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน ๓ ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด ๗๒ คน

เกณฑ์ในการเลือกประชากร

ผู้วิจัยเลือกประชากรโดยใช้วิธีเจาะจง จากโรงเรียนที่อยู่ในหลักเกณฑ์ต่อไปนี้

๑. เป็นโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลพบุรี ที่มีนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ตั้งแต่ ๔๕ คนขึ้นไป
๒. เป็นโรงเรียนที่ครูใหญ่ และคณะครูในโรงเรียนให้ความร่วมมือและเห็นความสำคัญของแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว
๓. เป็นโรงเรียนที่มีสภาพแวดล้อมทางภูมิศาสตร์ อาชีพ ฐานะ และสภาพความเป็นอยู่ใกล้เคียงกับโรงเรียนส่วนใหญ่ในจังหวัดลพบุรี

๒. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียน

ที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ของโรงเรียนวัดเชิงเงาสว่างาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน ๒ ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด ๔๔ คน ซึ่งเลือกมาโดยวิธีการ ดังต่อไปนี้

๑. ใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับฉลากเลือกห้องเรียนซึ่งทางโรงเรียนได้จัดแบ่งนักเรียนแต่ละห้องโดยความสามารถทางการเรียนของนักเรียนให้เท่าเทียมกัน จากห้องเรียนทั้งหมด ๓ ห้องเรียน นำมาศึกษา ๒ ห้องเรียน

๒. ทำการจับฉลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อเลือกห้องเรียนเป็นกลุ่มทดลองที่ ๑ และกลุ่มทดลองที่ ๒ ซึ่งแต่ละกลุ่มจะได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านดังนี้

กลุ่มทดลองที่ ๑ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

กลุ่มทดลองที่ ๒ แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

๓. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่

๑. แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ๒ แบบ ดังนี้

๑.๑ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

๑.๒ แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

๒. แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

๓. แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

๑. แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ได้ดำเนินการสร้างตามลำดับขั้นต่อไปนี้

๑.๑ ศึกษาเกณฑ์ และทฤษฎีเกี่ยวกับการอ่าน

๑.๒ ศึกษาวิธีการอ่านเร็ว และลักษณะของแบบฝึกอ่านเร็ว

๑.๓ ศึกษาคำศัพท์ที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ และชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

เฉพาะที่ใช้ในหนังสือแบบเรียนภาษาไทยบทที่ ๖ - ๗ จากหนังสือคู่มือการสอนภาษาไทยของกรมวิชาการ

๑.๔ สสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน โดยดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

๑.๔.๑ ศึกษาความสนใจในการอ่านของนักเรียน ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ จากเอกสาร งานวิจัย และตำราจิตวิทยา

๑.๔.๒ สร้างแบบสำรวจความสนใจในการอ่าน โดยดัดแปลงจากแบบสอบถามความสนใจในการอ่านที่ สุนันทา ทองซอน (สุนันทา ทองซอน ๒๕๒๕ : ๓๓ - ๔๕) ได้สร้างไว้แล้ว เนื้อความที่จะนำมาถามได้แก่เรื่องประเภทต่าง ๆ ๕ ประเภทคือ นิทาน เรื่องที่เกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เรื่องวิทยาศาสตร์ เรื่องตลก เรื่องเป็นคดี เรื่องเศร้าสลดใจ เรื่องการผจญภัยตื่นเต้น ชาวในประเทศ การทำมาหากิน อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย เรื่องเกี่ยวกับศาสนา บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์ วัฒนธรรม และประเพณีของภาคกลาง และประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ

แบบสำรวจแบ่งออกเป็นสองตอน ตอนที่ ๑ เป็นตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ ยกมาให้เด็กเรียนอ่านประเภทละ ๑ เรื่อง ตอนที่ ๒ เป็นการถามเกี่ยวกับความสนใจในการอ่านเรื่องประเภทต่าง ๆ โดยใช้แบบสำรวจแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ เพื่อให้ผู้ตอบประเมินความสนใจของตนเองต่อเรื่องที่อ่าน ดังตัวอย่าง

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. นิทาน	.....	.....	.....	.....	.....
๒. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	.....	.....	.....	.....	.....
๓. เรื่องวิทยาศาสตร์	.....	.....	.....	.....	.....
๔. เรื่องตลก	.....	.....	.....	.....	.....
๕. เรื่องที่เป็นคดี	.....	.....	.....	.....	.....
ฯลฯ					

เกณฑ์การให้คะแนนกำหนดไว้ดังนี้

มากที่สุด	ให้	๕	คะแนน
มาก	ให้	๔	คะแนน
ปานกลาง	ให้	๓	คะแนน
น้อย	ให้	๒	คะแนน
น้อยที่สุด	ให้	๑	คะแนน
ไม่มีคำตอบ	ให้	๐	คะแนน

๑.๔.๓ นำแบบสำรวจความสนใจในการอ่านไปให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๕ ของโรงเรียนวัดเชิงเงาสง่างาม ซึ่งถือว่าเป็นตัวแทนของกลุ่มตัวอย่างทำ แล้วนำคะแนนรวมมาหาค่าเฉลี่ยความสนใจในแต่ละประเภท เพื่อนำมาจัดอันดับความสนใจจากมากไปหาน้อยเลือกประเภทของเรื่องที่นักเรียนมีความสนใจสูงไว้ ๑๐ ประเภท เพื่อนำมาใช้เป็นแนวในการสร้างแบบฝึกอ่าน ดังแสดงในตาราง ๑

ตาราง ๑ ลำดับความสนใจในเรื่องที่อ่าน เรียงตามค่าคะแนนเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ๑๐ ลำดับ
ที่คัดเลือกไว้

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ย ความสนใจ
๑.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	๔.๔๖
๒.	นิทาน	๔.๔๔
๓.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	๔.๔๐
๔.	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	๔.๑๓
๕.	เรื่องตลก	๔.๐๒
๖.	ข่าวในประเทศ	๓.๕๐
๗.	การทำมาหากิน	๓.๗๕
๘.	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ	๓.๗๓
๙.	เรื่องเป็นคดี	๓.๖๕
๑๐.	เรื่องเศร้าสลดใจ	๓.๖๗

- ๑.๕ สํารวจและคัดเลือกเรื่องต่าง ๆ ให้ตรงกับประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจ
- ๑๐ ประเภท ตามข้อ ๑.๔.๓ โดยเลือกมาประเภทละ ๓ เรื่อง รวมทั้งหมดเป็นจำนวน ๓๐ เรื่อง
- ๑.๖ นำคำศัพท์ และเรื่องต่างๆ ที่คัดเลือกไว้มารสร้างแบบฝึกอ่าน ๒ แบบดังนี้
- การสร้างแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ จำเป็นการสร้างตามขั้นตอนต่อไปนี้
- นำพยัญชนะ คำ และวลี มาสร้างแบบฝึกอ่านเคลื่อนไหวสายตา และ
การจำคำ
  - นำเรื่องต่าง ๆ ที่คัดเลือกไว้มากักแปลงคำศัพท์ให้เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ แล้วนำมาสร้างแบบฝึกอ่านเป็นวลี แบบฝึกอ่านแบบ
เจาะจง แบบฝึกอ่านข้ามคำ และแบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน

๓. นำแบบฝึกที่สร้างไว้มาจัดเป็นชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว จำนวน

๓๐ ชุด ดังนี้

- แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา และการจำคำ จำนวน ๖ ชุด
- แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา และอ่านเป็นวลี จำนวน ๖ ชุด
- แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา และแบบเจาะจง จำนวน ๕ ชุด
- แบบฝึกอ่านข้ามคำ จำนวน ๓ ชุด
- แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน จำนวน ๑๐ ชุด

การสร้างแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง ดำเนินการสร้าง ดังนี้

นำเรื่องต่าง ๆ ที่คัดเลือกไว้ จำนวน ๓๐ เรื่องความข้อ ๑.๕ มาดัดแปลง

คำศัพท์ โดยคัดคำศัพท์ยากออก แล้วนำคำศัพท์ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓ - ๔ ที่มีความหมายเหมือนกันมาแทน แล้วนำเรื่องที่เรียบเรียงใหม่ทั้ง ๓๐ เรื่องมาสร้างแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว จำนวน ๓๐ ชุด ในตอนท้ายของแบบฝึกอ่านแต่ละชุดจะมีคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ คำเลือก โดยแบบฝึกอ่านชุดที่ ๑ - ๖ จะมีคำศัพท์สอดคล้องกับแบบฝึกอ่านชุดที่ ๑ - ๖ ของแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และแบบฝึกอ่านชุดที่ ๗ - ๒๐ จะมีคำศัพท์และเนื้อเรื่องสอดคล้องกับแบบฝึกอ่านชุดที่ ๗ - ๒๐ ของแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ ส่วนชุดที่ ๒๑ - ๓๐ นั้นจะเป็นแบบฝึกอ่านชุดเดียวกับแบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๑ - ๓๐ ของแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

๑.๓ หลังจากสร้างแบบฝึกอ่านทั้งสองแบบแล้ว ผู้วิจัยได้นำชุดฝึกเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านภาษาไทย ประกอบด้วย ผศ. จริย์ สุวัคคิ อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ศึกษานิเทศก์สำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ ได้แก่ อาจารย์สนั่น มีสัจธรรม และครูผู้สอนภาษาไทย ๒ ท่าน ได้แก่ อาจารย์พวงเพชร แผงจินดา อาจารย์สำราญ หลอกทอง ตรวจพิจารณาความเหมาะสมค่านเนื้อหา เวลาที่กำหนดให้เด็กทำ ส่วนวนภาษาที่ใช้ และตรวจความสอดคล้องของข้อความคำถามกับเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องตามคำแนะนำของคณะผู้ทรงคุณวุฒิ

๑.๔ นำแบบฝึกอ่านทั้งสองแบบที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอ บ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี โดยนำแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบไปทดลองกับนักเรียนโรงเรียนวัดห้วยแก้ว

และนำแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนพิบูลย์พัฒนาคม ซึ่งแต่ละแบบ จะทำการทดลองตามลำดับขั้น ดังนี้

ครั้งที่ ๑ ทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่ง คือนำแบบฝึกอ่านไปทดลองกับนักเรียน เป็นรายบุคคล ใช้นักเรียนทั้งหมด ๓๐ คน โดยให้นักเรียนทำแบบฝึกอ่านคนละ ๑ ชุด ขณะที่ ทำการทดลองผู้วิจัยคอยสังเกตและบันทึกพฤติกรรมของนักเรียน ศึกษาความยากง่ายของภาษา ความเหมาะสมของเนื้อหาและระยะเวลาที่ใช้จากแบบฝึกที่นักเรียนได้ทำ แล้วนำข้อบกพร่องมา ปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ ๒ ทดลองกลุ่มเล็ก คือนำแบบฝึกอ่านที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลอง กับนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ ๑๐ คน โดยให้ทำแบบฝึกกลุ่มละ ๑๐ ชุด ใช้นักเรียนทั้งหมด ๓๐ คน เมื่อนักเรียนได้รับการฝึกเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยซักถามปัญหาต่าง ๆ ที่นักเรียนพบในแบบฝึกอ่าน เช่น ความชัดเจนของเนื้อหาและข้อความระยะเวลาที่ใช้ แล้วจดบันทึกปัญหาเพื่อนำมาปรับปรุง แก้ไขครั้งที่ ๒

ครั้งที่ ๓ ทดลองภาคสนาม คือทดลองกับนักเรียนเป็นกลุ่มใหญ่ จำนวน ๓๐ คน โดยให้นักเรียนทุกคนทำแบบฝึกอ่านคนละ ๓๐ ชุด ขณะฝึกผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมและบันทึก ระยะเวลาที่นักเรียนใช้ทำแบบฝึกอ่านแต่ละชุด เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง แล้วจึงใช้เป็น เครื่องมือสำหรับเก็บข้อมูล

๒. แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วนี้ใช้วัดความสามารถสองด้าน ได้แก่ ด้านอัตราเร็วในการอ่าน (Reading rate) และด้านความเข้าใจ (Comprehension) แล้วนำ คะแนนทั้งสองด้านมาคำนวณหาสมรรถภาพการอ่านเร็วของแต่ละคน ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ข้อทดสอบตามลำดับขั้นต่อไปนี้

๒.๑ เลือกข้อความหรือเนื้อเรื่องจากหนังสือต่าง ๆ ที่มีเนื้อหาน่าสนใจ จำนวน ๖ เรื่อง

๒.๒ นำข้อความหรือเนื้อเรื่องทั้งหมดมาปรับปรุง ให้มีคำศัพท์อยู่ในวงศัพท์ของชั้น ประถมศึกษาปีที่ ๓ ส่วนคำศัพท์ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ นำมาใช้เฉพาะคำศัพท์ในหนังสือภาษาไทย

บทที่ ๑ - ๗ เท่านั้น

๒.๓ สร้างคำถามเพื่อวัดความเข้าใจในเรื่องที่อ่าน โดยสร้างคำถามแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก โดยศึกษาวิธีสร้างข้อทดสอบจากหนังสือเทคนิคการวัดผล เรื่องการสร้างข้อทดสอบแบบเลือกตอบของ ชาวล แพริคกุล (ชาวล แพริคกุล ๒๕๐๓ : ๑๓๘ - ๒๔๗) แต่ละเรื่องจะมีคำถาม ๓ ข้อ รวม ๖ เรื่อง จะมีคำถาม ๔๒ ข้อ

๒.๔ นำแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วไปให้คณะกรรมการควบคุมปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางค่านาภาษาไทย ประกอบด้วย ผศ. จริย์ สุวดี อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ศึกษาพิเศษสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ ไก่แก้ว อาจารย์สนั่น มีลัดยธรรม และครูผู้สอนวิชาภาษาไทย ๒ ท่าน ไก่แก้ว อาจารย์พวงเพชร แฉงจันคำ และอาจารย์สำราญ หลอกทอง ทำการตรวจสอบหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และสำนวนภาษาให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

๒.๕ นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ตามลำดับขั้นดังนี้

ครั้งที่ ๑ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน ๑ คน จากโรงเรียนวัดห้วยแก้ว เพื่อดูความชัดเจนของคำสั่ง และความเข้าใจในเนื้อหาที่อ่าน แล้วปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ ๒ ทดลองกลุ่มเล็ก โดยใช้นักเรียนจำนวน ๑๐ คน จากโรงเรียนวัดห้วยแก้ว เพื่อดูความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบทดสอบ แล้วปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

ครั้งที่ ๓ นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนวัดห้วยแก้ว จำนวน ๔๔ คน โรงเรียนพิบูลพิทยาคม จำนวน ๓๒ คน และโรงเรียนวัดคงพลับ จำนวน ๒๕ คน รวมนักเรียนทั้งหมด ๑๐๐ คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนน โดยตอบถูกให้ ๑ คะแนน ตอบผิดหรือไม่ตอบหรือตอบเกิน ๐ ตัวเลือกให้ ๐ คะแนน

๒.๖ นำผลการสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบเป็นรายข้อ โดยใช้เทคนิค ๒๗ เปอร์เซนต์ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วใช้ตารางสำเร็จรูปของ จุง - เต - ฟาน (Fan. ๑๙๕๒ : ๖ - ๑๒) หาค่าความยากง่ายและค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบแต่ละข้อ แล้วเลือกข้อที่มีค่าความยากง่ายระหว่าง ๐.๒๐ - ๘๐

และคำอ่านจำแนกตั้งแต่ ๒๐ ขึ้นไป จากจำนวนข้อสอบทั้งหมด ๔๒ ข้อ ทำการคัดเลือกมา ๓๐ ข้อ

๒.๗ นำข้อสอบที่คัดเลือกแล้วจำนวน ๓๐ ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนวัดบ้านหมี่ใหญ่ จำนวน ๔๓ คน โรงเรียนวัดบางกะพี้ จำนวน ๒๒ คน และโรงเรียนวัดบ้านกล้วย จำนวน ๓๕ คน รวมนักเรียนทั้งหมด ๑๐๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน ๒๐ (Kuder-Richardson 20) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบเท่ากับ ๐.๗๖๒๕

๒.๘ วิธีใช้แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ปฏิบัติดังนี้

๒.๘.๑ แจกเนื้อเรื่องให้นักเรียนอ่านทีละเรื่อง ผู้คุมสอบให้สัญญาณนักเรียนเริ่มอ่านพร้อมกัน เมื่ออ่านจบให้แต่ละคนบันทึกเวลาที่ใช้อ่านตามที่ปรากฏบนกระดาษลงในกระดาษบันทึกเวลา

๒.๘.๒ ผู้คุมสอบเก็บเรื่องที่อ่านคืน แจกกระดาษคำถามให้นักเรียนตอบลงในกระดาษคำตอบโดยไม่จับเวลา

๒.๘.๓ เมื่อนักเรียนตอบคำถามเสร็จทุกคน ผู้คุมสอบเก็บกระดาษคำถามคืน แล้วแจกเรื่องที่จะอ่านต่อไป ปฏิบัติเช่นเดียวกับข้อ ๒.๘.๑ และข้อ ๒.๘.๒ จนครบทั้ง ๖ เรื่อง

๒.๘.๔ รวมเวลาทั้งหมดที่นักเรียนแต่ละคนใช้อ่านทั้ง ๖ เรื่อง เป็นนาที

๒.๘.๕ นำจำนวนนาทีที่ใช้อ่าน มาหารจำนวนหน่วยคำทั้ง ๖ เรื่อง รวมกัน ผลลัพธ์ที่ได้คือ อัตราเร็วในการอ่าน

๒.๘.๖ คิดจำนวนคำตอบที่นักเรียนตอบถูกเป็นเปอร์เซ็นต์

๒.๘.๗ นำอัตราเร็วในการอ่าน คูณด้วยเปอร์เซ็นต์ที่ต่อแบบทดสอบถูกแล้วหารด้วย ๑๐๐ ผลลัพธ์ที่ได้คือ สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนแต่ละคน ตัวอย่างการคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็ว

เด็กชายพิพัฒน์อ่านข้อความที่มีความยาว ๓๓๕ หน่วยคำ ใช้เวลาในการอ่าน ๕ นาที และตอบคำถามความเข้าใจถูก ๑๖ ข้อ ในจำนวนคำถามทั้งหมด ๒๐ ข้อ

$$\begin{aligned} \text{อัตราเร็วในการอ่าน} &= \frac{\text{จำนวนหน่วยคำที่อ่านได้}}{\text{เวลาที่ใช้ในการอ่านข้อความคิดเป็นนาที}} \\ &= \frac{๓๗๕}{๕} = ๗๕ \end{aligned}$$

แสดงว่า เด็กชายพิพัฒน์มีความสามารถในการอ่านได้เร็ว ๗๕ หน่วยคำต่อ ๑ นาที

$$\begin{aligned} \text{ความเข้าใจในการอ่าน} &= \frac{\text{จำนวนข้อความที่ตอบถูก} \times ๑๐๐}{\text{จำนวนข้อความทั้งหมด}} \\ &= \frac{๑๖ \times ๑๐๐}{๒๐} = ๘๐\% \end{aligned}$$

แสดงว่า เด็กชายพิพัฒน์มีความเข้าใจข้อความที่อ่าน ๘๐ %

เพราะฉะนั้น เด็กชายพิพัฒน์มีอัตราเร็วในการอ่าน ๗๕ หน่วยคำต่อนาที และมีความเข้าใจในข้อความที่อ่าน ๘๐ เปอร์เซ็นต์ จึงสามารถคำนวณสมรรถภาพการอ่านเร็วของเด็กชายพิพัฒน์ได้ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{สมรรถภาพการอ่านเร็ว} &= \frac{\text{อัตราเร็วในการอ่าน} \times \text{ความเข้าใจคิดเป็นเปอร์เซ็นต์}}{๑๐๐} \\ &= \frac{๗๕ \times ๘๐}{๑๐๐} = ๖๐ \end{aligned}$$

แสดงว่า เด็กชายพิพัฒน์มีความสามารถในการอ่านให้เข้าใจ ๖๐ หน่วยคำต่อหนึ่งนาที

๓. แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย

การสร้างแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทยนี้ ผู้วิจัยได้สร้างตามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ โดยมีขั้นตอนในการสร้างดังนี้

๓.๑ ทำการศึกษาวิธีการสร้างมาตราส่วนวัดทัศนคติจากหนังสือวัดทัศนคติและบุคลิกภาพของ เชคคักก์ โฆวาสินธุ์ (เชคคักก์ โฆวาสินธุ์ ๒๕๒๐ : ๓๔ - ๓๐)

๓.๒ เขียนข้อความที่แสดงลักษณะของทัศนคติต่อภาษาไทยในด้านความรู้สึก ความเชื่อ หรือความตั้งใจที่จะทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ทั้งข้อความเชิงนิมิตและเชิงนิเสธละกันไป จำนวน ๓๒ ข้อ

๓.๓ นำแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทยที่สร้างขึ้นไว้ให้คณะกรรมการควบคุม
ปริญญาโท และผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านภาษาไทยชุดเดียวกันที่ทำการศึกษาแบบทดสอบสมรรถภาพ
การอ่านเร็ว พิจารณาความเที่ยงตรงของแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย เพื่อให้ข้อเสนอแนะ
เกี่ยวกับการใช้ภาษาในแต่ละข้อคำถามให้มีความชัดเจน และเนื้อหาอยู่ในขอบข่ายของภาษาไทย

๓.๔ นำแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทยไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษา
ปีที่ ๔ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัด
ลพบุรี ตามลำดับขั้นดังนี้

ครั้งที่ ๑ นำไปทดลองใช้กับนักเรียนจำนวน ๑ คน จากโรงเรียนวัดห้วย
ห้วยแก้ว เพื่อดูความชัดเจนของคำสั่ง และความเข้าใจในข้อคำถามแต่ละข้อ แล้วปรับปรุงแก้ไข

ครั้งที่ ๒ ทดลองกลุ่มเล็ก โดยใช้นักเรียนจำนวน ๑๐ คน จากโรงเรียน
วัดห้วยแก้ว เพื่อดูความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ในแบบสอบถาม แล้วปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง

ครั้งที่ ๓ นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนวัดห้วยแก้ว
จำนวน ๔๔ คน โรงเรียนพิบูลพิทยาคม จำนวน ๓๒ คน และโรงเรียนวัดคงพลับ จำนวน ๒๔
คน รวมนักเรียนทั้งหมด ๑๐๐ คน แล้วนำมาตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ดังนี้

แบบสอบถามที่ข้อคำถามเป็นเชิงนิมิต

เห็นควยอย่างยิ่ง	ได้	๔	คะแนน
เห็นควย	ได้	๓	คะแนน
ไม่เห็นควย	ได้	๒	คะแนน
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ได้	๑	คะแนน

แบบสอบถามที่ข้อคำถามเป็นเชิงนิเสธ

เห็นควยอย่างยิ่ง	ได้	๑	คะแนน
เห็นควย	ได้	๒	คะแนน
ไม่เห็นควย	ได้	๓	คะแนน
ไม่เห็นควยอย่างยิ่ง	ได้	๔	คะแนน

๓.๕ หากค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามโดยใช้เทคนิค ๒๕ เปอร์เซนต์

(วิเชียร เกตุสิงห์ ๒๕๒๓ : ๑๖๖ - ๑๖๘) ในการแบ่งกลุ่มสูงกลุ่มต่ำ แล้วหาค่าคะแนนเฉลี่ย และค่าความแปรปรวนของแบบสอบถามแต่ละข้อ และใช้ t - test ทดสอบความแตกต่างของ คะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถามแต่ละข้อ เลือกข้อความที่มีค่า t ตั้งแต่ ๒.๐๐ ขึ้นไป ใ้แบบ สอบถามตามเกณฑ์ดังกล่าวจำนวน ๒๕ ข้อ แต่คัดเลือกมาใช้จริงจำนวน ๒๐ ข้อ

๓.๖ นำแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย จำนวน ๒๐ ข้อ ไปทดสอบกับนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในโรงเรียนวัดบ้านหมี่ใหญ่ จำนวน ๔๓ คน โรงเรียนวัดบางกะพี้ จำนวน ๒๒ คน และโรงเรียนวัดบ้านกล้วย จำนวน ๓๕ คน รวมนักเรียนทั้งหมด ๑๐๐ คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตร Coefficient Alpha (α) (Mehrens and Lehman. ๑๙๗๕ : ๕๕) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ ๐.๗๐๘๐

๕. วิธีดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองตามแบบแผนการเปรียบเทียบ ดังตาราง

ตาราง ๒ แบบแผนการทดลอง

Group	Pretest	Treatment	Posttest
RE ₁	T ₁ E ₁	X ₁	T ₂ E ₁
RE ₂	T ₁ E ₂	X ₂	T ₂ E ₂

- X หมายถึง การจัดการกระทำ (Treatment)
- T₁ หมายถึง การทดสอบก่อนที่จะทำการทดลอง (Pretest)
- T₂ หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Posttest)
- R หมายถึง การกำหนดกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่ม (Random assignment)
- E₁ หมายถึง กลุ่มทดลองที่ ๑ (Experimental Group 1)
- E₂ หมายถึง กลุ่มทดลองที่ ๒ (Experimental Group 2)

ขั้นตอนการดำเนินการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการดังนี้

๑. เมื่อได้กำหนดกลุ่มทดลองที่ ๑ และกลุ่มทดลองที่ ๒ แล้ว ได้ทำการทดสอบก่อนการเรียน (Pretest) กับนักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย

๒. การทดลองกระทำในภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ โดยกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม จะได้รับการสอนกลุ่มทักษะภาษาไทย ในช่วงชั่วโมงภาษาไทย โดยครูสอนภาษาไทยคนเดียวกัน สำหรับการใช้นแบบฝึกอ่านกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม จะได้รับการฝึกในเวลาพักกลางวัน และในช่วงชมโฮมวิดีโอ ด้วยแบบฝึกอ่านเร็ววันละ ๑ ชุด ชุดละ ๒๐ นาทีทุกวัน รวมเวลาที่ใช้ในการฝึก ๖ สัปดาห์ โดยดำเนินการฝึกดังนี้

๒.๑ กลุ่มทดลองที่ ๑ ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ จำนวน ๓๐ ชุด

๒.๒ กลุ่มทดลองที่ ๒ ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง จำนวน

๓๐ ชุด

การกำหนดระยะเวลาให้กลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม เข้ารับการฝึกอ่าน กระทำโดยวิธีจับฉลากครั้งแรกว่ากลุ่มใดจะได้รับการฝึกก่อน ต่อจากนั้นก็ทำการฝึกสลับเวลากันทุกวัน ดังแสดงในตาราง ๓

ตาราง ๓ การกำหนดระยะเวลาเข้ารับการฝึกอ่านของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม

วัน	เวลา	๑๒.๑๐ - ๑๒.๓๐	๑๔.๓๐ - ๑๔.๕๐
		จันทร์	กลุ่มทดลองที่ ๑
อังคาร	กลุ่มทดลองที่ ๒	กลุ่มทดลองที่ ๑	
พุธ	กลุ่มทดลองที่ ๑	กลุ่มทดลองที่ ๒	
พฤหัสบดี	กลุ่มทดลองที่ ๒	กลุ่มทดลองที่ ๑	
ศุกร์	กลุ่มทดลองที่ ๑	กลุ่มทดลองที่ ๒	

๓. หลังจากกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม ได้รับการฝึกเสร็จสิ้นลง ก็ทำการทดสอบกับกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย ชุดเดียวกับที่ใช้สอบก่อนการฝึก ต่อจากนั้นทำการตรวจให้คะแนนแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย แล้วนำคะแนนที่ได้ไปทำการวิเคราะห์ข้อมูล

๕. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการเปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็ว และคะแนนทัศนคติต่อภาษาไทย ของกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

๑. เปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็วก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Dependent Sample

๒. เปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Independent Sample

๓. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อภาษาไทยก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของนักเรียนแต่ละกลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Dependent Sample

๔. เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Independent Sample

๖. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการวิจัยไปวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติต่าง ๆ ดังนี้

๑. หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ของคะแนน คำนวณจากสูตร (Ferguson.

๑๘๗๑ : ๔๕)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

๒. / หาค่าความแปรปรวนของคะแนน คำถามจากสูตร (Ferguson. ๑๙๓๑ : ๖๒)

$$s^2 = \frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N - 1)}$$

- เมื่อ s^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนน
- $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
- $\sum X^2$ แทน ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

๓. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว โดยใช้สูตร Kuder - Richardson ๒๐ (วิเชียร เกตุสิงห์ ๒๕๒๓ : ๑๓๕ - ๑๓๖)

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n - 1} \right) \left(\frac{s_t^2 - \sum pq}{s_t^2} \right)$$

- เมื่อ r_{tt} คือ ความเชื่อมั่นของเครื่องมือทั้งฉบับ
- n คือ จำนวนข้อของเครื่องมือ
- p คือ สัดส่วนของผู้ที่ตอบถูก
- q คือ สัดส่วนของผู้ที่ตอบผิด ($q = 1 - p$)
- pq คือ ความแปรปรวนของข้อคำถามแต่ละข้อ
- s_t^2 คือ ความแปรปรวนของคะแนนทั้งหมด

๔. หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย โดยใช้สูตร (Edwards, ๑๙๖๐ : ๑๓๕)

$$t = \frac{\bar{X}_H - \bar{X}_L}{\sqrt{\frac{s_H^2}{n_H} + \frac{s_L^2}{n_L}}}$$

- เมื่อ t แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง และกลุ่มต่ำ

$\bar{X}_H$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนค่าตอบในแต่ละข้อของกลุ่มสูง
$\bar{X}_L$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนค่าตอบในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ
S_H^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มสูง
S_L^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนในแต่ละข้อของกลุ่มต่ำ
n_H	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มสูง
n_L	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่างของกลุ่มต่ำ

๕. หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย โดยใช้ Coefficient Alpha (Mehrens and Lehmann. ๑๙๗๘ : ๕๕)

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^n S_i^2}{S_X^2} \right)$$

เมื่อ	α	แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม
$\sum_{i=1}^n S_i^2$		แทน	ผลรวมของค่าความแปรปรวนของคะแนนของแบบสอบถามแต่ละข้อ
S_X^2		แทน	ความแปรปรวนของแบบสอบถามทั้งหมด
n		แทน	จำนวนข้อของแบบสอบถาม

๖. เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนสอบก่อนและหลังการทดลองภายในแต่ละกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้สูตร t - test แบบ Dependent Sample (ชูศรี วงศ์รัตน์ ๒๕๒๓ : ๕๓)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n - 1$$

เมื่อ	D	แทน	ความแตกต่างของคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน	จำนวนคู่

๓. เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยของความแตกต่างระหว่างกลุ่มทดลอง ทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Independent Sample (ดูน สายยศ และ อังคณา สายยศ ๒๕๒๒ : ๒๑๓)

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) s_1^2 + (n_2 - 1) s_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

เมื่อ $\bar{X}_1$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของกลุ่มทดลองที่ ๑
$\bar{X}_2$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่างของกลุ่มทดลองที่ ๒
s_1^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างของกลุ่มทดลองที่ ๑
s_2^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่างของกลุ่มทดลองที่ ๒
n_1	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ ๑
n_2	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มทดลองที่ ๒

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูลนั้น เพื่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ยของคะแนนความแตกต่าง
s^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนนความแตกต่าง
ΣD	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่าง
ΣD^2	แทน	ผลรวมของคะแนนความแตกต่างแต่ละตัวยกกำลังสอง
t	แทน	อัตราส่วนนัยสำคัญทางสถิติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล เสนอตามลำดับดังนี้

๑. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
๒. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
๓. เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง
๔. เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

๑. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

ตาราง ๔ เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลองที่ ๑	๒๘	๑๐๓๘	๕๕๓๓๕	๘.๓๓๓๕ **

$$t_{.๐๑, ๒๓} = ๒.๕๐๐$$

จากตาราง ๔ แสดงว่าสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองที่ ๑ หลังการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบสูงขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ จะมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ ๑

ตาราง ๕ เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลองที่ ๒	๒๘	๑๒๘๘	๑๐๘๘๘	๖.๑๘๘๑ **

$$t_{.๐๑, ๒๓} = ๒.๕๐๐$$

จากตาราง ๕ แสดงว่าสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองที่ ๒ หลังการใช้แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงสูงขึ้นก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง จะมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ ๒

๒. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

ตาราง ๒ เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ ๑	๒๔	๕๓.๒๕	๖๔๑.๕๒	๑.๐๑๔๕
กลุ่มทดลองที่ ๒	๒๔	๕๓.๕๐	๑๓๘๓.๕๓	

$t_{.๐๕, ๔๖} = ๒.๐๒๑$

จากตาราง ๒ แสดงว่าสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง มีสมรรถภาพการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ ๓

๓. เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

ตาราง ๓ เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลองที่ ๑	๒๔	๖๕	๑๓๘๕	๑.๕๖๐๕*

$t_{.๐๕, ๒๓} = ๑.๓๑๔$

จากตาราง ๓ แสดงว่าทัศนคติต่อภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ ๑ หลังการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ จะมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๔

ตาราง ๔ เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	ΣD	ΣD^2	t
กลุ่มทดลองที่ ๒	๒๔	๓๕	๑๔๑๓	๒.๑๓๕๐ *

$$t_{.๐๕, ๒๓} = ๑.๗๑๔$$

จากตาราง ๔ แสดงว่าทัศนคติต่อภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ ๒ หลังการใช้แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงสูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงจะมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงขึ้น ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานข้อที่ ๕

๔. เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

ตาราง ๕ / เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

กลุ่มตัวอย่าง	N	$\bar{X}$	S^2	t
กลุ่มทดลองที่ ๑	๒๔	๒.๘๘	๕๑.๕๕	๐.๑๒๐๗
กลุ่มทดลองที่ ๒	๒๔	๓.๑๓	๕๑.๕๒	

$$t_{.๐๕, ๔๖} = ๒.๐๒๑$$

จากตาราง ๕ แสดงว่าทัศนคติต่อภาษาไทยของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่มแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ นั่นคือ นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง มีทัศนคติต่อภาษาไทยไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานข้อที่ ๒

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการทดลองเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และทัศนคติต่อภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ โดยการใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับแบบฝึกอ่านโดยไร้ความเรียง ซึ่งสรุปลำดับขั้นและผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
๒. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยไร้ความเรียง
๓. เพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยไร้ความเรียง
๔. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
๕. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยไร้ความเรียง
๖. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยไร้ความเรียง

สมมุติฐานของการศึกษาค้นคว้า

๑. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
๒. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยไร้ความเรียงมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก

- ๓. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีสมรรถภาพการอ่านเร็วแตกต่างกัน
- ๔. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
- ๕. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึก
- ๖. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกัน

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ของโรงเรียนวัดเชิงเงาส่งงาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน ๓ ห้องเรียน รวมนักเรียนทั้งหมด ๗๒ คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๖ ของโรงเรียนวัดเชิงเงาส่งงาม สังกัดสำนักงานการประถมศึกษาอำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี ซึ่งใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายมาจำนวน ๒ ห้องเรียน มีนักเรียนทั้งสิ้น ๔๔ คน และจับฉลากอีกครั้งหนึ่งเพื่อแบ่งเป็นกลุ่มทดลองที่ ๑ และกลุ่มทดลองที่ ๒

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

- ๑. แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ๒ แบบ ดังนี้
  - ๑.๑ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ จำนวน ๓๐ ชุด ซึ่งประกอบด้วยชุดฝึกแบบต่าง ๆ ดังนี้
    - ๑.๑.๑ แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา และการจำคำ จำนวน ๒ ชุด
    - ๑.๑.๒ แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา และอ่านเป็นวลี จำนวน ๒ ชุด

๑.๑.๓ แบบฝึกอ่านเคลื่อนสายตา และแบบเจาะจง จำนวน ๕ ชุด

๑.๑.๔ แบบฝึกอ่านข้ามคำ จำนวน ๓ ชุด

๑.๑.๕ แบบฝึกความเข้าใจในการอ่าน จำนวน ๑๐ ชุด

๑.๒ แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง จำนวน ๓๐ ชุด ซึ่งแต่ละชุดจะมีลักษณะเป็นเรื่องสั้น ๆ และประกอบด้วยคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือกในตอนท้ายของแบบฝึก

๒. แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีลักษณะเป็นข้อความหรือเนื้อเรื่องจำนวน ๖ เรื่อง ซึ่งในแต่ละเรื่องจะมีคำถามเกี่ยวกับความเข้าใจจำนวน ๕ ข้อ เป็นคำถามแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ ๔ ตัวเลือก รวมทั้งหมดจะมีคำถาม ๓๐ ข้อ ซึ่งได้วิเคราะห์หาความยากง่ายและคำอ่านจจำแนกโดยใช้วิธีการทางสถิติของ จุง - เต - ฟาน และได้หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบโดยใช้สูตร คูเคอร์ - ริชาร์ดสัน ๒๐ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๗๒๕๕

๓. แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า ๕ ระดับ จำนวน ๒๐ ข้อ ซึ่งได้วิเคราะห์หาค่าอ่านจจำแนกโดยใช้วิธีการทางสถิติของการเรทท์ และหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สูตร Coefficient Alpha (α) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๗๐๔๐

วิธีดำเนินการทดลอง

๑. ก่อนทำการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม ทำแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย

- ๒. ทำการฝึกกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่มด้วยแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ดังนี้
  - กลุ่มทดลองที่ ๑ ใช้แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ
  - กลุ่มทดลองที่ ๒ ใช้แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

๓. หลังทำการทดลอง ให้นักเรียนกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม ทำแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับการสอบก่อนทำการทดลอง

การวิเคราะห์ข้อมูล

- ๑. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลอง

ทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Dependent Sample

๒. เปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็วระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Independent Sample
๓. เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทยก่อนการทดลองกับหลังการทดลองของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Dependent Sample
๔. เปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทยระหว่างกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม โดยใช้ t - test แบบ Independent Sample

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีสมรรถภาพการอ่านเร็วกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑
๒. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีสมรรถภาพการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
๓. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยเร็วกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕
๔. นักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

อภิปรายผล

๑. ในกรณีเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียน

ที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเร็วมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการใช้แบบฝึกอ่านทั้งสองแบบทำให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงขึ้น อาจเนื่องมาจากเหตุผลต่อไปนี้

๑.๑ การฝึกไค้กระทำอย่างต่อเนื่อง คือทำการฝึกทุกวัน วันละ ๑ คาบ จนครบ ๓๐ คาบ จึงทำให้ทักษะในการอ่านด้านต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ซึ่งมีผลให้สมรรถภาพในการอ่านเร็วของนักเรียนเพิ่มขึ้น

๑.๒ วิธีการฝึกมีลักษณะแข่งขันกับตนเอง เพื่อเพิ่มสมรรถภาพการอ่านเร็วของตนให้สูงขึ้น ซึ่งทำให้นักเรียนมีกำลังใจและตั้งใจฝึกอย่างสม่ำเสมอ

๑.๓ ก่อนทำการฝึกผู้วิจัยจะอธิบายถึงลักษณะนิสัยการอ่านที่ถูกต้องให้นักเรียนเข้าใจ ในขณะที่ฝึกพบว่านักเรียนคนใดมีนิสัยที่เป็นอุปสรรคต่อการอ่านเร็ว ผู้วิจัยก็จะทำการแนะนำวิธีแก้นิสัยดังกล่าวโดยใกล้ชิด

นอกจากเหตุผลที่กล่าวมาแล้ว แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบยังเป็นแบบฝึกอ่านที่มีลำดับขั้นตอน โดยจะเริ่มจากการฝึกทักษะเบื้องต้น และเลื่อนระดับสูงขึ้นเรื่อย ๆ จนถึงขั้นการฝึกทักษะที่สมบูรณ์ ซึ่งขั้นตอนเหล่านี้จะสอดคล้องกับลำดับขั้นพัฒนาการในการอ่าน และเป็นแบบฝึกอ่านที่มีลักษณะเข้าใจและท้าทายให้นักเรียนอยากฝึก เพราะเป็นแบบฝึกอ่านที่มีลำดับขั้นจากง่ายไปหายาก นอกจากนั้นแบบฝึกอ่านยังเป็นเรื่องที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจากเรื่องที่นักเรียนสนใจ นักเรียนจึงฝึกด้วยความสนุกสนาน และเมื่อทำการฝึกแต่ละชุดเสร็จนักเรียนจะสามารถรู้ผลการฝึกของตนทันที จากเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของ เวสต์ (West. ๑๙๕๕ : ๗) ที่พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านเร็วในระยะเวลา ๒๐ คาบ จะทำให้นักเรียนมีอัตราเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นถึง ๒๓๒ เปอร์เซ็นต์ โดยเฉพาะการอ่านข้ามคำมีผู้อ่านได้สูงถึงนาทีละ ๑,๒๐๐ คำ และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ ฟิตส์แพทริก (Fitzpatrick. ๑๙๗๐ : ๒๗๕๕ -A) ที่ได้พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยใช้แบบฝึกอ่านข้ามคำ และแบบฝึกหัดเพื่อเพิ่มความเร็วในการอ่าน สามารถอ่านได้เร็วและมีความเข้าใจในการอ่านสูงกว่ากลุ่มควบคุมซึ่งเรียนตามหลักสูตรปกติโดยไม่ได้รับความช่วยเหลือทางด้านการอ่านเร็วเป็นพิเศษ

สำหรับแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเร็วนั้น นอกจากเหตุผลดังกล่าวแล้ว แบบฝึกอ่านทุกชุดจะมีลักษณะ เป็นเรื่องสั้นที่ได้มาจากการสำรวจความสนใจในการอ่านของนักเรียน จึงเป็นแบบฝึกที่ท้าทาย และเร้าใจให้นักเรียนต้องการฝึก และ เมื่อการฝึกแต่ละชุดสิ้นสุดลงนักเรียนก็จะสามารถรู้ผลการฝึกของตน จึงทำให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนสูงขึ้น ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับผลการวิจัยของฟราย (Fry. ๑๘๖๓ : ๓) ที่พบว่าผู้ที่ได้รับการฝึกโดยให้อ่านเรื่องที่กำหนดเป็นเวลา ๗ สัปดาห์ จะมีทักษะการอ่านเร็วและความเข้าใจเรื่องที่อ่านสูงขึ้น นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของไพฑูรย์ ธรรมแสง (ไพฑูรย์ ธรรมแสง ๒๕๒๓ : ๒๗ - ๓๐) ที่พบว่านักศึกษาที่ได้รับการฝึกจากหนังสือเรื่อง ไซกิมฮาย จะมีอัตราความเร็วในการอ่านเพิ่มขึ้นจากเดิม ๒ เท่า และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านเกินกว่าร้อยละ ๘๐

๒. ในการเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเร็ว ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเร็วมีสมรรถภาพการอ่านเร็วแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้ แสดงว่าการใช้แบบฝึกอ่านทั้งสองแบบทำให้นักเรียนมีสมรรถภาพการอ่านเร็วไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะ แบบฝึกอ่านทั้งสองแบบนี้ส่งผลให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนสูงขึ้นทั้งสองกลุ่ม จากผลการวิจัยของนิทัศน์ เสมอพิทักษ์ (นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ ๒๕๒๔ : ๒๖) พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว ซึ่งประกอบด้วย แบบฝึกหัดเคลื่อนไหวสายตา แบบฝึกหัดจำคำ แบบฝึกหัดอ่านเป็นวลี แบบฝึกหัดอ่านแบบเจาะจง แบบฝึกหัดอ่านข้ามคำ และแบบฝึกหัดความเข้าใจในการอ่าน มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่ากลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนตามปกติ และจากผลการวิจัยของประภา สุนธุ์นภย์ (ประภา สุนธุ์นภย์ ๒๕๒๒ : ๓๔) พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านเร็วที่สร้างขึ้นจากนิทาน จะมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านเร็วสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม นอกจากนั้นแล้วอาจเนื่องมาจากสาเหตุดังนี้คือ ลักษณะแบบฝึกที่ใช้จะมีลักษณะสอดคล้องกัน จะต่างกันก็ตรงวิธีการในการฝึก และระยะเวลาที่ใช้ฝึกก็เท่าเทียมกัน ตลอดจนวิธีการให้แรงเสริมและการควบคุมดูแลเอาใจใส่ในขณะฝึกก็มีวิธีการเหมือน ๆ กัน ผลที่ได้จากการฝึกจึงทำให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน

๓. ในการเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างก่อนและหลังการทดลองของนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ และนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียงมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

๔. ในการเปรียบเทียบทัศนคติต่อภาษาไทย ระหว่างนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ได้รับการฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง มีทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมุติฐานที่ตั้งไว้

จากผลการวิจัยในข้อ ๓ และ ๔ แสดงว่าการใช้แบบฝึกอ่านทั้งสองแบบทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงขึ้น แต่ไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อภาษาไทย ของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากเหตุผลหลายประการคือ

การจัดการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านทั้งสองแบบ เป็นการจัดประสบการณ์ใหม่ให้นักเรียน จึงเป็นสิ่งเร้าทำให้นักเรียนเกิดความสนใจและตั้งใจฝึก นอกจากนั้นแบบฝึกอ่านทั้งสองแบบยังมีลักษณะขั้นตอนการฝึก และเนื้อเรื่องประเภทต่าง ๆ ที่เร้าใจให้นักเรียนต้องการฝึก ซึ่งเนื้อเรื่องแต่ละเรื่องจะได้อาจมาจากการสำรวจความสนใจของนักเรียน จึงทำให้นักเรียนอ่านเข้าใจได้ง่าย ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ เดวิดสัน (Davidson, ๑๙๗๑ : ๒๒๗ - A) ที่พบว่าแบบฝึกทักษะการอ่านที่มีเนื้อเรื่องตรงกับความสนใจของนักเรียนจะเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่มีผลทำให้นักเรียนอ่านได้เข้าใจง่ายขึ้น เมื่อเด็กเข้าใจเรื่องทีอ่านได้ก็จะมีผลทำให้สามารถตอบคำถามได้มาก และเมื่อจบแบบฝึกอ่านแต่ละชุดเด็กจะได้ ทราบผลการตอบคำถามของตนเองทันที ซึ่งจะมีผลทำให้เด็กต้องการที่จะแข่งขันกับตนเองโดยไม่เกิดความเบื่อหน่ายที่จะฝึกต่อไป และทำการฝึกโดยไม่มี ความวิตกกังวล ซึ่งสอดคล้องกับแนวความคิดของ กรีน และ แพตตี (Green and Petty, ๑๙๗๑ : ๓๘๓) ที่ว่าแบบฝึกหัดมีผลต่อการพัฒนาทัศนคติของนักเรียน ดังนั้นเมื่อนักเรียนกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม ได้รับการฝึกอ่านด้วยแบบฝึกแต่ละแบบแล้ว จึงมีผลทำให้ทัศนคติต่อ

ภาษาไทยของนักเรียนสูงขึ้น และเมื่อนำเอาคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน จึงไม่มีผลทำให้ทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนแตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการทดลองครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนวความคิดที่อาจเป็นประโยชน์ต่อวงการการศึกษา และการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

๑. ข้อเสนอแนะในด้านการเรียนการสอน

๑.๑ จากผลการวิจัยพบว่าวิธีการฝึกอ่านเร็วทั้งสองแบบไม่แตกต่างกัน ดังนั้นในการจัดการฝึกครูสามารถใช้วิธีการฝึกชนิดใดชนิดหนึ่ง ตามความสามารถที่จะจัดหาได้ หรือตามความสนใจของผู้เรียน

๑.๒ ครูสอนภาษาไทยในโรงเรียนต่าง ๆ ควรร่วมมือกันสร้างแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว เพราะครูเป็นผู้ใกล้ชิดกับนักเรียน ย่อมทราบว่านักเรียนมีความสนใจอย่างไร เพื่อจะได้สร้างแบบฝึกตรงตามความต้องการ และถูกต้องเหมาะสมกับนักเรียนในแต่ละระดับชั้น นอกจากนั้นแล้ว จากการสังเกตของผู้วิจัยยังพบว่าเด็กมีความสนใจและกระตือรือร้นในการฝึกมาก และยังปลูกฝังความมีวินัย ความซื่อสัตย์ให้เกิดขึ้นในตัวเด็กอีกด้วย กล่าวคือ ผู้วิจัยจะจัดเวรในการแจกและเก็บแบบฝึกที่จะใช้ฝึกผลัดเปลี่ยนกันไป และในการฝึกนักเรียนจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งอย่างมีขั้นตอน ตลอดจนนักเรียนจะต้องทำการตรวจแบบฝึกเอง ดังนั้นแบบฝึกอ่านจึงเป็นสื่อที่มีคุณค่าต่อประสิทธิภาพการอ่านของเด็ก สมควรที่ครูจะนำมาใช้ประกอบการสอนอ่านด้วย

๑.๓ ในกรณีที่ครูไม่สามารถจัดหาแบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วให้นักเรียนได้ ครูสามารถใช้หนังสือนิทาน นวนิยาย เรื่องสั้น ที่มีคำศัพท์ไม่เกินระดับความสามารถของเด็กมาใช้แทนได้ เพราะวิธีการนี้เป็นวิธีการที่จะทำให้เด็กมีสมรรถภาพการอ่านเร็วเพิ่มขึ้นได้

๑.๔ ก่อนทำการฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วแก่นักเรียน ควรทำการสำรวจสภาพทั่วไปของห้องก่อน เป็นต้นว่า แสงสว่างจะต้องมีเพียงพอ โຕะ เก้าอี้ ใ้ขนาดพอเหมาะกับเด็ก

๑.๕ ในการฝึกครูควรวางแผน กำหนดตารางฝึกไว้แน่นอน และต้องทำการฝึกอย่างต่อเนื่องสม่ำเสมอ คือฝึกทุกวัน เพราะการฝึกอย่างต่อเนื่องทำให้ทักษะในการอ่านดีขึ้น

ต่าง ๆ ได้รับการพัฒนาสัมพันธ์กันเป็นอย่างดี ซึ่งจะส่งผลให้สมรรถภาพการอ่านเร็วของผู้ฝึกเพิ่มขึ้น

๑.๖ ในการฝึกนั้นควรจะมีการจับเวลาทุกครั้ง เพื่อใช้เป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนอ่านแข่งกับเวลา ถ้าเป็นระดับประถมต้น ครูควรจะเป็นผู้คอยจับเวลาให้นักเรียนเอง แล้วให้นักเรียนบันทึกเวลาตามครู

๑.๗ ในการทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้ง ครูจะต้องเฉลยทันทีเพื่อเป็นข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนทราบผล และใช้เป็นเครื่องกระตุ้นให้นักเรียนทำแบบฝึกในครั้งต่อไปได้ดียิ่งขึ้น

๑.๘ ในการฝึก ถ้าปรากฏว่านักเรียนขาดการฝึก เพราะความเจ็บป่วยหรือด้วยเหตุอื่น ๆ ครูควรจัดการฝึกซ่อมแก่นักเรียนเพื่อให้เกิดกระบวนการที่ต่อเนื่อง

๑.๙ เนื้อเรื่องที่นำมาให้นักเรียนฝึกควรเป็นเรื่องที่นักเรียนสนใจและไม่ยากเกินวัยของนักเรียน

๒. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัย

๒.๑ ควรศึกษาสมรรถภาพการอ่านเร็วของนักเรียนที่ใช้แบบฝึกอ่าน ๒ แบบ กับกลุ่มตัวอย่างที่สามารถเป็นตัวแทนของนักเรียนโดยส่วนรวมได้

๒.๒ ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน ๒ แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็วกับนักเรียนในระดับชั้นอื่น ๆ

๒.๓ ควรศึกษาเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน ๒ แบบที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว ในระยะเวลาที่ยาวนาน และมีจำนวนชุดฝึกที่มากกว่านี้

๒.๔ ควรศึกษาเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนที่ได้รับการฝึกโดยการใช้แบบฝึกอ่านทั้ง ๒ แบบ

๒.๕ ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการอ่านเร็วกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่น ๆ

๒.๖ ควรศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการอ่านเร็วกับทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนเป็นกลุ่มและเป็นรายบุคคล

ဘဏ်အသုံးပြု

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิ์พัทวิชัย การสอนอ่านในชั้นประถม หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู
กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๕, ๙๙ หน้า
- เชือน เลือคำ การศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิภาพการเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ระหว่าง
วิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองตามลำดับ วิธีแนะนำให้นักเรียนเรียนด้วยตนเองเป็น
กลุ่มย่อย และวิธีสอนแบบเกม ปรินญาณินท์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ๒๕๒๑, ๘๘๓ หน้า อักสำเนา
- จอมทอง (นามแฝง) ชุมนุมนิทานใจสั้น อุดมศึกษา ๒๕๑๓, ๔๔๖ หน้า
- จินตนา แดงเที่ยง อัคราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗ โรงเรียน
ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๕๔ หน้า
อักสำเนา
- จินตนา พวงจันทร์แดง องค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการอ่านเร็วของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร ปรินญาณินท์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๔, ๑๑๐ หน้า อักสำเนา
- เจริญ ไชยชนะ สังคมศึกษา (ภาค ๑) หน้าที่พลเมือง ศิลธรรม ไทยวัฒนาพานิช ๒๕๐๔,
๒๔๗ หน้า
- จันท์สวัสดิ์ ชมพูนุช บันทึกความทรงจำ กรุงเทพฯ ๒๑๐ ปี พินยาการ ๒๕๒๔, ๓๒๕ หน้า
พระราชประวัติ ๕ มหาราช เฉลิมชัยการพิมพ์ ๒๕๑๔, ๓๘๖ หน้า
- ชลธิรา กลั๊กอยู่ "ส่งเสริมการอ่าน" วิทยุศึกษา : ๑๑ - ๕๔ มิถุนายน - กรกฎาคม ๒๕๑๗
- ชวาล แพริตกุล เทคนิคการวิจัย อักษรเจริญทัศน์ ๒๕๐๗, ๓๖๗ หน้า
- ชุติมา สัจจามันท์ "มาแข่งขันอ่านหนังสือกันเถิด" คุรุปริทัศน์ ๓ : ๕๔ - ๖๑ มีนาคม
๒๕๒๓
- ชูชาติ นาสวาง การเปรียบเทียบผลการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับ ป.๑๓.สูง
เรื่องราชาศัพท์และคำสุภาพ โดยใช้หน่วยการเรียนการสอนกับการสอนตามปกติ ปรินญาณินท์
กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๑, ๔๖ หน้า อักสำเนา

ชูศรี วงศ์รัตนะ เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย ภาควิชาพื้นฐานทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๓, ๑๔๓ หน้า

เชิดศักดิ์ ไชวาลินธุ์ การวัดทัศนคติและบุคลิกภาพ สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๐, ๑๓๐ หน้า

ทองเคื่อน พันธมนาวิน และ บุญยิ่ง เจริญยิ่ง อิทธิพลของสังคมต่อทัศนคติของวัยรุ่น รายงานการวิจัยฉบับที่ ๑๘ สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๘, ๑๓๖ หน้า

เกษน์ จรุงเรืองฤทธิ์ "การฝึกอ่านให้เร็ว" ใน คู่มือครูภาษาไทย หน้า ๑๗ - ๓๑

เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ ๑๑๗ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ๒๕๑๔

การส่งเสริมประสิทธิภาพของการอ่านสำหรับผู้ใหญ่ วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย ๒๕๐๐, ๘๓ หน้า อักษรสำเนา

เคโซ สวานานนท์ ปทานุกรมจิตวิทยา โอเคียนสโตร์ ๒๕๑๒, ๓๘๔ หน้า

"เดือนประมงยาล้านานนำประเทศอื่น ๆ" ไทยรัฐ ๕ มีนาคม ๒๕๒๒ หน้า ๒, ๓

ทรงพันธ์ วรรณมาศ การอ่านดีความ เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ ๒๓๘ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ๒๕๒๔, ๑๑๖ หน้า

ทัศนาศา ธานีวรรณ และคนอื่น ๆ วิธีสอนวิชาทักษะ โรงพิมพ์ไทยสามัคคี ๒๕๒๒, ๑๘๖ หน้า

ธนรัชฎ ศิริสวัสดิ์ ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจ และผลสัมฤทธิ์

ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ในกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๒๔, ๑๗๘ หน้า อักษรสำเนา

นวลศิริ วงศ์ทางสวัสดิ์ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๔

โรงเรียนในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๗๕ หน้า อักษรสำเนา

นิทัศน์ เสมอพิทักษ์ การศึกษาประสิทธิภาพของชุดฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็วภาษาไทยชั้นประถม

ปีที่ ๖ ปรินญาณิพนธ์ ค.บ. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๔, ๒๓๑ หน้า อักษรสำเนา

ประทีป วาทิกทินกร การใช้ภาษาไทย โรงพิมพ์คุรุสภา ๒๕๑๔, ๑๐๓ หน้า

ประเทิน มหาพันธ์ การสอนอ่านเบื้องต้น คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางแสน ๒๕๒๓, ๓๒๖ หน้า

ประกา สุธสันภัย การศึกษาลักษณะของการส่งเสริมการอ่านเร็วในระดับประถมศึกษาปีที่ ๔
ในโรงเรียนพูนสิน (เพชรสุขอุบัติมภ์) วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
๒๕๒๒, ๑๗๖ หน้า อักษรำเนา

ประยูร พิศนาคะ และ เกรียงศักดิ์ พิศนาคะ คนที่ ๗๑ จังหวัดของเมืองไทย ป.พิศนาคะ
การพิมพ์ ๒๕๑๕, ๕๐๘ หน้า

ประวีณ รอดเขียว ทัศนคติต่อการพึ่งตนเองของประชาชนในเขตบริการของโรงเรียนในโครงการ
ทดลองของโรงเรียนมัธยมชุมชน จังหวัดลำปาง ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๓, ๑๗๓ หน้า อักษรำเนา

มจกกาญจน์ ท้าวทอง องค์ประกอบบางประการที่มีผลต่อความสามารถในการอ่านเร็ว
(Speed Reading Ability) ของนักเรียนฝึกหัดครูระดับประกาศนียบัตรวิชาการศึกษำชั้น
สูงที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นวิชาเอก ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร ๒๕๒๐, ๑๐๗ หน้า อักษรำเนา

ทว พันธ์เมฆา "ทำอย่างไรจึงจะอ่านหนังสือได้ค้ำ" วิทยำสาร ๒๑ : ๓๘ - ๓๙ มิถุนำยน
๒๕๑๘

พูนพงษ์ งำมเกษม การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมปีที่ ๔
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘, ๑๕๐ หน้า อักษรำเนา

ไพฑูรย์ ธรรมแสง การทดลองฝึกอ่านเพื่อเพิ่มอัตราความเร็วของนักศึกษำประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษำชั้นสูง วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยำ ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์
และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยำ ๒๕๒๓, ๕๓ หน้า อักษรำเนา

ภำณี การุณยวิธ การสอนอ่านกับความสามารถในการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมปีที่ ๒
วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๓, ๑๑๘ หน้า อักษรำเนา

มลวิภำ กมลพรวิธนำ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมปีที่ ๔
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินฎานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘, ๒๕ หน้า อักษรำเนา

- มเหยงค์ (นามแฝง) ๓๖๖ อคติ โรงพิมพ์ธนาคารกรุงเทพ ๒๕๑๘, ๔๔๕ หน้า
- ยุทธ เกษการณ นิทานพื้นเมือง ๑๐๐ เรื่อง ๑๐๐ ภาพ ม.ป.ท. ๒๕๐๓, ๔๐๓ หน้า
- เขาวมาลัย สุทธิคุณ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๗
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘, ๓๐ หน้า อักสำเนา
- รสา วงศ์ยังอยู่ "เหตุใดเราจึงอ่านหนังสือ" วารสารห้องสมุด ๕ : ๒๘๘ - ๒๙๐
 กันยายน - ตุลาคม ๒๕๐๘
- ล้วน สายยศ และ อังคณา สายยศ สถิติวิทยาทางการศึกษา วัฒนาพานิช ๒๕๒๒, ๓๗๖ หน้า
- วนิดา ภัคศิชาติ การทดลองเพื่อศึกษาเปรียบเทียบการสอนอ่านภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖
โดยใช้แบบฝึกหัดเสริมทักษะกับการสอนแบบเดิม ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๑๘, ๓๐ หน้า อักสำเนา
- วาสนา เกตุภาค "การอ่าน" การศึกษาเอกชน ๑๒ : ๕๑ - ๕๒ กันยายน ๒๕๒๑
- _____ การอ่าน คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางเขน ๒๕๒๑,
 ๑๒๑ หน้า
- วิจิตรา แสงพลสิทธิ์ และคนอื่น ๆ การใช้ภาษาไทย (ไทย ๑๐๑) โอเคียนส์โตร์ ๒๕๒๒,
 ๓๘๖ หน้า
- วิเชียร เกตุสิงห์ สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย พิมพ์ครั้งที่ ๓ กองวิจัยการศึกษา สำนักงาน
 คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ๒๕๒๓, ๑๘๑ หน้า
- ศรีนวล บุญวัฒน์ "การอ่าน" ใน คำสอนวิชาภาษาไทย หน้า ๑ - ๑๒ คณะศิลปศาสตร์
 มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ๒๕๑๗
- ✓ ศรียา - ประภัตร นิยมธรรม พัฒนาการทางภาษา โรงพิมพ์เฟื่องอักษร ๒๕๑๘, ๑๘๕ หน้า
- ✓ ศิริกาญจน์ โกสุมภ์ "การสอนอ่านในชั้นประถมศึกษา" ประชาบาล ๗ : ๒๑ - ๒๔
 ตุลาคม ๒๕๒๑
- ✓ ศึกษาธิการ, กระทรวง หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช ๒๕๒๑ โรงพิมพ์ส่วนท้องถิ่น
 ๒๕๒๐, ๔๘๒ หน้า

"สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงห่วงใยเด็กหูหนวก" เกลือนิวส์ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๒

หน้า ๘, ๑๔

สมนึก คำอุไร การสร้างแบบทดสอบอ่านไทยระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ และผลการทดลองใช้แบบ-
ทดสอบ รายงานการวิจัยของสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก โรงพิมพ์คุรุสภา
๒๕๑๖, ๑๓๑ หน้า

เสลา เรขะสุจิ ๓๐ อาชีพ โรงพิมพ์กรุงธน ๒๕๑๖, ๖๔๗ หน้า

สำออง หิรัญบุรณะ พิณธ์ แบบฝึกอ่านเร็ว ม.ป.ท. ม.ป.ป., ๒๐ หน้า

สุนันทา ทองซอน การใช้แบบฝึกทักษะการอ่านภาษาไทยของนักเรียนที่พูดภาษาเขมร และ
นักเรียนที่พูดภาษาส่วย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ในจังหวัดสุรินทร์ ปริญญาโท กศ.ม.
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ๒๕๒๕, ๑๖๗ หน้า อักสำเนา

สุพิศ จิตรานนท์ อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ ในเขต
กรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๘๒ หน้า
อักสำเนา

สุภัทรา บุญสืบสาย อัตราเร็วในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียน
ในเขตกรุงเทพมหานคร วิทยานิพนธ์ ค.บ. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๕, ๘๔ หน้า
อักสำเนา

สุรัชย์ โพธิ์วิทย์ ความสัมพันธ์ระหว่างสิ่งพิมพ์ของคำ กับความสามารถในการอ่านของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ปริญญาโท กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
๒๕๒๑, ๑๐๖ หน้า อักสำเนา

อัมพร สุขเกษม การอ่านหนังสือ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม ๒๕๒๐, ๖๕ หน้า

อุบล บุญชู "การฝึกทักษะการอ่าน ประเด็นสำคัญที่ถูกลืมข้าม" นิตยสาร ๒๓ : ๑๓ - ๑๖
กุมภาพันธ์ ๒๕๒๔

อุบล เรียงสุวรรณ์ และคนอื่น ๆ วิชาชุดครูมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หลักการสอน และวิธีการสอน
วิชาเฉพาะ สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย ๒๕๐๕, ๒๔๘ หน้า

- Allport, Gordon W. Handbook of Social Psychology. Massachusetts, Clark University Press, 1969. 272 p.
- Bond, Guy L. and Eva Bond Wagner. Teaching the Child to Read. New York, Macmillan, 1950. 467 p.
- ✓ Bond, Guy L. and Miles A. Tinker. Reading Difficulties, Their Diagnosis and Correction. New York, Appleton - Century - Crofts, 1957. 486 p.
- ✓ Burton, William H. and others. Reading in Child Development. New York, The Bobbs - Merrill Company, 1956. 608 p.
- Dallmann, Martha and others. The Teaching of Reading. 4th. ed., New York, Holt, Rinehart and Winston, 1974. 610 p.
- Davidson, Jame Louise. "The Relationship Between Teachers' Questions and Pupils' Responses During a Directed Reading Activity and a Directed Reading - Thinking Activity," Dissertation Abstracts International. 12 : 6273 - A, June 1971.
- DeBoer, John J. and Martha Dallmann. The Teaching of Reading. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1960. 360 p.
- Dechant, Emerald V. Improving the Teaching of Reading. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice - Hall, Inc., 1970. 663 p.
- Edwards, Allen L. Experimental Design in Psychological Research. New York, Holt, Rinehart and Winston, 1960. 455 p.
- Fan, Chung Teh. Item Analysis Table. Princeton, New Jersey, Educational Testing Service, 1952. 32 p.
- Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education. 3rd. ed., New York, McGraw - Hill, 1971. 492 p.
- Ferguson, Nicolas. "Some Aspects of the Reading Process," English Language Teaching. 28 : 29 - 34, November 1973.
- Fitzpatrick, Elaine Meric. "Development and Evaluation of Skimming Techniques for Teaching Flexibility in Reading to High School Students," Dissertation Abstracts International. 31 : 2789 - A, December 1970.
- Fry, Edward. Teaching Faster Reading. London, A Manual, The Cambridge University Press, 1963. 142 p.
- Gate, Arthur I. The Improvement of Reading. 3rd. ed., New York, Macmillan, Co., 1947. 657 p.

- Good, Carter Victor. Dictionary of Education. 3rd. ed., New York, McGraw - Hill Book Co. 1973. 681 p.
- Green, Harry A. and Petty T. Walter. Developing Language Skills in the Elementary Schools. 4th. ed., Boston, Allyn and Bacon, 1971. 571 p.
- Harrington, Nancy Dodd. "The Development and Evaluation of Twenty Lessons to Teach Shimming to Sixth Grade Pupils," Dissertation Abstracts International. 31 (11) : 5666 - A, May 1971.
- Harris, Albert J. How to Increase Reading Ability. 3rd. ed., New York, Longmans, Green and Co., 1956 633 p.
- _____. "Research on Some Aspects of Comprehension : Rate, Flexibility, and Study Skills," Journal of Reading. New York, International Reading Association, 12 : 205 - 210, December 1968.
- Harris, David P. Reading Improvement Exercises for Students of English as a Second Language. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice - Hall, 1966. 178 p.
- Hilgard, Ernest Ropiequet. Introduction to Psychology. 4th. ed., New York, Harcourt, Brace and World Inc, 1967. 686 p.
- Jackson, Mark D. and James L. McClelland. "Sensory and Cognitive Determinants of Reading Speed," Journal of Verbal Learning and Verbal Behavior. 14 : 566 - 573, December 1975.
- Karlin, Robert. Teaching Reading in High School. New York, The Bobbs-Merrill Company, Inc., 1972. 375 p.
- Letson, Charles T. "Speed and Comprehension in Reading," Journal of Educational Research. 52 : 49 - 53, October 1958.
- Mahony, Joseph Edward. "A Comparison of Three Methods of Building Reading Speed with College - Bound High School Sophomores," Dissertation Abstracts International. 31 : 1142 - A, September 1969.
- Mayfield, Lela Sharon, "An Investigation of Factors Affecting Reading Rate," Dissertation Abstracts International. 31 : 2012 - A, November 1970.
- McConkie, George W. and others. "Experimental manipulation of Reading Strategies," Journal of Educational Psychology. 65 : 1 - 8, 1973.
- Mehrens, William A. and Irvin J. Lehmann. Measurement and Evaluation in Education and Psychology. 5 th. ed., New York, Holt, 1978. 743 p.

- Miller, Lyle L. Increasing Reading Efficiency. New York, Henry Holt and Company, Inc., 1956. 303 p.
- _____. Developing Reading Efficiency. Minnesota, Burgess Publishing Company, 1972. 332 p.
- Monroe, Marion. Growing into Reading. Chicago, Scott, Foreman and Company, 1951. 274 p.
- Newcomb, Theodore M. Social Psychology. New York, The Dryden Press 1954 : 223 p.
- Riley, Pamela M. "Improving Reading Comprehension," English Teaching Forum. Special Issue : The Art of TESOL, Part 2; 8 : 198 - 200, 1975.
- Rudd, J.C. "A New Approach to Reading Efficiency," English Language Teaching. 13 : 231 - 237, May 1969.
- Samuel, Jay S. and others. "Comparision of Word Recognition Speed and Strategies of less Skilled and More Highly Skilled Readers," Reading Research Quartery. 6 : 72 - 77, 1975 - 1976.
- Shaw, Phillip B. Efficiency Reading and Learning. New York, Thomas Y. Crowell Company, 1955. 447 p.
- ✓ Simpson, Elizabeth A. SRE Better Reading Book 2. Chicago, Science Research Association, Inc., 1951. 88 p.
- Smith, MILA. Banton. Reading Instruction for Today's Children. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice - Hall, Inc., 1963. 594 p.
- _____. Reading Faster and Get More Your Reading. Englewood Cliffs, New Jersey, Prentice - Hall, 1970. 373 p.
- ✓ Spache, George D. and Paul C. Berg. The Art of Efficient Reading. New York, Macmillan, 1955. 273 p.
- ✓ Strang, R. Problem in the Implovement of Reading in High School and College. New York, The Science Press, 1940. 450 p.
- ✓ Stern, Gatherine and Toni Gould. Children Discover Reading. Syracuse, New York, Random House, 1965. 127 p.
- ✓ Tinker, Miles A. Teaching Elementary Reading. New York, Appleton - Century - Crofts, Inc., 1968. 671 p.
- ✓ Wainright, Gordon R. Rapid Reading Made Simple. Great Britain, W.H. Allen, Co. Ltd., 1972. 272 p.

West, Michael. Learning to Read a Foreign Language. London, Longmans, 1959. 100 p.

Wilkinson, Helen S.S. and Bertha D. Brown. Improving Your Reading. New York, Noble and Noble, Publishers, Inc., 1953. 344 p.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก.
แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

แบบสำรวจความสนใจในการอ่าน

ตอนที่ ๑

ตัวอย่างของเรื่องประเภทต่าง ๆ

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ทุกเรื่องอย่างตั้งใจที่สุด แล้วไปตอบคำถามความสนใจในการอ่านในตอนที ๒

๑. ประเภทนิทาน

เรื่องหมวกวิเศษ

ชายคนหนึ่ง เป็นคนดีมาก เทพเจ้าจึงประทานหมวกวิเศษให้ใบหนึ่ง หมวกใบนี้เมื่อสวมแล้วจะบันดาลให้ผู้สวมรู้ภาษาสัตว์ได้ วันหนึ่งชายผู้นี้สวมหมวกใบดังกล่าวแล้วไปนอนเล่นใต้ต้นไม้ ได้ยินเสียงกาพูดกันว่า เศรษฐีคนหนึ่งปลูกบ้านหลังใหญ่ทวยาค้าวหนึ่ง

งูเหวดคาวนั้นจึงบันดาลให้ลูกสาวเศรษฐีล้มป่วยลง เขาจึงปลอมตัวเป็นหมอกุเข้าไปทำนายนในบ้านเศรษฐี เขาแนะนำให้เศรษฐีเอางูออกจากพื้นบ้านเสียโดยเร็ว เศรษฐีก็ทำตามปรากฏว่าลูกสาวของเศรษฐีหายป่วยทันที เศรษฐีจึงให้รางวัลเจ้าของหมวกวิเศษนั้นเป็นจำนวนมาก

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๒. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน

เรื่องการแต่งกาย

การแต่งกายที่สวยงาม คือการใช้เสื้อผ้าที่สะอาด ถึงแม้ว่าเสื้อผ้าที่เราใส่จะมีราคาถูกหรือใช้มานานแล้ว แต่ถ้ายกให้สะอาดก็จะแลดูสวยงาม การใช้เสื้อผ้าที่สะอาดทำให้เราสบายใจ ทำให้คนนับถือและไว้วางใจและยังทำให้เราไม่เป็นโรคภัยใดภัยอีกด้วย เพราะเชื้อโรคชอบอยู่ในที่สกปรก เสื้อผ้าที่สกปรกจึงมีเชื้อโรค เมื่อเราสวมเสื้อผ้าที่สกปรก ตัวเชื้อโรคก็จะมาอยู่กับตัวเรา ทำให้เราไม่สบายและเป็นโรคได้

เสื้อผ้าที่เราสวมควร เปลี่ยนทุกวัน หรือหมั่นซักให้สะอาด เพราะถ้าเราสวมซ้ำหลาย ๆ

วันจะเหม็นและกุกปรก ดังนั้นจึงต้องระวังอย่าให้เป็นสิ่งสกปรกต่าง ๆ เวลาซักต้องขยี้แรง ๆ ให้ทั่วทั้งตัวจึงจะสะอาด แล้วใช้น้ำสะอาดล้างฟองออกสักสองครั้ง

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๓. ประเภทเรื่องวิทยาศาสตร์

เรื่องความร้อน

เมื่อเราเทน้ำร้อน ๆ ลงไปในถ้วยแก้ว ความร้อนอาจจะทำให้แก้วขยายตัวและแตกได้ ถ้าเราใส่ช้อนลงไป ความร้อนจะถ่ายจากน้ำมาสู่ช้อนบ้าง เพราะช้อนเป็นสื่อความร้อนที่ดี แก้วจึงมีทางที่จะแตกน้อยลง ช้อนที่ใช้ควรเป็นช้อนโลหะ เช่น ทองแดง เงิน หรือโลหะอื่น ๆ จะเป็นสื่อความร้อนได้ดี แต่บางทีถึงแม้ว่าเราจะใส่ช้อนลงไปแล้วก็ตาม แก้วก็อาจแตกได้

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๔. ประเภทเรื่องตลก

เรื่องได้เงินเพราะความเชื่อ

พ่อค้าแขกคนหนึ่งนำช้างไปขายในงานออกร้านประจำปี เขาเห็นชาวอังกฤษคนหนึ่งสนใจในช้างตัวนี้มาก พิจารณา ขา งา งวง และหางของช้าง อย่างถี่ถ้วนและเดินไปรอบ ๆ ตัวช้าง เหมือนอย่างจะจดจำลักษณะและคำทนิของช้าง พ่อค้าแขกจึงเดินไปหาฝรั่งคนนั้น แล้วกระซิบบว่าอย่าเพิ่งพูดอะไรเกี่ยวกับช้างตัวนี้ รอให้ชายได้เสียก่อนจะแบ่งเงินให้ ฝรั่งก็ตกลง เมื่อชายช้างได้แล้ว พ่อค้าก็แบ่งเงินให้ฝรั่งร้อยละสิบของเงินที่ชายได้ แล้วถามฝรั่งว่ารู้ได้อย่างไรว่าช้างมีแผลตลอดที่ขาหน้าขาหลัง คิดว่าจะไม่มีใครเห็น ตาแหลมเหลือเกิน ฝรั่งทำหน้าเชื่อแล้วตอบว่าเขาไม่เห็นแผลที่ขานั้นเลย แต่ที่ใครจ้องดูอย่างพิถีพิถันเพราะห้ก้เพราะว่าเกิดมายังไม่เคยเห็นช้างเลย จึงอยากดูให้รู้ว่ามึรูปร่างเป็นอย่างไร

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๕. ประเภทเรื่องที่เป็นคติ
เรื่องเจ็บตัวเพราะยั่วเหยียดสัตว์

ชายคนหนึ่งไปเที่ยวดูสัตว์ในสวนสัตว์เขาคินวนา เมื่อไปถึงกรงเสือด่าเขาเห็นเสือดอนหลับอยู่ จึงหาไม้อันหนึ่งมาเหยยเสือดอนตื่น มันมองคนที่เหยยอย่างเกลียดชัง แต่เขาก็งงคั่งคั่งหน้าเหยยเสือด่าไป เพราะเห็นเป็นของสนุก เสือด่าก่าอุ้งจึงลุกขึ้นเดิน เขาก็ยังงงเขาไม่เหยยเสือด่าอยู่เรื่อย เสือด่าโกรธจัดจึงกระโดดมาที่ริมกรงอย่างรวดเร็ว และข่วนมือของชายคนนั้นถึงกับเลือดไหลซึม ที่จริงเจ้าหน้าที่สวนสัตว์ก็เขียนป้ายไม่ให้ยั่วเหยยสัตว์คิดไว้ตามที่ต่าง ๆ หลายแห่ง ถ้าเขาเชื่อและปฏิบัติตามคำเตือนก็จะไม่เจ็บตัวอย่างนี้

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๖. ประเภทเรื่องเศร้าสลดใจ
เรื่องน้ำท่วม

ครั้งหนึ่งน้ำท่วมเมืองจีน ครอบครัวหนึ่งมีพ่อแม่และลูกหกคนยากจนมาก ไคลงเรือหนึ่งลำไปคิกอยู่เชิงเขา ห่างไกลจากเพื่อนมนุษย์ อาหารก็เหลืออยู่เล็กน้อย พ่อแม่ต้องยอมอดเพื่อให้ลูกได้กินคนละคำสองคำเพื่อประทังชีวิต จนอ่อนเพลียไปคาม ๆ กัน ลูกร้องไห้โหยจนไม่มีเสียง ร้องแมกร้องไห้จนไม่มีน้ำตา พ่อทนเห็นลูกเมื่อยอดอดยากและทุกข์ทรมานต่อไปไม่ไหว จึงตัดสินใจป็นขึ้นไปบนเขาเพื่อหาอาหารมาจุนเจือครอบครัว แต่เคราะห์ร้ายพ่อต้องตกเป็นอาหารของสัตว์ป่า ในที่สุดลูกหกคนหิวไม่ไหวก็ล้มตายไปที่ละคนสองคน เหลือแม่เป็นคนสุดท้าย แม่จึงกระโดดน้ำตายตามลูกไปด้วย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๗. ประเภทการผจญภัยที่ตื่นเต้น
เรื่องฉวีวรรณรอยคาย

คืนหนึ่งฉวีวรรณตื่นขึ้นมา รู้สึกร้อนไปทั้งตัว เธอรีบลุกขึ้นมาออกไปทางหน้าต่าง เห็น ควันหนาคลบล้อมรอบจนหายใจไม่สะดวก ฉวีวรรณตกตลิ่งจนหัวใจแทบจะหยุดเต้น ทั้งไฟและควัน รมุกไถลเข้ามาทุกด้าน เพลิงลามมาจนถึงประตูแล้ว มันไหม้ลามหนาแห่งและกิ่งไม้แห้งเล็ก ๆ อย่างรวดเร็ว เธอวิ่งไปดึงผ้าห่มออกมาผืนหนึ่ง แล้วเอาผ้าห่มนั้นจับลงไปในโถงน้ำข้างประตู บ้าน ทำให้ผ้าห่มหนักขึ้นมาอีก เธอวิ่งออกมาข้างนอก เอาผ้าห่มคลุมลงไปบนหัว แล้ววิ่งฝ่า กลุ่มเพลิงออกไป ปรากฏว่าฉวีวรรณรอดตายอย่างหวุดหวิด

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๘. ประเภทข่าวในประเทศ
เรื่องอหิวาต์มาเยือนแล้ว

เนื่องจากเกิดอหิวาต์กโรคระบาดที่จังหวัดสมุทรปราการ และผู้ป่วยหลายรายเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ซึ่งสำนักงานสาธารณสุขจังหวัด โรงพยาบาลสมุทรปราการ กองโรคติดต่อทั่วไปและกองโรคระบาดวิทยา ได้ร่วมกันป้องกันโรคไม่ให้ระบาดลุกลามขึ้น แต่เนื่องจากโรคนี้อันตรายหลายใ้กาย จึงขอความร่วมมือจากประชาชนให้ช่วยกันอีกทางหนึ่ง ผ่านหนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันที่ ๓๓ มกราคม ๒๕๒๖ โดยขอให้ปฏิบัติตัวดังต่อไปนี้

๑. รับประทานอาหาร ๑๒ มื้อ ให้เจ้าหน้าที่สาธารณสุขที่อยู่ในบริเวณใกล้เคียงทราบโดยเร็ว
  ๒. เลือกรับประทานอาหารที่สุกใหม่ ๆ ไม่มีแมลงวันตอม
  ๓. ดื่มน้ำสะอาดและป้องกันไม่ให้หน้าคลองเข้าปาก และใช้ผงคลอรีนฆ่าเชื้อโรคในน้ำใช้
  ๔. ใช้ส้วมที่สะอาดถูกหลักสุขาภิบาล
  ๕. ทำลายแหล่งเพาะพันธุ์แมลงวัน และขยะมูลฝอยในบริเวณที่อยู่อาศัย
- นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....
- (ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๕. ประเภทการทำมาหากินเรื่องการค้าขาย

ครอบครัวของคำทำการค้าขาย ซึ่งเป็นงานที่ต้องเหนื่อยยากแต่เขาคิดว่าจะช่วยประเทศชาติได้มาก ทุกวันนี้คนไทยไม่ชอบทำของใช้เอง ต้องสั่งจากต่างประเทศจึงทำให้ของราคาแพง และเพราะคนไทยไม่ชอบค้าขาย จึงทำให้คนชาติอื่นแย่งอาชีพนี้ไป

พี่ของคำก็เป็นพ่อค้า ร้านของเขาขายข้าว ปลา ตลอดจนผักคาง ๆ ร้านของเขาขายดี เพราะเขาเป็นคนซื่อสัตย์ มีกิจการวาจาสุภาพ และขายของไม่แพง เขาค้าขายดีมีกำไร จนเป็นคนมั่งมีเงินทอง

น้องของคำค้าขาย ร้านของเขาขายข้าว ปลา ผัก ตลอดจนกระบุงกระจาด และของใช้ทั่วไป เขาก็เป็นคนซื่อสัตย์ แต่เขาขายของแพงเกินไป เขาจึงขายไม่ดีและขาดทุน คนค้าขายจะต้องมีกิจการวาจาสุภาพ เป็นคนซื่อสัตย์และขายของไม่แพงจึงจะขายได้ดี นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๑๐. ประเภทอาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกายเรื่องไข่

ไข่เป็นอาหารที่มีคุณค่ามาก ไข่มีโปรตีนสูงและโปรตีนเป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับเด็กที่กำลังเจริญเติบโต คุณค่าทางอาหารของไข่ขาวและไข่แดงแตกต่างกัน ไข่แดงมีโปรตีน ไขมัน และเกลือแร่ที่จำเป็นแก่ร่างกาย ไข่ขาวมีโปรตีนเท่าไข่แดง มีไขมันน้อยกว่าไข่แดง แต่มีวิตามิน บี ๒ และกำมะถันมาก คุณค่าทางอาหารของไข่ดีเกือบเท่านม เพียงแค่มื้อแคลเซียมน้อยกว่านมเท่านั้น การกินไข่ควรกินไข่ที่ปรุงสุกแล้ว ไม่ควรกินไข่ดิบ ๆ เพราะย่อยยากและอาจมีเชื้อโรคปนอยู่

การเก็บไข่ควรเก็บไว้ในที่เย็น ๆ และไม่ควรร้างไข่หรือเขี่ยไข่ด้วยผ้าชิ้น ๆ ก่อนเก็บ เพราะจะทำให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้ง่าย

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๑๑. ประเภทเรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธเรื่องศีลและธรรมที่สำคัญที่สุดของพุทธศาสนา

ศีลและธรรมที่สำคัญที่สุด คือศีล ๕ ประการที่ทุกคนควรประพฤติเป็นประจำควบคู่กับ
ธรรม ๕ ประการ ซึ่งเรียกว่าเบญจศีลและเบญจธรรม มีดังต่อไปนี้

<u>ศีล ๕ (เบญจศีล)</u>	<u>ธรรม ๕ (เบญจธรรม)</u>
๑. เว้นจากการฆ่าสัตว์	๑. มีเมตตากรุณา
๒. เว้นจากการลักทรัพย์	๒. ประกอบดีมาอาชีพ
๓. เว้นจากการประพฤติผิดในกาม	๓. สวรรวมในกาม
๔. เว้นจากการพูดเท็จ	๔. มีความซื่อสัตย์
๕. เว้นจากการดื่มสุราและเครื่องของ	๕. มีสติระอบคอบ

ของเมา

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๑๒. ประเภทวัฒนธรรมและประเพณีของภาคกลางเรื่องการเล่นเพลงเรือ

การเล่นเพลงเรือมีมาตั้งแต่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ในปัจจุบันนิยมเล่นกันในจังหวัด
อ่างทอง สุพรรณบุรี และพระนครศรีอยุธยา ภูมุนามักเป็นเทศกาลทอดกฐิน ทอดผ้าป่า นมัสการ
พระประจำปีและเที่ยวทุ่ง บรรดาหนุ่มสาวจะหาเรือที่นั่งกันได้หลายคน แยกเป็นชายส่วนหนึ่งหญิง
ส่วนหนึ่ง ไปประชุมกันในงานนี้ เมื่อไปถึงที่ประชุมกระทำพิธีแล้วหรือระหว่างทางที่ไป ถ้าเป็น
ที่สนใจกันก็เล่นเพลงเรือ

การเล่นเพลงเรือนั้นเล่นกันในขณะที่เรือทวนน้ำ เรือจอดหรือล่องไปตามน้ำก็ได้ และ
จะเล่นในเวลากลางวันหรือกลางคืนก็ได้

ในเรือแต่ละลำจะมีพ่อเพลงหรือแม่เพลงรวมไปค่าย เวลาพายก็จับคู่กันเป็นคู่ ๆ เล่น
เพลงเรือโต้ตอบกันไปตลอดทาง ขณะร้องลูกคู่จะใช้ฉิ่งและกรับขยับรับเป็นจังหวะพร้อมกัน และ
ลูกคู่ร้องรับคำว่าเข็ญ อย่างน้อย ๔ - ๕ คน แต่ถ้ายิ่งมากก็ยิ่งทำให้ครึกครื้น

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๑๓. ประเภทประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆเรื่องการลักลอบ

คนในสมัยโบราณหรือในปัจจุบันชอบหาตัวเพื่อป้องกันอันตราย เช่น เอาหินแดงมาทาตัว เพราะเห็นว่าเลือดเป็นกำลังของคน ถ้าเลือดออกไม่หยุดเลยก็ตาย เลือดต่างจากน้ำอื่น ๆ เพราะมีสีแดง จึงเชื่อว่าสีแดงอาจทำให้เกิดกำลังก็เลยเอาหินแดงทาตัวเหมือนทายาบำรุงกำลัง นอกจากนี้คนโบราณยังชอบหาตัวด้วยสีอื่น ๆ อีกมาก และต่อมาเพื่อเป็นการมิให้มีการลบเลือดออกได้ จึงเกิดมีการสักตามผิวหนังเพื่อให้สีต่าง ๆ ติดอยู่ตามผิวหนังอย่างถาวร สีที่นิยมสักลายได้แก่ สีน้ำเงิน สีดำ และสีแดง

นักเรียนชอบอ่านและสนใจ ที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๑๔. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยาเรื่องสมเด็จพระนารายณ์มหาราช

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเป็นพระราชาธิบดีของสมเด็จพระเจ้าปราสาททอง ประสูติเมื่อ พ.ศ. ๒๑๑๕ ขึ้นครองราชสมบัติเมื่อ พ.ศ. ๒๑๕๕ เป็นเวลา ๓๒ ปี สวรรคตที่เมืองลพบุรี พ.ศ. ๒๒๓๑

สมเด็จพระนารายณ์มหาราช ทรงเป็นพระมหากษัตริย์ในสมัยกรุงศรีอยุธยาที่มีความสามารถและสติปัญญาเฉลียวฉลาดในการปกครองประเทศ มีการติดต่อสัมพันธ์กับประเทศฝรั่งเศส ประเทศทางยุโรป ทั้งทางด้านการค้าและการทหาร ทรงดำเนินการทุกอย่างด้วยความสุขุมรอบคอบ ทางด้านศาสนาไม่ขัดข้องที่จะให้ศาสนาอื่น โดยเฉพาะศาสนาคริสต์เข้ามาเผยแพร่ได้ ทำให้นานาประเทศรู้จักประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด.....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

๑๕. ประเภทบุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์เรื่องพระปิยมหาราช

ตั้งแต่ประเทศไทยตั้งกรุงเทพฯ เป็นเมืองหลวงมาจนทุกวันนี้ เรามีพระเจ้าแผ่นดิน ๕ พระองค์แล้ว พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เป็นพระเจ้าแผ่นดินองค์ที่ ๕ พระองค์ขึ้นครองราชสมบัติตั้งแต่พระชนมายุได้ ๑๖ พรรษา ครองราชสมบัติอยู่ ๔๒ ปี ก็สวรรคต เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

พระองค์ได้ทรงทำสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์แก่ชาติไทยไว้เป็นอันมาก เช่นตั้งโรงเรียน เริ่มการรถไฟ โรงไฟฟ้า พระองค์ทรงถือว่าประชาชนทุกคนเป็นลูกของพระองค์ ทรงรักและห่วงใย ทรงทำทุกอย่างให้ประชาชนมีความสุข ส่วนประชาชนก็มีความจงรักภักดีต่อพระองค์เป็นอย่างยิ่ง จึงได้ถวายพระนามให้พระองค์ว่า "พระปิยมหาราช" เพราะคำว่า "ปิยะ" แปลว่า ผู้เป็นที่รัก

นักเรียนชอบอ่านและสนใจที่จะอ่านเรื่องประเภทนี้เพียงใด .....

(ไปตอบในแบบสอบถามความสนใจในการอ่าน ในตอนที่ ๒)

ตอนที่ ๒

แบบสอบถามความสนใจในการอ่าน

ให้นักเรียนเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความสนใจของนักเรียน
ที่มีต่อเนื้อเรื่องแต่ละประเภทดังต่อไปนี้

ประเภทของเนื้อเรื่อง	ระดับความสนใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
๑. นิทาน.....					
๒. เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน.....					
๓. เรื่องวิทยาศาสตร์.....					
๔. เรื่องตลก.....					
๕. เรื่องเป็นคดี.....					
๖. เรื่องเศร้าสลดใจ.....					
๗. การผจญภัยตื่นเต้น.....					
๘. ชาวในประเทศ.....					
๙. การทำมาหากิน.....					
๑๐. อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย.....					
๑๑. เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ.....					
๑๒. วัฒนธรรมและประเพณีของภาคกลาง.....					
๑๓. ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ.....					
๑๔. บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา.....					
๑๕. บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์.....					

รายละเอียดผลการสำรวจอันดับความสนใจในการอ่าน

ลำดับที่	ประเภทของเรื่องที่นักเรียนสนใจอ่าน	คะแนนเฉลี่ยความสนใจ
๑.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงศรีอยุธยา	๔.๔๖
๒.	นิทาน	๔.๔๔
๓.	บุคคลสำคัญสมัยกรุงรัตนโกสินทร์	๔.๔๐
๔.	อาหารที่มีประโยชน์ต่อร่างกาย	๔.๑๓
๕.	เรื่องตลก	๔.๐๒
๖.	ข่าวในประเทศ	๓.๕๐
๗.	การทำมาหากิน	๓.๓๕
๘.	เรื่องเกี่ยวกับศาสนาพุทธ	๓.๓๓
๙.	เรื่องเป็นคดี	๓.๖๔
๑๐.	เรื่องเศร้าสลดใจ	๓.๖๓
๑๑.	เรื่องเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน	๓.๕๖
๑๒.	วัฒนธรรมและประเพณีของภาคกลาง	๓.๕๒
๑๓.	การผจญภัยตื่นเต้น	๓.๔๖
๑๔.	ประวัติความเป็นมาของสิ่งต่าง ๆ	๓.๔๒
๑๕.	เรื่องวิทยาศาสตร์	๓.๑๓

ภาคผนวก ข.

- แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว
- แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย

แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว

วิธีการทำแบบทดสอบ

๑. ข้อทดสอบประกอบด้วยเรื่องราวจำนวน ๒ เรื่อง และคำถามแบบเลือกตอบจำนวน ๓๐ ข้อ
๒. ผู้ทดสอบจะแจกเรื่องให้อ่านทีละเรื่อง เมื่ออ่านจบให้ตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น ๕ ข้อ
๓. เมื่ออ่านเรื่องจบให้บันทึกเวลาลงในกระดาษบันทึกเวลา แล้วส่งเรื่องคืนให้ผู้ทดสอบ
๔. ผู้ทดสอบจะแจกกระดาษคำถามและคำตอบให้ ให้เลือกกากบาทตัวอักษรที่เป็นคำตอบที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ
๕. การตอบคำถามไม่จับเวลา
๖. การอ่านควรอ่านเพียงหนึ่งเที่ยว และอ่านด้วยความเร็วที่พอจะเข้าใจเรื่องที่สามารถอ่านได้

เรื่องที่ ๑

ให้นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑ ถึงข้อ ๕

เมื่อวันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๒๖ ขณะที่เด็กชายปรีชา กำลังวิ่งออกกำลังกายซึ่งปฏิบัติเป็นประจำทุกเช้า เขาได้พบสุนัขและเด็กกำลังถูกไฟคลอก เขาจึงรีบเข้าช่วยเหลือทันที พอก็มีประชาชนสัญจรผ่านมา จึงได้ช่วยเด็กชายปรีชาผายปอดให้เด็กคนนั้น และนำส่งโรงพยาบาลทันที ส่วนสุนัขของเด็กนั้น นอนตายอยู่ ณ ที่เกิดเหตุ

(๑๐๓ หน่วยคำ)

เรื่องที่ ๒

ให้นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๒ ถึงข้อ ๑๐

บรรพกาลสัตว์ที่เกิดมาแล้วทั้งหลายยอมอยากได้ความสุขด้วยกันทั่วหน้า บุคคลผู้ใดแสวงหาความสุขเพื่อตน แต่เบียดเบียนสัตว์อื่นด้วยอาชญา บุคคลนั้นละโลกนี้ไปแล้ว ย่อมไม่ได้ความสุขเลย บรรพกาลสัตว์ที่เกิดมาแล้วทั้งหลายยอมอยากได้ความสุขด้วยกันทั่วหน้า บุคคลผู้ใดแสวงหาความสุขเพื่อตน ไม่เบียดเบียนสัตว์อื่นด้วยอาชญา บุคคลนั้นละโลกนี้ไปแล้วจะไคสุขแท้

(๔๔ หนวยคำ)

เรื่องที่ ๓

ให้นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑๑ ถึงข้อ ๑๕

ในสมัยโบราณไม่มีโรงเรียนให้เด็กเรียนหนังสือ ใครอยากเรียนต้องให้พ่อแม่
นำไปฝากเป็นลูกศิษย์พระอยู่กับท่านในวัด เวลาพระท่านว่างจากธุระ ท่านก็สอนหนังสือ
ให้ เด็กไทยในสมัยโบราณที่อ่านหนังสือได้น้อยมาก เพราะมีคนไปเรียนไม่กี่คน
เด็กผู้หญิงจะไม่ได้เรียนเลย นักเรียนต้องนั่งเรียนกับพื้น ไม่มีโต๊ะ เก้าอี้ และกระดาน
คำ หนังสือที่อ่านก็ไม่มียุภาพสวยงามเหมือนทุกวันนี้ เพราะสมัยก่อนไม่มีโรงพิมพ์ที่จะ
พิมพ์หนังสือได้เป็นจำนวนมาก ๆ ดังนั้นหนังสือสมัยโบราณส่วนใหญ่จึงเป็นหนังสือที่เขียนขึ้น
ซึ่งต้องใช้เวลาคัดกันเป็นแรมเดือน กระดาษที่ใช้ก็ใช้กระดาษที่ทำขึ้นเองจากเปลือกไม้
หรือใช้ใบลาน ดังนั้นหนังสืออ่านจึงหายาก ใครมีหนังสือก็นับว่าเป็นผู้มีความรู้ และ
เป็นคนสำคัญ

นักเรียนสมัยก่อนเกรงกลัวพระมาก จึงเอาใจใส่ในการเรียนเป็นอย่างดี
ถ้าไม่ตั้งใจเรียน หรือส่งเสียงดัง พระท่านจะใช้ไม้เรียวตี นักเรียนจึงสนใจในการเรียน
มาก แต่ในปัจจุบันครูใช้ไม้เรียวน้อยลง เพราะนักเรียนสนใจการเรียน และมีหนังสือ
เรียนที่ตีพิมพ์

(๒๖๔ หน่วยคำ)

เรื่องที่ ๔

ให้นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๑๖ ถึงข้อ ๒๐

ชีวิตของฉันเกิดมาท่ามกลางความแห้งแล้งของดินแดนที่ราบสูง คนในหมู่บ้านของฉัน มีอาชีพทางการเกษตรเป็นหลัก ถ้าปีใดมีน้ำอุดมสมบูรณ์ ก็หมายความว่า ปีนั้นเราจะได้ล้มคว่ำปากกัน แต่ถ้าปีใดฝนแล้ง เราก็ต้องอดอยาก หากกินกันตายไปวัน ๆ ผึ้ง คางคก และเหือก มัน กลอย ในป่า คืออาหารของเราในหน้าแล้ง

ครอบครัวของฉันมีฐานะยากจน พ่อกับแม่มีอาชีพทำไร่ ทำนา และรับจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ แม้ว่าเราจะมีฐานะยากจน แต่พ่อกับแม่ก็พยายามส่งเสียให้ฉันเรียนหนังสือ ฉันยังจำได้คือถึงวันแรกที่พ่อพาฉันมาส่งเข้าโรงเรียนมัธยม พ่อบอกกับฉันว่า "ที่พ่อส่งเจ้ามาเรียน ไม่ใช่เพื่อหวังจะให้เจ้า ออกไปเป็นเจ้าคนนายคน แต่พ่อส่งเจ้ามาเรียนก็เพื่อหวังที่จะให้นำวิชาความรู้กลับไปพัฒนาหมู่บ้าน และรับใช้เพื่อนบ้านของเรา และพ่อหวังว่าเองคงจะไม่ทำให้พ่อแม่และคนที่หมู่บ้านต้องผิดหวัง จำคำพ่อไว้ให้ดี"

แสงสีทองเริ่มจับขอบฟ้าทางคานทิศตะวันออกแล้ว ฉันจึงเร่งรีบรถจักรยานให้เร็วขึ้น เพื่อมุ่งไปสู่โรงเรียนระยะทาง ๒๕ กิโลเมตร แม้หน้าฝนจะล่ำมามาก ฉันก็ไม่เคยย่อท้อและไม่เคยลืมนึกว่า "รับใช้ประชาชน คือปลายทางของเราที่เล่าเรียน"

(๓๐๖ หน่วยคำ)

เรื่องที่ ๕

ให้นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๒๑ ถึงข้อ ๒๕

ตลอดฤดูร้อนอันยาวนาน ลูกทุ่งหนุ่มเสียงใสจะร้องเพลงกังเจ็ยแจ้ว พร้อมกับ
เดินไปมาอยู่ในทุ่งอย่างราเริงมีรู้จักเห็นคนเหนื่อย และถ้าวันไหนยังมีแดดด้วยแล้วละก็พอหนุ่ม
ก็จะยิ่งส่งเสียงกังพร้อมทั้งกระโดดโลดเต้นคอนรับแสงแดดของวันใหม่อย่างมีความสุข ใครที่
บังเอิญผ่านมาเจอพอหนุ่มนี้เข้า รายไหนก็รายนั้นเป็นอกไม่ไค้ที่จะคงหยุดฟังสัก ๒ - ๓
เพลงเสียก่อนที่จะไปไหนต่อ หรืออย่างน้อยก็ขอหยุดคุยสักนิดก็ยังดี แต่เล็กเล็ก ๆ ส่วนใหญ่
จะเป็นแฟนเพลงขาประจำเลยทีเดียว

พอหนุ่มของเราไม่จำเป็นต้องโก่งคอร้องเพลงให้เหนื่อยเปล่า ๆ เพราะเพียงแค่
ยกขาหลังขึ้นดูกับคานบนของบึงเท่านั้น เพลงกังวานไพเราะจะจับใจก็จะดังออกมาเอง เพลง
แล้วเพลงเล่าตามจังหวะของการดู แต่น่าเสียดายที่มันไค้แต่ร้องเพลงเกี้ยว เพราะ
ฝ่ายลูกทุ่งสาวนั้นร้องเพลงไม่เป็นเอาเสียเลย แล้วจะให้มันไปร้องเพลงกับสาวที่ไหนเล่า
แต่ถึงอย่างไรฝ่ายสาวก็เด่นว่าเก่งไช้ขอย ทั้งคู่สามารถใช้ขาหลังเขย่งแกงกอย กระโดด
ย้อยแอ๊กไปตามทุ่งหญ้าไค้ดีพอ ๆ กัน

นอกจากจะมีวิธีการร้องเพลงแบบแปลก ๆ แล้ว พอหนุ่มกับแมสาวยังมีสิ่งที่ไม่เหมือน
ใคร และไม่มีใครเหมือนอีกคือแทนที่จะมีสองตาเหมือนกับสัตว์อื่น ๆ ก็มีสี่ตาเลย โดยจะ
เป็นตาประกอบขนาดใหญ่ใสแจ้วหนึ่งคู่ และตาเดี่ยวขนาดเล็กนิดเดียวอีกหนึ่งคู่ตรงหัวท้าวของตาคูแรก
คาที่หา จะอยู่ตรงกลางหน้าผากพอดีซึ่งมีขนาดเล็กเหมือนกัน ส่วนอวัยวะรับสัมผัสเสียงจะอยู่
ที่ลิข่างทั้งสองไม่ไค้เป็นหูเหมือนอย่างของเรา ๆ

(๓๗๖ หน่วยคำ)

เรื่องที่ ๖

ให้นักเรียนอ่านเรื่องนี้แล้วตอบคำถามข้อ ๒๖ ถึงข้อ ๓๐

เพื่อน ๆ เคยสังเกตเห็นชุกที่ทหารเขาใช้สวมเพื่อพรางตาบ้างไหม ชุกเขี้ยวที่มีลายกาง ๆ กวง ๆ สีน้ำตาลนั้นไง เวลาเดินอยู่ในเมืองชุกนั้นดูเด่นสะดุดตาเป็นพิเศษ เพราะสีต่างจากสภาพแวดล้อมมาก หากผู้สวมใส่อยู่ในป่า หรือที่ที่มีต้นไม้ขึ้นรก จะทำให้มองเห็นตัวได้ยาก ชุกพรางทำให้ผู้แต่งมีสีกลมกับสภาพแวดล้อม สามารถหลบซ่อนตัวได้ง่าย

ลองนึกถึงภาพทหารเสื้อแดง เดินอยู่ในป่า เราจะเห็นเขาชัดแค่ไหน ยิ่งถ้าให้เขาเข้าไปเดินอยู่ในป่าที่มีแต่ต้นไม้สีเขียว ๆ กว้างแล้ว ก็ยิ่งจะทำให้เห็นเขาชัดเจนมากขึ้น

ถ้าเราจะหลบซ่อนตัวในควมมืดของเวลากลางคืนควรใช้สีเข้ม แต่ตาเพื่อน ๆ สวมชุกสีเข้ม ๆ แล้วเดินข้ามถนนกลางคืนละก็ นับว่าเสี่ยงอันตรายมาก เนื่องจากสีกลมกับเวลากลางคืนจะถูกรถชนได้รับบาดเจ็บได้ง่าย เพราะคนขับขี่ยานอาจจะมองไม่เห็นหรือเห็นในระยะกระชั้นชิดเกินไป

คนเราใช้สีพรางตาโดยการแต่งกายให้มีสีกลมกับสภาพแวดล้อมมากที่สุด แต่สัตว์เลื้อยคลานไม่มีเสื้อสวม จะพรางตาได้อย่างไร

ธรรมชาติช่วยให้สัตว์หลายชนิดพรางตาได้ด้วยการเปลี่ยนสี เช่นกระต่ายในเขตหนาวจะเปลี่ยนสีไปตามฤดูกาล คือในฤดูร้อนและฤดูใบไม้ร่วง กระต่ายจะมีขนสีน้ำตาลเข้ากับสีท้องทุ่งและต้นไม้รอบ ๆ ตัว ครั้นพอถึงฤดูหนาวมีหิมะตก กระต่ายจะผลัดขนเป็นสีขาวสะอาดเข้ากับหิมะ พอหิมะละลาย ย่างเข้าฤดูใบไม้ผลิมันจะผลัดขนกลับเป็นสีน้ำตาลใหม่อีกครั้งหนึ่ง วันเวียงอยู่เช่นนี้ตลอดไป

อ่านเรื่องที่ ๑ แล้วตอบคำถามข้อ ๑ ถึงข้อ ๕

๑. ข้อความนี้เป็นข้อความประเภทใด
  - ก. ข่าว
  - ข. นิทาน
  - ค. รายงาน
  - ง. เรียงความ
๒. บริษัทฯ จะได้อะไรอย่างไร
  - ก. ชุมนวน
  - ข. รักสนุก
  - ค. เคนต้าย
  - ง. กลาหาญ
๓. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่ไหน
  - ก. สนามกีฬา
  - ข. บริเวณถนน
  - ค. ลานหน้าบ้าน
  - ง. สนามเด็กเล่น
๔. ใครเสียชีวิตบ้าง
  - ก. เด็ก
  - ข. เด็กและสุนัข
  - ค. สุนัขของเด็ก
  - ง. สุนัขของบริษัทฯ
๕. เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่องนี้ จัดอยู่ในข้อใด
  - ก. ชุมนวน
  - ข. อุบัติเหตุ
  - ค. ความเดินเลอ
  - ง. ความประมาท

อ่านเรื่องที่ ๔ แล้วตอบคำถามข้อ ๑๖ ถึงข้อ ๒๐

๑๖. เรื่องนี้เกิดขึ้นในภาคใด
ก. ภาคใต้	ข. ภาคเหนือ
ค. ภาคกลาง	ง. ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ
๑๗. "ลืมหูลืมตาปาก" หมายความว่าอย่างไร
ก. รู้วิธีทำมาหากิน	ข. ชีวิตความเป็นอยู่ดีขึ้น
ค. สามารถพูดจาได้อย่างอิสระ	ง. ได้รับการปลดปล่อยจากการถูกกดขี่
๑๘. ในมีที่ฝนแล้งพวกเขาจะดำรงชีวิตอยู่ได้โดยวิธีใด
ก. ทำไร่	ข. ค้าขาย
ค. รับจ้าง	ง. หาอาหารที่มีอยู่ตามธรรมชาติ
๑๙. ผู้ที่โซ่คำว่า "ฉันท" มีฐานะเป็นอะไร
ก. ครู	ข. ชาวนา
ค. นักเรียน	ง. ผู้นำครอบครัว
๒๐. เขานึกถึงเหตุการณ์ในขณะที่เขากำลังทำอะไร
ก. ทำนา	ข. สอนหนังสือ
ค. เรียนหนังสือ	ง. ขี่รถจักรยาน

อ่านเรื่องที่ ๕ แล้วตอบคำถามข้อที่ ๒๑ ถึงข้อ ๒๕

๒๑. สัตว์ที่กล่าวถึงในเรื่องนี้ คืออะไร
ก. ผึ้ง	ข. เรวไร
ค. ต๊กแตน	ง. จิ้งหรีด
๒๒. สัตว์ดังกล่าวร้องเพลงโดยวิธีใด
ก. สั่นหัว	ข. ขยับปีก
ค. โกงคอร้อง	ง. ไขขาถูปีก
๒๓. แม่น้ำมีความสามารถในด้านใด
ก. ขันเสียงดัง	ข. เคนระบำแกง
ค. ร้องเพลงเพราะ	ง. กระพือปีกได้เร็ว
๒๔. ลักษณะพิเศษของสัตว์ในเรื่องนี้ คือข้อใด
ก. มี ๖ ขา	ข. มี ๔ ปีก
ค. มี ๕ หู	ง. มี ๕ ตา
๒๕. สัตว์ที่กล่าวถึงในเรื่องนี้ จัดเป็นสัตว์ประเภทใด
ก. สัตว์น้ำ	ข. สัตว์บก
ค. สัตว์ครึ่งบกครึ่งน้ำ	ง. สัตว์เลี้ยงลูกด้วยนม

อ่านเรื่องที่ ๖ แล้วตอบคำถามข้อ ๒๖ ถึงข้อ ๓๐

๒๖. ทหารสวมชุดพรางตาเพื่ออะไร
- ก. ป้องกันความสับสน
ข. ให้เกิดความสวยงาม
ค. ให้เกิดความเป็นระเบียบ
ง. ให้ฝ่ายศัตรูมองเห็นได้ยาก
๒๗. ทหารควรจะสวมชุดพรางตาในบริเวณใดจึงจะเหมาะสมที่สุด
- ก. ในป่า
ข. ทองทุ่ง
ค. ในเมือง
ง. ทะเลทราย
๒๘. สาเหตุที่ทำให้สีของสัตว์เปลี่ยนได้คืออะไร
- ก. ศัตรู
ข. อากาศ
ค. ธรรมชาติ
ง. สีของต้นไม้
๒๙. สัตว์เปลี่ยนสีให้เข้ากับธรรมชาติเพื่ออะไร
- ก. เพื่อวิ่งได้เร็ว
ข. เพื่อป้องกันภัย
ค. เพื่อให้เหมาะกับอากาศ
ง. เพื่อความสวยงามของธรรมชาติ
๓๐. ถ้านักเรียนจะหลบซ่อนผู้ร้ายในตอนกลางคืน นักเรียนควรแต่งชุดสีอะไรมากที่สุด
- ก. ดำ
ข. แดง
ค. เหลือง
ง. น้ำเงิน

ชื่อ .....

เวลาที่ใช้อ่านแต่ละเรื่อง

เรื่องที่ ๑ ..... นาที

เรื่องที่ ๒ ..... นาที

เรื่องที่ ๓ ..... นาที

เรื่องที่ ๔ ..... นาที

เรื่องที่ ๕ ..... นาที

เรื่องที่ ๖ ..... นาที

กระดาษคำตอบแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

ชื่อ ..... โรงเรียน .....

เรื่องที่ ๑ ตอบคำถามข้อ ๑-๕
๑. ก ข ค ง
๒. ก ข ค ง
๓. ก ข ค ง
๔. ก ข ค ง
๕. ก ข ค ง

เรื่องที่ ๔ ตอบคำถามข้อ ๑๖-๒๐
๑๖. ก ข ค ง
๑๗. ก ข ค ง
๑๘. ก ข ค ง
๑๙. ก ข ค ง
๒๐. ก ข ค ง

เรื่องที่ ๒ ตอบคำถามข้อ ๖-๑๐
๖. ก ข ค ง
๗. ก ข ค ง
๘. ก ข ค ง
๙. ก ข ค ง
๑๐. ก ข ค ง

เรื่องที่ ๕ ตอบคำถามข้อ ๒๑-๒๕
๒๑. ก ข ค ง
๒๒. ก ข ค ง
๒๓. ก ข ค ง
๒๔. ก ข ค ง
๒๕. ก ข ค ง

เรื่องที่ ๓ ตอบคำถามข้อ ๑๑-๑๕
๑๑. ก ข ค ง
๑๒. ก ข ค ง
๑๓. ก ข ค ง
๑๔. ก ข ค ง
๑๕. ก ข ค ง

เรื่องที่ ๖ ตอบคำถามข้อ ๒๖-๓๐
๒๖. ก ข ค ง
๒๗. ก ข ค ง
๒๘. ก ข ค ง
๒๙. ก ข ค ง
๓๐. ก ข ค ง

ผู้ตรวจข้อทดสอบบันทึก
..... ส้อมก่อนการทดลอง
..... ส้อมหลังการทดลอง

รวมเวลาในการอ่านทั้ง ๖ เรื่อง ..... นาที
รวมหน่วยคำทั้ง ๖ เรื่อง ๑๕๒๓ หน่วยคำ
จำนวนคำถามที่ตอบถูก ..... ข้อ

แบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย

คำชี้แจง

๑. แบบสอบถามฉบับนี้ ต้องการถามเกี่ยวกับความรู้สึกและความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อภาษาไทย ขอให้นักเรียนอ่านข้อความที่ถามแต่ละข้ออย่างละเอียด และพิจารณาให้รอบคอบก่อนแล้วจึงตัดสินใจเลือกตอบ

๒. การตอบแบบสอบถามฉบับนี้ ถือว่าไม่มีคำตอบถูกหรือผิดแต่ประการใด นักเรียนมีอิสระที่จะตอบได้เต็มที่ และคำตอบของนักเรียนไม่มีผลต่อการเรียนของนักเรียนแต่อย่างใด

๓. วิธีตอบแบบสอบถาม ในข้อหนึ่ง ๆ จะมีช่องว่างให้นักเรียนเลือกตอบ ๔ ช่อง คือ เห็นด้วยอย่างยิ่ง เห็นด้วย ไม่เห็นด้วย ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง ให้นักเรียนอ่านข้อความแต่ละข้อ เมื่อคิดว่าจะตอบข้อใดก็ให้ทำเครื่องหมาย ✓ ให้ตรงกับช่องนั้น ๆ

ตัวอย่าง

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๐	การเรียนภาษาไทยทำให้ซาพเจ้าเป็นคน รอบคอบ		✓			
๐๐	ภาษาไทยเรียนแล้วทำให้ปวดศีรษะ					✓

คำอธิบาย จากตัวอย่างข้อ (๐) แสดงว่าเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วมีความรู้สึก เห็นด้วย
อย่างยิ่งกับข้อความนั้น ข้อ (๐๐) แสดงว่าเมื่อนักเรียนอ่านข้อความแล้วมีความรู้สึก ไม่เห็น
ด้วยอย่างยิ่งกับข้อความนั้น

ข้อที่	ข้อความ	ความรู้สึก		ความเห็น	
		เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑.	วิชาภาษาไทยทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนขยัน	.....	.....	.....	.....
๒.	การเรียนภาษาไทยเป็นสิ่งที่น่าเบื่อหน่าย	.....	.....	.....	.....
๓.	ง่วงนอนทุกครั้งเมื่อถึงชั่วโมงภาษาไทย	.....	.....	.....	.....
๔.	ข้าพเจ้าสามารถนำความรู้ที่ได้จากการ เรียนภาษาไทยไปใช้ในชีวิตรประจำวันได้	.....	.....	.....	.....
๕.	เมื่อถึงชั่วโมงภาษาไทยข้าพเจ้ามีความ กระตือรือร้นที่จะเรียน	.....	.....	.....	.....
๖.	ภาษาไทยเป็นวิชาที่เรียนรู้ได้ยากมาก	.....	.....	.....	.....
๗.	ข้าพเจ้ามีความตั้งใจมากในขณะที่ เรียนภาษาไทย	.....	.....	.....	.....
๘.	ภาษาไทยมีความสำคัญน้อยที่สุด	.....	.....	.....	.....
๙.	ภาษาไทยให้ทั้งความรู้และความเพลิดเพลิน	.....	.....	.....	.....
๑๐.	ภาษาไทยมีคุณค่าควรแก่การศึกษา	.....	.....	.....	.....

ข้อที่	ความรู้สึก ข้อความ	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง
๑๑.	รู้สึกกังวลใจทุกครั้งทีเรียนภาษาไทย				
๑๒.	การเรียนภาษาไทยช่วยให้ข้าพเจ้า เป็นคนช่างสังเกตมากขึ้น				
๑๓.	การเรียนภาษาไทยเป็นรากฐานสำคัญ ในการเรียนกลุ่มวิชาอื่น				
๑๔.	การเรียนภาษาไทยทำให้ข้าพเจ้า ไม่ยอมมา โรงเรียน				
๑๕.	ข้าพเจ้าควรใช้เวลาว่างทบทวนภาษา- ไทย				
๑๖.	ข้าพเจ้าไม่สนใจ จะอ่านหนังสือ ประกอบการเรียนเลย				
๑๗.	เรื่องที่ไม่เข้าใจที่ข้าพเจ้าไม่สนใจจะ อ่าน				
๑๘.	ข้าพเจ้ารู้สึกพอใจและปฏิบัติตามเมื่อครู สั่งให้อ่านหนังสือเป็นการบ้าน				
๑๙.	คนที่อ่านหนังสือมาก ๆ เป็นคนที่ขาด ความคิดที่เป็นของตัวเอง				
๒๐.	การเรียนภาษาไทยเป็นการเสียเวลา เปล่า				

ภาคผนวก ก
การวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว
จำนวน ๓๐ ข้อ

ข้อที่	P _H	P _L	p	r	ข้อที่	P _H	P _L	p	r
๑	.๕๕	.๓๓	.๔๘	.๒๒	๑๖	.๖๓	.๒๒	.๕๒	.๔๒
๒	.๕๖	.๓๓	.๖๕	.๓๐	๑๗	.๕๘	.๑๕	.๓๓	.๓๒
๓	.๕๕	.๑๕	.๓๘	.๕๒	๑๘	.๕๘	.๑๕	.๓๓	.๓๒
๔	.๓๔	.๓๓	.๕๕	.๕๑	๑๙	.๕๑	.๓๐	.๕๐	.๒๒
๕	.๘๑	.๓๓	.๕๘	.๕๕	๒๐	.๓๔	.๒๖	.๕๐	.๕๘
๖	.๖๓	.๒๒	.๕๒	.๕๒	๒๑	.๓๓	.๑๕	.๒๕	.๒๕
๗	.๖๓	.๒๖	.๕๖	.๕๑	๒๒	.๕๕	.๒๖	.๓๕	.๒๐
๘	.๓๔	.๕๖	.๖๕	.๒๐	๒๓	.๓๐	.๒๖	.๕๘	.๕๕
๙	.๕๕	.๒๖	.๕๒	.๓๕	๒๔	.๕๕	.๒๒	.๕๐	.๓๕
๑๐	.๕๘	.๒๒	.๓๕	.๒๕	๒๕	.๘๑	.๑๕	.๕๓	.๖๕
๑๑	.๘๕	.๓๐	.๘๐	.๒๕	๒๖	.๘๕	.๑๕	.๕๐	.๖๘
๑๒	.๖๖	.๒๒	.๕๑	.๕๑	๒๗	.๓๐	.๑๕	.๕๕	.๕๑
๑๓	.๘๕	.๕๒	.๓๒	.๕๕	๒๘	.๕๘	.๒๒	.๓๕	.๒๕
๑๔	.๘๑	.๖๓	.๓๒	.๒๒	๒๙	.๕๕	.๑๑	.๓๓	.๕๓
๑๕	.๓๓	.๑๕	.๒๕	.๒๕	๓๐	.๘๑	.๕๕	.๖๓	.๕๐

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร KR = 20

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{S_t^2 - \sum pq}{S_t^2} \right)$$

เมื่อ $N = 30$ $\sum pq = 6.78$ $S_t^2 = 25.79$

$$r_{tt} = .7625$$

ค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย จำนวน ๒๐ ข้อ

ข้อที่	ค่า	ข้อที่	ค่า
๑.	๓.๓๓	๑๑.	๕.๓๒
๒.	๔.๕๒	๑๒.	๓.๓๓
๓.	๕.๑๐	๑๓.	๔.๐๔
๔.	๔.๘๓	๑๔.	๓.๔๑
๕.	๒.๘๓	๑๕.	๔.๐๐
๖.	๓.๕๐	๑๖.	๓.๓๒
๗.	๔.๖๐	๑๗.	๒.๒๒
๘.	๔.๓๓	๑๘.	๓.๖๘
๙.	๓.๓๕	๑๙.	๔.๕๑
๑๐.	๓.๔๒	๒๐.	๒.๘๐

หาค่าความเชื่อมั่นจากสูตร Coefficient Alpha

$$\alpha = \frac{n}{n-1} \left(1 - \frac{\sum_{i=1}^n S_i^2}{S_X^2} \right)$$

เมื่อ $n = 20$ $S_i^2 = 15.29$ $S_X^2 = 46.17$

$\alpha = .7040$

คะแนนการทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลองที่ ๑

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อนาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อนาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว
๑	๓๐.๐๐	๒๑๘	๑๕๐	๖๓.๓๓	๓๘๐	๒๑๕
๒	๔๖.๖๗	๑๔๓	๖๕	๔๖.๖๗	๒๒๐	๑๐๓
๓	๕๐.๐๐	๑๓๘	๕๔	๖๓.๓๓	๒๓๖	๑๔๕
๔	๓๐.๐๐	๑๒๓	๓๓	๖๐.๐๐	๒๒๑	๑๓๓
๕	๕๐.๐๐	๕๕	๕๕	๓๖.๖๗	๑๓๕	๑๓๓
๖	๒๖.๖๗	๕๓	๒๖	๓๓.๓๓	๑๓๔	๔๕
๗	๖๓.๓๓	๑๑๒	๓๑	๓๐.๐๐	๑๑๓	๓๕
๘	๕๓.๓๓	๕๔	๓๕	๕๓.๓๓	๕๕	๕๒
๙	๒๓.๓๓	๑๕๕	๔๕	๕๐.๐๐	๒๔๔	๕๕
๑๐	๓๖.๖๗	๑๑๓	๔๑	๓๓.๓๓	๒๓๒	๓๒
๑๑	๕๐.๐๐	๑๐๕	๕๕	๖๖.๖๗	๑๑๒	๓๕
๑๒	๕๓.๓๓	๕๖	๓๒	๕๓.๓๓	๑๑๓	๑๐๕

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อนาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อนาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว
๑๓	๕๖.๖๗	๕๕	๕๖	๗๓.๓๓	๕๕	๗๒
๑๔	๑๖.๖๗	๕๑	๑๕	๓๓.๓๓	๑๑๒	๓๗
๑๕	๑๓.๓๓	๘๕	๑๒	๓๖.๖๗	๒๕๒	๕๖
๑๖	๔๓.๓๓	๑๓๒	๕๗	๖๖.๖๗	๑๕๐	๑๒๗
๑๗	๖๐.๐๐	๑๔๑	๑๐๙	๖๖.๖๗	๑๕๕	๑๓๐
๑๘	๓๖.๖๗	๗๓	๒๗	๖๖.๖๗	๕๕	๖๕
๑๙	๖๐.๐๐	๑๙๔	๑๑๖	๗๖.๖๗	๒๒๘	๑๗๕
๒๐	๒๖.๖๗	๑๓๑	๓๕	๕๐.๐๐	๑๓๘	๖๙
๒๑	๒๓.๓๓	๑๘๗	๔๔	๔๓.๓๓	๑๕๕	๘๙
๒๒	๖๓.๓๓	๒๗๗	๑๗๕	๗๓.๓๓	๓๑๓	๒๓๐
๒๓	๒๓.๓๓	๑๑๐	๒๖	๒๖.๖๗	๓๑๒	๘๓
๒๔	๓๖.๖๗	๑๘๕	๖๘	๕๐.๐๐	๒๐๗	๑๐๘

คะแนนการทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็วก่อนการทดลอง และหลังการทดลองของ
กลุ่มทดลองที่ ๒

คนที่	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลังการทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อวินาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อวินาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว
๑	๖๐.๐๐	๑๐๕	๖๓	๖๓.๓๓	๑๐๕	๖๕
๒	๕๓.๓๓	๙๓	๓๕	๖๐.๐๐	๑๒๑	๙๓
๓	๕๖.๖๗	๕๓	๕๓	๕๓.๓๓	๖๕๕	๑๒๕
๔	๕๖.๖๗	๑๖๕	๕๕	๖๓.๓๓	๑๙๕	๑๑๐
๕	๕๓.๓๓	๑๒๕	๖๕	๕๐.๐๐	๓๑๕	๑๒๗
๖	๕๓.๓๓	๑๒๕	๖๕	๕๓.๓๓	๒๑๖	๑๑๕
๗	๖๖.๖๗	๙๑	๕๗	๗๖.๖๗	๕๓	๖๕
๘	๓๖.๖๗	๑๐๐	๓๗	๕๖.๖๗	๑๑๕	๖๕
๙	๓๖.๖๗	๑๕๕	๕๕	๓๖.๖๗	๒๕๑	๕๕
๑๐	๕๖.๖๗	๑๐๘	๕๐	๖๓.๓๓	๒๒๑	๑๕๐
๑๑	๒๖.๖๗	๙๕	๒๐	๖๖.๖๗	๑๕๓	๑๐๒
๑๒	๓๖.๖๗	๑๐๖	๓๕	๕๓.๓๓	๑๑๕	๖๓

บริษัท	ทดสอบก่อนการทดลอง			ทดสอบหลัง การทดลอง		
	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อนาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว	ความเข้าใจ (เปอร์เซ็นต์)	อัตราเร็วในการอ่าน (จำนวนหน่วยคำต่อนาที)	สมรรถภาพการอ่านเร็ว
๑๓	๕๓.๓๓	๑๓๕	๕๘	๖๓.๓๓	๑๓๕	๘๕
๑๔	๕๓.๓๓	๒๓๕	๑๒๕	๗๓.๓๓	๒๖๓	๑๕๓
๑๕	๕๖.๖๗	๑๕๐	๗๕	๖๖.๖๗	๑๔๖	๑๒๕
๑๖	๕๖.๖๗	๒๓๐	๑๓๐	๗๖.๖๗	๓๗๕	๒๒๘
๑๗	๕๖.๖๗	๑๓๘	๗๘	๕๐.๐๐	๒๕๕	๕๘
๑๘	๖๐.๐๐	๒๓๘	๑๖๗	๗๖.๖๗	๕๕๖	๓๔๖
๑๙	๗๐.๐๐	๑๒๓	๘๖	๘๐.๐๐	๑๖๑	๑๒๙
๒๐	๘๓.๓๓	๓๑๐	๒๕๘	๘๖.๖๗	๓๕๘	๓๑๐
๒๑	๖๐.๐๐	๕๕	๕๖	๗๐.๐๐	๑๑๖	๘๑
๒๒	๖๐.๐๐	๑๐๘	๖๕	๖๐.๐๐	๒๖๖	๑๕๗
๒๓	๒๓.๓๓	๒๑๑	๕๕	๕๓.๓๓	๑๓๙	๗๕
๒๔	๓๐.๐๐	๒๑๖	๖๕	๖๐.๐๐	๑๖๓	๕๘

เปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองที่ ๑ ก่อนและหลัง
การใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

ก. แสดงค่าความแตกต่างและความแตกต่างกำลังสองของกลุ่มทดลองที่ ๑ เป็นรายคน

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑	๑๕๐	๒๑๕	๖๕	๔๒๒๕
๒	๖๕	๑๐๓	๓๘	๑๔๕๖
๓	๕๔	๑๔๘	๙๔	๘๘๓๕
๔	๓๗	๑๓๓	๙๖	๙๒๑๖
๕	๘๘	๑๓๗	๕๙	๓๔๘๑
๖	๒๖	๔๕	๑๙	๓๖๑
๗	๗๑	๗๕	๔	๑๖
๘	๗๘	๘๒	๔	๑๖
๙	๔๕	๙๘	๕๓	๒๘๐๙
๑๐	๔๑	๗๒	๓๑	๙๖๑
๑๑	๕๕	๗๕	๒๐	๔๐๐
๑๒	๗๒	๑๐๙	๓๗	๑๓๖๙
๑๓	๕๖	๗๒	๑๖	๒๕๖
๑๔	๑๕	๓๗	๒๒	๔๘๔
๑๕	๑๒	๙๒	๘๐	๖๔๐๐
๑๖	๕๗	๑๒๗	๗๐	๔๙๐๐

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑๓	๑๐๙	๑๓๐	๒๑	๔๔๑
๑๔	๒๓	๖๕	๓๘	๑๔๔๔
๑๕	๑๑๖	๑๓๕	๕๕	๓๐๘๑
๒๐	๓๕	๖๙	๓๔	๑๑๕๖
๒๑	๔๔	๘๕	๔๐	๑๖๐๐
๒๒	๑๓๕	๒๓๐	๙๕	๙๐๒๕
๒๓	๒๖	๘๓	๕๗	๓๒๔๙
๒๔	๖๘	๑๐๕	๓๖	๑๒๙๖
n = ๒๔			$\Sigma D = ๑๐๓๙$	$\Sigma D^2 = ๕๕๓๓๕$

๑. การหาค่า t ตามสูตร

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}, \quad df = n - 1$$

เมื่อ

$$n = 24$$

$$D = 1039$$

$$D^2 = 59735$$

$$df = 23$$

$$t = 8.3735$$

ค่า t ที่ .01 จากตาราง = 2.500

เปรียบเทียบคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองที่ ๒ ก่อนและหลัง
การใช้แบบฝึกสมรรถภาพการอ่านเร็ว

ก. แสดงค่าความแตกต่างและค่าความแตกต่างกำลังสองของกลุ่มทดลองที่ ๒ เป็นรายคน

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑	๖๓	๖๙	๖	๓๖
๒	๓๙	๓๓	๓๔	๑๑๕๖
๓	๕๓	๑๒๘	๓๕	๕๖๒๕
๔	๙๔	๑๑๐	๑๖	๒๕๖
๕	๖๘	๑๒๓	๕๕	๓๐๒๕
๖	๖๘	๑๑๕	๔๓	๒๒๐๙
๗	๔๓	๖๔	๑๓	๑๖๙
๘	๓๓	๖๕	๓๒	๑๐๒๔
๙	๕๕	๙๘	๔๓	๑๘๔๙
๑๐	๕๐	๑๔๐	๙๐	๘๑๐๐
๑๑	๒๐	๑๐๒	๘๒	๖๗๒๔
๑๒	๓๙	๖๓	๒๔	๕๗๖
๑๓	๕๘	๘๕	๒๗	๗๒๙
๑๔	๑๒๕	๑๙๓	๖๘	๔๖๒๔
๑๕	๓๙	๑๒๔	๘๕	๗๐๒๕
๑๖	๑๓๐	๒๘๘	๑๕๘	๒๔๙๖๔

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑๓	๓๘	๕๘	๒๐	๔๐๐
๑๔	๑๖๓	๓๔๒	๑๗๕	๓๐๖๒๕
๑๕	๘๖	๑๒๙	๔๓	๑๘๔๙
๒๐	๒๕๘	๓๑๐	๕๒	๒๗๐๔
๒๑	๕๖	๘๑	๒๕	๖๒๕
๒๒	๖๕	๑๕๓	๘๘	๗๗๖๔
๒๓	๔๙	๗๔	๒๕	๖๒๕
๒๔	๖๕	๙๘	๓๓	๑๐๘๙
n = ๒๔			$\sum D = ๑๒๘๔$	$\sum D^2 = ๑๐๙๘๐๘$

๑. การหาค่า t ตามสูตร
$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n \sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}, df = n - 1$$

เมื่อ

$$n = 24$$

$$\sum D = 1284$$

$$\sum D^2 = 109808$$

$$df = 23$$

$$t = 6.1991$$

ค่า t ที่ .01 จากตาราง = 2.500

เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างของคะแนนสมรรถภาพการอ่านเร็วของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม

คนที่	กลุ่มทดลองที่ ๑		กลุ่มทดลองที่ ๒	
	D	D ²	D	D ²
๑	๖๕	๔๒๒๕	๖	๓๖
๒	๓๔	๑๑๕๖	๓๔	๑๑๕๖
๓	๕๕	๓๐๒๕	๓๕	๑๒๒๕
๔	๕๖	๓๑๓๖	๑๖	๒๕๖
๕	๕๕	๓๐๒๕	๕๕	๓๐๘๑
๖	๑๕	๒๒๕	๕๓	๒๘๐๙
๗	๕	๒๕	๑๓	๑๖๙
๘	๕	๒๕	๒๕	๖๒๕
๙	๕๓	๒๘๐๙	๕๓	๒๘๐๙
๑๐	๓๑	๙๖๑	๕๐	๒๕๐๐
๑๑	๒๐	๔๐๐	๕๒	๒๗๐๔
๑๒	๓๓	๑๐๘๙	๒๕	๖๒๕
๑๓	๑๖	๒๕๖	๒๓	๕๒๙
๑๔	๒๒	๔๘๔	๒๕	๖๒๕
๑๕	๘๐	๖๔๐๐	๕๕	๓๐๒๕
๑๖	๓๐	๙๐๐	๑๕๕	๒๔๐๒๕

คนที่	กลุ่มทดลองที่ ๑		กลุ่มทดลองที่ ๒	
	D	D ²	D	D ²
๑๓	๒๑	๔๔๑	๒๐	๔๐๐
๑๔	๓๘	๑๔๔๔	๓๓	๑๐๘๙
๑๕	๕๕	๓๐๒๕	๔๓	๑๘๔๙
๒๐	๓๕	๑๒๒๕	๕๒	๒๗๐๔
๒๑	๕๐	๒๕๐๐	๒๕	๖๒๕
๒๒	๕๕	๓๐๒๕	๕๒	๒๗๐๔
๒๓	๕๗	๓๒๔๙	๒๕	๖๒๕
๒๔	๓๖	๑๒๙๖	๓๓	๑๐๘๙
Σ	๑๐๓๕	๕๕๓๓๕	๑๒๗๕	๑๐๕๘๐๕

หาก t ตามสูตร

$$t = \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

df = $n_1 + n_2 - 2$

เมื่อ

$n_1 = 24, n_2 = 24$

$\bar{X}_1 = 43.29, \bar{X}_2 = 53.50$

$S_1^2 = 641.52, S_2^2 = 1787.57$

df = 46

$t = -1.0149$

ค่า t ที่ .05 จากตาราง = - 2.021

เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ ๑ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

สมรรถภาพการอ่านเร็ว

ก. แสดงค่าความแตกต่างและค่าความแตกต่างกำลังสองของกลุ่มทดลองที่ ๑ เป็นรายคน

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑	๖๔	๗๓	๙	๘๑
๒	๕๘	๖๖	๘	๖๔
๓	๕๒	๖๔	๑๒	๑๔๔
๔	๖๑	๖๗	๖	๓๖
๕	๗๕	๗๒	๓	๙
๖	๕๒	๕๕	๓	๙
๗	๗๐	๗๐	๐	๐
๘	๖๘	๗๓	๕	๒๕
๙	๕๖	๕๙	๓	๙
๑๐	๕๕	๕๒	๓	๙
๑๑	๖๗	๖๕	๒	๔
๑๒	๗๓	๗๐	๓	๙
๑๓	๕๕	๖๓	๘	๖๔
๑๔	๕๒	๕๙	๗	๔๙
๑๕	๕๖	๕๓	๓	๙
๑๖	๗๔	๗๔	๐	๐

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑๓	๓๖	๓๔	๓	๙
๑๔	๒๗	๒๗	๐	๐
๑๕	๒๔	๓๕	๑๑	๑๒๑
๒๐	๒๔	๕๓	-๒๙	๘๔๑
๒๑	๒๒	๒๐	-๒	๔
๒๒	๓๔	๓๕	๑	๑
๒๓	๕๓	๓๔	๑๙	๓๖๑
๒๔	๕๑	๕๕	๔	๑๖
n = ๒๔			∑D = ๒๙	∑D ² = ๑๓๘๕

๑. การหาค่า t ตามสูตร $t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{n\sum D^2 - (\sum D)^2}{n-1}}}$, df = n - 1

เมื่อ n = 24

∑D = 69

∑D² = 1385

df = 23

t = 1.9609

ค่า t ที่ .05 จากตาราง = 1.714

เปรียบเทียบคะแนนทัศนคติต่อภาษาไทยของกลุ่มทดลองที่ ๒ ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก
สมรรถภาพการอ่านเร็ว

ก. แสดงค่าความแตกต่างและค่าความแตกต่างกำลังสองของกลุ่มทดลองที่ ๒ เป็นรายคน

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑	๕๖	๓๐	๒๖	๑๕๖
๒	๕๔	๖๓	๙	๘๑
๓	๕๖	๓๐	๒๖	๑๕๖
๔	๖๐	๓๓	๒๗	๒๔๙
๕	๕๓	๕๖	๓	๙
๖	๕๑	๖๔	๑๓	๑๖๙
๗	๓๑	๖๓	๓๒	๑๐๒๔
๘	๖๒	๕๔	๘	๖๔
๙	๕๓	๖๔	๑๑	๑๒๑
๑๐	๖๖	๓๓	๓๓	๑๐๘๙
๑๑	๕๕	๕๖	๑	๑
๑๒	๕๕	๕๑	๔	๑๖
๑๓	๓๕	๓๐	๕	๒๕
๑๔	๓๐	๓๔	๔	๑๖
๑๕	๓๑	๖๔	๓๓	๑๐๘๙
๑๖	๕๓	๕๕	๒	๔

คนที่	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	D	D ²
๑๑	๕๖	๕๖	๐	๐
๑๒	๓๔	๓๕	๑	๑
๑๓	๖๔	๖๓	-๑	๑
๑๔	๓๓	๓๓	๐	๐
๑๕	๓๕	๓๓	-๒	๔
๑๖	๖๔	๓๕	-๒๙	๘๔๑
๑๗	๕๐	๕๓	๓	๙
๑๘	๖๕	๓๖	-๒๙	๘๔๑
n = ๑๘			ΣD = ๓๕	ΣD ² = ๑๔๑๓

๑. การหาค่า t ตามสูตร $t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{n - 1}}}$, $df = n - 1$

เมื่อ $n = 24$
 $\Sigma D = 75$
 $\Sigma D^2 = 1417$
 $df = 23$
 $t = 2.1350$

ค่า t ที่ .05 จากตาราง = 1.714

เปรียบเทียบคะแนนความแตกต่างของคะแนนทัศนคติต่อภาษาไทยของกลุ่มทดลองทั้ง ๒ กลุ่ม

คนที่	กลุ่มทดลองที่ ๑		กลุ่มทดลองที่ ๒	
	D	D ²	D	D ²
๑	๙	๘๑	๑๔	๑๙๖
๒	๔	๑๖	๙	๘๑
๓	๑๒	๑๔๔	๑๔	๑๙๖
๔	๖	๓๖	๑๓	๑๖๙
๕	๑	๑	๑	๑
๖	๑๒	๑๔๔	๑๓	๑๖๙
๗	๐	๐	๑	๑
๘	๕	๒๕	๑๒	๑๔๔
๙	๑	๑	๑๑	๑๒๑
๑๐	๑	๑	๓	๙
๑๑	๑	๑	๑	๑
๑๒	๑	๑	๑	๑
๑๓	๙	๘๑	๑	๑
๑๔	๓	๙	๑	๑
๑๕	๑	๑	๑	๑
๑๖	๐	๐	๑	๑
๑๗	๑	๑	๐	๐
๑๘	๐	๐	๑	๑

คนที่	กลุ่มทดลองที่ ๑		กลุ่มทดลองที่ ๒	
	D	D ²	D	D ²
๑	๑๑	๑๒๑	- ๑	๑
๒	- ๗	๔๙	๔	๑๖
๓	- ๖	๓๖	- ๒	๔
๔	๕	๒๕	๖	๓๖
๕	๒๑	๔๔๑	๒	๔
๖	๕	๒๕	๗	๔๙
M	๖๕	๑๓๘๕	๓๕	๑๒๒๕

หาค่า t ตามสูตร t

$$= \frac{\bar{X}_1 - \bar{X}_2}{\sqrt{\frac{(n_1 - 1) S_1^2 + (n_2 - 1) S_2^2}{n_1 + n_2 - 2} \left(\frac{1}{n_1} + \frac{1}{n_2} \right)}}$$

เมื่อ

$$df = n_1 + n_2 - 2$$

$$n_1 = 24, \quad n_2 = 24$$

$$\bar{X}_1 = 2.88, \quad \bar{X}_2 = 3.13$$

$$S_1^2 = 51.59, \quad S_2^2 = 51.42$$

$$df = 46$$

$$t = -0.1207$$

ค่า t ที่ $\alpha = 0.05$ จากตาราง

$$= -2.021$$

13/

ภาคผนวก ง
แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ

ข้อปฏิบัติในการฝึกอ่าน

๑. นักเรียนจะต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำของครูผู้ควบคุมการฝึกอย่างเคร่งครัด
๒. การฝึกทุกแบบฝึกนักเรียนต้องบันทึกเวลาตามที่ปรากฏบนกระดานดำ และตรวจคำตอบด้วยตนเอง
๓. นักเรียนต้องพยายามทำแบบฝึกโดยเร่งความเร็วให้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากเวลาที่บันทึกการทำแบบฝึกไว้ในครั้งก่อน ๆ
๔. การทำแบบฝึกทุกแบบ นักเรียนต้องปฏิบัติด้วยความตั้งใจ
๕. นักเรียนจะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ ไม่ขาดการฝึก เพื่อการฝึกจะได้เป็นไปตามขั้นตอนที่ครูผู้ฝึกได้วางไว้
๖. หลังจากการฝึกแต่ละครั้งนักเรียนจะต้องคืนแบบฝึกอ่านให้กับครูผู้ควบคุมการฝึก

ข้อควรปฏิบัติในขณะที่ฝึกอ่าน

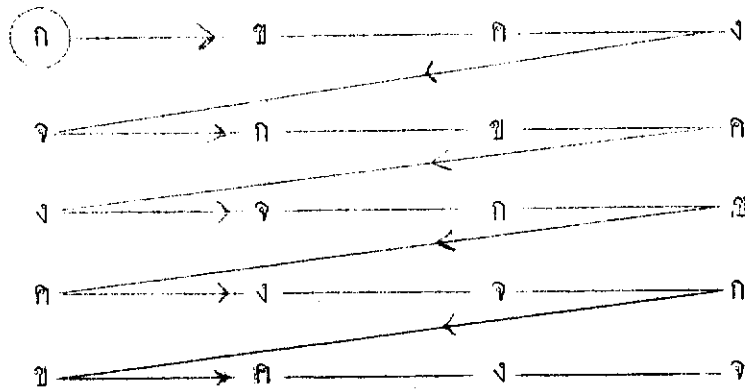
เพื่อจะช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น ควรปฏิบัติดังนี้

๑. นักเรียนไม่ควรหยุดการเคลื่อนไหวสายตาสักครั้งโดยไม่จำเป็น ในการอ่านควรหยุดเพียง ๓ - ๔ ครั้ง ต่อการอ่านหนึ่งบรรทัด
๒. ไม่ควรอ่านย้อนบ่อย ๆ จะคิดเป็นนิสัย
๓. ไม่ควรอ่านทีละคำ แต่ควรอ่าน ๓ - ๖ คำ หรืออ่านเป็นกลุ่มคำ
๔. ไม่อ่านออกเสียงดัง ไม่เคลื่อนไหวริมฝีปาก ตลอดจนการออกเสียงในใจ
๕. ไม่ควรใช้มือ หรือคินสอชี้คำในขณะที่อ่าน
๖. ควรอ่านด้วยความตั้งใจและจจจจเฉพาะเรื่อง ที่อ่านเท่านั้น

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑

ก. ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง ๕ เทียบ โดยเริ่มจาก (ก) ของบรรทัดแรก
ทุกครั้ง

๑.	เทียบที่ ๑	นับความี	ก	ก็ตัว	ตอบ	ตัว
๒.	เทียบที่ ๒	นับความี	ข	ก็ตัว	ตอบ	ตัว
๓.	เทียบที่ ๓	นับความี	ค	ก็ตัว	ตอบ	ตัว
๔.	เทียบที่ ๔	นับความี	ง	ก็ตัว	ตอบ	ตัว
๕.	เทียบที่ ๕	นับความี	จ	ก็ตัว	ตอบ	ตัว

เคลื่อนสายตา ๕ เทียบ ใช้เวลา .... นาที จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นความหมายของคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. ส้มยี่	เวลา	ใหม่	งาม	นาน
๒. ชรา	หนุ่ม	แก่	สาว	เถา
๓. หากิน	คำคำอย่างหนึ่ง	ตักอาหารใส่ปาก	ค้นหาอาหาร	หาเลี้ยงชีพ
๔. ถ้ำ	รูใต้วัวเขา	โพรงใต้วัวเขา	โพรงใต้วัวเขา	ช่องระหว่างเขา
๕. ป่วย	ไม่สบาย	ไม่มีความสุข	ไม่สดชื่น	ไม่สงบ
๖. สุนัข	สัตว์ใช้งาน	สัตว์คู่เล่น	สัตว์เฝ้าบ้าน	สัตว์พาหนะ
๗. ไวใจ	แน่ใจ	เชื่อใจ	มั่นใจ	ฝากใจ
๘. สังเกต	ดูถี่ถ้วน	มองหา	ค้นคว้า	จ้องดู
๙. รอย	สิ่งที่ถูกขีด	สิ่งที่ปรากฏอยู่	สิ่งที่ถูกทับ	สิ่งที่มองเห็นชัด
๑๐. นำใจ	จิตใจนองใส	จิตใจกว้าง	จิตใจมั่นคง	จิตใจแท้จริง
๑๑. อាកาร	เจ็บ	รู้สึก	ความสุข	ความแค้น
๑๒. ข้ำ	ตำแหน่งผู้พูด	ตำแหน่งผู้ฟัง	ตำแหน่งคนรับใช้	ตำแหน่งตัวเล็ก
๑๓. สามารถ	ความเก่ง	ความขยัน	ความอดทน	ความมานะ
๑๔. ข่า	นิทาน	เรียงความ	นิยาย	เรื่องราว
๑๕. อุดสาห์	ลำบาก	ยาก	ขยัน	เหนื่อย

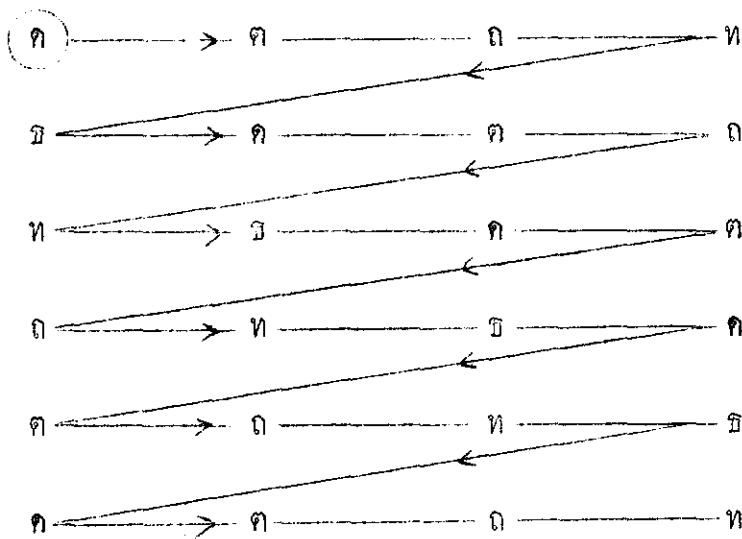
ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒

ก. ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง ๕ เทียบ โดยเริ่มจาก (ก) ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

๑. เทียบที่ ๑	นับความี	ค	กั้ว	ตอบ	.....	คั้ว
๒. เทียบที่ ๒	นับความี	ค	กั้ว	ตอบ	.....	คั้ว
๓. เทียบที่ ๓	นับความี	ถ	กั้ว	ตอบ	.....	คั้ว
๔. เทียบที่ ๔	นับความี	ท	กั้ว	ตอบ	.....	คั้ว
๕. เทียบที่ ๕	นับความี	ธ	กั้ว	ตอบ	.....	คั้ว

เคลื่อนสายตา ๕ เทียบ ใช้เวลา ..... นาที จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำหรือกลุ่มคำที่เป็นความหมายของคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. กุทธี	มีวิชา	มีอำนาจ	มีศาลา	มีเวทมนตร์
๒. ไนที่ลุด	ตอนหน้า	ตอนกลาง	ตอนท้าย	ตอนคน
๓. ทูล	บอก	ถาม	ตอบ	ชัก
๔. กุณคา	ของแพง	บุญคุณ	มีบุญ	ประโยชน์
๕. วองไว	รีบ	เร่ง	เร็ว	ทันที
๖. จอมปลวก	รังปลวกสูงจากดิน	ผู้นำของปลวก	ปลวกป้องกันศัตรู	ปลวกเกร
๗. ชวิต	โชค	ชน	กระแตก	ทุบ
๘. ทลาย	ลื่น	เท	พังกระจาย	ล้ม
๙. ครัน	เมื่อ	ถึง	เวลา	บีบ
๑๐. เรือน	ที่นอน	ที่พักรม	ที่นั่งเล่น	ที่อยู่
๑๑. พัง	ทรุดโทรม	แตกหัก	เสียหาย	ยุบลง
๑๒. เมฆ	กลุ่มไอน้ำ	กลุ่มควัน	กลุ่มฝุ่นละออง	กลุ่มอากาศพิษ
๑๓. ยินดี	ไคยีน	ทึใจ	ชอบใจ	หวังดี
๑๔. โลก	อาการเจ็บป่วย	ความอยากได้	แผ่นดิน	กลุ่มดาว
๑๕. ใฝ่ฝัน	ละเมอ	มุ่งหวัง	แนใจ	มันใจ

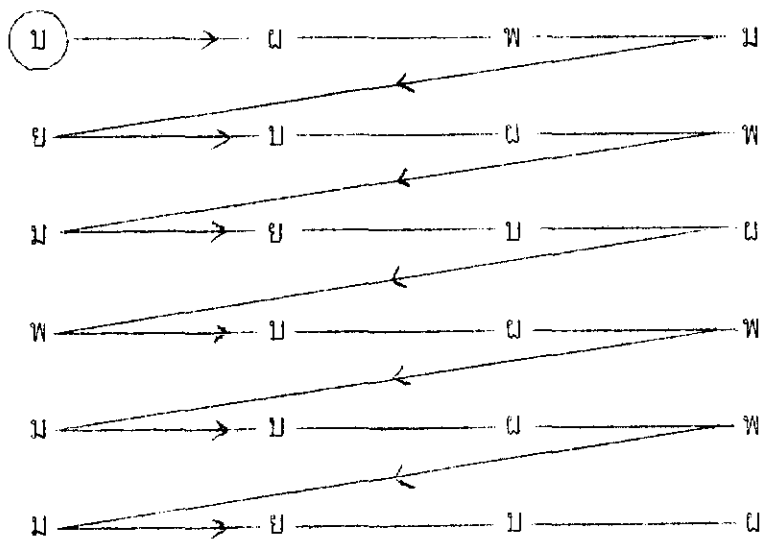
ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๓

ก. ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง ๕ เทียบ โดยเริ่มจาก (บ) ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

๑.	เทียบที่ ๑	นับคว้ามี่	บ	กั้ว	ตอบ	กั้ว
๒.	เทียบที่ ๒	นับคว้ามี่	ฅ	กั้ว	ตอบ	กั้ว
๓.	เทียบที่ ๓	นับคว้ามี่	พ	กั้ว	ตอบ	กั้ว
๔.	เทียบที่ ๔	นับคว้ามี่	ม	กั้ว	ตอบ	กั้ว
๕.	เทียบที่ ๕	นับคว้ามี่	ย	กั้ว	ตอบ	กั้ว

เคลื่อนสายตา ๕ เทียบ ใช้เวลา ..... นาที จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันกับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. สาค	ปา	ถาย	ซัด	ข้าง
๒. หมุน	เปลี่ยน	ปรับ	กลม	เวียน
๓. ชำนาญ	เชี่ยวชาญ	สามารถ	ซักซ้า	รวดเร็ว
๔. วิชาการ	แมนยำ	ความรู้	ข้อความ	เรื่องราว
๕. อาชีพ	ท่ามาหากิน	บริการ	หน้าที่	ออกทน
๖. เปลี่ยน	สร้าง	แต่ง	เติม	แปลง
๗. มอบ	แจก	แถม	ขอ	ให้
๘. ประพจน์	หน้าที่	ปฏิบัติ	งาน	ธุระ
๙. กระจก	สุภาพ	คุเคียด	กระแตก	โศกฮาก
๑๐. แท้	แมน	มัน	จริง	เทียม
๑๑. หมู	กอง	กลม	เกี่ยว	กระจาย
๑๒. มนุษย์	วานร	ชายหนุ่ม	คน	เด็ก
๑๓. ถนน	บก	คมนาคม	ทาง	สื่อสาร
๑๔. เวน	ยาม	คอย	มองดู	เวลา
๑๕. เปรียบ	วัด	คะเน	เทียบ	ประมาณ

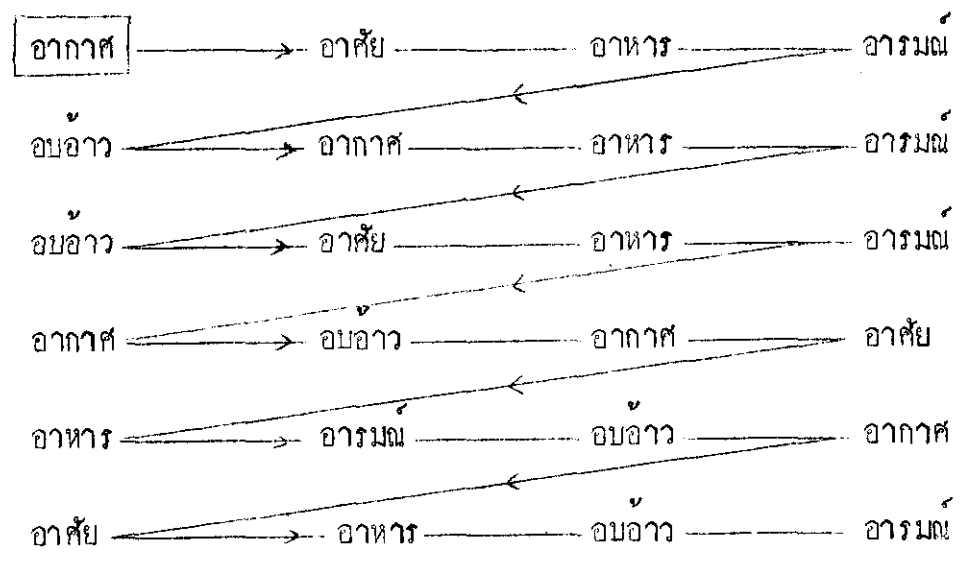
ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๔

ก. ให้นักเรียนเคลื่อนสายตา ไปตามเส้นที่แสดง ๕ เทียบ โดยเริ่มจากคำ อากาศ ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

- ๑. เทียบที่ ๑ นับคว้ามี่คำ อากาศ กี่คำ   ตอบ ..... คำ
- ๒. เทียบที่ ๒ นับคว้ามี่คำ อาศัย กี่คำ   ตอบ ..... คำ
- ๓. เทียบที่ ๓ นับคว้ามี่คำ อาหาร กี่คำ   ตอบ ..... คำ
- ๔. เทียบที่ ๔ นับคว้ามี่คำ อารมณ์ กี่คำ   ตอบ ..... คำ
- ๕. เทียบที่ ๕ นับคว้ามี่คำ อบอว กี่คำ   ตอบ ..... คำ

เคลื่อนสายตา ๕ เทียบ ใช้เวลา ..... นาที จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มีความหมายเหมือนกัน หรือใกล้เคียงกันกับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. นานา	ล้วน ๆ	คาง ๆ	ทั้งหมด	เหลือเฟือ
๒. อาหาร	เครื่องครัว	ของใช้	ผลไม้	ของกิน
๓. กระโดด	ข้าม	หนี	กระโจน	เขย่ง
๔. กระทั่ง	กึ่ง	เมื่อ	เร็ว	รีบ
๕. ครึ่ง	เชี่ยวชาญ	ฉึก	คอน	ขึ้น
๖. รวง	ปลิว	พัด	กระจาย	หล่น
๗. โกรธ	อับอาย	เยอหยิ่ง	ไม่พอใจ	จ้องมอง
๘. อารมณ์	ความรู้สึก	ความพอใจ	ความโมโห	ความเคียดแค้น
๙. เมีย	มารดา	ภรรยา	น้องสาว	สาวใช้
๑๐. สามี	พี่	ญาติ	ชายหนุ่ม	ผ้า
๑๑. ขโมย	ลัก	แกลบ	พลาด	หยิบ
๑๒. เศร้าโศก	หนักใจ	สลัดใจ	รำเริง	แค้นเคือง
๑๓. สงสาร	เอาใจ	ค้ำใจ	เห็นใจ	เสียใจ
๑๔. ฟุ้ง	ฟุ้ง	เนา	บวม	พอง
๑๕. ชุ่มชื้น	เย็น	ซึม	เปียก	คูค

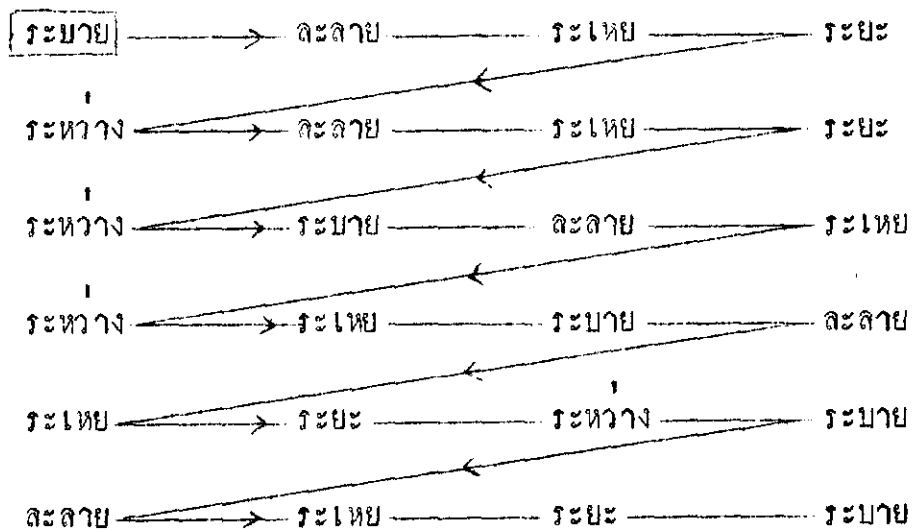
ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๕

ก. ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง ๕ เทียบ โดยเริ่มจากคำ ระบาย ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

๑.	เทียบที่ ๑	นับดูว่ามีคำ	ระบาย	ก็คำ	ตอบ	คำ
๒.	เทียบที่ ๒	นับดูว่ามีคำ	ละลาย	ก็คำ	ตอบ	คำ
๓.	เทียบที่ ๓	นับดูว่ามีคำ	ระเหย	ก็คำ	ตอบ	คำ
๔.	เทียบที่ ๔	นับดูว่ามีคำ	ระยะ	ก็คำ	ตอบ	คำ
๕.	เทียบที่ ๕	นับดูว่ามีคำ	ระหว่าง	ก็คำ	ตอบ	คำ

เคลื่อนสายตา ๕ เทียบ ใช้เวลา ..... นาที จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มีความหมาย ตรงข้าม กับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. เลี้ยง	จับ	ปล่อย	ดู	เฝ้า
๒. ละลาย	แข็งตัว	เหลว	ระบาย	ใส
๓. ปกปิด	พ่น	อันตราย	สาหัส	เสรี
๔. สะอาด	สกปรก	หมกจุก	สกปรก	เกลี้ยงเกลา
๕. เจริญ	เสื่อม	ต่ำ	ก้าวหน้า	งอกงาม
๖. ระบาย	ถาย	เท	กัก	เค็ม
๗. สั้น	กว้าง	แคบ	ยาว	ยืด
๘. สด	พอง	เหี่ยว	เปดง	ใส
๙. เต็มโต	มากขึ้น	สมบูรณ์	เตี้ย	แคระแกรน
๑๐. ผูก	มัด	คิ่ง	แก	กระชับ
๑๑. แน่ใจ	สงสัย	เชื่อมั่น	ชัดเจน	งง
๑๒. เสีย	เนา	บุก	เหม็น	ดี
๑๓. รวม	แตก	แยก	พวก	กลุ่ม
๑๔. สะทวัก	คล่อง	ติดขัด	ไว	ลำบาก
๑๕. แปลก	ซัด	ต่าง	ปกติ	ชิน

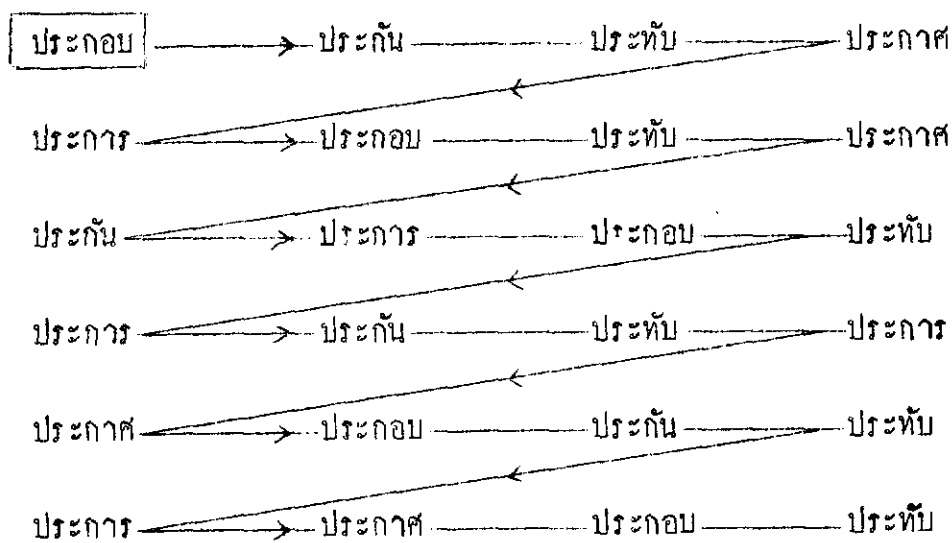
ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๖

ก. ให้นักเรียนเคลื่อนสายตาไปตามเส้นที่แสดง ๕ เที้ยว โดยเริ่มจากคำ ประกอบ ของบรรทัดแรกทุกครั้ง

๑.	เที้ยวที่ ๑ นับคว้ามี่คำ	ประกอบ	กี่คำ	ตอบ	คำ
๒.	เที้ยวที่ ๒ นับคว้ามี่คำ	ประกัน	กี่คำ	ตอบ	คำ
๓.	เที้ยวที่ ๓ นับคว้ามี่คำ	ประทับ	กี่คำ	ตอบ	คำ
๔.	เที้ยวที่ ๔ นับคว้ามี่คำ	ประกาศ	กี่คำ	ตอบ	คำ
๕.	เที้ยวที่ ๕ นับคว้ามี่คำ	ประการ	กี่คำ	ตอบ	คำ

เคลื่อนสายตา ๕ เที้ยว ใช้เวลา ..... นาที จำนวนช้อดูก ..... ช้อ

๒.ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่มีความหมาย ตรงข้าม กับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. พระราชโอรส	พระราชบิดา	พระราชธิดา	พระราชมารดา	พระครู
๒. นลาศ	บัญญัติ	เก่ง	โง่	มีน
๓. ร้าย	ชั่ว	เสีย	งาม	ดี
๔. ห่ม	นอน	สาว	เด็ก	เมีย
๕. รุกขาน	ถอย	ไล่	สู้	บุก
๖. ยก	แบก	ตั้ง	วาง	หาม
๗. เก่งกล้า	ท้าวหาญ	เขื่อน	อ่อนแอ	ซื่อสัตย์
๘. ชนระ	ตกต่ำ	มีชัย	แพ้	ตั้ง
๙. กลับ	ออก	ไป	มา	เข้า
๑๐. ข้าศึก	ศัตรู	มิตร	ญาติ	ผู้ร้าย
๑๑. ประสูติ	เฉลิม	พรรษา	พระทัย	สิ้นพระชนม์
๑๒. กอบกู้	ล้าง	ทำลาย	สร้าง	กอดัง
๑๓. ปลุก	กล่อม	กค	ทับ	หลับ
๑๔. เร็ม	ตั้งคน	หมด	เสร็จ	หาย
๑๕. แดงตั้ง	ออก	เข้า	ให้	ปลด

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านซอกที่ ๓

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. กขค	กขค	กขช	กขค	กขจ
๒. ขชฉ	ขชฉ	ฉชข	ขชฉ	ขชญ
๓. งจฉ	งจฉ	งจช	งจช	งจช
๔. ฉญฉ	ฉญฉ	ญฉฉ	กญฉ	ญญฉ
๕. ฐฑท	ฐฑท	ฐฑท	ฑฐท	ฐฑท
๖. ฉคค	ฉคค	ฉคค	ฉคค	คคค
๗. กทค	กทค	คทค	กทค	ทคค
๘. นบป	นบป	ณบป	บปณ	นบป
๙. ฉฝพ	ฉฝพ	พฝฉ	ฝพฉ	ฉพพ
๑๐. ฟภม	ฟภม	ฟภม	ภมฟ	พภภ
๑๑. ยรล	यरล	บขล	यरล	ยขล
๑๒. วศษ	วศษ	วศษ	วศษ	วศษ
๑๓. สหฬ	สหฬ	สหฬ	สหฬ	สหฬ
๑๔. หอธ	หอธ	หอธ	หอธ	หอธ
๑๕. ฝยฟ	ฝยฟ	ฟยฝ	ฝยฟ	ฝยฟ

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นไว้ แล้วตอบคำถาม

ไขมันเป็นอาหารที่มีคุณค่ามาก เพราะมีสารอาหารต่าง ๆ ที่จำเป็นแก่ร่างกายทั้งสิ้น ไขมันจัดเป็นอาหารประเภทโปรตีน ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับเด็กที่กำลังเจริญเติบโต คุณค่าทางอาหารของไขมันและไขมันแตกต่างกัน ไขมันมีโปรตีน ไขมันและเกลือแร่ที่จำเป็นแก่ร่างกาย เช่น เหล็ก แคลเซียม วิตามินเอ วิตามินดี และวิตามินบี พอสมควร ส่วนไขมันมีโปรตีนเท่าไขมัน มีไขมันน้อยกว่าไขมัน แต่มีวิตามินบี ๒ และกำมะถันมาก คุณค่าทางอาหารของไขมันเกือบเท่ากัน เพียงแต่มีแคลเซียมน้อยกว่าเท่านั้น การกินไขมันควรกินไขมันที่ปรุงสุกแล้ว ไม่ควรกินไขมัน ๆ เพราะย่อยยาก และอาจมีเชื้อโรคปนอยู่

การเก็บไขมันควรเก็บไว้ในที่เย็น ๆ และไม่ควรรดไขมัน หรือเช็ดถ้วยไขมัน ๆ เพราะจะทำให้เชื้อโรคเข้าไปในไขมันได้ง่าย

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ไขมันอิ่มตัวอาหารอะไรสูง
ก. ไขมัน	ข. โปรตีน
ค. เกลือแร่	ง. คาร์โบไฮเดรต
๒. ข้อใดเป็นข้อความที่ถูกต้อง
ก. นมมีไขมันน้อยกว่าไข่	ข. นมมีโปรตีนมากกว่าไข่
ค. นมมีแคลเซียมมากกว่าไข่	ง. นมมีวิตามินเอมากกว่าไข่
๓. คนที่กระเพาะอาหารไม่คอยดี ควรจะกินไข่ลักษณะใด
ก. ไข่ต้ม	ข. ไข่ดิบ
ค. ไข่ลวก	ง. ไข่ดาวเป็นยางมะตูม
๔. อาหารใด ให้คุณค่าทางอาหารเหมือนกับไข่
ก. ผักสด	ข. ผลไม้
ค. ไข่	ง. นม

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๔

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. กกง	กจง	กงค	กกง	คกง
๒. ขจข	มจข	จขข	ขจข	ขจข
๓. ฉชฌ	ฉชญ	ฉชญ	ฉชฉ	ฉชช
๔. ฉทถ	ฉถท	ฉทถ	ฉทถ	ถทฉ
๕. ฉคค	ฉคค	คคค	ฉคค	ฉคค
๖. คทน	คทท	คทน	คทบ	คทน
๗. ทนป	ทนบ	ทบป	ทนป	ทปน
๘. บฉพ	บฉพ	ขฉพ	บพฉ	ฉบพ
๙. ผฝม	ฝผม	ผฝม	ผฝม	ผฝม
๑๐. ภยด	ภยด	ถบด	ถยด	ภลย
๑๑. รวษ	รวบ	รวษ	วรวษ	รวว
๑๒. ลศส	ลคส	สศล	ลศพ	ลศส
๑๓. ศสษ	ศสษ	ศลษ	ศลบ	ศลษ
๑๔. หอท	หอท	หศท	บหอท	หอท
๑๕. ฮพษ	ฮพษ	ฮพษ	ฮพบ	ฮพษ

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นใต้ไว้ แล้วตอบคำถาม

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ประคองเกล้าฯ ให้จัดตั้งศูนย์เด็กอนุบาลปฐมวัยขึ้นที่โรงเรียน
พระตำหนักสวนกุหลาบ ในพระบรมมหาราชวัง รับเด็กเล็กอายุ ๓ - ๔ ขวบ ที่อนุบาลมาก ๆ
เข้าศึกษา

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงห่วงใยเด็กพิการเหล่านี้ ประกอบกับเด็กกำพร้า
ที่ทรงรับอุปการะนั้นมีบางคนอนุบาล จึงมีพระราชประสงค์ให้จัดตั้งศูนย์เด็กก่อนวัยเรียนขึ้น
เพื่อเลี้ยงดูและอบรมเด็กอนุบาลก่อนวัยเรียนให้มีสุขภาพร่างกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ฝึกให้ช่วยตัวเอง
ฝึกและส่งเสริมให้เกิดความพร้อมทางกาย อารมณ์ สังคม และสติปัญญา ส่งเสริมพัฒนาการ
ทางภาษา เพื่อคิดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่นได้ ศูนย์เด็กนี้จะรับเด็กอนุบาลวัย ๓ - ๔ ขวบ
เข้ารับการศึกษ และหากเด็กเหล่านี้จบหลักสูตร ๓ ปีแล้ว ก็จะส่งไปเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ
ตามความสามารถของเด็กต่อไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (><) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. การที่สมเด็จพระเทพฯ ทรงตั้งศูนย์เด็กหูหนวกขึ้นแสดงว่าพระองค์มีคุณธรรมข้อใด
ก. ความมีวินัย	ข. ความเมตตา
ค. ความซื่อสัตย์	ง. ความรับผิดชอบ
๒. เด็กหูหนวกมักจะมีลักษณะอาการ เช่นไรร่วมอยู่ด้วย
ก. อ่อนแอ	ข. ลีลา
ค. บ้า	ง. โง่
๓. เด็กหูหนวกจัดอยู่ในลักษณะใด
ก. พิการ	ข. ขี้โรค
ค. อ่อนแอ	ง. แคระแกรน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๕

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มอักษรที่ซ้ำกับกลุ่มอักษรในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑๐. กกก	กกก	กคก	กคค	คคค
๑๑. ชชช	ชชช	ชชค	ชคช	คชช
๑๒. คจค	คจค	กคจ	กจค	คจค
๑๓. จวอ	จวอ	วจอ	จอว	จวอ
๑๔. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉน	ฉฉญ	ฉฉน
๑๕. ชงช	ชงช	ชงช	ชงช	ชงช
๑๖. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๑๗. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๑๘. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๑๙. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๒๐. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๒๑. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๒๒. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๒๓. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๒๔. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ
๒๕. ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ	ฉฉฉ

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

๑. ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามอ่านเป็นกลุ่มคำตามที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

ในสมัยพระมหาจักรพรรดิ พม่าได้ยกกองทัพเข้าตีกรุงศรีอยุธยา พระมหาจักรพรรดิ
ต้องการจะทอดพระเนตรกำลังข้าศึกที่ยกมาว่าจะเข้มแข็งเพียงใด จึงยกทัพหลวงออกไป
โดยมีพระศรีสุริโยทัยซึ่งแต่งกายเป็นชายตามเสด็จด้วย เมื่อถึงทุ่งภูเขาทองทัพหน้าของพม่า
ได้ยกเข้าโจมตีทัพไทย พระมหาจักรพรรดิให้แยกกันล้อมพม่า ทหารทั้งสองฝ่ายได้กาหน้า
เข้าต่อสู้กันด้วยมีด คบ ง้าวและปืน ต่างได้รับบาดเจ็บเป็นอันมาก

พระมหาจักรพรรดิ ได้เข้าชนช้างกับพระเจ้าแปร ช้างของพระมหาจักรพรรดิ
เสียทีหนีเข้าศึก พระเจ้าแปรจับช้างตาม พระศรีสุริโยทัยเกรงพระสวามีจะเป็นอันตราย
จึงจับช้างออกขวางช้างพระเจ้าแปรทันที จึงเกิดทำยุทธหัตถีขึ้นอย่างมีคาถาฟัน ด้วยเหตุที่
พระเจ้าแปรไม่ทราบว่าคุณคือผู้เป็นหญิง จึงฟันด้วยพระแสงของ้าว ตัดไหลพระศรีสุริโยทัยขาด
สิ้นพระชนม์อยู่บนคอช้าง พระราเมศวรและพระมหินทรพระราชาโอรสจับช้างเข้าสู่นำพระศพ
พระราชมารดาเข้าเมืองได้

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๐

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. แสร้ง	แสกง	แสวง	แสลง	แสรง
๒. ประสงค์	ประสาน	ประสงค์	ประสบ	ประยงค์
๓. ทราบ	ทราวม	ทราบ	ทราย	ทลาย
๔. พระนาม	พระนาม	พระนอน	พระพรม	พระนาง
๕. พยายาม	พยายามล	พยายามท	พยายาม	พยายาม
๖. ประทับ	ประกั้น	ประกม	ประกอบ	ประทับ
๗. ขรรวม	กรรวม	ขรรวม	กรรวม	วรวม
๘. ยอม	ยอม	ยอน	ยอบ	ยอม
๙. ทูล	ทูน	กูล	ทูน	ทูล
๑๐. บรรลุ	บรรจุ	บรรจง	บรรลุ	บรรเลง
๑๑. ผล	พล	ผล	ผิด	ผา
๑๒. บวช	บวช	บวค	บวน	บาน
๑๓. บุตร	บุญ	บาตร	บุรณ	บุตร
๑๔. งก	งง	งาน	งก	งอ
๑๕. เลี้ยง	เลี้ยง	เลี้ยง	เลี้ยงน	เลี้ยงบ

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ข. ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้ โดยหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถาม

เมื่อพระพุทธเจ้า ตรัสรู้แล้ว พระเจ้าสุทโธทนะ มีพระราชประสงค์ ที่จะเห็นพระราชโอรส จึงส่งคน ไปกราบทูล ให้พระพุทธองค์.. เสด็จกรุงกบิลพัสดุ์ ระหว่างที่ประทับอยู่ใน กรุงกบิลพัสดุ์นั้น พระนางพิมพา ได้ให้พระราหุล ไปทูลขอ พระราชสมบัติ วันหนึ่งขณะที่พระองค์ เสด็จกลับจาก การบิณฑบาต ในพระราชวัง พระราหุล ก็ตามเสด็จไปด้วย จนถึงที่ประทับ จึงทูลขอสมบัติ พระองค์ตอบว่า มีแต่สมบัติ อันเป็นหลักธรรมเท่านั้น ตรัสดังนั้นแล้ว ก็โปรดให้ พระสารีบุตร บวชพระราหุล

เมื่อพระเจ้าสุทโธทนะ ทรงทราบข่าว ก็เสียพระทัย เสด็จมาเฝ้า พระพุทธองค์ และทูลว่า "แต่นี้ต่อไป บุตรผู้ใดจะบวช ในพระพุทธศาสนา หากว่ายังไม่ได้รับอนุญาตจาก บิณฑบาตมา ขอให้งดการบวช บุตรผู้นั้นไว้ก่อน" พระองค์ก็ทรงยอมรับ และนอกจากนี้ ผู้ที่จะบวช เป็นสามเณรนั้น ต้องมีพระภิกษุ ผู้เป็นอาจารย์ หรือพี่เลี้ยง คอยดูแลอยู่ด้วย

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. พระเจ้าสุทโธทนะกับพระพุทธเจ้ามีความสัมพันธ์กันแบบใด

ก. พี่กับน้อง	ข. พ่อกับลูก
ค. ลูกกับหลาน	ง. พ่อตากับลูกเขย
๒. สมบัติที่พระพุทธเจ้ามอบให้พระราหุล คืออะไร

ก. หลักธรรม	ข. พระราชวัง
ค. ตำแหน่งภคินี	ง. แก้วแหวนเงินทอง
๓. พระเจ้าสุทโธทนะเสียดพระทัยที่พระราหุลบวช เพราะอะไร

ก. สงสารพระนางพิมพา	ข. พระราหุลยังมีอายุน้อย
ค. ไม่อยากให้ใกล้ชิดพระพุทธเจ้า	ง. ต้องการให้พระราหุลครองราชสมบัติ
๔. การที่ผู้ใดจะบวชต้องได้รับอนุญาตจากบิดามารคานั้น มีสาเหตุมาจากใคร

ก. พระเจ้าสุทโธทนะ	ข. พระนางพิมพา
ค. พระพุทธเจ้า	ง.. พระราหุล

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๑

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. คน	คน	คน	คน	คน
๒. รีบ	รีบ	รีบ	รีบ	รีบ
๓. เกิน	เกิน	เกิด	เก็บ	เกม
๔. หลับ	หลับ	หลัง	หลับ	หลัก
๕. ลูก	ลูก	ลุง	ลูก	ลม
๖. นอน	นอน	นอน	นอน	นอน
๗. ตาย	ตาม	ตาก	ตาล	ตาย
๘. ทาง	ทาน	ทาง	ตาม	ตาม
๙. ความ	ควาย	ควาน	ความ	ความ
๑๐. แจก	แจก	แขก	แจก	แจก
๑๑. จังหวัด	จังหวัด	จังหวัด	จังหวัด	จังหวัด
๑๒. แดง	แดง	แดง	แดง	แดง
๑๓. สาม	สาม	สาม	สาม	สาม
๑๔. จาก	จาก	จาก	จาก	จาก
๑๕. นาว	นาว	นาว	นาว	นาว

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

- ข. ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้ โดยหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถาม

ฉันก้าวออกไป นอกกระท่อมเก่า ๆ ภาพที่ฉันพบ พ่อ นั่ง กอด เข้า โบริกหน้าซุก
 อยู่ระหว่าง เขาทั้งสอง พ่อคงหลับ จึงไม่รู้ ว่า กองไฟที่อยู่เบื้องหน้า กำลังหรี กับลงทุกที ๆ
 ฉันหยิบพิน เติมเชื้อเข้าไปอีก พ่อรู้สึกตัวมองฉัน พร้อมกับอาเซนออก ฉันก้าว เข้าสู่อ้อม
 อ้อมแขนนั้น อย่างอบอุ่นและเชื่อมั่น พ่อกอดฉันไว้แนบ ความอบอุ่น แผซานไปทั่วร่างกาย
 มันอบอุ่นเสียยิ่งกว่า กองไฟที่ลุกโชนเสียอีก เสียงแหบ ๆ ของพ่อ ถามฉันว่า
 "ทำไมออกมาข้างนอก เสียละจวน มันหนาวมากนะ" ฉันตอบพ่อว่า "ส่งสารไธแดง
 มันไธมาก ตั้งแต่ตอนกลางวัน ฉันเลยเอาผ้าห่มให้ มันจะได้อุ่นมากขึ้น นะจะพ่อ"
 อ้อมแขนของพ่อ กระชับแน่นขึ้น น้ำอะไอร้อน ๆ หยกลงบนศีรษะฉัน ฉันเงยหน้าขึ้น
 มองหาที่มา แล้วฉันก็ซุกตัว เข้าสู่อ้อมพ่อ และกอดร่างนั้นไว้แนบ

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. กร ะตอมมีลักษณะคล้ายกับสิ่งใด
ก. คีตก	ข. กร ะตอม
ค. บั๊งกาโล	ง. หอง แถว
๒. เรื่องที่กล่าวถึงนี้อยู่ในเวลาใด
ก. ตอนเช้า	ข. ตอนเย็น
ค. ตอนกลางวัน	ง. ตอนกลางคืน
๓. ทำไมผู้เป็นพ่อจึงต้องมานั่งฝึกไฟ
ก. ต้องการ ความอบอุ่น	ข. ต้องการ อยู่ใกล้ลูก
ค. ต้องการ นิ่งพักผ่อน	ง. ต้องการ แสงสว่าง
๔. นักเรียนคิดว่า น้ำที่หยดลงบนศีรษะเด็กชายคนนั้น คืออะไร
ก. น้ำค้าง	ข. น้ำลาย
ค. น้ำตา	ง. น้ำฝน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านซอกที่ ๑๒

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. นาน	นาย	นาง	นาก	นาน
๒. ลูก	ลูก	ลูก	ลุง	ลูบ
๓. ส้มกร	สมาน	สามารถ	ส้มกร	สับค
๔. สุก	สุก	สก	สน	สุค
๕. อยาก	อยาก	ยาก	อยา	ยาว
๖. ปกคลุม	ปกครอง	ปกป้อง	ปกมิด	ปกคลุม
๗. เสือ	เสี่ย	เสริญ	เสื่อ	เสมอ
๘. พบ	ผล	พบ	พาด	พล
๙. บอก	บอก	บาก	บอน	บาน
๑๐. ยืน	ยัน	ยม	ยล	ยีน
๑๑. สาม	सान	สาว	สาม	สาม
๑๒. ตน	ตอ	ตน	ตก	ตบ
๑๓. ลอง	ลอง	ลอย	लग	ลอก
๑๔. ราก	راب	ราย	ราน	ราก
๑๕. ประการ	ประกาศ	ประกิด	ประการ	ประกัน

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

- ข. ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยพยายามเพ่งสายตาไปยังจุดกึ่งกลางของกลุ่มคำที่แยกไว้ โดยหยุดสายตาเพียงกลุ่มคำละ ๑ ครั้ง แล้วตอบคำถาม

ชายสี่คนพี่น้อง ได้ไปศึกษาเวทมนตร์ ชันวิเศษ จากฤาษี เมื่อครบกำหนด พี่น้องทั้งสี่ จึงลาฤาษี กลับบ้านเมืองของตน ระหว่างทาง พี่น้องทั้งสี่ได้พบ โครงกระดุกสัตว์ กองเรียวราคาอยู่กลางป่า พี่ชายทั้งสามคนจึงอยาก จะทดลองวิชา โดยพี่คนหนึ่ง นำกระดุกมาต่อกัน คนที่สองเป่าคาถา ใส่โครงกระดุก ปรากฏว่ามีเนื้อหนังมาปกคลุม ทุกคนจึงรู้ว่า มันเป็นร่าง ของเสือโคร่ง คนที่สามต้องการ แสดงวิชาบ้าง โดยต้องการเป่า ให้เสือมีชีวิต น้องคนที่สี่รีบบอกว่า "ซา ก่อนที่มันจะเลือนะ ถ้าหากมัน มีชีวิตขึ้นมา มันคงจะกิน พวกเราเป็นแน่" ฝ่ายพี่ทั้งสามคนพากันหัวเราะว่า "เจ้าไม่มีความรู้อะไร เจ้ากลัวว่าพี่ ๆ จะดีกว่าเจ้าละซิ" ไม่ว่านองชาย จะบอกเท่าไร พี่ทั้งสาม ก็ไม่ยอมแพ้ ตนจึงรีบหนี ขึ้นต้นไม้ เมื่อคนที่สามเป่าคาถาใส่เสือ มันก็มีชีวิตขึ้นมา มันรู้สึกหิว ขึ้นมาทันที จึงกระโดดกระดุก พี่น้องทั้งสามกินเป็นอาหาร

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๓

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้คำที่ซ้ำกับคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. ควบ	ควร	คาบ	คาน	ควบ
๒. กรม	กรม	กรบ	กรก	กรรม
๓. รวม	รวม	ราม	รวม	รวบ
๔. ระเบียบ	ระเปียง	ระบาย	ระเบียน	ระเบียบ
๕. ประกอบ	ประกบ	ประกอบ	ประการ	ประกัน
๖. ชอบ	ชอน	ชาม	ชอบ	ชาญ
๗. ระหว่าง	ระหวาง	ระวัง	ระเวาง	ระบอบ
๘. ประกัน	ประกิต	ประกับ	ประก่า	ประสัน
๙. ผลัก	ผลับ	ผลัก	ผลัก	พลัน
๑๐. จับ	กับ	จัน	จับ	จัก
๑๑. สัญญา	สัญญาณ	สัญญาญี	สัญชาติ	สัญญา
๑๒. จาย	จาง	จาย	ราย	จาง
๑๓. โคย	โคย	โกย	โพย	โหย
๑๔. ภาวะ	ภาวะ	ภาย	ภาวะ	ภาร
๑๕. เรือ	เรือ	เรีย	เชื้อ	เรือ

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

๒. ให้นักเรียนหาว่าคำต่อไปนี้ อยู่ในบรรทัดที่เท่าไรของข้อความที่ใหม่ แล้วเขียนหมายเลข บรรทัดลงในช่องว่าง

๑.	"กระทรวงเกษตรและสหกรณ์"	อยู่บรรทัดที่ .....
๒.	"การรุกกล้าเขตทางน้ำ"	อยู่บรรทัดที่ .....
๓.	"ทรัพยากร"	อยู่บรรทัดที่ .....
๔.	"โครงการร่วมไทย - ออสเตรเลีย"	อยู่บรรทัดที่ .....
๕.	"เงินเคียน"	อยู่บรรทัดที่ .....

๑. นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการ
๒. กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ชี้แจงว่าต่อไปนี้ชาวประมงไทย
๓. ควรทำตัวดี ๆ อย่าทำให้เสียชื่อเสียงประมงไทยทั้งประเทศ
๔. ภัยการรุกกล้าเขตทางน้ำของประเทศอื่น รวมไปถึงจนถึง
๕. กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะนำมาซึ่งความไม่เชื่อคือ
๖. ในประมงไทยทั้งประเทศ ทั้งนี้เพราะทางการได้จัดทำโครงการ
๗. ประมงร่วมระหว่างไทยกับประเทศอื่น ๆ ที่มีทรัพยากรทาง
๘. ทะเลมากกว่า เพื่อช่วยเหลือให้ชาวประมงไทยได้มีที่ทำกิน
๙. กว้างขวางออกไป อันจะนำมาซึ่งรายได้และการกินที่อยู่ดีมากกว่า
๑๐. ในอนาคตข้างหน้า
๑๑. กรณีดังกล่าว นายบุญเอื้อ ได้ยกตัวอย่างโครงการร่วมไทย-ออสเตรเลีย
๑๒. ซึ่งกำลังทำการเจรจาอยู่ โดยไทยเสนอขอประโยชน์ในการจับปลา
๑๓. ยังเขตทางน้ำของออสเตรเลียปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวน ๑,๒๐๐ ตัน
๑๔. และให้เรือประมงไทยเข้าจับปลา เป็นจำนวนประมาณ ๓๐ ลำ
๑๕. ซึ่งการนี้ เรือประมงไทยจะมีรายได้ยกตัวอย่างต่ำถึงปีละ ๔ ล้านบาท
๑๖. ส่วนลูกเรือจะมีเงินเคียน คนละประมาณ ๑ หมื่นบาท เป็นต้น

ใช้เวลาอ่าน .....

จำนวนข้อถูก .....

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๔

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. เป็นเรื่องที	เป็นเรื่องที	เป็นเรือนที	เป็นเรื่องที	เป็นเรื่องพี
๒. บ้านเมืองเรา	บ้านเมืองเขา	บ้านเมืองเรา	บ้านเมืองเจ้า	บ้านของเรา
๓. พื้นที่ว่าง	พื้นที่หาง	พื้นที่นา	พื้นที่ของ	พื้นที่ว่าง
๔. จัดสนาม	วัดสนาม	จัดสนาม	คักสนาม	ทำสนาม
๕. ทางเข้า	ทางเทา	ทางเกา	ทางเขา	ทางเขว
๖. เลิกเรียน	เลิกเขียน	เลิกเวียน	เลิกเรียน	เลิกเรียง
๗. วิ่งเลน	นั่งเลน	เดินเลน	ของเลน	วิ่งเลน
๘. ชีจักรยาน	มีจักรยาน	ชีจักรยาน	ปีจักรยาน	ที่จักรยาน
๙. กำหนดงาน	กำหนดงาน	กำหนดการ	กำหนดตาม	กำหนดนาน
๑๐. ตั้งเป้าหมาย	ตั้งความหมาย	ตีเป้าหมาย	ตรงเป้าหมาย	ตั้งเป้าหมาย
๑๑. ทางจังหวัด	ทางจังหวัด	ทางจังหวัด	ทางจังหวัด	ทางจังหวัด
๑๒. ในจำนวน	ไซ้จำนวน	ในจำนวน	ใ้จำนวน	ในสำนวน
๑๓. การป้องกัน	การป้องกัน	วานป้องกัน	คองป้องกัน	การป้อนกัน
๑๔. ของโรงเรียน	ของโรงแรม	ของโรงเรียน	มองโรงเรียน	ของไซ้เรียน
๑๕. พัฒนามาก	พัฒนาจาก	พัฒนาการ	พัฒนามาก	พัฒนามา

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

๒. ให้นักเรียนหาว่าคำต่อไปนี้อยู่ในบรรทัดที่เท่าไรของข้อความที่ใหม่ แล้วเขียนหมายเลข บรรทัดลงในช่องว่าง

๑. "โครงการจัดสนามเด็กเล่น"	อยู่บรรทัดที่	.....
๒. "ประสานงาน"	อยู่บรรทัดที่	.....
๓. "ปลอดภัย"	อยู่บรรทัดที่	.....
๔. "กรุงเทพมหานคร"	อยู่บรรทัดที่	.....
๕. "ประเทศที่เจริญแล้ว"	อยู่บรรทัดที่	.....

๑. นายแพทย์วิจิตร บุญะโหดระ เลขานุการคณะกรรมการ
๒. ป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ซึ่งแจ้งเกี่ยวกับโครงการจัดสนามเด็กเล่น
๓. ว่าโครงการนี้สำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ
๔. ได้ร่วมมือประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการ และสถาบัน
๕. การศึกษาของเอกชน ที่จะใช้สนามกีฬาที่โรงเรียนรัฐบาล
๖. หรือโรงเรียนราษฎร์มีอยู่มาใช้เป็นสนามเด็กเล่นหลังจาก
๗. เลิกเรียนแล้วเป็นทางหนึ่งที่จะเสริมให้เด็กมีสนามสำหรับเล่น
๘. ที่ปลอดภัยมากขึ้น และช่วยลดปัญหาอุบัติเหตุที่เกิดขึ้นกับเด็กได้ด้วย
๙. ทั้งนี้ตามตัวเลขที่ได้มีการศึกษาปรากฏว่า ในหลายจังหวัด
๑๐. เด็กได้รับอุบัติเหตุขณะเล่นปีละมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
๑๑. ในกรุงเทพมหานครมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ได้รับบาดเจ็บ
๑๒. หรือตายจากอุบัติเหตุขณะเล่นเป็นอัตราถึงร้อยละ ๑๕ ของผู้ที่
๑๓. บาดเจ็บและตายทั้งหมด นอกจากนั้นยังมีแนวโน้มของอุบัติเหตุ
๑๔. ที่เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ ๑๓ ต่อปี เมื่อเปรียบเทียบกับ
๑๕. ประเทศที่เจริญแล้ว เด็กไทยมีอัตราการตายจากอุบัติเหตุ
๑๖. สูงกว่าประมาณ ๕ - ๖ เท่า ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านซอกที่ ๑๕

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. ลงมาตี	ลงมาตี	ลงมานี้	ลงมาที่	ลงมาดี
๒. ยกกองทัพ	ยกกองทัพ	รบกองทัพ	พบกองทัพ	รวมกองทัพ
๓. ออกคอสู้	ออกเงินสู้	ออกชมสู้	ออกคอสู้	ออกกอบสู้
๔. อย่างกลาหาญ	อย่างเชี่ยวชาญ	ความกลาหาญ	อย่างกลาหาญ	อย่างหาญหาญ
๕. จึงไ้จับ	จึงไ้จับ	จึงไ้จับ	จึงไ้จับ	จึงไ้จับ
๖. ไ้เดือน	ไ้เพื่อน	ไ้เดือน	ไ้เดือน	ไ้เรื่อง
๗. ของไทย	ชาวไทย	มองไทย	ของใคร	ของไทย
๘. ทางเหนือ	ทางเหนือ	ของเหนือ	อยู่เหนือ	ขึ้นเหนือ
๙. ยังกรบ	ยังกรบ	ยังกรบ	ยังกรบ	ยังกรบ
๑๐. ไ้รวบรวม	ไ้รวบรวม	ไ้รวบรวม	ไ้รวบรวม	ไ้รวบรวม
๑๑. ไ้พร้อมแล้ว	ไ้พร้อมแล้ว	ไ้พร้อมแล้ว	ไ้พร้อมแล้ว	ไ้พร้อมแล้ว
๑๒. สะสมกำลัง	สะสมกำลัง	สะสมพลัง	สะสมกันจึง	สะสมสต่างค์
๑๓. คืบมาจาก	คืบมาจาก	คืบมาจาก	คืบมาจาก	คืบมาจาก
๑๔. ช่วยปราบ	ช่วยปราบ	ช่วยปราบ	ช่วยปลดปล่อย	ช่วยปลุก
๑๕. ครองเมือง	ครองเรือน	มองเมือง	ครองชีพ	ครองเมือง

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๖

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. ที่รู้จัก	ที่รู้จัก	ที่รู้จัก	ที่รู้จัก	ที่รู้จัก
๒. มานานแล้ว	มาทานแล้ว	มานานแล้ว	มานาแล้ว	มาอีกแล้ว
๓. เจริญก้าวหน้า	เดินก้าวหน้า	เจริญก้าวหน้า	เจริญก้าวหน้า	เจริญก้าวหน้า
๔. ผลិតลีนค่า	ผลิตลีนค่า	ผลิตออกมา	คิตลีนค่า	ผลิตน้ำยา
๕. นานาชนิด	ทุกๆชนิด	มากมยชนิด	นานาชนิด	หลายๆชนิด
๖. การแข่งขัน	การแข่งขัน	การแย่งกัน	งานแข่งกัน	การแข่งขัน
๗. นำมาใช้	นำมาให้	นำมาใช้	นำมาไว้	นำไปใช้
๘. ไม่จำเป็น	ไม่จำเป็น	ความจำเป็น	ถ้าจำเป็น	เมื่อจำเป็น
๙. เข้าทำงาน	เขาทำงาน	เขาทำการ	เราทำงาน	เข้าทำงาน
๑๐. พอสมควร	ความสมควร	ตามสมควร	พอสมควร	สมควรกัน
๑๑. ใ้ผลดี	ใ้ผลดี	ใ้ผลดี	ใ้ผลดี	ใ้ผลดี
๑๒. ของผู้ที่	ของผู้ที่	ของอยู่ที่	ของผู้มี	ของผู้ที่
๑๓. มีการนำ	มีการทำ	มีการจำ	มีการนำ	มีผู้นำ
๑๔. ใ้กันมาก	ใ้กันมาก	ใ้กันมาก	ใ้กันจาก	ใ้กันมาก
๑๕. ผลตอบแทน	ผู้ตอบแทน	ผลตอบแทน	ต้องตอบแทน	ของตอบแทน

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๗

ก. ให้นักเรียนขีดเส้นใต้กลุ่มคำที่ซ้ำกับกลุ่มคำในแถวหน้า

	(๑)	(๒)	(๓)	(๔)
๑. จำกัดไว้	จำกัดไว้	จำกัดได้	จำกัดไว้	จะจำกัดไว้
๒. ยักย้ายไป	ยักย้ายไป	โยกย้ายไป	ยักย้ายใคร	ยักย้ายไป
๓. ตามใจชอบ	ตามใจชอบ	ตามใจฉัน	ตามใจกัน	ตามชอบใจ
๔. สำหรับทำ	สำหรับทำ	สำหรับทำ	สำหรับทาน	สำหรับเท
๕. งานสำคัญ	เงินสำคัญ	ความสำคัญ	ยานสำคัญ	งานสำคัญ
๖. จำนวนมาก	ค่านวมมาก	จำนวนมาก	ทบทวมมาก	สำนวนมาก
๗. สวดรวมกัน	สวดตามกัน	สวดรวมกัน	สวดรวมกัน	สอนรวมกัน
๘. ประชุมกัน	ประชุมกัน	ประชุมก่อน	จะรวมกัน	ชุมนุมกัน
๙. ต้องทำควย	น้องทำควย	ต้องจำควย	ทองคำควย	ต้องทำควย
๑๐. งานบวช	การบวช	งานบวช	งานตรวจ	งานชวค
๑๑. ทำกิจการ	ทำกิจกรรม	ทำกิจธุระ	ทำกิจการ	ทำโครงการ
๑๒. ลงไป	ลงไป	คงไป	ตรงไป	จงไป
๑๓. ประจำวัน	ประจำกัน	จะจำวัน	ประจำวัน	ประจํากัน
๑๔. รวมความว่า	ใจความว่า	ได้ความว่า	คามความว่า	รวมความว่า
๑๕. พวกชาวบ้าน	พวกชาวบ้าน	จากชาวบ้าน	ฝากชาวบ้าน	พวกชาวบ้าน

ใช้เวลา ..... นาที

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๕

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

มีเด็กเลี้ยงวัวคนหนึ่ง เป็นเด็กเกเรมาก ทุกครั้งที่พาวัวไปเลี้ยง เขามักจะถือ
 กระบองตีคนไปทั่ว และขณะที่วัวกำลังแทะเล็มหญ้าอยู่ที่กลางทุ่งนาอย่างสบาย ๆ อยู่
 เด็กมักจะใช้กระบองนั้นฟาดตีลงบนหัวของวัวเสมอ ดูประหนึ่งว่าเป็นของสนุกสนาน ซึ่งตรงกันข้าม
 กับวัว มันรู้สึกเจ็บเป็นอันมากเพราะกระบองอันนั้นทำด้วยไม้คันทันและหนัก บางครั้งเด็กตีถูกเขา
 ทั้งสองข้าง ทำให้ปวดร้าวไปทั่วหัวของมัน วัวพยายามวิ่งหนีเพื่อหนีพ้นจากกระบองของเด็ก
 แต่เด็กคนนั้นก็หาโอกาสแอบตีเสมอ เมื่อใดที่เด็กไม่สามารถจะตีวัวได้ทัน เขาก็จะขว้างด้วย
 กระบอง ถูกเข้าตรงส่วนไหนก็ปวดร้าวไปที่นั่น ทำให้วัวคิดในใจว่า ทำอย่างไรจึงจะกักตักงาน
 เด็กคนนี้ได้

อยู่มาวันหนึ่ง เด็กเกเรกระโดดขึ้นหลังวัวพร้อมกับเอากระบองไปคว่ำตามเคย
 วันนี้เขานึกสนุกเป็นพิเศษ จึงชี้วัวปลางกระแทกขาให้วัววิ่ง และใช้กระบองระดมตีสะโพก
 ของวัวอย่างไม่รีบ วัวได้รับความเจ็บปวดสุดที่จะทนได้ จึงหันหน้าทักหลังสะบัดอย่างแรงจนเด็ก
 คนนั้นตกลงมาอยู่บนพื้นดิน เด็กเกเรแทนที่จะสำนึกตัวกลับคิดว่ากระบองกระโดดเข้าไประดมตีที่
 เขาของวัวอย่างรุนแรง

"คราวนี้เอาแน่" วัวคิด "มีเดนนั่นเจ้าเด็กใจร้ายคนนี้ก็ให้เห็นเราเป็นสัตว์ไม่มีชีวิต
 และเลิกเนื้อไป" คิดดังนี้แล้ววัวก็มหันตแล้วตักหัวขึ้น เขาทั้งคู่ของมันสอดเข้าไปในเสื้อ
 ของเด็กเกเร วัวชูหัวขึ้นจนเท่าทั้งสองข้างของเด็กบนพื้นดิน คืบกระแด่ว ๆ อยู่ เด็กเกเร

จะลงมือไม่ได้ จึงส่งเสียงร้องไห้และตะโกนให้คนช่วยเป็นพัลวัน ชาวบ้านได้ยินเสียงเด็ก
ร้องไห้ช่วยก็พากันวิ่งมา พอมาถึงตัวก็ช่วยเด็กลง และวิ่งหนีไปเสียแล้ว

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เด็กคนนั้นก็หายเกรงไม่รังแกสัตว์ตัวใดอีกต่อไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. เราควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. กรรมของเด็ก	ข. วัวกับเด็กเกรง
ค. วัวสอนเด็กเกรง	ง. คราวช่วยของเด็ก
  ๒. เด็กมักจะใช้อะไรทำร้ายวัว

ก. เท้า	ข. ก้อนหิน
ค. ไม้ทนาย	ง. ไม้กลมมีน้ำหนัก
  ๓. ทำไมเด็กจึงชอบทรมานวัว

ก. วัวคือ	ข. วัวล็กกินข้าวในนา
ค. ทำให้เกิดความสนุก	ง. เด็กเกลียดวัวตัวนั้น
  ๔. เด็กชอบตีวัวตรงบริเวณไหนมากที่สุด

ก. หัว	ข. เขา
ค. ท้อง	ง. สะโพก
  ๕. สิ่งใดที่ทำให้เด็กเลิกเกรงวัวได้

ก. พ่อแม่ของเด็ก	ข. ชาวบ้าน
ค. กระบอง	ง. วัว
  ๖. ข้อคิดที่ได้จากเรื่องนี้ คืออะไร

ก. จงกระทำแต่สิ่งที่ดีอื่นเห็นดีกว่า	ข. กระทำสิ่งใดไว้สิ่งนั้นย่อมตอบแทน
ค. จะกระทำสิ่งใดต้องคิดให้ดีเสียก่อน	ง. ควรกระทำแต่สิ่งที่มีประโยชน์ต่อตนเอง
- จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๘

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

พระเจ้าแผ่นดินองค์หนึ่งทอดพระเนตรเห็นบ้านกลาง จึงรับสั่งถามบ้านใกล้เคียงไ้ความว่า
บ้านหลังนี้คนอยู่ไม่ได้เพราะตัวชั่วช้าลงเสียแล้ว พระองค์จึงซักถามหว่าตัวชั่วร้ายเป็นอย่างไร
ปรากฏว่าไม่มีใคร เคยเห็นสักคน

พระองค์ไม่ละความพยายาม รับสั่งให้ทหารคนหนึ่งไปจับตัวชั่วร้ายมาให้ไ้ภายใน ๗ วัน
หากไม่ไ้จะประหารชีวิต ทหารคนนั้นจึงเที่ยวตระเวนเรื่อยไป ตามใคร ๆ ก็ไม่เคยเห็น ย่าง
เข้าวันที่ ๗ จึงถูกคิดขึ้นมาว่ามีอยู่คนเดียวที่ยังไม่ไ้ถามคือ ฤาษี จึงรีบเดินทางไปยังป่าทันที
แล้วเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฤาษีฟัง ฤาษีจึงสั่งให้ทหารไปตัดกระบองมาบรรจุตัวชั่วร้ายทันที

เมื่อฤาษีบรรจุตัวชั่วร้ายเรียบร้อยแล้ว ก็นำมามอบให้กับทหารพร้อมกับกำชับว่า ไม่ให้
เปิดระหว่างทางเคียวมันจะหนี และเมื่อนำไปถวายให้ทูลว่า คอย ๆ เปิดแล้วทอดพระเนตร
ในกระบองอย่าเทออกเป็นอันขาดประเคียวจะคุไม่ทัน

ทหารรับนำตัวชั่วร้ายไปถวายพระราชาทันทีพร้อมกับปฏิบัติตามที่ฤาษีสั่งทุกประการ
พระราชารับกระบองมาเปิดอย่างระมัดระวัง แล้วทอดพระเนตรลงไปในกระบองอยู่ครู่หนึ่งจึงตรัส
ว่า ตัวชั่วร้ายนี้ช่างเหมือนนกเสียจริง ๆ แล้วก็ส่งไปให้เสนาบดีคุต่อนั้นไป เมื่อคุแล้วก็พุดกันไป
ต่าง ๆ นานา สรุปแล้วไม่เหมือนกันสักราย บ้างว่าเหมือนจิ้งจก บ้างว่าเหมือนตุ๊กแก ว่าไปตาม
ความเข้าใจของตน และแล้วเหตุการณ์ในท้องพระโรงก็เต็มไปด้วยความตึงเครียด ผู้ใหญ่ผู้น้อย
ตลอดคอเอียงกันหมายจะเอาชนะ โดยมีเกรงกลัวพระราชอาญา

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ทหารได้ตัวชั่วร้ายมาจากไหน

ก. พระ	ข. ญาติ
ค. เพื่อน	ง. ชาวบ้าน
๒. ตัวชั่วร้ายที่ทหารได้มาน่าจะเป็นอะไร

ก. ชนหมาก	ข. กอนกิน
ค. สีเสียด	ง. ใบไม้
๓. ตัวชั่วร้ายที่แท้จริง คืออะไร

ก. การขาดความสามัคคี	ข. การพุดจาที่ขาดเหตุผล
ค. ความต้องการที่จะเป็นใหญ่	ง. ความต้องการที่จะเอาชนะแก่กัน
๔. ทำไมท่านีต้องกำชับไม่ให้ ทหาร เปิดกระบอกระหว่างทาง

ก. กลัวตัวชั่วร้ายหนี	ข. กลัวทหารรู้ความจริง
ค. กลัวลมจะเข้าไปในกระบอก	ง. กลัวตัวชั่วร้ายอาละวาดกลางทาง
๕. นักเรียนคิดว่ามีเหตุผลอย่างไร ญาติจึง เอาชนหมากใส่ในกระบอก

ก. ต้องการคุ้มหมิ่นพระราชา	ข. ต้องการหยอกล้อพระราชา
ค. บิดความรำคาญที่ทหารมาขอ	ง. ต้องการให้พระราชารู้ว่าตัวชั่วร้ายคืออะไร
๖. สิ่งใดที่แสดงว่าตัวชั่วร้ายได้เข้ามาในวัง

ก. การถกเถียงระหว่างข้าราชการ	
ข. การแย่งกันดูสิ่งที่อยู่ภายในกระบอก	
ค. พระราชาให้ทหารไปนำตัวชั่วร้ายมาภายใน ๗ วัน	
ง. พระราชาจะประหารชีวิตทหารถ้าไม่นำตัวชั่วร้ายมาให้ไม่ได้	

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๐

ให้นักเรียนอ่านเรื่องต่อไปนี้ โดยอ่านเฉพาะคำที่ขีดเส้นใต้ แล้วตอบคำถาม

ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร เป็นนามพระราชทานภายหลังที่ท่านทั้งสองประกอบ
 คุณงามความดีแก่แผ่นดินแล้ว ชื่อเดิมของท่านคือ จันและมุก เป็นบุตรของเจ้าเมืองกลาง
สามีของคุณหญิงจันเดิมเป็นนายภักดีภูธร ต่อมาได้เป็นเจ้าเมืองกลาง และสามีของคุณมุกคือ
นายอาด ก่อนหน้าที่จะมาตีเมืองกลาง พระยากลางสามีของคุณหญิงจันได้เสียชีวิตเสียก่อน
 คุณหญิงจันจึงได้แต่งตั้งให้นายทองพูนของชายคนโตว่าราชการแทนไปพลาง ๆ ก่อน จนกว่าจะ
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ใครมาแทน ส่วนตัวท่านและคุณมุกก็ช่วยเหลือราชการด้วย
ทันทีที่ทราบข่าวศึก คุณหญิงจัน คุณมุก นายทองพูน นายทองเย็น (น้องชายคน
 เล็ก) และนายอาด ได้แบ่งหน้าที่กันรับมือข้าศึก ส่งคนออกไปป่าวร้องให้ชาวเมืองรวบรวม
เสบียงอาหารอพยพเข้าเมือง สิ่งใดที่ขนเข้ามาไม่ใ้ถูกให้เผาทิ้งเสีย และรวบรวมกำลังตั้งค่าย
ป้องกันเมืองอย่างแข็งแรง เมื่อพม่าตีได้เมืองตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่าแล้ว ก็เคลื่อนกำลังเข้ามา
ตั้งค่ายประชิดเมืองกลาง ฝ่ายไทยระดมยิงค่ายพม่าอย่างดุเดือด ฝ่ายพม่าก็ยิงโต้ตอบถล่มเมือง
และทุ่มเทกำลังที่มากกว่าเข้าตีเมืองตามค่ายต่าง ๆ ที่ไทยตั้งรับไว้ แต่ถูกชาวเมืองกลาง
ซัดขวางป้องกันอย่างทรหด จนพม่าต้องถอยกลับไปรวมกำลังกันใหม่
 คุณหญิงจันเห็นว่าขึ้นตั้งรับพม่าด้วยกำลังเพียงอย่างเดียว คงไม่สามารถต้านทานไว้ได้
จึงใช้ขลุ่ยลวงพม่าให้เห็นว่ามีกำลังเข้ามาช่วยเหลือทุกวัน โดยเกณฑ์หญิงจำนวน ๕๐๐ คน

แต่งตัวเป็นชาย โทกศีรษะพรางตาพม่า แล้วเวียนเข้าเวียนออกในเวลากลางคืนให้พม่าหลง
 กล ทำอยู่เช่นนี้จนพม่าไม่กล้าปล้นค่าย คงตั้งล้อมไว้เฉย ๆ แต่ล้อมอยู่ได้ไม่นานชาวปลา
 อาหารก็หมดลง และพอไค่ชาวว่าทัพกรุงเทพายกลงมาช่วยแล้ว พม่าก็เสียขวัญ คุณหญิงจัน
 สมโอกาสจึงนำชาวไทยบุกทะลุฆ่าฟันพม่าจนแตกทัพกลับไปไม่เป็นขบวน

เมื่อความทราบถึงพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จึงทรงพระกรุณา
 โปรดเกล้าพระราชทานความชอบให้คุณหญิงจันเป็น ท้าวเทพกษัตรี คุณมุกเป็นท้าวศรีสุนทร
 และนายทองพันเป็นพระยาถลาง ปัจจุบันชาวจังหวัดภูเก็ตหรือเกาะถลางมีสิ่งที่เชิดหน้าชูตา
 ได้อย่างภาคภูมิใจ คืออนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร วีรสตรีสองพี่น้องของเมือง
 ถลาง

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านซทที่ ๒๑

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พรานป่าคนหนึ่ง ขณะที่ล่าสัตว์อยู่ในป่า ได้เกิดไฟไหม้ป่าขึ้น พรานป่าจึงรีบรุดออกจากป่า ในขณะที่เขาได้ยินลูกหมาป่าเล็ก ๆ ห่าตัวร้องดัง เพราะถูกควันไฟและความร้อนจากไฟป่า "ลูกหมาป่าเหล่านี้คงตายอย่างแน่นอน ถ้าฉันไม่ช่วยชีวิตไว้" คิดแล้วพรานป่าก็เอาลูกหมาป่าทั้งหมดวิ่งหนีไฟซึ่งตามมาข้างหลังอย่างรวดเร็ว เมื่อถึงที่ปลอดภัยแล้ว เขาวางลูกหมาป่าลงที่โคนต้นไม้ แล้วตัวเองก็นั่งเฝ้าอยู่ใกล้ ๆ ในใจคิดว่า ไมช้าแม่หมาป่าคงสะกดยตามมา ส่วนแม่หมาป่าครั้นเห็นไฟไหม้ป่าก็ตกใจ ทั้งก่อนเนื้อที่ตามมาแล้วรีบวิ่งกลับไปต้นไม้ที่มันทิ้งลูกไว้ เมื่อไปถึงจึงรู้ว่าไฟป่าไหม้บริเวณรอบ ๆ เสียแล้ว ไม่มีทางจะช่วยชีวิตลูกได้ มันร้องไห้แทบจะขาดใจไปในเวลานั้น แต่ครั้นแล้วมันก็เห็นรอยเท้า จึงรู้ว่ามีคนผ่านมาทางนั้น มันจึงวิ่งตามรอยไป

แม่หมาป่าวิ่งไปจนเหนื่อยหอบก็พอดีเห็นนายพรานนั่งเฝ้าลูกของมัน นายพรานร้องบอกแม่หมาป่าว่า "ข้าช่วยลูกทั้งหมดของเจ้าไว้ได้ และนำมาคอยเจ้าอยู่ที่นี่" แม่หมาป่ารู้สึกยินดีขอบใจนายพรานเป็นการใหญ่ ก่อนที่จะคาบลูกไปอาศัยอยู่ในโพรงไม้ใกล้ ๆ

ต่อมาอีกห้าปี นายพรานเข้าป่าล่าสัตว์ตามเคย วันหนึ่งเขาเห็นหมาป่าฝูงใหญ่วิ่งมาข้างหน้า พรานป่าจะหนีขึ้นต้นไม้ก็ไม่มีทางจะขึ้นได้ จึงวิ่งหนี ฝูงหมาป่าก็ไล่ใกล้เข้ามาทุกที พรานป่าตกใจเหลือวหน้าเหลือวหลัง จนกระทั่งสะกดต้นไม้ล้มลงล้มไป

เมื่อรู้สึกตัวขึ้นมาจึงพบ แม่หมาป่าพร้อมกับลูกตัวใหญ่เท่าแม่ของมันอีกห้าตัว พรานป่ากล่าวแก่แม่หมาป่าว่า "ข้าขอบใจเจ้ามาก ข้าพอจะเข้าใจได้ เจ้าช่วยชีวิตข้าไว้ มีให้หมาป่าเหล่านั้นกินข้าเป็นอาหารใช่หรือไม่

"ใช่แล้ว" แม่หมาป่าตอบ "เพราะหัดที่ข้ากับลูกทั้งห้าโผล่มาจากโพรงไม้ใกล้ ๆ จึงป้องกันไว้มิให้พวกมันกิน ลูกข้าทั้งห้านี้มีชื่อเสียงในการต่อสู้ พวกนั้นรู้จักดี จึงถอยไป ไม่มีใครกล้าทำร้ายทาน ทานจำลูกหมาป่าทั้งห้าตั้งแต่ครั้งที่เกิดไฟไหม้ป่าได้ไหม

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านซคที่ ๒๒

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

มีชายสองคนพ่อลูก เป็นชาวบ้านป่า วันหนึ่งพ่อลูกนี้ได้นำลาของเขาไปขายยังตลาดในเมือง โดยพ่อเป็นคนขี่ลาและลูกเดินตามไปใกล้ ๆ เมื่อเขาถึงหมู่บ้านมีชายคนหนึ่งลุกขึ้นว่า "เอะ ! พ่ออะไรช่างเห็นแก่ตัวเหลือเกิน น่าจะเดินมากกว่าแล้วให้ลูกเป็นคนขี่ลาไป"

ครั้นได้ยินเสียงคำหั้น เขาจึงลงจากหลังลาแล้วให้ลูกขึ้นไปนั่งแทน ทั้งสองเดินทางต่อไปอีกจนกระทั่งสวนกับหญิงสองคน "ช่างน่าละอายแทนเด็ก ๆ สมัยนี้เหลือเกิน" หญิงคนหนึ่งพูด "อุ๊ยปล่อยให้พ่อเดินตามเอาเปรียบพ่อจริงเชียว"

ครั้นได้ยินเช่นนั้นพ่อจึงพูดกับลูกว่า "เราจะทำอย่างไรกัน ถ้าพ่อชื่อก็ดูกำหนดว่าพ่อควรเดิน ครั้นให้ลูกขึ้นไปนั่งแทน ลูกก็ถูกหาว่าเอาเปรียบพ่อ คนเราเอาใจยากเหลือเกิน"

ลูกจึงพูดว่า "เอาอย่างนี้ดีกว่าพ่อ ฉันจะลงเดินกับพ่อ ที่นี้คงไม่มีใครว่าเราอีก" ครั้งนั้นลูกชายจึงลงจากหลังลาแล้วเดินไปกับพ่อ เดินไปสักหน่อย ชายทั้งสองคนก็ได้ยินเสียงหญิงสองคนพูดกันว่า "คูสองพ่อลูกนี้ช่างโง่เหลือเกิน มีลาขี่ก็ไม่ขี่ จูงก็จูงสองคน น่าจะจูงคนไล่คน"

พ่อเดินหันไป พ่อจึงพูดว่า "จริงแหละ ลูกไปไล่ข้างหลัง พ่อจะจูงไปเองจะได้ไม่มีใครว่ากล่าว" ครู่หนึ่งต่อมาสองพ่อลูกก็เดินผ่านชายชราซึ่งยืนอยู่ข้างทาง "พ่ออะไรปล่อยให้ลูกตามหลังไล่หลังลาไป ความจริงพ่อน่าจะคุมข้างหลัง ให้ลูกจูงไปจึงจะถูก"

ชายสองคนพ่อลูกจึงเปลี่ยนให้ลูกจูงไป พ่อไล่หลัง ก็ถูกชาวบ้านว่าให้อีก สองพ่อลูกรู้สึกท้อแท้ใจจึงนั่งพักข้างทางแล้วทั้งสองก็ปรึกษากันว่า เราควรจะทำอย่างไรดี ทำอะไรเขาก็ตำหนิทั้งนั้น อย่างกระนั้นเลย เราจับลามาตีขามไปดีกว่า ว่าคังนั้นแล้ว สองพ่อลูกก็ช่วยกันจับลามาตีขาม แล้วช่วยกันหามไป พอถึงสะพานตามองเห็นคลองก็เกิดความตกใจ จึงตื่นตกลงไปในคลองแล้วจมหายไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ควรตั้งชื่อเรื่องนี้ว่าอย่างไร

ก. ลาผู้โชคร้าย	ข. ลากับชาวบ้าน
ค. หนีหนีทาไม้พัน	ง. ลากับสองพ่อลูก
๒. สองพ่อลูกจะนำลาไปไหน

ก. ไปขาย	ข. ไปตลาด
ค. กลับบ้าน	ง. นำเอาไปเลี้ยง
๓. ลักษณะที่ชาวบ้านมีต่อการกระทำของสองพ่อลูก เรียกว่าอย่างไร

ก. ตอวา	ข. ไตถาม
ค. ถกเถียง	ง. ตีเตียน
๔. การกระทำของสองพ่อลูกที่เปลี่ยนไปตามคำพูดของชาวบ้านนั้นตรงกับลักษณะใดมากที่สุด

ก. หูเขา	ข. วานอนสอนงาย
ค. ซอบเอาใจชาวบ้าน	ง. ไม่เป็นตัวของตัวเอง
๕. การที่สองพ่อลูกพยายามจะทำให้ถูกใจคนอื่น ๆ ทำให้เกิดผลอะไรขึ้นแก่ตัวเอง

ก. สูญเสียลา	ข. ทะเลาะกัน
ค. เห็นคเห็น้อย	ง. เปื่อหน้ายโลก.
๖. คำกล่าวในข้อใดถูกคองที่สุด

ก. ทำตามใจคนทุกคนเพื่อให้เขารัก
ข. ทำตามคนทุกคนเพื่อให้เกิดความสามัคคี
ค. คนแต่ละคนมีความคิดแตกต่างกันออกไป
ง. ปฏิบัติตามคำเสนอแนะของเพื่อน ๆ ทุกคน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

| แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๓ |

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

คำว่า "บุญ - บาป" นี้ทุกคนคงทราบกันดีว่ามีความหมายอย่างไร คำ ๆ นี้นิยมพูดติดปากชาวพุทธอยู่เสมอ แต่ปัจจุบันความสำคัญในคำว่า บุญ - บาป ลางเลือนไป: ดังนั้น จะไม่เป็นการดีหรือที่เราชาวพุทธทั้งหลายจะให้ความสนใจกับคำนี้เพิ่มขึ้นอีกสักเล็กน้อย

การทำบุญเป็นสิ่งที่ทุกคนยินดีจะทำ เพราะเมื่อทำแล้วผู้กระทำจะรู้สึกมีจิตใจสดชื่นอิ่มเอิบด้วยผลบุญกุศลที่ทำไป ตรงกันข้ามกับการทำบาปซึ่งทุกคนคิดว่าเป็นสิ่งไม่ดีไม่งามทำแล้วจิตใจไม่สบาย มีแต่ความวิตกกังวลกลัวว่าผู้อื่นจะล่วงรู้ความผิดของตน และผลที่ตามมาก็คือความหวาดผวากรงกลัวภัยอันเกิดจากการกระทำนั้น ๆ

การทำบุญโดยทั่วๆ ไปแล้ว เราจะแบ่งบุคคลที่ทำบุญอย่างกว้าง ๆ ได้ ๓ ประเภท คือ ๑) บุคคลที่ทำบุญโดยมิได้หวังผลตอบแทน ๒) บุคคลที่ทำบุญโดยหวังผลบุญเป็นเครื่องตอบแทนเพื่อความสบายใจหรือล้างความผิดที่ตนได้กระทำไว้ ๓) บุคคลที่กระทำบุญเพื่อการอุทิศส่วนกุศล

ในเรื่องการทำบุญนี้ก็มีคำถามว่า คนที่ทำบุญเหมือน ๆ กันแต่ได้ผลบุญไม่เหมือนกันนั้น มีจริงหรือ พระพุทธเจ้าตรัสตอบไว้ว่า "มีจริง" ที่เป็นดังนี้เพราะว่าคนบางจำพวกในโลกนี้ เวลาทำบุญมักมุ่งผลของการกระทำ หรือมีจิตใจไม่บริสุทธิ์เกี่ยวกับการเสียสละสิ่งที่ดีที่ตนได้ทำไปแล้ว เวลาทำบุญก็ยอมจะไถ่ผลน้อย ส่วนผู้ที่ทำบุญด้วยจิตใจบริสุทธิ์ไม่หวังผลตอบแทน และไม่มีเจตนาเป็นอย่างอื่นตั้งใจอยู่อย่างเดียวว่า การทำบุญเป็นความดีเป็นประโยชน์ มีเจตนามุ่งเอาคำสอนของพระพุทธเจ้ามาปฏิบัติ ดังเช่นนี้ย่อมนับว่าเป็นบุญอันดีที่สุด

สำหรับการทำความชั่วนั้นในทางพระพุทธศาสนาได้กำหนดไว้ ๓ ประการ ได้แก่ ประพฤติชั่วทางกาย ประพฤติชั่วทางวาจา และประพฤติชั่วทางใจ เมื่อบุคคลในหมู่ใดคณะใดประกอบด้วยแต่ความชั่ว ทำความเดือดร้อนรำคาญให้คนอื่น ถือได้ว่าบุคคลนั้นกระทำบาปหรือความชั่วให้เกิดขึ้นกับตัวเองแล้ว

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. เพราะเหตุใดในปัจจุบันคนไทยมักไม่ค่อยสนใจเรื่องบาป - บุญ
  - ก. ทำไปแล้วไม่ก่อให้เกิดผลอะไร
  - ข. เปลี่ยนไปนับถือศาสนาอื่นกันมาก
  - ค. สภาพความเป็นอยู่ของคอยต่อสู่กัน
  - ง. เชื่อกันว่าบุญ - บาป เป็นเรื่องเหลวไหล
๒. บุคคลประเภทใดที่ทำบุญไปแล้วจะได้ผลบุญตอบแทนมากที่สุด
  - ก. ทำบุญเพื่อปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้า
  - ข. ทำบุญล้างบาปที่ตนได้กระทำ
  - ค. ทำบุญเพื่อให้เกิดความสบายใจ
  - ง. ทำบุญเพื่อบรรเทาทุกข์ทางใจ
๓. การกระทำในข้อใดไม่ถือว่าเป็นการทำบุญ
  - ก. ปล่อยนกปล่อยปลา
  - ข. บริจาคเงินสร้างโรงพยาบาล
  - ค. สมทบทุนช่วยเหลือเด็กยากจน
  - ง. ให้เงินชอทานเพื่อมัดความร่ำกาญ
๔. บาปอันจะมีความหมายตรงกับข้อใดมากที่สุด
  - ก. ความกลัว
  - ข. ความชั่ว
  - ค. ความวิตก
  - ง. ความหุนหัน
๕. การกระทำในข้อใดถือว่าเป็นการประพฤดิชั่วทางกาย
  - ก. ไล่ให้น้องไปขโมยสตางค์เพื่อน
  - ข. คิดว่าจะต้องแก้แค้นเพื่อนที่เหยียบเท้าตนให้ได้
  - ค. เมื่อถูกเพื่อนล้อเลียนจะคำด้วยถ้อยคำที่หยาบคาย
  - ง. เห็นเพื่อนใช้กระเป๋าใหม่อยากได้มาเป็นของตน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๔

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

เต้าหู้เป็นอาหารที่ได้จากถั่วเหลือง จึงให้โปรตีนสูงและราคาถูกมาก เมื่อเทียบกับอาหารชนิดอื่น ๆ ที่ให้โปรตีนเท่ากัน เพราะเต้าหู้มีโปรตีนประมาณครึ่งหนึ่งของเนื้อสัตว์ในปริมาณเท่ากัน แตรราคาเพียง ๑ ใน ๔ ของเนื้อสัตว์ ตามประวัตินั้นเต้าหู้เป็นอาหารของชาวจีน และต่อมาจึงแพร่หลายกลายเป็นอาหารหลักอย่างหนึ่งของชาวเอเชีย

เต้าหู้มีรสจืด จึงนำไปประกอบอาหารได้หลายอย่าง ช่วยให้อาหารมีรสลิ้นสกลและรสชาติขึ้น เต้าหู้ประกอบด้วยแคลเซียม เหล็ก คาร์โบไฮเดรต น้ำ ไขมัน โปรตีน และวิตามินบี ๑ วิตามินบี ๒ เต้าหู้หนัก ๒๐๐ กรัม จะให้โปรตีนสูงถึง ๑๕.๖ กรัม ซึ่งโปรตีนจำนวนนี้เทียบได้กับการกินนมวัวสด ๒ แก้ว หรือเนื้อไก่ขนาด ๔๐ กรัม ๑ ชิ้น เมื่อเทียบราคาแล้วจะเห็นความแตกต่างได้ชัดเจน เต้าหู้ก้อนหนึ่งราคาประมาณ ๑.๕๐ บาท ให้โปรตีนได้เท่ากับนมสดราคา ๕-๖ บาท เต้าหู้จึงเหมาะกับปัญหาทางเศรษฐกิจขณะนี้อย่างยิ่ง และถ้าจะทำเองก็มีกรรมวิธีการทำเต้าหู้ขายไม่ยากเลย

นำถั่วเหลืองชนิดที่คัดเลือกแล้วแช่น้ำไว้คืนหนึ่ง เมล็ดถั่วจะนิ่มนำไปโม่ให้ละเอียด แต่ตาต้องการเร็วสำหรับครอบครัวเล็ก ๆ ก็ใช้ถั่วเหลืองเพียง ๕๐๐ กรัม แช่น้ำร้อนพอเห็นว่าเมล็ดนิ่มโม่ละเอียดได้ง่าย ก็นำไปโม่จะได้น้ำถั่วสีขาว แล้วนำไปกรองเพื่อคัดเอากากออกก็จะได้น้ำนมถั่วคั้นพร้อมที่จะนำไปทำเต้าหู้ ต่อจากนั้นนำไปต้มให้เดือดบนไฟที่ไม่แรงจัด เมื่อเดือดแล้วจึงยกกลงแล้วเติมน้ำก็เกลือ ถ้าต้องการให้เต้าหู้แข็งมากก็เติมน้ำก็เกลือมากหน่อย แล้วนำไปเทใส่แม่พิมพ์ ซึ่งบุด้วยผ้าขาวบาง เมื่อเทเต็มพิมพ์แล้วบิดด้วยผ้าขาวบาง ใช้กระดาษแผ่นเทาพิมพ์ทับข้างบน เพื่อให้หน้าออก น้ำที่ออกมาคือน้ำขม ๆ เย็น ๆ ของก็เกลือนั่นเอง พยายามทับเอาน้ำออกเพื่อให้เต้าหู้มีรสเค็มน้อยที่สุด ต่อจากนั้นปล่อยให้แห้งให้เย็น ยกออกจากพิมพ์ก็จะได้อเต้าหู้ตามต้องการ

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

- ๑. ถั่วเหลืองจัดอยู่ในอาหารหมู่ใด
  - ก. ไขมัน
  - ข. โปรตีน
  - ค. เกลือแร่
  - ง. คาร์โบไฮเดรต
- ๒. ชาตใดที่ทำเตาหุงไค้เป็นชาติแรก
  - ก. จีน
  - ข. ไทย
  - ค. ไทหวัน
  - ง. มาเลเซีย
- ๓. อาหารต่อไปนี้ ในปริมาณที่ให้คุณค่าทางอาหาร เท่ากันอาหารชนิดใดราคาถูกที่สุด
  - ก. ปลา
  - ข. นมสด
  - ค. เต้าหู้
  - ง. เนื้อสัตว์
- ๔. ก่อนที่จะนำถั่วเหลืองไปโม่เพื่อทำเต้าหู้นั้น เรามีวิธีการแช่ถั่วเหลืองอย่างไร
  - ก. แช่น้ำร้อนพอนิ่ม
  - ข. แช่น้ำร้อนหนึ่งคืน
  - ค. แช่น้ำเย็นครุหนึ่ง
  - ง. แช่น้ำธรรมดาครุหนึ่ง
- ๕. สิ่งที่ทำให้เต้าหู้แข็งตัว คืออะไร
  - ก. น้ำเกลือ
  - ข. ความร้อน
  - ค. น้ำค้เกลือ
  - ง. กระจกานที่วางทับ
- ๖. เหตุใดเวลาทำเต้าหู้จึงต้องใช้กระจกานทับบนเต้าหู้
  - ก. เพื่อให้เต้าหู้เย็นเร็วขึ้น
  - ข. เพื่อบีบให้น้ำในเต้าหู้ออก
  - ค. เพื่อให้เกิดลวดลายบนเต้าหู้
  - ง. เพื่อป้องกันเชื้อโรคลงเต้าหู้

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านซอกที่ ๒๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

แหวเป็นลูกชาวไร่ มีสร้อยทองเป็นเพื่อน แหวชอบนอนตื่นสายและไม่ชอบทำงานบ้าน สร้อยทองก็เฝ้าแควีตักกิ่งหวด และพยายามหาทางแก้นิสัยของแหว

เช้าวันนี้ก็เหมือนกับทุกเช้าที่ผ่านมา พ่อกับแม่แยกจอบเสียมเข้าไร่กันไปแล้ว แต่แหวยังไม่ยอมตื่นนอน สร้อยทองจึงขันปลุกแหวเสียงดัง แหวก็ไม่ยอมตื่น สร้อยทองไปซอร้องให้สายลมช่วยปลุกแหว สายลมก็พัดแรงเข้าบ้าน แต่แหวกลับรู้สึกเย็นสบายจึงนอนหลับต่อไป สร้อยทองจึงไปซอร้องแสงแดดให้มาช่วยอีกแรงหนึ่ง ลุงแสงแดดก็เคลื่อนตัวมาซ่า ๆ จนลำแสงสว่างจากหัวมุงของแหว ความร้อนของแดดทำให้แหวหงุดหงิด บนพื้หม่าแล้วลุกขึ้นนั่ง สร้อยทองเตือนแหวให้ทำงานบ้านช่วยพ่อแม่บ้าง แต่แหวกลับไม่สนใจ คาวาวัวตัวโปรดไปวิ่งเล่นอย่างสนุกสนาน และทำท้าวจะไม่ยอมหยุดเล่นง่าย ๆ สร้อยทองจึงปรึกษาสายลม และลุงแสงแดดว่าจะแก้ความเกียจคร้านของแหวอย่างไรดี ในที่สุดสายลมก็คิดหาหนทางได้

ขณะที่แหวกำลังเพลินกับการเล่นวาว ลมที่พัดแรงเมื่อครู่ก็ค่อย ๆ หยุดพัก วาวของแหวร่วงผลอยลงสู่พื้นดิน แดดที่ส่องสว่างก็ค่อย ๆ มีคลง จนแทบมองอะไรไม่เห็น

"เอ ... แปลกจัง ทำไมลมถึงไค้หยุดพักชะงะเฉย ๆ โห เนี้ จะเล่นอะไรไค้ละ ลมก็ไม้พัด ท้องฟ้าก็มืดไปหมด" แหวพึมพำกับตัวเอง

เจ้าสร้อยทองจึงพูดว่า "ก็เพราะว่าสายลมและแสงแดดต่างก็ขี้เกียจที่จะทำหน้าที่ของตัวเองขึ้นมาบางนะซี"

คำตอบของสร้อยทองทำให้แหวเริ่มคิด ทุกคนต่างมีหน้าที่ของตัวเองกันทั้งนั้น ถ้าต่างคนต่างละเลยและขี้เกียจทำหน้าที่ของตัวเองแล้ว ก็คงแย แหวคิดไค้ก็รีบควาวาววิ่งกลับบ้านพร้อมกับตะโกนกองทุ่งว่า "ฉันเข้าใจแล้ว ฉันจะทำหน้าที่ของฉันให้ดีที่สุดเลย"

เมื่อกลับถึงบ้าน แหวก็ตรงเข้าทำงานทุกอย่างในบ้าน เสร็จแล้วก็อาบน้ำประแป้ง รอพอแม่กลับจากไร่ เมื่อพอแม่กลับมาถึงบ้าน มองกรอม ๆ บ้านที่สะอาดเรียบร้อยอย่างแปลกใจ สร้อยทองจึงเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฟัง เมื่อพอแม่ฟังจบก็ตรงเข้ากอดแหวไว้แนบอก

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. สร้อยทองคืออะไร
- ก. ไก่
ข. ชะนี
ค. เก็กมูหญิง
ง. นอชของแหว
๒. แหวเป็นคนอย่างไร
- ก. รักสนุก
ข. เกียจคร้าน
ค. ใจเยือกเย็น
ง. เอาแต่ใจตัวเอง
๓. อะไรที่ทำให้แหวลุกจากพื้นนอนได้
- ก. ลม
ข. เพื่อน ๆ
ค. แสงแดด
ง. สร้อยทอง
๔. ใครคิดหาวิธีที่จะแก้นิสัยของแหวได้
- ก. สายลม
ข. แสงแดด
ค. พอกับแม่
ง. สร้อยทอง
๕. วิธีการใดที่ทำให้แหวหายเกียจคร้านได้
- ก. พอกแม่ทำโทษ
ข. สร้อยทองบังคับ
ค. ให้วิ่งเล่นจนเบื่อไปเอง
ง. การทะเลาะหน้าที่ของผู้อื่น
๖. พอกับแม่ของแหวรู้สึกอย่างไรต่อการเปลี่ยนแปลงของแหว
- ก. ดีใจ
ข. กังใจ
ค. หมั่นไส้
ง. แปลกใจ

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๖

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงเป็นพระราชโอรสของ พระบาทสมเด็จพระจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว มีพระนามเดิมว่า สมเด็จเจ้าฟ้าจุฬาลงกรณ์ ได้เสด็จขึ้นครองราชย์เมื่อ พ.ศ. ๒๔๑๑ นับเป็นรัชกาลที่ ๕ แห่งราชวงศ์จักรี

ในขณะที่พระองค์ทรงมีพระชนม์ชีพอยู่นั้น พระองค์ทรงประกอบพระราชกรณียกิจเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศไทยอย่างมากมาย กล่าวคือ ในรัชกาลของพระองค์ ประเทศไทยสามารถส่งคนไปศึกษาที่ต่างประเทศได้อย่างมากมาย กล่าวคือ ในรัชกาลของพระองค์ ประเทศไทยสามารถส่งคนไปศึกษาที่ต่างประเทศได้อย่างมากมาย ได้แก่ อังกฤษและฝรั่งเศส กำลังแสวงหาเมืองขึ้น บริกรประเทศเพื่อนบ้านของเราต่างก็ตกเป็นเมืองขึ้นของฝรั่งทั้งสิ้น ส่วนประเทศไทยก็ถูกคุกคามหลายครั้ง แต่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงรักษาเอกราชของชาติไทยมาได้โดยตลอด เพราะความสามารถของพระองค์ในการดำเนินนโยบาย ผ่อนหนักผ่อนเบา โดยทรงยอมเสียดินแดนส่วนน้อย เพื่อแลกเปลี่ยนกับเอกราชของชาติไทย

นอกจากนั้นพระองค์ยังทรงปรับปรุงประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้าทัดเทียมกับประเทศที่เจริญแล้ว เช่น โปรดให้ตั้งโรงเรียน โปรดให้มีการรถไฟ การไปรษณีย์ การไฟฟ้า และการประปาขึ้นเป็นครั้งแรก โปรดให้มีการเลิกทาส และทรงยกเลิกวิธีการลงโทษที่ทรมาณ ตลอดจนได้ทรงเปลี่ยนกฎหมายเข้าเฝ้าเป็นยืนและนั่งตามโอกาส ทรงยกเลิกการตัดผมทรงมหาดไทย และทรงปรับปรุงการปกครองโดยตั้งกระทรวงต่าง ๆ ขึ้น และทรงแบ่งการปกครองหัวเมืองเป็นตำบล อำเภอ จังหวัด

พระราชกรณียกิจของพระองค์ดังกล่าวมาแล้วสร้างความเจริญให้แก่ประเทศไทยอย่างมากมาย พระองค์จึงทรงเป็นที่เคารพรักของประชาชนทั้งชาติ จึงต่างพากันถวายพระนามของพระองค์ว่า "พระปิยมหาราช" ซึ่งหมายถึง พระมหากษัตริย์อันเป็นที่รักสูงสุดของประชาชน จากคุณงามความดีที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้ พระราชโอรสและประชาชนจึงได้รวมแรงรวมใจกันสร้างอนุสาวรีย์พระบรมรูปทรงมาดถวาย

ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๕๓ พระองค์ทรงพระประชวรด้วยโรคไต และเสด็จสวรรคต เมื่อวันที่ ๒๓ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ รวมเวลาที่ได้ครองราชสมบัติเป็นเวลาถึง ๔๒ ปี

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๗

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นายวิทแมนเป็นผู้ที่ได้รับความยากลำบากมาตั้งแต่เด็ก เพราะพ่อกับแม่ของเขาแยก
ทางกัน เขาต้องดิ้นรนเพื่อหาเลี้ยงชีพ ต่อมาเขาได้แต่งงานกับหญิงสาวคนหนึ่ง และมีบุตร
ด้วยกัน ๓ คน ครอบครัวของเขาจึงค่อนข้างจะขัดสน

วันหนึ่ง นายวิทแมน ได้ไปที่ร้านขายปืนแห่งหนึ่งในรัฐเท็กซัส ขอซื้อกระสุนปืน
ชนิดต่าง ๆ รวมทั้งหมกกระสุนนัด คนขายถามว่าซื้อไปทำไม เขาก็บอกว่าจะเอาไปยิงหมาป่า
หลังจากนั้นนายวิทแมนก็ซื้อปืนอีก ๒ กระบอก และในตอนเย็นวันนั้นเขาก็พาภรรยากลับจาก
ที่ทำงานตามปกติ แล้วไปเยี่ยมแม่ที่อยู่นคนเดียว ในห้องเล็ก ๆ เขาใช้มีดแทงแม่ที่หน้าอก
แล้วยิงด้วยปืนพกที่หายทอยจนถึงแก่ความตาย

จากนั้นนายวิทแมนก็กลับมายังบ้านของตน ภรรยาและลูก ๆ ของเขาหลับแล้ว
เขาแทงภรรยาและลูก ๆ ของเขาที่บริเวณหน้าอก ก่อนที่จะเกิดเหตุใหญ่ต่อมา เขาได้ขับรถ
ไปในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง และขึ้นไปยังหอพักซึ่งหอนี้มีผู้มาเที่ยวชมกันอยู่เสมอ เขาหยิบ
หัวข้าวของที่ติดตัวมาไปจนถึงชั้นที่ ๓๐ จึงได้พบกับหญิงทำหน้าที่ตอนรับอยู่ เขายังหลอนที่ศีรษะ
ขาดใจตาย แล้วก็ลากศพไปไว้ที่เก้าอี้ ต่อมาเขาก็ออกมาในที่ใดนาฬิกาขนาดใหญ่ของบุคคล
และพิมพ์ว่าชีวิตคนเรามีแต่ความทุกข์ทรมาน ต่อจากนั้นเขาจึงนำปืนมาตั้ง แล้วก็เริ่มยิง
ผู้คนที่ผ่านเข้ามาในวิถีกระสุนของเขาทันที เขาเลือกยิงเอาอย่างสบายและด้วยความแม่นยำ

ตำรวจต้องใช้ความสามารถอย่างหนักจึงจะเอาชนะเขาได้ ครั้งแรกแม้จะใช้ตำรวจ
นับร้อยและเฮลิคอปเตอร์ช่วย แต่ก็ไม่สามารถทำอะไรเขาได้ เพราะเขาได้ที่กำบังดี จน
กระทั่งหน่วยกล้าตาย ๔ คน เลี้ยงฝ่ากระสุนของเขาเข้าไปในหอคอย และฝ่าเครื่องกีดขวาง
ที่เขาทำดักไว้ แยกกันเข้าประหารวิทแมนได้สำเร็จ รวมชีวิตผู้คนที่นายวิทแมนสังหารไปทั้ง
หมด ๑๕ คน พร้อมกับมีผู้บาดเจ็บอีก ๓๑ คน

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. เพราะเหตุใดนายวิทแมนจึงทำการสังหารชีวิตคนจำนวนมาก
ก. อยากจะมีชื่อเสียง	ข. ต้องการฝึกความแม่นยำ
ค. ต้องการให้ผู้ตายพ้นทุกข์	ง. กลัวคนอื่นทำให้เขามีความสุข
๒. นายวิทแมนสังหารใครเป็นคนแรก
ก. แม่	ข. ลูก
ค. ภรรยา	ง. ตำรวจ
๓. เรื่องนี้เกิดขึ้นในประเทศใด
ก. จีน	ข. ไทย
ค. ญี่ปุ่น	ง. อเมริกา
๔. ใครถูกสังหารเป็นคนสุดท้าย
ก. ตำรวจ	ข. วิทแมน
ค. ผู้ชมหอนาฬิกา	ง. หน่วยกล้าตาย
๕. การกระทำของนายวิทแมน แสดงว่าเขากำลังอยู่ในสภาพใด
ก. หงุดหงิด	ข. อารมณ์โมโห
ค. อាកปรุประสาท	ง. อាកเศร้าใจ
๖. ใครเป็นผู้สังหารนายวิทแมน
ก. ตำรวจ	ข. หน่วยกล้าตาย
ค. ผู้ชมหอนาฬิกา	ง. ตัวนายวิทแมนเอง

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ชายผู้หนึ่งอาศัยอยู่ในชนบท เขาเป็นคนมีนิสัยรักประหยัดในการจ่ายเงินตามนโยบายของรัฐบาล จะจ่ายออกไปแต่ละบาทก็คิดแล้วคิดอีก

วันหนึ่งเกิดความคิดพิสดารขึ้นมาว่า "โอ้ด้วยน้ำวั้นนั้น หากเราจะหาซื้อที่ตลาดข้างบ้านก็หิวละ ๕ บาท อย่าเลยไปซื้อแถวตลาดในเมืองดีกว่า และแถมยังได้เลือกหิวสวย ๆ อีกด้วย ไม่เห็นต้องง้อแม่ค้าแถวนี้เลย รถจักรยานของข้าก็มี

เย็นวันนั้นหลังจากเลิกงานแล้ว เขาจับรถจักรยานคู่ชีพของเขามุ่งไปยังตลาดทันที เมื่อถึงตลาด เขาก็จัดการจอดรถไว้ข้างทางตามที่เคยปฏิบัติมาแล้วในที่อื่น ๆ

จากนั้นเขาก็เดินหายเข้าไปในตลาด เพื่อเลือกซื้อกล้วยน้ำว้าที่คิดไว้ แต่เหตุการณ์กลับเปลี่ยนไป แทนที่เขาจะซื้อได้ในราคาถูกกว่าตลาดข้างบ้าน เขากลับจะต้องจ่ายหิวละ ๑๐ บาท

"โธ่! โหน่ ๆ ก็ตั้งใจมาแล้ว ต้องซื้อเอาไปให้ได้ ถึงจะแพงก็ยิ่งดีกว่า เพราะหิวใหญ่กว่า" เขาปลอบใจตัวเอง แล้วหยิบแบงก์สิบส่งให้แม่ค้า เสร็จแล้วเขาก็ถือกล้วยหิวนั้นกลับมาอยู่ที่จอดรถ

แต่ฉับนั้นจู่ๆ รถของเขาเกิดหายไป เขาจึงพูดออกมาว่า "โธ่! ใครจะกล้าล้วงคอกูเห่าเขี้ยวหรือนี้ ก็ยิวต้องไปตามตำรวจจน"

เขาเดินไปยังไม่ทันถึงป้อมตำรวจ ก็แลเห็นรถของเขาจอดอยู่ข้าง ๆ ป้อมตำรวจนั่นเอง

เขาหันกับตัวเองว่า "เออ! เป็นตำรวจแท้ ๆ ยังสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชนอีกหรือ จำเราจะต้องไปตามให้รู้เรื่องเดี๋ยวนี้"

ตำรวจมองเห็นนึกในใจว่า "นั่นคงเป็นเจ้าของรถคันนี้แหละ ๆ"

เมื่อเขาเดินไปถึงป้อม ตำรวจจึงถามเขาว่า "คุณครับ รถคันนี้ของคุณใช่ไหม"

"ใช่แล้วครับ ผมจอดไว้ตรงนั้นแล้วเข้าไปซื้อกล้วยในตลาด"

"ดีแล้วเอามา ๒๐ บาท"

"ทำไมผมจึงต้องจ่าย ๒๐ บาท"

"ตรงนั้นห้ามจอดครับ ๒๐ บาท ค่ากีดขวางทางจราจรครับ"

"โธ่ เราไม่ยอมเสียเงินแท้ ๆ อยู่อ่างงี้ซื้อที่ตลาดข้างบ้านดีกว่า ไม่เห็นต้องจ่าย ๒๐ บาทเป็นค่ากีดขวางทางจราจรอย่างงี้เลย"

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. "ชนบท" มีความหมายตรงกับข้อใด

ก. บ้านนอก	ข. ในเมือง
ค. ชานเมือง	ง. นอกเมือง
๒. "เขาเป็นคนมัธยัสถ์" แสดงว่าเขาเป็นคนอย่างไร

ก. ตระหนี่	ข. ทุ่มเพื่อย
ค. รอบคอบ	ง. รู้จักใช้เงิน
๓. "จักรยานคู่ชีพ" หมายความว่าอย่างไร

ก. จักรยานที่ใช้แข่งขัน	ข. จักรยานที่เจ้าของรักมาก
ค. จักรยานที่ใช้เป็นประจำ	ง. จักรยานที่ใช้ในการทำมาหากิน
๔. ชายผู้นี้เข้าไปตลาดในเมืองเพื่ออะไร

ก. สืบราคากลวย	ข. ไปเดินชมตลาด
ค. ซื้อกล้วยราคาถูก	ง. ซื้อของใช้ที่จำเป็น
๕. เมื่อชายผู้นี้เห็นรถจักรยานอยู่ที่ป้อมตำรวจ เขาคิดอย่างไร

ก. ตำรวจยึดรถจักรยาน	ข. ตำรวจขโมยรถจักรยานไป
ค. ตำรวจคอยดูแลรถจักรยานให้	ง. ตำรวจแกล้งนำรถจักรยานไปชน
๖. เรื่องนี้ตรงกับคำกล่าวในข้อใด

ก. เงินทองเป็นของหายาก	ข. เงินสามารถซื้อทุกอย่างได้
ค. อยาจ่ายมากจะยากนาน	ง. เสียหน่อยเสียยากเสียมากเสียง่าย

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ช่างตัดผมหรือช่างตัดผม เป็นอาชีพสุจริตมีประโยชน์ต่อสังคม คนพวกนี้หารายได้เลี้ยงชีพด้วยการตัดผม ตัดผม และสระผม แมกระทั้งทำความสะอาดตกแต่งทุกอย่างบนศีรษะของคนทั่วไป เขาทำให้เรียบร้อยทั้งหมด เป็นอาชีพหนึ่งที่ทำกันขึ้นหน้าขึ้นตาในสมัยนี้ และรัฐบาลสงวนไว้ให้เป็นอาชีพของคนไทยโดยเฉพาะ

ปัจจุบันวิทยาศาสตร์เจริญขึ้น อาชีพนี้จึงได้รับการดัดแปลงให้สะดวกมากขึ้น ด้วยการใช้เครื่องมือวิทยาศาสตร์ เข้าช่วย แต่เครื่องมือแบบเก่าก็ยังมีอยู่ เพราะความเจริญยังไม่ทั่วถึงทุกแห่ง

อาชีพนี้เมื่อสมัยปู่ย่า ยังไม่มีความสะดวกสบายเท่านี้ ตามบ้านนอกบางแห่งยังไม่ถือเป็นอาชีพแน่นอน บางแห่งก็ไหว้วานกัน ใช้กรรไกรอันหนึ่ง และมีค้อนเคาะ ๆ บางทีก็ไม่มีมีค้อนด้วยซ้ำ ถ้าค้อนอยุ่ก็มีกระจก บางแห่งว่าไม่จำเป็นต้องใช้ เพราะอย่างไรเสียตัดแล้วก็เป็นอันใช้ได้ บางแห่งมีกระจกให้ส่องเหมือนกัน แต่ผู้ไปตัดผมต้องเป็นผู้ถือกระจกเอง เพราะฝ่ายช่าง ที่มีมือทั้งสองถือกรรไกรและห้อยอยู่แล้ว การตัดผมแบบนี้จะนั่งตัดที่ไหนก็ได้ อาจเป็นโคนต้นไม้ลมพัดเย็นสบาย ค่าตัดถูก

ต่อมาอาชีพนี้ได้พัฒนาขึ้น มีการตั้งร้านโรงตัดกัน ใช้พัดลมผ้า ใช้คนฉีกดึงให้โบกไปมา เกิดลมพัด มีตามร้านใหญ่ ๆ ค่าตัดแพงขึ้น

ปัจจุบันแม้อาชีพตัดผมจะเจริญแล้วก็ยังมียุคสมัยอยู่กันเอง แต่ส่วนใหญ่ใช้ไฟฟ้าสถานที่ที่ตกแต่งแข่งขันกันกันอย่างโอโง่ง มีห้องเย็น ช่างตัดผมส่วนใหญ่จะเป็นคนช่างพูดช่างคุย ซึ่งจะทำให้ลูกค้าไม่เหงา นอกจากนั้นช่างตัดผมควรจะมีสุขภาพ และเอาใจลูกค้าเก่งอีกด้วย

ค่าตัดผมแพงขึ้นตามลำดับ เพราะนอกจากจะตัดผมแล้วยังมีบริการสระผม ตัดผม เป่าผม และหวี ล้างตา และบวชผมแถมทำเล็บด้วย

อาชีพนี้เป็นอาชีพชนิดหนึ่งที่คนทุกระดับชั้นจะต้องพึ่งพาอาศัยเขาตลอดไป คนไทยเราถือเรื่องศีรษะมาก แต่ก็ไม่จำเป็นต้องยอมให้ช่างตัดผมทำได้ทุกอย่าง โดยไม่มีข้อรังเกียจ หรือรังเกียจก็ต้องยอม เพราะไม่มีทางหลีกเลี่ยงได้

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๓๐

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ประสูติเมื่อวันที่ ๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๗๐ ในประเทศสหรัฐอเมริกา พระองค์ทรงเป็นพระราชโอรสของ สมเด็จพระเจ้าฟ้ามหิดล-อดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ และสมเด็จพระราชชนนีศรีสังวาลย์ ทรงมีพระนามเดิมว่า พระวรวงศ์เธอพระองค์เจ้าภูมิพลอดุลยเดช พระองค์ได้เสด็จขึ้นครองราชสมบัติเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๕ นับเป็นพระมหากษัตริย์องค์ที่ ๙ แห่งราชวงศ์จักรี พระองค์ได้ทรงอภิเษกสมรสกับหม่อมราชวงศ์สิริกิติ์ กิติยากร มีพระราชโอรส ๑ พระองค์ พระราชธิดา ๓ พระองค์

เมื่อได้เสด็จขึ้นครองราชย์แล้ว พระองค์ได้ตรัสแก่ประชาชนชาวไทยไว้ตอนหนึ่งซึ่งยังคงฝังลึกอยู่ในความทรงจำของประชาชนชาวไทยว่า "เราจะครองแผ่นดินโดยธรรมเพื่อประโยชน์สุขแห่งมหาชนชาวสยาม" และพระองค์ก็ได้ทรงปฏิบัติตลอดมา ทรงประกอบพระราชกรณียกิจน้อยใหญ่อันล้วนแต่ประเท็บใจ ประชาชนทั่วหน้าล้วนพากันซาบซึ้งในความกรุณาของพระองค์ กล่าวคือ พระองค์ทรงใกล้ชิดประชาชนมาก ทรงเป็นพระมหากษัตริย์พระองค์แรกในราชวงศ์จักรีที่ได้เสด็จเยี่ยมประชาชน ทหาร ตำรวจ ทุกจังหวัด เมื่อเสด็จไปที่ใดประชาชนในจังหวัดนั้นและจังหวัดใกล้เคียง จะพากันมาเฝ้าอย่างเนืองแน่น พร้อมกับนำสิ่งของต่าง ๆ มาถวายแด่พระองค์ ส่วนพระองค์เมื่อเสด็จไปที่ใด ก็จะเตรียมของไปพระราชทานแก่ประชาชนมากมายหลายอย่าง เพื่อช่วยบำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชนชาวไทยโดยทั่วหน้า จะเห็นได้ว่าพระองค์ทรงรักและห่วงใยประชาชนมาก ทรงทำทุกอย่างเพื่อให้ประชาชนอยู่ดีมีความสุข

พระราชกรณียกิจที่พระองค์ได้ทรงกระทำไว้นับเป็นประโยชน์แก่ประเทศไทยอย่างยิ่งใหญ่หลวง ประชาชนชาวไทยและสี่อ่าวลชนทั่วไปจึงต่างพากันถวายพระนามพระองค์ว่า "สมเด็จพระภัทรมหาราช" ซึ่งหมายถึง พระมหากษัตริย์ที่รักยิ่งของประชาชน เพื่อเป็นการเฉลิมพระเกียรติของพระองค์ที่ทรงประกอบพระราชกรณียกิจอันเป็นคุณประโยชน์แก่ประเทศไทยนานัปการ

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ข้อใดเป็นหน้าที่ของในหลวง

ก. อบรมสั่งสอนประชาชน	ข. เสด็จเยี่ยมประชาชน
ค. บำบัดทุกข์บำรุงสุขแก่ประชาชน	ง. พระราชทานสิ่งของแก่ประชาชน
๒. คำว่า "สยาม" หมายถึงชนชาติใด

ก. ไทย	ข. ลาว
ค. พม่า	ง. เขมร
๓. เหตุใดประชาชนจึงชอบมาเฝ้าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

ก. เพราะความสนุกสนาน	ข. เพราะความจงรักภักดี
ค. เพราะต้องการคุยงานใกล้ชิด	ง. เพราะต้องการรับพระราชทานสิ่งของ
๔. การที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวนำของไปพระราชทานแก่ประชาชนนั้นแสดงว่าอย่างไร

ก. พระองค์ทรงรำรวย	ข. ประชาชนไทยยากจนมาก
ค. พระองค์ต้องการทำบุญ	ง. พระองค์มีเมตตาต่อประชาชน
๕. เพราะเหตุใดพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจึงได้พระนามว่า "พระภัทรมหाराช"

ก. ประชาชนรักพระองค์มาก	ข. พระองค์ทรงรักประชาชนมาก
ค. พระองค์ทรงใกล้ชิดกับประชาชนมาก	
ง. พระองค์เสด็จเยี่ยมประชาชนบ่อย	

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

ภาคผนวก จ

แบบฝึกอ่านโดยใช้ความเรียง

ข้อปฏิบัติในการฝึกอ่าน

๑. นักเรียนจะต้องเชื่อฟัง และปฏิบัติตามคำแนะนำของครูผู้ควบคุมการฝึกอย่างเคร่งครัด
๒. การฝึกทุกแบบฝึกนักเรียนต้องบันทึกเวลาตามที่ปรากฏบนกระดานคำ และตรวจคำตอบด้วยตนเอง
๓. นักเรียนต้องพยายามทำแบบฝึกโดยเร่งความเร็วให้เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ จากเวลาที่บันทึกการทำแบบฝึกไว้ในครั้งก่อน ๆ
๔. การทำแบบฝึกทุกแบบ นักเรียนต้องปฏิบัติด้วยความตั้งใจ
๕. นักเรียนจะต้องฝึกอย่างสม่ำเสมอ ไม่ขาดการฝึก เพื่อการฝึกจะได้เป็นไปตามขั้นตอนที่ครูผู้ฝึกได้วางไว้
๖. หลังจากการฝึกแต่ละครั้งนักเรียนจะต้องคืนแบบฝึกอ่านให้กับครูผู้ควบคุมการฝึก

ข้อควรปฏิบัติในขณะที่ฝึกอ่าน

- เพื่อจะช่วยให้นักเรียนอ่านได้เร็วขึ้น ควรปฏิบัติดังนี้
๑. นักเรียนไม่ควรหยุดการเคลื่อนไหวตามบ่อยครั้งโดยไม่จำเป็น ในการอ่านควรหยุดเพียง ๓ - ๔ ครั้งต่อการอ่านหนึ่งบรรทัด
  ๒. ไม่ควรอ่านย้อนบ่อย ๆ จะติดเป็นนิสัย
  ๓. ไม่ควรอ่านทีละคำ แต่ควรอ่าน ๓ - ๖ คำ หรืออ่านเป็นกลุ่มคำ
  ๔. ไม่อ่านออกเสียงดัง ไม่เคลื่อนไหวริมฝีปาก ตลอดจนการออกเสียงในใจ
  ๕. ไม่ควรใช้มือ หรือดินสอชี้คำในขณะที่อ่าน
  ๖. ควรอ่านด้วยความตั้งใจและจดจ่อแต่เฉพาะเรื่องที่อ่านเท่านั้น

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว สมัยที่สัตว์ต่าง ๆ สามารถพูดได้ สิงโตขร่าตัวหนึ่งไม่สามารถออกไปหากินได้ จึงคิดหาวิธีที่จะได้อาหาร โดยนอนอยู่แต่ในถ้ำ แล้วบอกสัตว์ทั้งหลายว่าตัวเองป่วยหนัก

ฝ่ายกวางเมื่อรู้ข่าวว่าสิงโตป่วยจึงมาเยี่ยม สิงโตก็จับกวางกินเป็นอาหาร และเมื่อกระต่ายมาเยี่ยม สิงโตก็จับกินเป็นอาหาร เช่นกัน

วันหนึ่ง สุนัขจิ้งจอกเดินผ่านมาหน้าถ้ำของสิงโตตัวนั้น สิงโตแลเห็นสุนัขจิ้งจอก จึงเรียกให้สุนัขจิ้งจอกเข้าไปหา

สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "ฉันอยากจะเข้าไปเยี่ยมท่านเหมือนกัน แต่มีบางสิ่งบางอย่างที่เตือนฉันว่า อย่าเข้าไป มันไม่น่าไว้วางใจ"

สิงโตร้องถามว่า "อะไรล่ะเพื่อนเอ๋ย"

สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "ฉันสังเกตเห็นรอยเท้าของกวางและกระต่ายที่เดินเข้าไปเยี่ยมท่าน"

สิงโตหัวเราะแล้วร้องว่า "ก็สัตว์ทั้งหลายนั้นมันน้ำใจอุทิศส่ำหามาเยี่ยมคุณอากร้า"

สุนัขจิ้งจอกตอบว่า "แต่ฉันไม่เห็นรอยเท้าของสัตว์ทั้งสองที่เดินกลับออกมาเลย ฉันจึงขอลาท่านไปก่อนละ"

แล้วสุนัขจิ้งจอกก็เดินผ่านไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. สัตว์ตัวใดเป็นผู้บอกแก่สัตว์อื่น ๆ ว่าคนไม่สบาย
ก. สิงโต	ข. กวาง
ค. กระจ่าง	ง. สุนัขจิ้งจอก
๒. สัตว์ตัวใดฉลาดกว่าสิงโต
ก. สุนัข	ข. กวาง
ค. กระจ่าง	ง. สุนัขจิ้งจอก
๔. สิงโตกินอาหารประเภทใด
ก. ผักและหญ้า	ข. เนื้อสัตว์
ค. ผลไม้	ง. นมสด
๔. สุนัขจิ้งจอกรอดตายเพราะอะไร
ก. วิ่งเร็ว	ข. ซ้ำฉลาด
ค. ซ่างสังเกตุ	ง. เอาเปรียบเพื่อน
๕. เรื่องนี้สอนนักเรียนว่าอย่างไร
ก. คบคนพาลพาลพาไปหาผิด	ข. เพื่อนกินหาง่ายเพื่อนตายหายาก
ค. ซ่างตายทั้งตัวเอาใบไม้ปิดไม่มิด	ง. ความประมาทเป็นทางแห่งความตาย

จำนวนถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นานมาแล้วมีหนูตัวหนึ่ง เห็นพระอาทิตย์มีแสงแรงกล้าสามารถส่องแสงที่ร้อนแรงไปทั่วสายสิ่งต่าง ๆ ได้ หนูจึงคิดว่าพระอาทิตย์มีฤทธิ์มาก จึงใฝ่ฝันอยากจะเป็นพระอาทิตย์บ้าง ดังนั้นหนูจึงไปขอพรจากพระอิศวร พระอิศวรก็ยินดีประทานพรให้ ครั้นหนูได้เป็นพระอาทิตย์แล้วก็ส่องแสงแรงกล้าไปทำความเดือดร้อนให้แก่โลก จนเมฆต้องมาบดบังแสงไว้ พระอาทิตย์เอาชนะเมฆไม่ได้จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นเมฆ พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นเมฆ หนูก็ปล่อยฝนให้ตกใหญ่ จนลมมาพัดเอาเมฆและฝนปลิวไป เมฆหนูนานอมไม่ได้จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นลม พระอิศวรก็ประทานให้ พอได้เป็นลมหนูก็แฉลงฤทธิ์พัดบ้านเรือนพังทลาย แต่ไม่สามารถพัดให้จอมปลวกพังลงได้ จึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นจอมปลวก พระอิศวรก็ประทานให้ พอเป็นจอมปลวกก็ถูกควายขวิดพังลงมา หนูจึงไปทูลพระอิศวรขอเป็นควาย พระอิศวรก็ประทานให้ ครั้นได้เป็นควายก็ถูกหนูกัด ควายไล่ขวิดหนูก็ขวิดไม่ถูกเพราะหนูตัวเล็กและร้องไวกว่า จึงเห็นคุณค่าของหนู ในที่สุดก็ไปทูลพระอิศวรขอเป็นหนูตามเดิม

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. เหตุผลข้อใดที่ทำให้หนูอยากเป็นพระอาทิตย์
  - ก. พระอาทิตย์อยู่สูง
  - ข. พระอาทิตย์มีอำนาจมาก
  - ค. พระอาทิตย์มีแสงสวยงาม
  - ง. พระอาทิตย์ทำประโยชน์ให้แก่คนและสัตว์
๒. นักเรียนคิดว่าหนูมีนิสัยอย่างไร
  - ก. ฉลาด
  - ข. เห็นแก่ตัว
  - ค. พลาดเกร
  - ง. ชอบใช้อำนาจ
๓. เพราะอะไรหนูจึงอยากเป็นนั่นเป็นนี่
  - ก. ต้องการให้ผู้อื่นรัก
  - ข. ต้องการให้ผู้อื่นเกรงกลัว
  - ค. ต้องการให้ผู้อื่นชมว่าตนเองดี
  - ง. ต้องการความเคารพนับถือจากผู้อื่น
๔. จากเรื่องนี้ควรใช้เตือนใจนักเรียนว่าอย่างไร
  - ก. ควรพอใจในสิ่งที่ตนมีอยู่
  - ข. อย่าหลงใหลในความเก่งกล้าของตัวเอง
  - ค. สิ่งต่างๆ ในโลกนี้ย่อมมีที่ช่วยกันทั้งนั้น
  - ง. ในโลกนี้ย่อมมีสิ่งที่มีอำนาจมากที่สุดเพียงอย่างเดียว
๕. ถ้านักเรียนเป็นผู้มีอำนาจนักเรียนควรจะใช้อำนาจนั้นทำสิ่งใด
  - ก. สร้างความยิ่งใหญ่ให้แก่ตนเองเพื่อให้ผู้อื่นเกรงกลัว
  - ข. ชมเชยชาวบ้านทั่ว ๆ ไปเพื่อให้ได้สิ่งที่ต้องการ
  - ค. สร้างความร่ำรวยให้ญาติพี่น้อง
  - ง. ช่วยเหลือคนตกทุกข์ได้ยาก

จำนวนข้อถูก

ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๓

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ตำรวจจราจรเป็นอาชีพที่ต้องทำงานหนัก ชนิดห้ามรุ่งห้ามค่ำ ก็ต้องเข้าเวรหมุนเวียนเปลี่ยนกันไปทุกวัน ไม่มีวันหยุดไม่ว่าวันเสาร์-อาทิตย์ หรือวันหยุดราชการอื่น ๆ

หมุสม รับราชการตำรวจมารวม ๓๐ ปี ได้ปฏิบัติงานมาด้วยความซื่อสัตย์ ไม่ได้ทำ - มาหากินนอกคอกนอกทาง หมุสมกล่าวว่า "ตำรวจที่ดีควรมีความชำนาญ มีประสบการณ์เพียงพอ ว่าจะเวลาไหนรถมากหรือน้อย คนใช้ถนนมาก ตำรวจจราจรที่รู้เพียงวิชาการจะไม่ได้ประโยชน์อะไรเลย ยืนที่ไหนรถก็ติดที่นั่น"

อาชีพตำรวจต้องอาศัยความอดทน เพราะการปฏิบัติหน้าที่นั้นบางครั้งก็ต้องมีการห้ามปรามตักเตือนคนที่ซบถเร็ว วิ่งผิดกฎจราจรหรือข้ามถนนไม่ถูกบ้าง ถ้าไปห้ามคนก็ถูกใส่หม้อตัว แต่ไปถูกคนที่ขี้นวอน เขาก็สาธยายคำหยาบเข้าใส่ ส่วนรถที่วิ่งผิดกฎจราจรก็ต้องจับต้องปรับกันบ้าง ซึ่งมักจะโดนค่าหรือไม่ก็มองหน้ากันแทบจะกินเลือดกินเนื้อ ส่วนผู้ที่เห็นความดีของเรา เขาก็ขอบคุณ หรือแถวหน้าโรงเรียนต่าง ๆ พอวันปีใหม่จราจรที่รับส่งเด็กนักเรียนข้ามถนน จะได้รับของขวัญกันเป็นกอง ๆ ที่เคี้ยว อย่างนี้ทำให้มีกำลังใจ ของขวัญที่ได้อาจมีราคาไม่แพงนัก แต่น้ำใจของเด็กเล็ก ๆ ที่มอบของขวัญให้เรามีคุณค่าหาที่เปรียบไม่ได้ ส่วนจราจรที่ประพฤติไม่ดีก็มีเหมือนกัน บางคนอาจจะกระโชกโชกอากาศ ทั้งนี้อาจจะไม่ใช่นิสัยที่แท้จริงของเขา คนเราเห็น้อยขึ้นมาอารมณ์ก็เสียบ้าง"

ใช้เวลาอ่าน..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ตำรวจจราจรมีลักษณะอย่างไร

ก. เสียงคัง	ข. อคทน
ค. หน้าตาคู	ง. วิชาการสูง
๒. นักเรียนคิดว่าในช่วงเวลาใดที่ไม่ใช่วันหยุด น่าจะมีนักเรียนใช้ถนนมากที่สุด

ก. ๗.๐๐ - ๘.๐๐ น.	ข. ๘.๐๐ - ๑๑.๐๐ น.
ค. ๑๑.๐๐ - ๑๔.๐๐ น.	ง. ๑๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.
๓. หมูส้มเป็นตำรวจที่มีลักษณะอย่างไร

ก. ไถเงินประชาชน	ข. ข่มขู่ประชาชน
ค. คอยไม้ไออวค	ง. ซักสัจย์
๔. การกระทำใดที่เรียกว่านิอกฎจราจร

ก. หยุดรถให้คนข้าม	ข. ขับรถยานไซเขียว
ค. ขับรถให้เร็วในที่ชุมชน	ง. ข้ามถนนตรงทางม้าลาย
๕. การที่นักเรียนนำของขวัญไปมอบให้จราจรในวันขึ้นปีใหม่ แสดงว่านักเรียนเป็นคนอย่างไร

ก. มีน้ำใจ	ข. มีเมตตา
ค. พุ่มเฟือย	ง. ชอบคิดสินบน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๔

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นกพิราบคู่หนึ่งอาศัยอยู่ด้วยกันในรังที่มีรังทั้งสองได้ช่วยกันสร้างไว้ ในฤดูใบไม้ร่วง ผลไม้บนานาชนิดต่างก็สุกเต็มที่ ทั้งสองจึงช่วยกันหาเสบียงมาเก็บไว้ในรังจนเต็ม เพราะว่าอากาศเริ่มแห้งแล้งอีกไม่นานผลไม้ก็จะหมดไป

ผลไม้ที่หามาไว้เมื่อถูกอากาศอันอบอุ่นจากภายนอก และความร้อนในตอนกลางวัน มันก็ค่อย ๆ เหี่ยวและหดเล็กลง ฝ่ายนกตัวผู้ที่ออกไปหาอาหารมาเพิ่มเติม เมื่อกลับมาเห็นเสบียงที่เก็บไว้น้อยลงก็เกิดความไม่พอใจ เพราะคิดว่าเมียลักขโมยกินก่อน จึงกล่าวกับเมียของมันด้วยความโมโหว่า เเสบียงที่หามาเก็บไว้นี้ เราทั้งสองต่างก็ได้ช่วยกัน แต่ฉันเจ้ากินเสียเกือบหมด เหลือเพียงครึ่งเดียวเท่านั้น นกตัวเมียตอบว่าเราไม่ได้กินอะไรเลย ผลไม้ที่เราหามาอาจจะหดเล็กก็ได้ มันจึงทำให้เสบียงของเราคุณน้อยลง แต่นกตัวผู้ที่เป็นสามีไม่เชื่อ พร้อมกับแสดงอาการโกรธขึ้นมาพูดว่า ถ้าเจ้าไม่ได้กินแล้วมันหายไปได้อย่างไร ก็ว่าแล้วก็กระโดดเข้าจิกตีเมียของมันอย่างรุนแรง จนกระทั่งเมียของมันตาย

ต่อมาอีกไม่กี่วันฝนก็ได้ตกลงมาอย่างหนัก ผลไม้ต่าง ๆ และอาหารที่มันเก็บไว้ในรัง เมื่อได้รับความชุ่มชื้นและเปียกฝน มันก็ฟูขึ้นเหมือนเดิม เเสบียงที่มันเก็บไว้จึงเต็มรังเหมือนเดิมอีก เมื่อนกตัวผู้เห็นเช่นนั้น มันจึงเข้าใจเรื่องที่ผ่านมาเมื่อสองสามวันนี้ได้ตลอดว่าอะไรเป็นอะไร มันจึงเสียใจในการกระทำของมันมาก ที่ใช้อารมณ์อันไม่ประกอบด้วยเหตุผลลงโทษเมียของมันจนตาย เพราะความเข้าใจผิดแท้ ๆ มันจึงได้แต่ร้องไห้ด้วยความเศร้าโศกและเรียกหาเมียของมันอย่างน่าสงสาร

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. อาหารใดที่มักช่วยกันหามาได้ในรัง
  - ก. หู้า
  - ข. ผลไม้
  - ค. ใบไม้
  - ง. หนอน
๒. เพราะเหตุใดเมื่ออากาศร้อนผลไม้จึงลึกลงน้อยลง
  - ก. เพราะน้ำในผลไม้ระเหยไป
  - ข. เพราะผลไม้ถูกความร้อนขึ้นไว้มาก
  - ค. เพราะผลไม้ถูกนกตัวเมียเหยียบ
  - ง. เพราะนกตัวเมียกระหายน้ำจึงกินผลไม้
๓. เพราะเหตุใดนกตัวผู้จึงไม่เชื่อเมื่อเมียบอกว่าไม่ไค้ช้โมยกินอาหาร
  - ก. เพราะเมียมีนิสัยโกหก
  - ข. เพราะเมียมีนิสัยชอบช้โมย
  - ค. เพราะมีเศษอาหารเป็นหลักฐาน
  - ง. เพราะมีเมียตัวเดียวเท่านั้นที่อยู่ในรัง
๔. เพราะเหตุใดผลไม้จึงเพิ่มขึ้นเต็มรังอย่างเต็ม
  - ก. เพราะผลไม้ใกล้เน่า
  - ข. เพราะเทวดาเสกคาถา
  - ค. เพราะผลไม้ได้รับความชื้น
  - ง. เพราะผลไม้ออกดอกเพิ่มขึ้น
๕. จากการกระทำของนกตัวผู้แสดงว่ามีนิสัยอย่างไร
  - ก. ใจแคบ
  - ข. โมโหร้าย
  - ค. ไม่จริงใจ
  - ง. มีความโลภ

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

น้ำมีความจำเป็นต่อร่างกาย ทำให้ร่างกายเจริญเติบโต ช่วยระบายความร้อนในเวลาอากาศร้อนจัด หรือเวลาที่นักเรียนวิ่งเล่นมาก ๆ น้ำที่ออกมาเป็นเหงื่อและระเหยไปในอากาศจะทำให้นักเรียนรู้สึกเย็นลง น้ำยังช่วยละลายอาหารที่นักเรียนกินเข้าไป ทำให้ร่างกายนำอาหารไปเลี้ยงส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้สะดวก ทั้งยังช่วยในการส่งกากอาหารที่ร่างกายไม่ต้องการออกมา นักเรียนควรดื่มน้ำก่อนนอนทุกคืน เพราะจะช่วยทำให้ท้องไม่ผูก

ตามปกติในวันหนึ่ง เราเสียน้ำไปจากร่างกายประมาณแปดถึงสิบแก้ว แต่กลางวันอากาศร้อนจัดเราจะเสียน้ำไปมากกว่านั้น ดังนั้นแม้เราจะดื่มน้ำตั้งวันละห้าถึงหกแก้ว ก็ยังไม่พอกับที่เสียไป แต่เรายังได้น้ำจากอาหารต่าง ๆ เช่น ผักสดและผลไม้ จึงไม่ต้องเป็นห่วงว่าร่างกายจะได้น้ำไม่พอที่จะทดแทนน้ำที่เสียไป

ขณะที่เรากินอาหารเราดื่มน้ำได้ แต่ไม่ควรดื่มคราวละมาก ๆ ถ้าเราดื่มน้ำเล็กน้อยก่อนลงมือกินอาหาร จะทำให้การย่อยดีขึ้น เราต้องดื่มแต่น้ำสะอาด ถ้าไม่แน่ใจว่าน้ำจะสะอาดต้องต้มให้เดือดก่อน แต่แม้ว่าเราจะต้มจนเชื้อโรคตายหมด ก็ยังไม่ปลอดภัยถ้าใช้แก้วดื่มน้ำร่วมกับคนอื่น เราควรดื่มน้ำด้วยแก้วใบหนึ่งต่างหาก

ถ้าเราอยากดื่มน้ำรสแปลก ๆ เราอาจจะทำน้ำมะนาว น้ำส้ม หรือน้ำสับปะรดดื่มเองได้ไม่ยาก การดื่มน้ำผลไม้ก่อนกินอาหาร หรือหลังจากการกินอาหารแล้ว ก็จะช่วยในการย่อยอาหารด้วย จะเห็นได้ว่าน้ำมีความจำเป็นต่อร่างกายไม่น้อยไปกว่าอาหารชนิดอื่น ๆ

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. เหตุใดขณะที่กินอาหารจึงไม่การค้ำน้ำคราวละมาก ๆ
  - ก. ทำให้ลิ้มเร็ว
  - ข. ทำให้ปวดท้อง
  - ค. ทำให้อาหารมีรสจืด
  - ง. ทำให้กินอาหารไม่อร่อย
๒. ร่างกายได้น้ำจากข้อใดมากที่สุด
  - ก. การกินกล้วยหอม
  - ข. การกินผักกาดเขียว
  - ค. การกินไข่เจียว
  - ง. การกินแตงโม
๓. ร่างกายต้องการน้ำมาก เมื่ออากาศเป็นไร
  - ก. อบอุ่นเพราะร่างกายอึดอัด
  - ข. เย็นเพราะช่วยเพิ่มความอบอุ่น
  - ค. ร้อนเพราะร่างกายเสียเหงื่อมาก
  - ง. อบอุ่นเพราะช่วยให้ร่างกายเย็นขึ้น
๔. ถ้าค้ำน้ำน้อยเกินไปจะเป็นอย่างไร
  - ก. ท้องผูก
  - ข. หงุดหงิด
  - ค. เหนื่อยง่าย
  - ง. เปื่ออาหาร
๕. การค้ำน้ำดื่มน้ำหลังอาหารมีประโยชน์อย่างไร
  - ก. เพิ่มน้ำในกากอาหาร
  - ข. ช่วยในการย่อยอาหาร
  - ค. ช่วยขับอากาศจากกระเพาะ
  - ง. ป้องกันท้องเสียหรือท้องผูก

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๖

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระนเรศวรมหาราช ทรงเป็นพระราชโอรสของพระมหาธรรมราชา กับพระวิสุทธิกษัตริย์ พระองค์ประสูติที่เมืองพิษณุโลกเมื่อ พ.ศ. ๒๐๕๕ เมื่อพระชนมายุได้ ๕ พรรษา บุเรงนองกษัตริย์พม่าได้ขอเอาไปเป็นตัวประกัน พระองค์ประทับอยู่ที่เมืองพม่าจนพระชนมายุได้ ๑๕ พรรษา

ใน พ.ศ. ๒๑๑๒ พระเจ้าบุเรงนองตีกรุงศรีอยุธยาได้ และแต่งตั้งให้พระมหาธรรมราชาเป็นกษัตริย์ปกครองในฐานะเมืองขึ้นของพม่า พระมหาธรรมราชาจึงขอพระนเรศวรกลับมาช่วยปกครองเมืองพิษณุโลก

พระนเรศวรทรงเริ่มกอบกู้เอกราชของชาติไทย โดยปลุกใจคนไทยให้หายกลัวพม่ารวบรวมและฝึกฝนคนรุ่นหนุ่มให้เป็นนักรบที่เก่งกล้า และสอนวิธีทำสงครามโดยใช้คนจำนวนน้อยเอาชนะข้าศึกจำนวนมากกว่าได้ พระองค์ทรงใช้เวลาเตรียมการกอบกู้เอกราชเป็นเวลา ๑๕ ปี จึงได้โอกาสเหมาะ คือพระองค์สามารถตีเมืองถังให้พม่าได้ ทำให้พม่าเริ่มไม่ไว้วางใจและวางแผนกำจัดพระองค์ เพราะเห็นว่าเจตนิเวศมากเกรงว่าจะเป็นภัยต่อพม่า เมื่อทรงทราบว่าพม่าคิดร้ายต่อพระองค์ พระองค์จึงได้ประกาศอิสรภาพของกรุงศรีอยุธยาที่เมืองแครง

เมื่อไทยประกาศอิสรภาพแล้ว พม่าได้ยกทัพมารุกรานอยู่เสมอ แต่ทัพไทยสามารถตีทัพพม่าแตกไปทุกครั้ง ครั้งสำคัญที่สุดคือ ใน พ.ศ. ๒๑๓๕ พระนเรศวรได้ทรงกระทำยุทธหัตถีกับพระมหาอุปราชาที่เมืองสุพรรณบุรี พระองค์ใช้พระแสงของ้าวฟันพระมหาอุปราชาสิ้นพระชนม์บนคอช้าง พม่าจึงถอยทัพกลับไป

พระนเรศวรทรงสิ้นพระชนม์ เมื่อ พ.ศ. ๒๑๕๕ ทรงมีพระชนมายุได้ ๕๐ พรรษา พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ไทยที่สำคัญพระองค์หนึ่ง ซึ่งได้รับการเชิดชูว่าเป็น "มหาราช"

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. สมเด็จพระนเรศวรทรงมีความสามารถด้านใดมากที่สุด

ก. การรบ	ข. การแต่งหนังสือ
ค. การบำรุงศาสนา	ง. การติดต่อกับต่างประเทศ
๒. สมเด็จพระนเรศวรเกิดที่เมืองใด

ก. เมืองพม่า	ข. พิษณุโลก
ค. สุพรรณบุรี	ง. กรุงศรีอยุธยา
๓. สมเด็จพระนเรศวรมหาราชได้ขึ้นครองราชสมบัติต่อจากใคร

ก. พระเจ้าหงสาวดี	ข. พระเจ้าบุเรงนอง
ค. สมเด็จพระมหาอุปราชา	ง. สมเด็จพระมหาธรรมราชา
๔. เมืองสุพรรณบุรีมีความสัมพันธ์กับพระนเรศวรอย่างไร

ก. เป็นเมืองที่พระองค์ประสูติ	ข. เป็นเมืองที่ทรงทำยุทธหัตถี
ค. เป็นเมืองที่พระองค์ใช้รวมกำลัง	
ง. เป็นเมืองที่พระองค์ประกาศอิสรภาพ	
๕. การทำยุทธหัตถี เกี่ยวข้องกับสิ่งใด

ก. ม้า	ข. วัว
ค. ช้าง	ง. กวาย

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๗

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ไข่ของสัตว์ทุกชนิดกินได้ แต่ที่นิยมกินกันมากที่สุดในประเทศไทยก็คือ ไข่เป็ด ไข่ไก่ ไข่จืดอยู่ในอาหารหลักของไทยหมู่ที่ ๑ จัดเป็นอาหารที่ดีมีคุณค่ามากเพราะมีสารอาหารที่จำเป็นแก่ร่างกายทั้งสิ้น ไข่จืดเป็นอาหารที่มีโปรตีนสูงมากประเภทหนึ่ง และโปรตีนเป็นอาหารที่จำเป็นสำหรับเด็กที่กำลังเจริญเติบโต คุณค่าทางอาหารของไข่ขาวและไข่แดงแตกต่างกัน ไข่แดงมีโปรตีน ไขมัน และเกลือแร่ที่จำเป็นแก่ร่างกาย เช่น เหล็ก แคลเซียม และวิตามินเอ วิตามินบี วิตามินซี พอสสมควรร ส่วนไข่ขาวมีโปรตีนเท่าไข่แดง มีไขมันน้อยกว่าไข่แดง แต่มีวิตามินบี ๒ และกำมะถันมาก คุณค่าทางอาหารของไข่ที่เกือบเท่านั้น เพียงแต่มีแคลเซียม น้อยกว่านมเท่านั้น

การที่เราจะได้รับคุณค่าทางอาหารจากไข่เค็มหรือไม้นั้น ขึ้นอยู่กับการเลือกซื้อ การเก็บและการประกอบอาหารไข่ให้ถูกวิธี เพราะจะมีผลเกี่ยวกับการย่อย และการดูดซึมภายในร่างกาย

การเลือกซื้อไข่ ถ้าไข่สดจะมองเห็นเปลือกมีความนวลอยู่ เพราะมีเนื้อเยื่อของโปรตีนคลุมอยู่ เยื่อนี้จะป้องกันไม่ให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้ แต่เยื่อนี้ถูกทำลายได้ง่าย และเมื่อถูกทำลายความชื้นภายในไข่จะระเหยออกมาได้ง่าย นอกจากนี้เมื่อไข่ถูกอากาศเย็นจะเกิดการหคคว ทำให้มีช่องว่างในไข่ เวลาซื้อไข่ลองยกขึ้นส่องกับแสงแดดถ้าไข่ใหม่จะไม่ค่อยเห็นช่องว่างนี้

การเก็บไข่ควรเก็บไว้ในที่เย็น ๆ และไม่ควรรีดหรือเช็ดด้วยผ้าชื้น ๆ สำหรับการกินไข่ ควรกินไข่ที่ปรุงสุกแล้ว ไม่ควรกินไข่ดิบ ๆ เพราะไข่ย่อยยาก และอาจมีเชื้อโรคปนอยู่ด้วย

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ไขมันมีสารอาหารอะไรสูง
  - ก. ไขมัน
  - ข. โปรตีน
  - ค. เกลือแร่
  - ง. คาร์โบไฮเดรต
๒. ข้อใดเป็นข้อความที่ถูกต้อง
  - ก. นมมีไขมันน้อยกว่าไข่
  - ข. นมมีโปรตีนมากกว่าไข่
  - ค. นมมีแคลเซียมมากกว่าไข่
  - ง. นมมีวิตามินเอมากกว่าไข่
๓. สิ่งใดมีผลน้อยที่สุดต่อคุณค่าทางอาหารจากไข่
  - ก. การเลือกซื้อ
  - ข. การเก็บรักษา
  - ค. การเคลื่อนย้าย
  - ง. การประกอบอาหาร
๔. คนที่กระเพาะอาหารไม่ค่อยดี ควรจะกินไข่ลักษณะใด
  - ก. ไข่ต้ม
  - ข. ไข่คิม
  - ค. ไข่ลวก
  - ง. ไข่ดาวเป็นยางมะตูม
๕. อาหารใดให้คุณค่าทางอาหารเหมือนกับไข่
  - ก. โถง
  - ข. นม
  - ค. ผักสด
  - ง. ผลไม้
๖. เพราะเหตุใด เมื่อไข่ผำขึ้น ๆ เช็ดไข่จึงทำให้เชื้อโรคเข้าไปในไข่ได้
  - ก. ผ่าสกรปรก
  - ข. น้ำสกรปรก
  - ค. เชื้อโรคติดมือ
  - ง. เยื่อเมมเบรนเปลือกไข่ถูกทำลาย
๗. ถ้ามีคนนำไข่มาให้นักเรียนจำนวนมาก นักเรียนจะเก็บอย่างไรจึงจะเก็บได้นาน
  - ก. เอาใส่กระบอกหรือใส่ไหไว้โดยไม่ต้องล้างก่อน
  - ข. ล้างให้สะอาดแล้วใส่ไว้ในกระติกน้ำแข็ง
  - ค. ล้างให้สะอาดแล้วเก็บไว้ในตู้กับข้าว
  - ง. หมกทรายไว้โดยไม่ต้องล้างก่อน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๔

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงห่วงใยในเด็กหูหนวก โปรดเกล้าฯ ให้จัดตั้งศูนย์
เด็กหูหนวกปฐมวัยขึ้นที่โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ ในพระบรมมหาราชวัง รับเด็กเล็ก
อายุ ๓-๔ ขวบ ที่หูหนวกมาก ๆ เข้าศึกษา

จากการเปิดเผยของคณะครูโรงเรียนเศรษฐเสถียรว่า ประเทศไทยนับวันมีเด็กหู
หนวกเพิ่มขึ้น ซึ่งดูได้จากเด็กที่มาสมัครเรียนมีเพิ่มขึ้น และที่ไม่มาสมัครก็ยังมีอีกมาก เหตุที่
เด็กหูหนวกเพราะ สภาพแวดล้อม การใช้ยาซึ่งทุกวันนี้แรงมาก และเสียงดัง ๆ ก็เป็นเหตุหนึ่ง
ซึ่งขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ว่ามาจากสาเหตุใดบ้าง สำหรับการศึกษาของเด็กหูหนวกนี้ ปกติที่
โรงเรียนเศรษฐเสถียร จะรับเด็กตั้งแต่อายุ ๖ ขวบขึ้นไป ซึ่งคณะครูเห็นว่าเด็กเหล่านี้จำเป็นต้อง
ต้องเรียนรู้ตั้งแต่เล็ก ๆ มากกว่า ซึ่งเขาอาจจะมีโอกาสพูดได้ถ้าได้รับการสอนที่ถูกวิธี แต่เนื่อง
จากที่โรงเรียนไม่มีสถานที่พอที่จะเปิดชั้นเด็ก ๆ ได้ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงห่วงใย
ในเด็กพิการเหล่านี้ ประกอบกับเด็กกำพร้าที่ทรงรับอุปการะนั้นมีบางกนหูหนวก จึงมีพระราช-
ประสงค์ให้จัดตั้งศูนย์เด็กหูหนวกก่อนวัยเรียนขึ้นที่ โรงเรียนพระตำหนักสวนกุหลาบ เพื่อเลี้ยง
ดูและอบรมเด็กหูหนวกก่อนวัยเรียนให้มีสุขภาพทางกายและจิตใจที่สมบูรณ์ ฝึกให้ช่วยตนเอง ฝึก
และส่งเสริมพัฒนาการทางภาษา เพื่อติดต่อสื่อความหมายกับผู้อื่น อีกทั้งช่วยเหลือแนะแนวผู้-
ปกครองให้มีความเข้าใจในตัวเด็ก ศูนย์เด็กหูหนวกก่อนวัยเรียนนี้จะรับเด็กหูหนวกวัย ๓-๔ ขวบ
เข้ารับการศึษา หากเด็กเหล่านี้จบหลักสูตร ๓ ปีแล้ว ก็จะส่งไปเรียนตามโรงเรียนต่าง ๆ
ตามความสามารถของเด็กต่อไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. การที่สมเด็จพระเทพฯ ทรงตั้งศูนย์เด็กหูหนวกขึ้น แสดงว่าพระองค์มีคุณธรรมข้อใด

ก. ความมีวินัย	ข. ความเมตตา
ค. ความซื่อสัตย์	ง. ความรับผิดชอบ
๒. โรงเรียนเศรษฐเสถียร เป็นโรงเรียนประเภทใด

ก. สอนเด็กทั่วไป	ข. สอนเด็กพิการ
ค. สอนเด็กหูหนวก	ง. สอนเด็กตาบอด
๓. โรงเรียนเศรษฐเสถียรเป็นโรงเรียนระดับใด

ก. อนุบาล	ข. ประถม
ค. มัธยม	ง. ทุกระดับ
๔. สาเหตุข้อใดที่ทำให้เด็กหูหนวกได้

ก. ฟังวิทยุทุกวัน	ข. ชอบพูดเสียงดัง
ค. อยู่ในที่มีเสียงอึกทึก	ง. เมื่อนำเข้าหูไซส์ซีซี
๕. เด็กหูหนวกมักจะมีลักษณะอาการเช่นไรรวมอยู่ด้วย

ก. ออมนแอ	ข. คิ้ว
ค. บ้า	ง. ไบ
๖. เด็กหูหนวกจัดอยู่ในลักษณะใด

ก. พิการ	ข. ชีโรค
ค. ออมนแอ	ง. แคระแกรน

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระศรีสุริโยทัยเป็นมเหสีของพระมหาจักรพรรดิ เมื่อพระมหาจักรพรรดิขึ้นครองราชย์ได้ ๓ เดือน พม่ารูว่าทางกรุงศรีอยุธยาเปลี่ยนพระเจ้าแผ่นดินใหม่ จึงยกกองทัพตรงเข้ามาตีกรุงศรีอยุธยา พระมหาจักรพรรดิโปรดให้จัดทัพไปตั้งรับที่เมืองสุพรรณบุรี แต่ทัพพมามีกำลังเหนือกว่า จึงถอยร่นมาตั้งรับในพระนคร

พระมหาจักรพรรดิต้องการจะทอดพระเนตรกำลังของข้าศึกที่ยกมากครั้งนี้ว่าจะเข้มแข็งเพียงใด จึงยกทัพหลวงออกไป โดยมีพระศรีสุริโยทัยซึ่งฉลองพระองค์เป็นชายตามเสด็จด้วย เมื่อถึงทุ่งภูเขาทอง ทัพหน้าของพม่าได้ยกเข้าโจมตีทัพไทย พระมหาจักรพรรดิให้แยกทัพล้อมข้าศึก ทหารทั้งสองฝ่ายได้คาน้ำเข้าประจัญบานต่อสู้กันด้วยมีด คาน ง้าว และเป็น ค้าง ได้รับความเจ็บเป็นอันมาก

พระมหาจักรพรรดิได้สนข้างกับพระเจ้าแปรแม่ทัพพม่า ซ่างของพระมหาจักรพรรดิเสียที่หน้าข้าศึก พระเจ้าแปรขับซ่างตาม พระศรีสุริโยทัยเกรงพระสวามีจะเป็นอันตราย จึงขับซ่างออกขวางซ่างพระเจ้าแปรทันที จึงเกิดกระสุนธนูขึ้นอย่างมีกาคณัน ด้วยเหตุที่พระเจ้าแปรไม่ทรงทราบว่าคูต่อสู้เป็นหญิง พระเจ้าแปรจึงฟันด้วยพระแสงของ้าว ตัดไหลพระศรีสุริโยทัยขาดสะพรั่งแลง สิ้นพระชนม์อยู่บนคอซ่าง พระราเมศวรและพระมหินทร์ พระราชโอรส ขับซ่างเข้าต่อสู้กับพระศพระราชมารดาเข้าเมืองได้

พม่าล้อมกรุงศรีอยุธยาอยู่เดือนเศษ ก็ไม่สามารถตีได้ พม่าได้รับความลำบาก เสี่ยงอาหารร่อยหรอลง ทหารอดอยากล้มตายด้วยโรคภัยเป็นอันมาก จึงถอยทัพกลับไปเมืองพม่า

เมื่อเสร็จศึกแล้วพระมหาจักรพรรดิได้โปรดให้ถวายพระเพลิงศพพระศรีสุริโยทัย แล้วโปรดให้สร้างวัดและพระเจดีย์ขึ้นเป็นอนุสรณ์ ให้ชื่อว่า วัดสวนหลวงและเจดีย์ศรีสุริโยทัย ซึ่งปรากฏอยู่ที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยาตามเท่าทุกวันนี้

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. พระมหาจักรพรรดิกับพระศรีสุริโยทัยมีความสัมพันธ์กันแบบใด

ก. สามีกับภรรยา	ข. ลูกกับหลาน
ค. พ่อกับลูก	ง. พี่กับน้อง
๒. เหตุใดพระศรีสุริโยทัยจึงขับช้างออกขวางพระเจ้าแปร

ก. เหตุการณ์ก่อนนั้นชุลมุน	ข. ต้องการฆ่าพระเจ้าแปร
ค. ต้องการแสดงความกล้าหาญ	ง. เกรงว่าพระมหาจักรพรรดิจะเป็นอันตราย
๓. ในสมัยก่อนแม่ทัพรบด้วยอาวุธชนิดใด

ก. มีด	ข. ปืน
ค. ง้าว	ง. คาน
๔. ใครต่อสู้กับพระมหาจักรพรรดิ

ก. พระเจ้าแปร	ข. พระราเมศวร
ค. พระศรีสุริโยทัย	ง. พระมหินทราธิราช
๕. พม่ายกทัพกลับ เพราะสาเหตุใด

ก. แพ้ศึก	ข. กำลังน้อย
ค. โรคคิดค้อ	ง. อาหารหมด
๖. ทัพทั้งสองรบกันอย่างไร

ก. รบห่าง ๆ	ข. รบตะลุมบอน
ค. รบประชิดตัว	ง. รบเป็นครั้งคราว
๗. พระศรีสุริโยทัยช่วยชาติอย่างไร

ก. ต่อสู้กันอย่างกล้าหาญ	ข. คุ้มกันการแต่งกายเป็นชาย
ค. ชนช้างกับพระเจ้าแปร	ง. ช่วยพระมหาจักรพรรดิรบ

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๐

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นักเรียนคงทราบกันดีแล้วว่า พระพุทธเจ้าของเรา นั่นก็คือเจ้าชายสิทธัตถะแห่งกรุงกบิลพัสดุ์ ผู้ได้ทรงอภิเษกกับพระนางพิมพา และมีพระราชโอรส ๑ พระองค์ มีพระนามว่า ราहुล ซึ่งหมายถึงห่วง

เมื่อทรงเฝ้าจะแสวงหาหลักธรรม พระองค์ก็ทรงเสด็จออกบวช และศึกษาแสวงหาหลักธรรมเป็นเวลาถึง ๖ ปี จึงได้ตรัสรู้ใต้ต้นศรีมหาโพธิ์เมื่อคืนวันเพ็ญ เดือน ๖ เมื่อตรัสรู้แล้วก็ได้เสด็จไปเผยแพร่วรรณธรรมในที่ต่าง ๆ จนทราบถึงพระเจ้าสุทโธทนะพระราชบิดา พระเจ้าสุทโธทนะมีพระราชประสงค์จะเห็นพระราชโอรส จึงส่งคนไปกราบทูลพระพุทธเจ้าขอให้เสด็จไปยังกรุงกบิลพัสดุ์ถึง ๕ ครั้ง แต่ทั้ง ๕ คนนี้หลังจากได้ฟังเทศน์แล้ว ต่างก็พากันขอบวชหมดทุกคน

พระเจ้าสุทโธทนะยังไม่สิ้นความพยายาม ได้ส่งคนที่ ๑๐ ไปกราบทูลอาราธนาพระพุทธองค์ พระพุทธองค์ก็เสด็จตามคำทูล

ระหว่างที่ประทับอยู่ในกรุงกบิลพัสดุ์นั้น พระนางพิมพาได้ให้พระราहुลไปทูลขอพระราชสมบัติ วันหนึ่งขณะที่พระองค์เสด็จกลับจากการบิณฑบาตในพระราชวัง พระราहुลก็ตามเสด็จไปจนถึงที่ประทับ จึงทูลขอพระราชสมบัติ พระองค์ตอบว่า มีแต่สมบัติอันเป็นหลักธรรมเท่านั้น ตรัสดังนั้นแล้วก็โปรดให้พระสวามีบุตรบวชพระราहुล

เมื่อพระเจ้าสุทโธทนะทรงทราบข่าวก็เสียพระทัย เสด็จมาเฝ้าพระพุทธองค์ และทูลว่า "แต่นี้ต่อไป บุตรผู้ใดจะบวชในพระพุทธศาสนา หากยังไม่ได้รับอนุญาตจากบิดามารดา ขอให้กตภาวบุตรผู้นั้นไว้อ่อน" พระพุทธองค์ทรงยอมรับ นับแต่นั้นมาผู้ใดจะบวชก็ต้องได้รับอนุญาตจากบิดามารดา ก่อน ส่วนสามเณรนั้นต้องมีพระภิกษุผู้เป็นอาจารย์หรือพี่เลี้ยงคอยดูแลอยู่ด้วย

สามเณรราहुลปฏิบัติพระธรรมวินัยเป็นอย่างดี จนพระชนมายุครบ ๒๐ พรรษา พระสวามีบุตรก็ได้ทำพิธีบวชให้เป็นพระภิกษุ ภิกษุราहुลศึกษาหลักธรรม จนในที่สุดได้บรรลุผลสูงสุด คือเป็นผู้เลิศในการเอาใจใส่ทางการศึกษา

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. พระพุทธเจ้าหมายถึงใคร
  - ก. ผู้ตรัสรู้หลักธรรม
  - ข. เจ้าชายแห่งกรุงกบิลพัสดุ์
  - ค. โอรสกษัตริย์กรุงกบิลพัสดุ์
  - ง. ผู้ศึกษาธรรมเป็นเวลา ๖ ปี
๒. เหตุใดเจ้าชายสิทธัตถะจึงเสด็จออกบวช
  - ก. ไม่ต้องการราชสมบัติ
  - ข. ไม่รักมเหสีและราชโอรส
  - ค. ต้องการศึกษาระบบต่าง ๆ
  - ง. ต้องการเป็นพระพุทธเจ้า
๓. พระเจ้าสุทโธทนะส่งคนไปกราบทูลพระพุทธเจ้ามาพบครั้งละกี่คน
  - ก. ๑ คน
  - ข. ๕ คน
  - ค. ๑๐ คน
  - ง. ไม่มีกำหนดแน่นอน
๔. ทำไมคนที่พระเจ้าสุทโธทนะส่งไปกราบทูลพระพุทธเจ้าจึงพากันบวชหมด
  - ก. พระพุทธเจ้าบังคับ
  - ข. ต้องการหาชื่อเสียง
  - ค. ระยะทางเดินกลับไกลมาก
  - ง. เลื่อมใสในคำสอนของพระองค์
๕. พระเจ้าสุทโธทนะเสียดพระทัยที่พระราหุลบวช เพราะอะไร
  - ก. ต้องการให้พระราหุลครองราชสมบัติ
  - ข. ไม่อยากให้ใกล้ชิดพระพุทธเจ้า
  - ค. พระราหุลยังมีอายุน้อย
  - ง. สงสารพระนางพิมพา
๖. การที่ผู้ใดจะบวชต้องได้รับอนุญาตจากบิดามารคานั้นมีสาเหตุมาจากใคร
  - ก. พระราหุล
  - ข. พระพุทธเจ้า
  - ค. พระนางพิมพา
  - ง. พระเจ้าสุทโธทนะ
๗. สมบัติที่พระพุทธเจ้ามอบให้พระราหุล คืออะไร
  - ก. พระราชวัง
  - ข. หลักธรรม
  - ค. ตำแหน่งกษัตริย์
  - ง. แก้วแหวนเงินทอง

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๑

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ฉันหนาวเหลือเกินทำไมผ้าห่มที่ฉันห่มอยู่นี้ถึงรับขาดเร็วนัก มันยังใช้ไม่ถึงปีเลย หรือเป็นเพราะเจ้าน้องเจ๊ก ๆ ของฉันชอบยื้อแย่งกันห่ม ซึ่งพอเพิ่งไปรับจากหน่วยสภาสงเคราะห์ทางจังหวัด ป่านนี้พอกงหลับไปแล้ว พอไม่มีผ้าห่ม เพราะเขาแจกให้กับพวกเราเพียงครอบครัวละผืนเดียวเท่านั้น และพอก็กินให้เป็นกรรมสิทธิ์ของฉันกับเจ้าน้องตัวเล็ก ๆ ที่กำลังหลับอยู่ข้าง ๆ ฉัน เสียงไอแหมบ ๆ ของไอแดงน้องคนเล็กของฉันดังแกรก ๆ อยู่ข้าง ๆ ทำให้ฉันทนไม่ไหวที่จะห่มผ้าผืนนั้นอีกต่อไป ฉันหยิบมันขึ้นมาทบทวี้งเพื่อมันจะได้หนา และคงทนความหนาวได้ขึ้นอีกไซ้ ฉันก้าวออกไปนอกบ้าน ไม่ใช่ฉันเรียกผิดแล้วละ มันเป็นเพียงกระต๊อบเก่า ๆ เท่านั้น ภาพที่ฉันพบ พอนั่งกอดเข้าไปในห่มอยู่ระหว่างเขาทั้งสอง พอกงหลับจึงไม่รู้วากองไฟที่อยู่เบื้องหน้ากำลังหวั่นไหวทุกที ๆ ฉันหยิบพื้นเค็มเขี่ยเข้าไปอีก พอรู้สึกตัวมองฉันพร้อมกับอาแซนออก ฉันก้าวเข้าไปสู่อ้อมแขนนั้นอย่างอบอุ่นและเชื่อมั่น พอกงกอดฉันไว้แนบอ ความอบอุ่นแผ่ซ่านไปทั่วร่างกาย มันอบอุ่นเสียยิ่งกว่ากองไฟที่ลุกโชนเสียอีก เสียงแหมบ ๆ ของพอกถามฉันว่า "ทำไมออกมาข้างนอกเสียละจวน มันหนาวมากนะ" ฉันตอบพอกว่า "สงสารไอแดงมันโอบมากตั้งแต่ตอนกลางวัน ฉันเลยเอาผ้าห่มให้มันจะได้อุ่นมากขึ้นนะจะพอก" อ้อมแขนของพอกกระชับแน่นขึ้น ไม่มีเสียงโกลดุดออกจากริมฝีปากแกก ๆ และซึกเขี้ยว พอกงหลับต่อไปอีก ฉันนึก แต่เอ๊ะ! น้ำอะไรอุ่น ๆ หยดลงบนศีรษะของฉัน ฉันเงยหน้ามองหาที่มา แล้วฉันก็ซุกตัวเข้าสู่อกพอก และกอดร่างกายนั้นไว้แน่น

พอกกับฉันคงหลับลึกขึ้นเมื่อใกล้สว่างของวันใหม่ ไซ้จอย้องคนรองวิ่งออกมาจากบ้านหู่ฉันไม่เดือนแน "ไอแดง ตายแล้ว" ไอ้ไ้ไปรดเถอะ ผ้าห่มผืนนั้นมันช่วยไอแดงไว้ไม่ได้ ไอ้แดงน้องที่

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๒

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นานมาแล้ว มีชายสี่คนพี่น้องเป็นลูกเจ้าเมือง มีความตั้งใจจะไปแสวงหาวิชาความรู้ จึงตกลงกันว่า จะไปศึกษาเล่าเรียนวิชากับพระฤๅษี เมื่อตกลงกันดังนั้นแล้ว ชายทั้งสี่พี่น้องต่างก็พากันไปเตรียมเสบียงอาหาร เมื่อพร้อมกันแล้วจึงออกเดินทางไปพบพระฤๅษีสอนเวทมนตร์อันวิเศษ จึงสมัครเรียน พระฤๅษีสอนเวทมนตร์อันวิเศษให้ทุกประการจนจบบริบูรณ์ แต่ละคนสำเร็จวิชาพิเศษต่าง ๆ กัน แต่สำหรับน้องคนสุดท้ายไม่ได้อะไรเลย

เมื่อครบกำหนด พี่น้องทั้งสี่ก็ต่างก็ลาพระฤๅษี เพื่อกลับไปบ้านเมืองของตน พอมาถึงกลางทางพี่น้องทั้งสี่ได้พบโรงกระดูกของสัตว์กองเรียงรายอยู่กลางป่า ไม่ทราบว่าเป็นกระดูกอะไร พี่คนโตจึงอยากจะทดลองวิชาความรู้ที่ตนได้เล่าเรียนมา จึงเก็บเอากระดูกที่ตกลงเรียงรายมาต่อเป็นรูปร่างเหมือนเด็กทุกประการ

คนที่สองต้องการจะลองวิชาวิเศษของตนบ้าง จึงเป่าคาถาใส่โรงกระดูกที่วางต่อกัน ทันใดนั้นก็ปรากฏมีเนื้อหนังปกคลุมบนโครงกระดูก ทุกคนจึงรู้ว่ามันเป็นร่างของเจ้าเสือโคร่ง

คนที่สามก็ต้องการแสดงวิชาความรู้บ้าง จึงต้องการเป่าให้เสือมีชีวิต น้องคนที่สี่จึงรีบบอกว่า "ข้าก่อนที่ นี่มันเสือนะ ถ้ามันมีชีวิตขึ้นมา มันคงจะกินพวกเราเป็นอาหารแน่ ๆ เราก็คงจะไม่ได้กลับบ้าน" ฝ่ายพี่ทั้งสามคนพากันหัวเราะว่า "เจ้าเรียนไม่จบนะซิ ไม่มีความรู้อะไร เจ้าจึงกลัวว่าพี่ ๆ จะคิดว่าเจ้าละหิ" ไม่ว่าน้องชายจะบอกอย่างไร พี่ทั้งสามก็ไม่ยอมแพ้ น้องคนเล็กเห็นว่า ถ้าขึ้นอยู่ก็คงไม่ได้เรื่อง จึงรีบหนีขึ้นต้นไม้ เมื่อคนทั้งสามเป่าคาถาใส่เสือตัวนั้น มันก็มีชีวิตขึ้นมา และมีความรู้สึกลึกลับขึ้นมาทันที เพราะมันไม่ได้กินอาหารมาเป็นเวลาหลายปี เจ้าเสือตัวนั้นจึงกระโดดตะครุบพี่น้องทั้งสาม กินเป็นอาหาร

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. สิ่งสำคัญที่สุดที่พี่น้องทั้งสี่ต้องเตรียมเอาไปในเวลาเดินทาง คืออะไร
  - ก. ยา
  - ข. อาวุธ
  - ค. ของกิน
  - ง. เสื้อผ้า
๒. นักเรียนคิดว่าเบื้องของชายทั้งสี่กับที่อยู่ของเขามี เป็นอย่างไรกัน
  - ก. ใกล้กัน เพราะติดต่อกันได้
  - ข. ใกล้กัน เพราะต้องจากบ้านเมือง
  - ค. ใกล้กัน เพราะเดินไปมาถึงกันได้สะดวก
  - ง. ใกล้กัน เพราะต้องเตรียมอาหารในการเดินทาง
๓. พระผู้มีสอนวิชาอะไรให้แก่พี่น้องทั้งสี่
  - ก. การรบชีวิต
  - ข. การต่อสู้ศัตรู
  - ค. การลงโทษนายตัว
  - ง. การใช้เล่ห์เหลี่ยมต่าง ๆ
๔. กระจกเงามีชีวิตขึ้นมาด้วยคาถาของใคร
  - ก. พี่คนโต
  - ข. น้องคนที่สี่
  - ค. พี่ชายสามคน
  - ง. พี่ชายคนโตกับคนที่สอง
๕. คำพูดที่ว่า "เจ้ากัจจวักที่ ๆ จะดีกว่าละซิ" แสดงว่าพี่คิดว่าน้อง เป็นอย่างไร
  - ก. ใจกว้างคน
  - ข. อัจฉคน
  - ค. รักคน
  - ง. ลวดรู้
๖. ในจำนวนพี่น้องทั้งสี่คน นักเรียนคิดว่าใครรอบคอบมากที่สุด
  - ก. คนที่ ๑
  - ข. คนที่ ๒
  - ค. คนที่ ๓
  - ง. คนที่ ๔
๗. จากกรกระทำของพี่น้องทั้งสามคน น่าจะกล่าวได้เช่นไร
  - ก. หนีเสือปะจระเข้
  - ข. ปลาหมอตายเพราะปาก
  - ค. ความรู้ท่วมหัว เอาตัวไม่รอด
  - ง. สี่เท้ายังรู้พลาดนักปราชญ์ยังรู้พลั้ง

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๓

ให้นักเรียนอ่าน และจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นายบุญเอื้อ ประเสริฐสุวรรณ รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ชี้แจงว่า คอไปนี้ชาวประมงไทยควรทำควอย่างที่ดี ๆ อย่าทำให้เสียชื่อเสียงประเทศไทยทั้งประเทศ ด้วยการรุกล้ำเขตทางน้ำของประเทศอื่น ๆ รวมไปถึงจนถึงการกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งอันจะนำมาซึ่งความไม่เชื่อถือ ในประมงไทยทั้งประเทศ ทั้งนี้เพราะทางการได้จัดทำโครงการประมงร่วมระหว่างไทยกับประเทศอื่น ๆ ที่มีทรัพยากรทางทะเลมากกว่า เพื่อช่วยเหลือให้ชาวประมงไทยได้มีที่ทำกินกว้างขวางออกไป อันจะนำมาซึ่งรายได้ และการกินคืออยู่ดีมากกว่า ในอนาคตข้างหน้า

กรณีดังกล่าว นายบุญเอื้อ ยกตัวอย่าง โครงการร่วมไทย - ออสเตรเลีย ซึ่งกำลังทำการเจรจาอยู่ โดยไทยเสนอขอประโยชน์ในการจับปลา ยังเขตทางน้ำของออสเตรเลีย ปีหนึ่ง ๆ เป็นจำนวน ๑,๒๐๐ ตัน และให้เรือประมงไทยเข้าจับปลาเป็นจำนวนประมาณ ๓๐ ลำ ซึ่งในการนี้เรือประมงไทยจะมีรายได้อย่างต่ำถึงปีละ ๕ ล้านบาท ส่วนลูกเรือจะมีเงินเดือน คนละประมาณ ๑ หมื่นบาท เป็นต้น นายบุญเอื้อ กล่าวถึง วิธีที่จะควบคุมชาวประมงไทยใหม่ควยว่า ทางกระทรวงร่วมกับกรมเจ้าท่ากำลังเตรียมการเพื่อจัดระเบียบบรรดาชาวประมงและเรือประมงใหม่ให้มีความรับผิดชอบในการประกอบอาชีพมากกว่าที่เป็นอยู่ โดยเริ่มตั้งแต่ความจำเป็นในการมีความรู้ด้านกฎหมายการเดินเรือทั้งในประเทศและระหว่างประเทศ การจดทะเบียนลูกเรือ ทะเบียนเรือ และวิธีการที่จะรับผิดชอบลูกเรือเมื่อได้มีการรุกล้ำเขตทางน้ำประเทศอื่น ๆ ทั้งนี้เพื่อประกันการผลักดันการต่าง ๆ มาสู่รัฐบาลในการช่วยเหลือลูกเรือที่ถูกจับในต่างประเทศ ให้สามารถกลับมายังประเทศไทย โดยรัฐบาลไม่จำเป็นต้องเสียค่าใช้จ่ายครั้งละเป็นล้านบาทขึ้นไป โดยจะให้เจ้าของเรือทำสัญญาใช้หนี้ เพื่อมารับลูกเรือกลับ และถ้าไม่ปฏิบัติตามก็จะไม่อนุญาตให้ทำการประมงต่อไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. การจับปลาที่กล่าวถึง กระทำในบริเวณใด
  - ก. แม่น้ำ
  - ข. คลอง
  - ค. ทะเล
  - ง. ทะเลสาบ
๒. อาชีพประมงเกี่ยวข้องกับกระทรวงใด
  - ก. พาณิชย
  - ข. การคลัง
  - ค. อุตสาหกรรม
  - ง. เกษตรและสหกรณ์
๓. เรือประมงรุกค้าเขตทางน้ำของต่างประเทศเพื่ออะไร
  - ก. ลักลอบจับปลา
  - ข. นำสินค้าไปขาย
  - ค. ไปชมภูมิประเทศ
  - ง. ค้นหาสมบัติในทะเล
๔. ข้อใดเป็นผลเสียจากการรุกค้าเขตทางน้ำประเทศอื่น
  - ก. เกิดการแข่งขันการจับปลา
  - ข. ทำให้ปลาของไทยขายไม่ได้
  - ค. ต่างชาติจะเข้ามาจับปลาในน่านน้ำไทย
  - ง. กระทบกระเทือนความสัมพันธ์ระหว่างกัน
๕. รัฐบาลไทยต้องเสียเงินในเรื่องการประมงปีละหลายล้านบาทเนื่องมาจากสาเหตุใด
  - ก. แลกเปลี่ยนกับลูกเรือที่ถูกจับ
  - ข. แลกเปลี่ยนกับปลาที่ถูกจับไป
  - ค. เขาน่านน้ำให้ชาวประมงจับปลา
  - ง. จ้างคนไทยให้จับปลาเฉพาะน่านน้ำไทย
๖. รัฐบาลควรจะแก้ไขการรุกค้าเขตทางน้ำของประเทศไทยด้วยวิธีใด
  - ก. เขาน่านน้ำต่างประเทศ
  - ข. ทำประมงร่วมกับชาติอื่น
  - ค. ขอความช่วยเหลือจากต่างประเทศ
  - ง. ข้อเรียกร้องที่ทันสมัยให้ชาวประมง

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๔

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นายแพทย์วิจิตร บุษยไพฑูริย์ เลขาธิการคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติ ชี้แจงว่า ตามตัวเขาที่มีการศึกษาปรากฏว่า ในหลายจังหวัดเด็กได้รับอุบัติเหตุบนท้องถนนปีละมาก ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกรุงเทพมหานครมีเด็กอายุต่ำกว่า ๑๕ ปี ได้รับบาดเจ็บหรือตายจากอุบัติเหตุบนถนนเป็นอัตราถึงร้อยละ ๑๕ ของผู้บาดเจ็บและตายทั้งหมด กล่าวอีกนัยหนึ่งในจำนวนผู้บาดเจ็บหรือตายทุก ๆ ๕ คน จะเป็นเด็ก ๑ คน

นอกจากนั้นยังมีแนวโน้มของอุบัติเหตุที่เพิ่มขึ้น ประมาณร้อยละ ๑๓ ต่อปี เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศที่เจริญแล้ว เด็กไทยมีอัตราการตายจากอุบัติเหตุสูงกว่าประมาณ ๕-๖ เท่า ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง สำหรับสาเหตุสำคัญอาจเป็นเพราะบ้านเมืองของเราได้พัฒนามากขึ้น ทำให้พื้นที่ว่างหรือสนามเด็กเล่นลดน้อยลงไป เด็กจึงใช้ทางเท้า ถนนและตามตรอกซอยเป็นที่วิ่งเล่นและขี่จักรยาน ภาวะดังกล่าวทำให้เด็กได้รับอุบัติเหตุมากขึ้น

ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติจึงได้ร่วมมือประสานงานกับกระทรวงศึกษาธิการและสถาบันการศึกษาเอกชน กำหนดโครงการจัดสนามเด็กเล่น โดยใช้สนามกีฬาหรือสถานที่ว่างของโรงเรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนราษฎร์มาเป็นสนามเด็กเล่น หลังจากโรงเรียนเลิกแล้ว เป็นทางหนึ่งที่จะส่งเสริมให้เด็กมีสนามสำหรับเล่นที่ปลอดภัยมากขึ้น และช่วยลดอุบัติเหตุที่เกิดกับเด็กได้ด้วย โดยในขั้นแรกจะเริ่มทดลองที่จังหวัดนนทบุรีและสระบุรี ถ้าได้ผลดีก็จะขยายการดำเนินงานออกไปยังจังหวัดต่าง ๆ โดยตั้งเป้าหมายไว้ไม่น้อยกว่า ๕๐๐ แห่ง โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันอุบัติเหตุแห่งชาติให้การสนับสนุนจัดหาอุปกรณ์ไว้แห่งละ ๒ หมื่นบาท

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. จังหวัดใดที่เด็กได้รับอุบัติเหตุมากที่สุด

ก. นนทบุรี	ข. ราชบุรี
ค. สระบุรี	ง. กรุงเทพมหานคร
๒. เด็กโตเด็ก ๆ จึงชอบไปเล่นตามท้องถนน

ก. พื้นที่เรียบดี	ข. ซากสถานที่เล่น
ค. ใกล้บ้านตนเอง	ง. ต้องการความวุ่นวาย
๓. รัฐบาลควรจะป้องกันอุบัติเหตุบนท้องถนนที่จะเกิดกับเด็กอย่างไร

ก. สร้างสนามให้เล่น	ข. จับกุมเด็กที่มาเล่นบนท้องถนน
ค. คอยดูแลเด็กให้เล่นเฉพาะริมถนน	
ง. ให้ครูดูแลให้เล่นเฉพาะในโรงเรียน	
๔. สิ่งใดเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้พื้นที่ ที่จะใช้สร้างสนามลดน้อยลง

ก. ใช้พื้นที่ทำนา	ข. ใช้พื้นที่ปลูกป่า
ค. ใช้พื้นที่สร้างสวนสาธารณะ	ง. ใช้พื้นที่สร้างอาคารบ้านเรือน
๕. สถานที่ใด ที่รัฐบาลจะใช้สร้างสนามเด็กเล่น

ก. สนามกีฬาโรงเรียน	ข. พื้นที่ว่างทั่วไป
ค. สวนสาธารณะ	ง. บริเวณริมถนน
๖. จากเรื่องราวสนามเด็กเล่นอยู่ในลักษณะใด

ก. สร้างเสร็จเฉพาะจังหวัดนนทบุรีและสระบุรี	
ข. สร้างเสร็จเฉพาะในกรุงเทพฯ	
ค. สร้างครบทุกจังหวัดแล้ว	ง. เตรียมการสร้าง

จำนวนข้อถูก.....ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระยาพิชัยดาบหัก เคิมชื่อจ้อยเกิดในตระกูลชวานา มีนิสัยชอบทางหมัดมวยมาก จึงเริ่มหัดมวยตั้งแต่เด็ก ๆ เมื่อฝึกจนคล่องก็ได้ขึ้นชกหลายครั้ง ไร้ชื่อว่า "ทองดี พันชวา" ขึ้นชกมวยครั้งใดก็ล้มคู่ต่อสู้โดยไม่สลบตาเวทื่ ก็พันหักเป็นแถบ ๆ จนไม่มีใครขึ้นชกด้วย นอกจากนั้นแล้วนายทองดียังสนใจวิชาในตำราจึงได้ฝึกจนได้รับถ่ายทอดวิชาไว้หมดสิ้น

วันสำคัญของนายทองดีก็มาถึง เขาได้ขึ้นชกมวยที่เมืองตาก สามารถรชนักมวยที่มีชื่อสองคนสลบไป พระยาตากเห็นฝีมือจึงชวนเข้ารับราชการด้วย ซึ่งนายทองดีก็ทำงานด้วยความขยันขันแข็ง และถือความสุจริตเป็นที่ตั้ง ทำให้พระยาตากโปรดปรานมาก เวลาพระยาตากไปราชการที่ไหนก็ติดตามไปโดยใกล้ชิด จนกระทั่งเกิดสงคราม พระยาตากอยู่ที่กรุงศรีอยุธยา จึงได้รวมอาสาสมัครกับพม่าภายในกรุงศรีอยุธยา และตีฝ่าวงล้อมของพม่าเพื่อไปสะสมกำลังที่เมืองจันทบุรี เมื่อได้รวบรวมเสบียงอาหารและอาวุธไว้พร้อมแล้ว จึงยกทัพมาตีค่ายต่าง ๆ ของพม่า จนสามารถกอบกู้อิสรภาพคืนมาจากพม่าได้

เมื่อพระยาตากได้ตั้งกรุงธนบุรีเป็นราชธานีแล้ว นายทองดีได้ช่วยพระยาตากปราบก๊กที่ยังเหลืออยู่ จนได้เลื่อนบรรดาศักดิ์เป็น "พระยาพิชัย" ครองเมืองพิชัยบ้านเกิดของท่าน

ในปี พ.ศ. ๒๓๑๕ พม่าได้ยกทัพมาตีหัวเมืองทางเหนือของไทย แล้วเลยลงมาตีเมืองพิชัย พระยาพิชัยได้ยกกองทัพออกต่อสู้กับพม่าเพื่อป้องกันเมืองอย่างกล้าหาญ นำทหารเข้าคลุมบอนกับพม่าจนคาบหักไปเจมหนึ่ง แต่ก็ยังคงรบกับพม่าจนได้รับชัยชนะ ตั้งแต่นั้นมาจึงพากันเรียกท่านว่า "พระยาพิชัยดาบหัก"

พระยาพิชัยดาบหักถึงแก่กรรมในปี พ.ศ. ๒๓๒๔ อายุได้ ๔๔ ปี นับเป็นยอดทหารหาญที่เลิศด้วยฝีมือ และเพียบพร้อมด้วยความรู้รักกักดีต่อชาติบ้านเมืองที่เราจะลืมเลือนมิได้

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. นายทองดีชอบอะไรมากที่สุด

ก. พันคาบ	ข. ชกมวย
ค. ทำร้ายคน	ง. รบกับพม่า
๒. นายทองดีได้เข้ารับราชการอยู่ที่เมืองตากเพราะสาเหตุใด

ก. รบเงง	ข. เรียนเงง
ค. ประจบเงง	ง. เตะคอยเงง
๓. นายทองดีได้เป็นพระยาพิชัย เพราะสาเหตุใดเป็นสำคัญ

ก. รบชนะ	ข. พันคาบเงง
ค. ชกมวยเงง	ง. พระยาดากรัก
๔. ในระหว่างรับราชการ พระยาพิชัยใช้ความสามารถด้านใดมากที่สุด

ก. การชกมวย	ข. การประจบ
ค. การพันคาบ	ง. การเขียนหนังสือ
๕. ชื่อ "พระยาพิชัยดาบหัก" ได้รับแต่งตั้งจากใคร

ก. ชาวพม่า	ข. แม่ทัพพม่า
ค. พระยาดาก	ง. ประชาชนชาวไทย
๖. พระยาพิชัยเป็นบุคคลตัวอย่างในด้านใด

ก. ความอดทน	ข. ความอ่อนน้อม
ค. ความกล้าหาญ	ง. ความหมั่นเพียร

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๖

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

นักเรียนคงจะเคยได้เห็นชายและหญิงแต่งกายในเครื่องแบบที่มีสีต่างๆ นำสินค้าไปโฆษณาคุณภาพและชักชวนให้ซื้อสินค้าเหล่านี้ถึงบ้าน ซึ่งการขายด้วยวิธีนี้เป็นการขายแบบเข้าถึงตัวผู้ขายโดยตรง ผู้ขายจึงต้องพบปะลูกค้าอย่างใกล้ชิด เพื่ออธิบายถึงจุดประสงค์ของการถือขายสินค้า พร้อมทั้งให้รายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าที่นำมาจำหน่ายว่า มีสินค้าประเภทใดบ้าง มีคุณภาพและประโยชน์ต่อผู้บริโภคอย่างไร บุคคลเหล่านี้เปรียบเหมือนตัวแทนของบริษัทในการโฆษณาสินค้าให้เป็นที่รู้จักแพร่หลาย ดังนั้นในการจำหน่ายสินค้าด้วยวิธีนี้ ผู้ขายจึงมีไ้มุ่งที่จะไ้รับกำไรอย่างเต็มที่ จุดมุ่งหมายที่สำคัญก็คือ การโฆษณาสินค้า และชักจูงหรือดึงดูดความสนใจของผู้ใช้ให้หันมาใช้สินค้าของตน ฉะนั้นเมื่อบุคคลเหล่านี้ไปจำหน่ายสินค้าประเภทใดประเภทหนึ่งก็ตามจึงมักจะขายสินค้าในราคาต่ำกว่าราคาท้องตลาด และจะมีสินค้าอื่นแถมให้ด้วย วิธีการดังกล่าวนี้เป็นการหาตลาดใหม่ซึ่งมีผลให้สินค้าเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายยิ่งขึ้นในกลุ่มชนทั่วไป

อาชีพดังกล่าว เป็นที่รู้จักกันแพร่หลายมานานแล้วในประเทศที่เจริญก้าวหน้าทางอุตสาหกรรม ซึ่งผลิตสินค้านานาชนิดออกแข่งขันกันอย่างกว้างขวาง แต่เพิ่งมีการนำมาใช้ในประเทศไทยเมื่อไม่นานมานี้เอง อันเป็นผลมาจากความเจริญก้าวหน้าของอุตสาหกรรม และการแข่งขันของผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าในประเทศ

สำหรับเรื่องคุณสมบัติของผู้ที่จะประกอบอาชีพนี้ไม่จำเป็นต้องสำเร็จการศึกษาสูง เพราะสินค้าที่นำไปขายส่วนใหญ่เป็นสินค้าที่ใช้กันมากในชีวิตประจำวัน ดังนั้นผู้ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ ก็สมัครเข้าทำงานได้ โดยจะได้รับผลตอบแทนเป็นเงินเดือนที่สูงพอสมควร แต่ผู้ที่สามารถประกอบอาชีพนี้ให้ได้ผลดีจะต้องมีความสามารถในการพูด นอกจากนั้นแล้ว ต้องมีกิริยามารยาทเรียบร้อยและความจำที่ดีด้วย

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) หน้าตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ควรเรียกผู้ประกอบอาชีพนี้ว่าอย่างไร

ก. ผู้บรรยายคุณภาพสินค้า	ข. ผู้ชักชวนซื้อสินค้า
ค. ผู้โฆษณาสินค้า	ง. ผู้บริการสินค้า
๒. จุดมุ่งหมายสำคัญของนายขายสินค้าในเรื่องนี้ คืออะไร

ก. ต้องการขายสินค้านำราคาถูก	ข. ต้องการบริการสินค้าให้ถึงที่
ค. ต้องการชักจูงให้คนใช้สินค้าของตน	
ง. ต้องการให้ผู้ซื้อสินค้าใช้สินค้าได้ถูกวิธี	
๓. เพราะเหตุใดนายขายสินค้าในเรื่องนี้จึงขายต่ำกว่าราคาสต็อก

ก. ต้องการหาลูกค้า	ข. ต้องการขายสินค้าให้หมดเร็ว
ค. ต้องการขายให้ได้จำนวนมาก	ง. สินค้าที่นำมาขายเป็นสินค้าเก่า
๔. สาเหตุที่ทำให้เกิดอาชีพนี้ขึ้นในประเทศไทย คืออะไร

ก. ทำตามอย่างเมืองนอก	ข. ต้องการเอาใจประชาชน
ค. ต้องการช่วยเหลือผู้ว่างงาน	ง. มีการแข่งขันกันผลิตสินค้าออกมามาก
๕. ผู้ประกอบอาชีพนี้ต้องมีลักษณะใดเป็นสำคัญ

ก. ใจดี	ข. พูดเก่ง
ค. ปากเก่ง	ง. เสียงดัง
๖. นักเรียนคิดว่าผู้ประกอบอาชีพนี้ควรมีคุณธรรมข้อใดมากที่สุด

ก. ความอดทน	ข. ความมีวินัย
ค. ความเมตตา	ง. ความรับผิดชอบ

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๗

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระสงฆ์เป็นผู้รักชาติมากถึง ๒๒๗ ข้อ จึงต้องคอนระวังตัวอยู่เสมอ ว่าได้รักษากรรม
 กวณที่อยู่หรือไม่ ฉะนั้นนาน ๆ จึงมีการประชุมตรวจทานข้อคือวันหนึ่ง โดยประชุมกันในโบสถ์
 ในที่ประชุมนั้นมีพระรูปหนึ่งเป็นผู้สวดข้อคือทั้งหมด พระสงฆ์คนอื่นนั่งฟังพร้อมกับสำรวจศีลของ
 ตัวเองตามไป

อาการที่พระสวดข้อคือทั้งหมดให้ที่ประชุมฟังนั้นเรียกว่า สวดปาติโมกข์ สวดคือการ
 ว่าปากเปล่าให้ผู้อื่นฟังตามถ้อยคำที่มีในหนังสือ ส่วนคำว่า ปาติโมกข์ เป็นชื่อเรื่องที่รวบรวม
 รวมศีลของพระสงฆ์ไว้ทั้งหมด ๒๒๗ ข้อ

การประชุมสวดปาติโมกข์มีกำหนดครั้งเดือนต่อครั้ง คือวันกลางเดือนครั้งหนึ่งและวัน
 สิ้นเดือนครั้งหนึ่ง วันทั้งสองนี้พระเรียกว่า วันอุโบสถ แปลว่า วันจำศีล ชาวบ้านเรียกว่า
 วันพระ หมายความว่า เป็นวันของพระที่ต้องทำอุโบสถซึ่งเป็นกิจพิเศษกว่าวันธรรมดา จำศีล
 คืออาการที่อยู่อย่างสงบใจ พิจารณาข้อคือของตน และการประชุมกันฟังสวดปาติโมกข์เรียก
 ว่า ทำอุโบสถ

สถานที่สำหรับทำอุโบสถจำกัดไว้แห่งเดียว ไม่ใช่ย้ายไปประชุมได้ความใจชอบ
 สถานที่นั้นเรียกว่าพระอุโบสถ เพราะเป็นที่สำหรับทำอุโบสถ ชาวบ้านเรียกสั้น ๆ ว่า โบสถ์
 เพราะฉะนั้นงานสำคัญที่พระต้องทำในโบสถ์ก็คือ ทำพระอุโบสถ และงานอื่น ๆ ที่ต้องทำด้วย
 พระสงฆ์และคนจำนวนมาก ก็มาทำในโบสถ์ เช่น งานบวชนาค งานทอดกฐิน นอกจากนี้
 การสวดมนต์ประจำทั้งเช้าและค่ำ ซึ่งจะไปสวดกันที่ไหนไม่ได้ พระก็ไปสวดรวมกันในโบสถ์
 ตลอดจนงานเทศน์ซึ่งฟังกันทั้งพระทั้งชาวบ้าน ก็ทำกันในโบสถ์ เพราะเป็นโรงอันกว้างใหญ่
 และอาการที่พระลงไปประชุมกันในโบสถ์ ไม่ว่าจะเป็นการทำอุโบสถหรือบวชนาคหรือสวดมนต์
 ประจำวัน ตลอดจนการฟังเทศน์ก็ตาม เรียกว่า พระลงอุโบสถ รวมความว่า โบสถ์เป็น
 สถานที่สำหรับประชุมทำกิจทางศาสนา

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทับตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. พระสงฆ์จะทำการสำรวจว่าตัวท่านรักษาศีลครบหรือไม่ ในวันใด
  - ก. วันพระ
  - ข. วันสิ้นเดือน
  - ค. กระทำทุกวัน
  - ง. วันเข้าพรรษา
๒. ในการตรวจทานข้อศีลนั้นพระสงฆ์จะต้องทำการสวดศีลกี่ข้อ
  - ก. ๕ ข้อ
  - ข. ๘ ข้อ
  - ค. ๒๒๗ ข้อ
  - ง. ๒๗๒ ข้อ
๓. ลักษณะการตรวจทานข้อศีลนั้นกระทำกันแบบใด
  - ก. สวดที่ละองค์
  - ข. พระทุกองค์สวดพร้อมกัน
  - ค. นั่งฟังพระสวดอย่างสงบ
  - ง. สำรวจศีลของตนเองตามพระผู้สวด
๔. การประชุมกันเพื่อสำรวจศีลของพระสงฆ์นั้นเรียกว่าอย่างไร
  - ก. จำวัด
  - ข. สมาธิ
  - ค. ทำอุโบสถ
  - ง. อารามนา
๕. สถานที่สำคัญใด ที่ใช้ทำพิธีทางศาสนา
  - ก. กุฏิ
  - ข. โบสถ์
  - ค. ศาลา
  - ง. ลานวัด
๖. คำว่า "พระลงอุโบสถ" หมายความว่าอย่างไร
  - ก. พระออกจากโบสถ์
  - ข. พระเข้าไปจำวัดในโบสถ์
  - ค. พระเข้าไปสนทนากับชาวบ้านในโบสถ์
  - ง. พระเข้าไปสวดมนต์พร้อมกันในโบสถ์

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๘

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

มีเด็กเลี้ยงวัวคนหนึ่ง เป็นเด็กเกเรมาก ทุกครั้งที่พาวัวไปเลี้ยง เขามักจะถือกระบองติดมือไปด้วย และขณะที่วัวกำลังแทะเล็มหญ้าอยู่ที่กลางทุ่งนออย่างสบาย ๆ อยู่ นั้น เด็กมักจะใช้กระบองนั้นฟาดตีลงบนหัวของวัวเสมอ ดูประหนึ่งว่าเป็นของสนุกสนาน ซึ่งตรงกันข้ามกับวัว มันรู้สึกเจ็บเป็นอันมากเพราะกระบองอันนั้นทำด้วยไม้ตันและหนัก บางครั้งเด็กก็ถูกเขาทั้งสองข้างทำให้ปวดร้าวไปทั่วหัวของมัน วัวพยายามวิ่งหนีเพื่อหนีพ้นจากกระบองของเด็ก แต่เด็กคนนั้นก็หาโอกาสแอบตีเสมอ เมื่อใดที่เด็กไม่สามารถจะตีวัวได้ทัน เขาก็จะขว้างควยกระบอง ถูกเข้าตรงส่วนไหนก็ปวดร้าวไปที่นั่น ทำให้วัวคิดในใจว่า ทำอย่างไรจึงจะคัดค้านเด็กคนนี้ได้

อยู่มาวันหนึ่ง เด็กเกเรกระโดดขึ้นหลังวัวพร้อมกับเอากระบองไปด้วยตามเคย วันนี้เขานึกสนุกเป็นพิเศษ จึงชี้วัวพลางกระแทกขาให้วัววิ่ง และใช้กระบองตีสะโพกของวัวอย่างไม่นับ วัวได้รับความเจ็บปวดสุดที่จะทนได้ จึงหันหน้าหลังสะบัดอย่างแรง จนเด็กคนนั้นตกลงมาอยู่บนพื้นดิน เด็กเกเรแทนที่จะสำนึกตัวกลับคิดว่ากระบองกระโดดเข้าไปประอบตีที่เขาของวัวอย่างรุนแรง

"คราวนี้เอาแน่" วัวคิด "มีฉะนั้นเจ้าเด็กใจร้ายคนนี้จะเห็นเราเป็นสัตว์ไม่มีชีวิตและเลือดเนื้อไป" กิดคั้งนี้แล้ววัวก็มหัวลงแล้วตักหัวขึ้น เขาหิ้งคูของมันสอดเข้าไปในเลือดของเด็กเกเร วัวชูหัวขึ้นจนเท่าทั้งสองข้างของเด็กพันพันดิน ดินกระแคว ๆ อยู่ เด็กเกเรจะลงก็ลงไม่ได้ จึงส่งเสียงร้องไห้ลั่น และตะโกนให้คนช่วยเป็นพั่ววัน ชาวบ้านได้ยินเสียงเด็กร้องให้ช่วยก็พากันวิ่งมา พอมาถึงวัวตัวนั้นปล่อยเด็กลงและวิ่งหนีไปเสียแล้ว

ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เด็กคนนั้นก็หายเกเรไม่รังแกสัตว์ตัวใดอีกต่อไป

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๑๕

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

พระเจ้าแผ่นดินองค์หนึ่งทอดพระเนตรเห็นบ้านร้าง จึงรับสั่งถามบ้านใกล้เคียงได้ ความว่า บ้านหลังนี้คนอยู่ไม่ได้เพราะตัวชั่วร้ายลงเสียแล้ว พระองค์จึงซักถามต่อว่า ตัวชั่วร้ายเป็นอย่างไร ปรากฏว่าไม่มีใครเคยเห็นสักคน

พระองค์ไม่ละความพยายาม รับสั่งให้ทหารคนหนึ่งไปจับตัวชั่วร้ายมาให้ได้ภายใน ๓ วัน หากไม่ได้จะถูกประหารชีวิต ทหารคนนั้นจึงเที่ยวตระเวนเรื่อยไป ตามใคร ๆ ก็ไม่เคยเห็น ย่างเข้าวันที่ ๓ จึงถูกคิดขึ้นมาว่า มีอยู่คนเดียวที่ยังไม่ได้ถามคือ ฤาษี จึงรีบเดินทางไปยังป่าทันที แล้วเล่าเรื่องทั้งหมดให้ฤาษีฟัง ฤาษีจึงสั่งให้ทหารไปตักกระบองมาบรรจุกตัวชั่วร้ายทันที

เมื่อฤาษีบรรจุกตัวชั่วร้ายเรียบร้อยแล้ว ก็นำมามอบให้ทหารพร้อมกับกำชับว่า ไม่ให้เปิดกระหวางทางเคี้ยวมันจะหนี และเมื่อนำไปถวายให้ทูลว่า ค่อย ๆ เปิดแล้วทอดพระเนตรในกระบอก อย่าเทออกเป็นอันขาดประเดี๋ยวจะคูไม่ทัน

ทหารรับนำตัวชั่วร้ายไปถวายพระราชาทันที พร้อมกับปฏิบัติตามที่พระฤาษีสั่งทุกประการ พระราชารับกระบองมาเปิดออกอย่างระมัดระวัง แล้วทอดพระเนตรลงไป ในกระบอกอยู่ครู่หนึ่ง จึงตรัสว่า ตัวชั่วร้ายนี้ช่างเหมือนกบเสียจริง แล้วก็สั่งให้เสนาบดีคอยคุ้มกันไป เมื่อดูแล้วก็พุดไปต่าง ๆ นานา สรุปลงแล้วไม่เหมือนกันสักราย บ้างว่าเหมือนจิ้งจก บ้างว่าเหมือนตุ๊กแก ว่าไปตามความเข้าใจของตน และแล้วเหตุการณ์ในห้องพระโรงก็เต็มไปด้วยความตึงเครียด ผู้ใหญ่ผู้น้อยตลอดคอถึงกันหมายจะเอาชนะ โดยมีเกรงกลัวพระราชาอาญา

พระเจ้าแผ่นดินจึงรับสั่งให้เอากระบองคืน แล้วตรัสว่า "ไม่ได้การไต่ตัวชั่วร้ายนี้ ถ้าขึ้นเก็บไว้มีหวังทำความพินาศฉิบหายเป็นแน่ คุณมันมาชั่วประเดี๋ยวเดียวยังเกิดเรื่องร้ายจะวางมวยกันเสียแล้ว ต้องนำไปคืนดีกว่า แต่ก่อนไปกินขอเทออกดูหน้าให้หนักสักหน่อยก่อน" เมื่อพระองค์เทออก สิ่งที่เห็นคือ ชันหมากบ่นชี้ทันฤาษี พระองค์จึงตรัสว่า "โธ่เอ๋ย ถึงยากันแทบตายที่แท้ไต่ตัวชั่วร้ายก็คือ ไต่ความรั้นไม่ยอมอ่อนข้อต่อกันนี้เองแหละหนอ"

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

จงเขียนเครื่องหมายกากบาท (X) ทั้ตัวอักษรหน้าข้อที่ถูกที่สุด

๑. ทหารไ้ตัวชั่วร้ายมาจากไหน

ก. พระ	ข. ญาติ
ค. เพื่อน	ง. ชาวบ้าน
๒. ตัวชั่วร้ายที่ทหารได้มา น่าจะเป็นอะไร

ก. ซันหมาก	ข. กอนตัน
ค. สีเสียด	ง. ไบไม้
๓. ตัวชั่วร้ายที่แท้จริง คืออะไร

ก. การขาดความสามัคคี	ข. การพูดจาที่ขาดเหตุผล
ค. ความต้องการที่จะเป็นใหญ่	ง. ความต้องการที่จะเอาชนะแก่กัน
๔. ทำไมตามีต้องกำชับไม่ให้ทหาร เปิดกระบอกระหว่างทาง

ก. กลัวตัวชั่วร้ายหนี	ข. กลัวทหารรู้ความจริง
ค. กลัวลมจะเข้าไปในกระบอก	ง. กลัวตัวชั่วร้ายอาจลอบวางเพลิง
๕. นักเรียนคิดว่ามีเหตุผลอย่างไร ตามีจึงเอาซันหมากใส่ไว้ในกระบอก

ก. ต้องการทูลหมิ่นพระราชา	ข. ต้องการหยอกล้อพระราชา
ค. บัดความรำคาญที่ทหารมาขอ	ง. ต้องการให้พระราชารู้ว่าตัวชั่วร้ายคืออะไร
๖. สิ่งใดที่แสดงว่าตัวชั่วร้ายได้เข้ามาในวัง

ก. การถกเถียงระหว่างข้าราชการ	
ข. การแย่งชิงกันดูสิ่งที่อยู่ในกระบอก	
ค. พระราชาก็ทหารไปนำตัวชั่วร้ายมาภายใน ๗ วัน	
ง. พระราชาก็ประหารชีวิตทหารถ้าตัวชั่วร้ายมาให้ไม่ได้	

จำนวนข้อถูก ..... ข้อ

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๐

ให้นักเรียนอ่านและจับเวลาในการอ่านเรื่องต่อไปนี้ แล้วตอบคำถาม

ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร มีชื่อเดิมว่า จันและมุก เป็นบุตรของเจ้าเมืองกลาง สามีของคุณหญิงจันเดิมเป็นนายภักดีภูธร ต่อมาได้เป็นเจ้าเมืองกลาง และสามีของคุณมุก คือนายอาด ก่อนหน้าที่พม่าจะมาตีเมืองกลาง พระยาอดกลางสามีของคุณหญิงจันได้เสียชีวิตเสียก่อน คุณหญิงจันจึงตั้งให้นายทองพูนน้องชายคนโต วาราชการแทนก่อนจนกว่าจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าแต่งตั้งใครมาแทน

ทันทีที่ทราบข่าวศึกคุณหญิงจัน คุณมุก นายทองพูน นายทองเย็นน้องชายคนเล็กและนายอาด ได้แบ่งหน้าที่กันรับมีดฆ่าศึก ส่งคนออกไปป่าวร้องให้ชาวเมืองรวบรวมเสบียงอาหารอพยพเข้าเมือง สิ่งใดที่ขนเข้าไม่ได้ก็ให้เผาทิ้งเสีย และรวบรวมกำลังตั้งค่ายป้องกันเมืองอย่างแข็งแรง เมื่อพม่าตีได้เมืองตะกั่วทุ่ง ตะกั่วป่าแล้วก็เคลื่อนกำลังเข้ามาตั้งค่ายประชิดเมืองกลาง ต่างฝ่ายได้ระดมยิงกันอย่างคึกคัก ฝ่ายพม่าทุ่มเทกำลังที่มากกว่าเข้าตีเมืองตามค่ายต่าง ๆ ที่ไทยตั้งรับไว้ แต่ถูกชาวเมืองกลางชกขวาง จนพม่าต้องถอยกลับไปรวมกำลังกันใหม่

คุณหญิงจันเห็นว่าถ้านิ่งรับพม่าอย่างเดียว คงไม่สามารถต้านทานไว้ได้ จึงใช้อุบายลวงพม่าให้เห็นว่ามีกำลังเข้ามาช่วยเหลือทุกวัน โดยเกณฑ์หญิงจำนวน ๕๐๐ คน แต่งตัวเป็นชาย โปกศิระพรางตาพม่า แล้วเวียนเข้าเวียนออกในเวลากลางคืน ให้พม่าหลงกลทำอยู่เช่นนี้จนพม่าไม่กล้าจับตาย คงตั้งล้อมไว้เฉย ๆ แต่ล้อมอยู่ได้ไม่นาน ข้าวปลาอาหารก็หมดลง และพอได้ข่าวว่าทัพกรุงเทพายกลงมาช่วยแล้ว พม่าก็เสียขวัญ คุณหญิงจันสบโอกาสจึงนำชาวไทยบุกทะลุมหาทัพพม่าจนแตกทัพกลับไปไม่เป็นขบวน

เมื่อความทราบถึงพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานความชอบให้แก่คุณหญิงจันเป็น ท้าวเทพกษัตรี คุณมุกเป็นท้าวศรีสุนทร และนายทองพูนเป็นพระยาอดกลาง ปัจจุบันชาวจังหวัดภูเก็ตหรือเกาะกลางมีสิ่งที่เชิดหน้าชูตาได้อย่างภาคภูมิใจ คืออนุสาวรีย์ท้าวเทพกษัตรีและท้าวศรีสุนทร วีรสตรีสองพี่น้องของเมืองกลาง

ใช้เวลาอ่าน ..... นาที

แบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๑ - ๓๐ ให้ดูจากแบบฝึกอ่านชุดที่ ๒๑ - ๓๐
ของแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ ในภาคผนวก ง

การเปรียบเทียบการใช้แบบฝึกอ่าน ๒ แบบ ที่ส่งผลต่อสมรรถภาพการอ่านเร็ว
และทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔
ในจังหวัดลพบุรี

บทคัดย่อ

ของ

จารุณี ไชคสมัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคำหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน ๒๕๒๖

การศึกษารั้งนี้มื้จุดมุ่งหมายเพื่อเปรียบเทียบสมรรถภาพการอ่านเร็ว และทัศนคติต่อภาษาไทยของนักเรียนที่ใ้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบกับนักเรียนที่ใ้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใ้ใช้ความเรียง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔ ภาคเรียนที่ ๑ ปีการศึกษา ๒๕๒๒ ของโรงเรียนวัดเชียงนางสง่างาม อำเภอบ้านหมี่ จังหวัดลพบุรี จำนวน ๔๔ คน แบ่งกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีสุ่มอย่างง่ายออกเ็น ๒ กลุ่ม กลุ่มละ ๒๒ คน กลุ่มทดลองที่ ๑ จะใ้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านอย่างมีระบบ กลุ่มทดลองที่ ๒ จะใ้รับการฝึกด้วยแบบฝึกอ่านโดยใ้ใช้ความเรียง โดยมีระยะเวลาในการทดลองกลุ่มละ ๓๐ คาบ คาบละ ๒๐ นาที

เครื่องมือใ้ใช้ในการวิจัยใ้แก่ แบบฝึกอ่านอย่างมีระบบจำนวน ๓๐ ชุด แบบฝึกอ่านโดยใ้ใช้ความเรียงจำนวน ๓๐ ชุด แบบทดสอบสมรรถภาพการอ่านเร็ว มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๗๒๒๕ และแบบสอบถามทัศนคติต่อภาษาไทย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .๗๐๔๐ สถิติใ้ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใ้แก่ t - test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ๑) กลุ่มทดลองที่ ๑ และกลุ่มทดลองที่ ๒ มีสมรรถภาพการอ่านเร็วสูงกว่าก่อนการใ้ใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ๒) กลุ่มทดลองที่ ๑ และกลุ่มทดลองที่ ๒ มีทัศนคติต่อภาษาไทยสูงกว่าก่อนการใ้ใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕ ๓) กลุ่มทดลองที่ ๑ กับกลุ่มทดลองที่ ๒ มีสมรรถภาพการอ่านเร็วและทัศนคติต่อภาษาไทยแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๕

A COMPARISON OF SPEED READING ABILITY AND ATTITUDE TOWARDS
THE THAI LANGUAGE OF PRATHOM IV STUDENTS IN LOPBURI PROVINCE
USING TWO DIFFERENT TYPES OF READING EXERCISE PACKAGES

AN ABSTRACT

BY

JARUNEE CHOCKSMAI

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education Degree
at Srinakharinwirot University

September 1983

The purpose of this study was to compare speed reading ability and attitude towards the Thai language between the students assigned to practice through organized reading exercises and those assigned to practice through essay reading exercises.

The sample comprised 48 Prathom IV students in the first semester of the 1983 academic year from Wat Chieng - nga Sa - nga - ngam School, Amphur Banmi, Lopburi. The 24 students were randomly assigned into each of the two experimental groups. The first experimental group was assigned to practice through organized reading exercises and the second experimental group was assigned to practice through essay reading exercises. Each group was assigned to practice for 30 periods of 20 minutes each.

The instruments used for collecting data were : 30 sets of organized reading exercises, 30 sets of essay reading exercises, the speed reading ability test with the reliability of .7625 and the test on attitudes towards the Thai language with the reliability of .7040. The statistical technique of the t - test was used for data analysis.

The results showed that 1) the first experimental group and the second experimental group had speed reading ability higher than that before using the exercises at .01 level of significance, 2) the first experimental group and the second experimental group had attitude towards the Thai language higher than that before using the exercises at .05 level of significance and 3) the speed reading ability and attitude towards the Thai language of the first experimental group and the second experimental group were not significantly different at the .05 level.